

رەواند نروەى گومانرگان

لەسەر پرۆسە ھاوسەرگىرىيەكانى پىخەمبەر ﷺ و
هەندىك لەو فەرموودانەى دەربارەى ئافرەتان
گوتراون

نووسىنى:
پرۆفيسۆر خالىد موحەممەد سالىح

چاپى يەكەم 2009 - 2010
چاپى دووهم 2020 - 2021

رهواندنه وهی گومانه کان

له سر پرؤسه هاوسه رگیریه کانسی پیغه مبر صلی الله علیه و آله

و هه ندیک

له و فهرموودانهی دهر بارهی نافرتهان گوتراون

نوسینی

پرؤفیسؤر خالد موحه ممد سألح

چاپی یه کهم

چاپی دوو 0م

۲۰۰۹ - ۲۰۱۰

۲۰۲۰ - ۲۰۲۱

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

پێشەکی:

سوپاس و ستایش بۆ ئەو خودایەیی که ئەم بوونەوهری له نه‌بوون هیناوه‌ته بوون و ئێمە‌ی ئاده‌میزادی تیدا کردووه‌ته جینشین و میراتگر و هه‌موو هۆکارێکی ئاسووده‌یی و به‌خته‌وهری تیدا بۆ فه‌راهه‌م کردووین و نيعمه‌تی عه‌قل و ژیری پێ به‌خشیوین، تا له سه‌رحه‌م گیانه‌به‌ر و بوونه‌وهره‌کانی تر جیامان بکاته‌وه و به‌رده‌وام به‌رنامه و فروستاده‌کانی خۆی بۆ ناردووین تا لاری و گومرا نه‌بین.

دروود و به‌زه‌یی بۆ سه‌رگیانی پاکی سه‌روهر و پێشه‌وای مرۆفایه‌تی چه‌زهرتی موخه‌ممەد ﷺ به‌تایبه‌تی و سه‌رحه‌م یاران و شوینکه‌وتوانی به‌گشتی.

به‌پێزان: هه‌ر چه‌نده ئەو ته‌وه‌ر و لایه‌ن و باسانه زۆرن که ناحه‌زان تیر و توانجی خۆیانی لێوه ئاراسته‌ی ئایینی پیرۆزی ئیسلام ده‌کن؛ به‌لام ئێمه له‌م په‌رتووکه‌دا وله‌به‌ر که‌می ماوه ته‌نها دووان له‌و ته‌وه‌رانه باس ده‌که‌ین و به‌ وردی قسه‌یان له‌سه‌ر ده‌که‌ین: ته‌وه‌ری یه‌که‌م: په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌ خه‌زانه‌کانی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ و پرۆسه هاوسه‌رگه‌رییه‌کانییه‌وه. چ له‌ رووی چه‌ندیتیه‌وه به‌یت، که پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ چۆن و بۆ له‌ چوار ژن زیاتری هیناوه‌؟! یان له‌ رووی چۆنیتییانه‌وه به‌یت، که چۆن و به‌ چ پێوه‌ریک و بۆ چ مه‌به‌ستیک ئەو ژنانه‌ی هیناوه‌؟! پێوه‌ری دووه‌میش: په‌یوه‌ندی هه‌یه به‌ گوفتار و هه‌ندیک له‌ فه‌رمووده‌کانییه‌وه ﷺ

که په‌یوه‌ندیان به‌ ئافره‌تانه‌وه هه‌یه و واتا‌کانیان که‌میک ئالۆزن و خه‌لکانیک به‌ نه‌زانی و کۆمه‌لێکیش به‌ زۆرزان‌ی رافه‌ی نه‌شیاویان بۆ ده‌که‌ن و وا باسی ده‌که‌ن که ئەو ده‌قانه سوکایه‌تی ئامیزن به‌رامبه‌ر به‌ ئافره‌تان، له‌ کاتیکدا جه‌وه‌هه‌ری ده‌قه‌که ئه‌گه‌ر وه‌ک پێویست و له‌ هه‌موو رووه‌کانییه‌وه سه‌یر بکری‌ت و روون بکری‌ته‌وه به‌ پێچه‌وانه‌وه‌یه.

ئەم دوو ته‌وه‌ره زۆر جار ده‌کری‌نه ئامانجی ناحه‌زان و له‌و رێیه‌وه و له‌ بیری نه‌خۆشیانه‌وه تیری ژه‌نگاوی و ژه‌هراوییان ئاراسته‌ی که‌سایه‌تی پێغه‌مبه‌ر ﷺ و ئایینی

پێرۆزی ئیسلام دەکەن و زۆر جار بێئاگایانە و بێ شەرمانە و دوور لە ھەموو راستی و پێوەریکی زانستی دەیانورووژین.

بۆیە ئێمە لێرەدا تیشک دەخەینە سەر ئەو دوو تەوہرە ژیانی پێغەمبەری خودا ﷺ کە بەلای ئێمە بڕوادارووە سەرورە و شکۆمەندی و پەند و بەھرەکانیان ئەگەر لە لایەنەکانی ژیانی دیکە زیاتر نەبن کەمتر نین.

گرنگی ئەم پەرتووکە لەووە سەرچاوە دەگریت کە وەلامیکی زانستی و بابەتیانەییە بۆ ھەموو ئەو کەسانە کە بەشوین راستیی رووداوکاندا دەگەرپین و ھەول دەدەن وەک چۆن روویان داو، یان گوتراون ئاوا لێی تێ بگەن، نەک وەک خەلکانیک کە بۆ مەرەمی بەدی خۆیان بە ئاوەژوووە باسیان لێوە دەکەن.

لە پێناو پاراستنی بەھای زانستی پەرتووکە کەشدا ئەم چەند خالەم گرتۆتە بەر:

- بۆ زیاتر تۆکمەکردن و بە پێزی بابەتەکان و پشتنەستوربوون لە راستیی و دروستییان، ھەر رووداو یان فەرموودەیەک کە قسەم لەسەر کردووە، سەرەتا گەر او مەتەوہ سەر سەرچاوە رەسەنەکانی و ھەتا تەواو دُنیا نەبوویم لە دروستییان لە ھەموو روویەکەوہ باسم نەکردوون و سەرچەم سەرچاوەکانیشم لە پەراویژدا تۆمار کردووە.

بەلام لە بەر ئەوێ زۆرینەیی بابەتەکانی پەرتووکە کە ھەمووی رووداون، نەدەکرا بەھەمان شیوەی فەرموودەکان لە پەراویژدا باسی سەرچاوەکانی یەکە بەیەکەیان بکەم؛ ھەر بۆیە لە پەراویژدا ئاماژەم بە سەرچاوەکانیان نەکردووە؛ بەلام پاشتر لە پێرستی سەرچاوەکاندا ئاماژەم بە ھەموو ئەو سەرچاوانە کردووە کە پشتەم پێ بەستوون و ھەموویشیان سەرچاوەی رەسەن و باوەرپێکراون.

- ھەر سەبارەت بە رووداوێ مێژووییەکان، زۆر بەدەگمەن ریم لە رووداوێک کەوتووە کە زانایان بە کۆی دەنگ رایان لە سەر بووبیت، بە تایبەتیش لە شتە لاوەکیەکاندا، وەک بەرواری لە دایکبوون، یان مردنی کەسێک، یان شوینی روودانی کاریک، بگرە لە مەر ھەر رووداوێک لەم رووداوانە چەندین بۆچوونی جیاوازی لەسەر ھەبوو، بەلام من ئەوپەری ھەولم داووە لەبەر ئالۆز نەکردنی بابەتەکان تەنھا رای پەسەند وەربرگم و بابەتەکە و خۆینەریش لەو ھەموو ئالۆزی و بۆچوونە جیاوازە رزگار بکەم.

- جگه له‌وهی که ده‌فی هه‌موو فه‌رمووده‌کانم وهرگێراوته سه‌ر زمانی کوردی، هه‌ر وشه‌یه‌کی عه‌ره‌بی ئالۆزیشیان تێدا به‌کار هاتبێت دیسانه‌وه له په‌راویزدا به کوردیی راهه‌م کردوو.

- له به‌ر ره‌وان خوێندنه‌وهی ناوه‌کان هه‌وڵم داوه سه‌رحه‌م ناوه‌کان له سه‌ره‌تای باسکردنیاندا به زمانی عه‌ره‌بی بنووسمه‌وه و پاشتریش به زمانی کوردی نووسیومه‌ته‌وه، ئه‌گه‌ر ناویکیش به کوردیی دارشته‌وهی قورس بووبێت ئه‌وه هه‌ر به زمانی عه‌ره‌بی نووسیومه.

له کۆتاییدا به پێویستی ده‌زانم که زۆر سوپاسی ئه‌و که‌سانه بکه‌م که شایه‌نی سوپاسن و ئه‌رکیان له‌گه‌ڵ ئه‌م به‌ره‌مه‌دا کیشا، که ئه‌وانیش به گشتی برایانی ستافی رۆژنامه‌ی (کۆمه‌ڵ) بوون که له ستوونیکێ تایبه‌تدا و له ماوه‌ی (٣٧) زنجیره‌دا و له ژماره‌کانی (٣٩٧،٣٥٩)ی رۆژنامه‌که‌یاندا بابته‌که‌یان خسته به‌ر دیده‌ی خوێنه‌ری به‌رپێز، به تایبه‌تییش هه‌ر دوو برای به‌رپێزم کاک (هاوژین عومه‌ر) و کاک (ره‌وشت موحه‌ممه‌د) که زیاتر له‌گه‌ڵی ماندوو بوون، خوای گه‌وره پاداشتی هه‌موو لایه‌ک بداته‌وه.

باسی په‌که‌م

خیزانه‌کانی پیغه‌مبه‌ری صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

خیزانی په‌که‌م: خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدِ بْنِ اَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزْزِيِّ.

خیزانی دووهم: سُوُودَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ بْنِ قَيْسِ بْنِ عَبْدِ شَمْسِ بْنِ عَبْدِ وُدِّ.

خیزانی س‌ییهم: عَائِشَةُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ عَبْدِ اللهِ بْنِ أَبِي قُحَافَةَ التَّمِيمِيَّةِ.

خیزانی چوارهم: حَفْصَةُ بِنْتُ عَمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ الْعَدَوِيَّةِ.

خیزانی پینجه‌م: زَيْنَبُ بِنْتُ خُزَيْمَةَ بْنِ الْحَارِثِ.

خیزانی شه‌شم: هِنْدُ بِنْتُ أَبِي اُمَيَّةَ.

خیزانی چه‌وتم: زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشِ بْنِ رِقَابِ.

خیزانی هه‌شته‌م: رِيحَانَةُ بِنْتُ بِنْتِ زَيْدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ خُنَافَةَ بْنِ شَمْعُونَ التَّصْرِيَّةِ.

خیزانی نو‌یهم: جُوَيْرِيَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ.

خیزانی ده‌یهم: رَمْلَةُ بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ.

خیزانی یازده‌یهم: صَفِيَّةُ بِنْتُ حَيِّ بْنِ اَخْطَبِ.

خیزانی دوازده‌یهم: مَيْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ بْنِ حَزْنِ بْنِ بُجَيْرِ.

تایا پیغه‌مبه‌ری خودا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ که‌سیکی نارمزوباز بووه؟!

بوچی پیغه‌مبه‌ری خودا صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ زیاتر له چوار ژنی هیئاوه؟!

خیزانی یه‌کهم

- ناوی خاتوو: (خَدِجَةُ بِنْتُ حُوَيْلِدِ بْنِ أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزْزِيِّ) یه، دایکیشی ناوی (فَاطِمَةُ بِنْتُ زَائِدَةَ بْنِ الْأَصَمِّ) ه.
- خاتوو خه‌دیجه یه‌کیک بووه له و ئافرته‌تانه‌ی که له‌ناو قوره‌یشدا به ره‌وشتبه‌رزیی و ژیری و قسه‌زانی و ده‌وله‌مندی ناسراوه و له بهر داوینپاکی و ره‌وشتبه‌رزیی نازناوی (الطاهرة) ی لی نراوه.
- بهر له‌وه‌ی ببیته خیزانی پیغهمبه‌ر ﷺ خاتوو خه‌دیجه دوو شووی تری کردووه، شووی یه‌که‌میان به (عَتِيقَ بْنِ عَائِدِ) بووه، و شووی دووهمیشیان به (أَبُو هَالَةَ التَّمِيمِيُّ) بووه.
- سهره‌رای نه‌وه‌ی که بیوه‌ژنیش بووه و تهمه‌نیشی هه‌بووه؛ به‌لام له‌بهر ره‌وشتبه‌رزیی چهن‌دین که‌سی ناودار و خاوه‌ن هۆز و سامان و ده‌سه‌لات داوایان کردووه، به‌لام نه‌و شووی به‌که‌سیان نه‌کردووه .
- له تهمه‌نی (٤٠) سالی‌دا و له‌بهر سهر راستی و ده‌ستپاکی و ره‌وشتبه‌رزیی پیغهمبه‌ر ﷺ، خاتوو خه‌دیجه هاوه‌لیکی خو‌ی به ناوی (نَفِيسَةَ بِنْتُ مُنْبِيَةَ) ده‌نیریته لای پیغهمبه‌ر ﷺ و پی‌ی راده‌گه‌یه‌نیت که نه‌و ناماده‌یه شووی پی بکات نه‌گهر پیغهمبه‌ری خودا ﷺ بیه‌ویت.
- پیغهمبه‌ری خودایش ﷺ داواکه‌ی خاتوو خه‌دیجه رت ناکاته‌وه و له تهمه‌نی (٢٥) سالی‌دا هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل ده‌کات.
- نه‌مه‌یش هه‌موو نه‌و ده‌نگۆ و درۆیانه رت ده‌کاته‌وه، که گواپه پیغهمبه‌ری خودا ﷺ له‌بهر سهره‌وت و سامانه‌که‌ی خاتوو خه‌دیجی هی‌ناوه و نه‌و داوای هاوسه‌رگیری له خاتوو خه‌دیجه کردووه، به‌لکو کاره‌که به پیچه‌وانه‌وه بووه.
- پیغهمبه‌ری خودا ﷺ بهر له خاتوو خه‌دیجه هه‌ج خیزانی تری نه‌بووه و نه‌هی‌ناوه.
- ماوه‌ی نزیکه‌ی (٢٥) سال ژیانی هاوسه‌رییان به‌رده‌وام بووه و پیغهمبه‌ری خودا ﷺ له‌و ماوه‌یه‌دا هه‌ج ژنی تری به‌سهر خاتوو خه‌دیجه نه‌هی‌ناوه.
- پاش نه‌وه‌ی پیغهمبه‌ری خودا ﷺ نیگای له ئاسمانه‌وه بو هاتووه، خاتوو خه‌دیجه یه‌که‌م که‌س بووه که باوه‌ری به په‌یام و پیغهمبه‌رایه‌تی پیغهمبه‌ر ﷺ هی‌ناوه.

- له ماوه‌ی ژبانی هاوسه‌رییاندا خوای گه‌وره (۳) کوږ و (۴) کچی پښ به‌خشیون:
 کوږه‌کان به ناوه‌کانی (قاسم) که یه‌که‌م مندالیان بووه و پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به
 نازناوی نه‌وه‌وه بانگ کراوه به (أبا القاسم) پاشان: (عبد الله) و پاشتر (طیب، یان طاهر).
 کچه‌کانیش به ناوه‌کانی: (زَيْنَب)، (رُقَيْيَة)، (أُمُّ كَلْثُوم) و (فَاطِمَة).
 - خاتوو خه‌دیجه هر له مه‌ککه و (۳) سال بهر له‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆچ بکات بو
 مه‌دینه له مانگی ره‌مه‌زاندا و له ته‌مه‌نی (۶۵) سالییدا کۆچی دوایی کردووه و ته‌رمی
 پیروزی له (الحجون) به‌خاک سپی‌ردراوه.
 - کاتی‌ک خاتوو خه‌دیجه کۆچی دوایی کردووه پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ته‌مه‌نی (۵۰)
 سال بوو.

- خاتوو خه‌دیجه یه‌کی‌ک بووه له‌وه‌ی خیزانانه‌ی که روئیکی زور گرنگ و به‌رچاوی
 بینووه له سه‌رخستن و پشت‌گی‌ری‌کردنی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ و بانگه‌وازه‌که‌ی، به‌تایبه‌تی
 له سه‌ره‌تاکانی بانگه‌وازا، هر بو‌یه خوای په‌روه‌ردگار هر له ژبانییدا مژده‌ی به‌هه‌شتی پښ
 داوه و نه‌بوهوره‌یره بو‌مان ده‌گی‌رپ‌ته‌وه و ده‌لیت: {أَتَى جِبْرِيلُ النَّبِيَّ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ
 هَذِهِ خَدِيجَةٌ قَدْ أَتَتْ مَعَهَا إِنَاءٌ فِيهِ طَعَامٌ وَشَرَابٌ، فَإِذَا هِيَ أَتَتْكَ فَأَقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنْ رَبِّهَا، وَبَشِّرْهَا
 بِبَيْتٍ فِي الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ لَا صَخَبَ فِيهِ وَلَا نَصَبٌ} ^(۱). واته: جبریل هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری
 خودا ﷺ و پښی فهرموو، نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ، نه‌وه خه‌دیجه‌یه هات، خوانیکی پښیه
 خواردن و خواردنه‌وه‌ی تښدایه، نه‌گه‌ر گه‌یشته لات، پښی رابگه‌یه‌نه که خوای گه‌وره سه‌لامی
 لښ ده‌کات و مژده‌یشی بده‌ری به کۆشک‌یک له نه‌لماس و مرواری له به‌هه‌شتدا که نه
 ناخو‌شی و نه نه‌خو‌شی تښدا نابینیت.

- پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ خاتوو خه‌دیجه‌ی زور خو‌شویستوه و ته‌نانه‌ت دوای وه‌فاتیشی
 هر باسی چاکه و یاده‌وه‌ریبه‌کانی کردووه و هه‌میشه کهس و کار و دوستان و خزمه‌کانی
 له بو‌نه‌کاندا به‌سه‌ر کردو‌ته‌وه و به پاشترین ئافره‌تانی سه‌ر زه‌وی ناوی بردووه و

۱ - البخاري (محمد بن إسماعيل البخاري)، صحيح البخاري، ج ۳، كتاب (۶۶) فضائل الصحابة، باب (۵۰) تزويج النبي ﷺ خديجة وفضلها رضي الله عنها، ط ۲، ۱۴۰۷، الحديث (۳۶۰۹) تحقيق: مصطفى ديب البغا، ص ۱۲۸۹. مسلم (مسلم بن الحجاج بن مسلم)، صحيح مسلم، ج ۷، كتاب (۴۵) فضائل الصحابة، باب (۱۲) فضائل خديجة أم المؤمنين رضي الله تعالى عنها، دار الجيل، بيروت، الحديث (۶۴۲۶)، ص ۱۳۳.

فه‌رموویه‌تی: { خَيْرُ نِسَائِهَا مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَخَيْرُ نِسَائِهَا خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ }^(۱). واته: باشت‌ترینی ئافره‌تانی ئەم سه‌رزه‌ه‌وییه، خاتوو مه‌ریه‌می کچی عیمران و خاتوو خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلده.

- پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ئەوه‌نده باسی خاتوو خه‌دیجه‌ی کردوه و وه‌سفی کردوه، خاتوو عائیشه به مردوویش غیره‌ی لئ کردوه و خو‌ی له‌و باره‌یه‌وه بو‌مان ده‌گیرپ‌ته‌وه و ده‌لایت: (مَا غَرَّتْ عَلَى امْرَأَةٍ مَا غَرَّتْ عَلَى خَدِيجَةَ، وَلَقَدْ هَلَكْتَ قَبْلَ أَنْ يَزَوَّجَنِي بِثَلَاثِ سِنِينَ لِمَا كُنْتُ أَسْمَعُهُ يَذْكُرُهَا)^(۲). واته: ئەوه‌نده‌ی له‌ خاتوو خه‌دیجه‌ی غیره‌م ده‌کرد له‌ هیج‌ خیزانیکی تری پیغه‌مبه‌ر ﷺ ئەوه‌نده‌ی غیره‌م نه‌ده‌کرد، هه‌رچه‌نده‌ ئەو (۳) ساڵ به‌ر له‌وه‌ی من بیه‌م خیزانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کۆچی دوا‌یی کردبوو، وه‌ له‌ ژیانیشدا نه‌ما‌بوو، به‌لام پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ئەوه‌نده باسی ده‌کرد و یادی ده‌کرد غیره‌م زۆر لئ ده‌کرد.

- ئەم وه‌فاو خو‌شه‌ویستییه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بو‌ خاتوو خه‌دیجه‌ی جارێکی تریش ئەو ده‌نگۆیا‌نه‌ ره‌ت ده‌که‌نه‌وه‌ که‌ گوا‌یه‌ پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌به‌ر دا‌هات و ده‌وله‌مه‌ندییه‌که‌ی خاتوو خه‌دیجه‌ی هینا‌وه؛ چونکه‌ ئەگه‌ر ئەو قسه‌یه‌ راست بو‌وا‌یه‌ ده‌بوو پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ پاش وه‌فاتی خاتوو خه‌دیجه‌ی هه‌ر باسیشی نه‌کردا‌یه و له‌بیریشی نه‌بو‌وا‌یه؛ به‌لام به‌ پیچه‌وانه‌وه‌ خو‌شه‌ویستی و ریز و وه‌فای پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بو‌ ئەو خاتو‌ونه‌ به‌ریزه‌ پاش مردنی که‌متر نه‌بو‌وه‌ له‌ پیش مردنی، هه‌ر ئەوه‌یش وایکردوه‌ که‌ خو‌شه‌ویست‌ترین خیزانی که‌ خاتوو عائیشه بو‌وه‌ به‌ مردوویش غیره‌ی لئ بکات.

۱ - البخاري، نفس المصدر، ج ۲، الحديث (۳۶۰۴)، ص ۱۲۸۸. مسلم، نفس المصدر، ج ۷، الحديث (۶۴۲۴)، ص ۱۳۲.

۲ - البخاري، نفس المصدر، ج ۵، کتاب (۸۱) الأدب، باب (۲۳) حسن العهد من الإيمان، الحديث (۵۶۵۸)، ص ۲۲۳۷. مسلم،

نفس المصدر، ج ۷، الحديث (۶۴۳۰)، ص ۱۳۳.

خیزانی دووهم

- وهفاتی خاتوو خه‌دیجه، بۆشاییه‌کی گه‌وره‌ی له ژیانی پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ دروست کرد؛ چونکه به وهفاتی نه‌و پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ که‌سیکی زۆر خۆشه‌ویست و دلسۆزیکی بی‌وینه و پشتیوانیکی به‌ئه‌مه‌کی له‌ده‌ستدا، که ههر له‌سه‌ره‌تای بانگه‌وازه‌وه هاو‌ده‌م و هاو‌خه‌می بوو، وه لێ‌پراوانه‌ خۆی مال و مندال و سه‌روه‌تی خستبووه‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ و بانگه‌واز و ئایینه‌که‌یه‌وه.

- ئه‌مه جگه‌ له‌وه‌ی که له‌ رووی کۆمه‌لایه‌تیشه‌وه خاتوو خه‌دیجه پاش وهفاتی خۆی، شه‌ش مندالی بی‌که‌سی بۆ پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ به‌جێ هێشت، که چواریان کچ بوون، و پیغه‌مبه‌ری خوادایش ﷺ له‌به‌ر سه‌رقالی به‌کاری بانگه‌وازه‌وه نه‌یده‌توانی وه‌کو پێویست به‌ده‌میانه‌وه بی‌ت و نازیان بکێشیت.

- بۆیه پاش ماوه‌یه‌ک له‌ کۆچی دوا‌یی خاتوو خه‌دیجه و له‌ ژێر فشاری بی‌نه‌وایی و بی‌نازی منداله‌کانیدا و سه‌رقالی خۆی به‌کاری بانگه‌وازه‌وه، بۆ جاری دووهم برپاری ژیانی هاوسه‌رگیرییه‌کی نوێ دهدات.

- خیزانی دووهمی ئافره‌تیک بووه‌ به‌ ناوی خاتوو: (سووده بنت زَمَعَة بن قَيس بن عَبْدِ شَمْس بن عَبْدِ وَدَّ). دایکیشی ناوی (الشَّمُوس بنت قَيس بن زيد) بوو.

- به‌ر له‌ پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ، خاتوو سه‌وده خیزانی ئامۆزایه‌کی خۆی بوو به‌ ناوی (السَّكْران بن عمرو بن عَبْدِ شَمْس). و له‌و هاوسه‌رگیرییه‌ی شه‌ش مندالی هه‌بوو.

- خاتوو سه‌وده یه‌گه‌یک بوو له‌و برپوادارانه‌ی که ههر له‌سه‌ره‌تای بلا‌ویونه‌وه‌ی ده‌نگۆی ئایینی پیروزی ئیسلامه‌وه باوه‌ری به‌ بانگه‌وازه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و ئایینی پیروزی ئیسلام هینابوو، وه له‌و پیناوه‌شدا تووشی نار‌ه‌حه‌تی و چه‌وسانه‌وه‌ی زۆر هاتبوو، ههر به‌و هۆیه‌یشه‌وه له‌گه‌ڵ هاوسه‌ره‌که‌ی و چه‌ندین برپواداری تر به‌ ناچاری مه‌که‌کیان جێهێشتبوو چووبونه‌ حه‌به‌شه‌.

- پاش ماوه‌یه‌ک و کاتیک بیستبویان که بی‌باوه‌رانی قوره‌یش ده‌ستیان له‌ نازاردانی و چه‌وسانه‌وه‌ی باوه‌رپاران هه‌لگرتوو، له‌گه‌ڵ می‌رده‌که‌ی و چه‌ندین باوه‌رپاری کۆچکردووی تر

گه‌پاونه‌ته‌وه شاری مه‌ککه و ههر له‌مه‌ککه هاوسه‌ره‌که‌ی کۆچی دوایی کردوه وئه‌میش به شەش مندال‌ه‌وه بیکه‌س و بیلانه ماوه‌ته‌وه.

- پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ و هکو وه‌فادارییه‌ک بۆ به‌ئه‌مه‌کی و لیبرایوی خاتوو سه‌وده و له‌پیناو په‌نادان و رزگارکردنی له چنگی چه‌په‌ئی بی‌پاوه‌پان و دالده‌دانی خو‌ی و منداله‌کانی و له‌سه‌ر پیتش‌نیاری خاتوو (خَوْلَةُ بِنْتُ حَكِيمٍ بْنِ الْأَوْقَصِ) و له سالی (۱۰) پی‌غه‌مبه‌رایه‌تیدا برپاری هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خاتوو سه‌وده داوه و ژیا‌نی خیزانی له‌گه‌ل بیک هی‌ناوه.

- هاوشی‌وهی خاتوو خه‌دیجه، خاتوو سه‌وده‌پیش (۱۵) سال ته‌مه‌نی له ته‌مه‌نی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ زیاتر بووه، وه ئه‌و کاته‌ی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ کردوه ته‌مه‌نی (۶۶) بووه و پی‌غه‌مبه‌ریش ﷺ ته‌مه‌نی (۵۱) سال بووه. ههر بۆیه ئه‌م هاوسه‌رگیرییه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل خاتوو سه‌وده زۆر جیی سه‌رسو‌رمانی بی‌پاوه‌پانی قوره‌پیش و خه‌لکی مه‌ککه بوو، چونکه هه‌رگیز باوه‌پیان نه‌ده‌کرد که پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ پاش خاتوو خه‌دیجه هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل ئافره‌تیکی بی‌وه‌ژنی هه‌ژاری بیکه‌سی به‌سال‌ا‌چووی هه‌تیوباری وه‌ک خاتوو سه‌وده‌دا بکات.

- ماوه‌ی نزیکه‌ی چوار سال پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌گه‌ل خاتوو سه‌وده ماوه‌ته‌وه و له‌و ماوه‌پیدا هه‌چ هاوسه‌ری تری به‌سه‌ر نه‌هه‌یناوه، هه‌رچه‌ند خاتوو عایشه‌ی ماره‌ کردووه به‌لام نه‌یگواستوو‌ه‌ته‌وه تا ئه‌و کاته‌ی که کۆچی کردووه بۆ مه‌دینه.

- خاتوو سه‌وده ئه‌وه‌نده ئافره‌تیکی خواناس و به‌خشنده و میهره‌بان بووه، خاتوو عایشه له باره‌یه‌وه گوتویه‌تی: (مَا رَأَيْتُ امْرَأَةً أَحَبَّ إِلَيَّ أَنْ أَكُونَ فِي مَسَاحِهَا مِنْ سُودَةَ بِنْتِ زَمْعَةَ^(۱)). واته: هه‌چ ئافره‌تیکم نه‌بینیوه هه‌ز بکه‌م له‌و بچم و وه‌ک ئه‌و وابم، ئه‌وه‌نده‌ی هه‌زم کردوه له‌ خاتوو سه‌وده بچم و وه‌ک ئه‌و وابم.

- پاش ئه‌وه‌ی که خاتوو سه‌وده زۆر به‌سال‌ا‌چووه، ته‌مه‌نی له هه‌شتا سال نزیك بووه‌ته‌وه به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خودای ﷺ گوتوووه: من له‌مه‌و دوا کاریکم به‌ پیاو نه‌ماوه -دیاره مه‌به‌ستی کاری سه‌رحییه‌- به‌لام هه‌ر هه‌ز ده‌که‌م خیزانت بم و له‌ دوا‌رۆژدا وه‌ک

۱ - مسلم، صحیح مسلم، ج ۴، کتاب (۸) الرضاع، باب (۱۴) جواز هبتها نوبتها لضرتها، الحديث (۳۷۰۲)، ص ۱۷۴. ابن حبان (محمد بن حبان)، صحیح ابن حبان بترتیب ابن بلبان، ج ۱۰، باب (۱۲) القسم، مؤسسة الرسالة، بیروت، ط ۲، ۱۹۹۳، الحديث (۴۲۱۱)، تحقیق: شعيب الأرنؤوط، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح على شرط البخاري، ص ۱۲.

هاوسه‌ریکی تۆ له‌گه‌ل خیزانه‌کانی ترت زیندوو بکریمه‌وه، پاشتر دهستی له‌و مافه‌ی خۆی هه‌لگرتوو هه‌ که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌گه‌ل خیزانه‌کاتی تری به‌ یه‌کسانی شه‌وه‌کانیان له‌ نیواندا دابه‌ش بکات و نه‌و مافه‌ی خۆی به‌خشیوه‌ته‌ خاتوو عائیشه‌.

- خاتوو سه‌وده له‌ ته‌مه‌نی موباره‌کی له‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا ﷺ ته‌نها (۵) فه‌رمووده‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ گیراوه‌ته‌وه.

- له‌ مانگی شه‌ووالی سالی (۵۴) کۆچی و له‌ سه‌رده‌می فه‌رمانه‌ه‌واپه‌تی موعاویه‌ی کوری نه‌بوسوفیاندا خاتوو سه‌وده کۆچی دواپی کردوو.

خیزانی سییهم

- پاش کۆچی دووایی خاتوو خه‌دیجه و هر له مه‌ککه‌دا و پاش ماوه‌یه‌ک له هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل خاتوو سه‌وده، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خاتوو عائیشه‌ی ماره‌ کردوو.
- خاتوو عائیشه له شاری مه‌ککه و له سالی (۴) ی پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌دایک بووه و له ته‌مه‌نی (۷) سالی‌دا پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ماره‌ی کردوو، پاش کۆچکردنی بۆ مه‌دینه، له مه‌دینه و له مانگی شه‌ووالی سالی (۲) ی کۆچی و له ته‌مه‌نی (۹) سالی‌دا گواستویه‌تییه‌وه و ژیا‌نی هاوسه‌ری له‌گه‌ل پیکه‌پیناوه.
- خاتوو عائیشه ناوی: (عائِشَةُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قُحَافَةَ التَّمِيمِيَّةِ) و کچی یه‌که‌م هاوه‌ل و جینشین و باوه‌ردار و خو‌شه‌ویست‌رین که‌سی پیغه‌مبه‌ر بووه ﷺ، دایکیشی ناوی: (أُمُّ رُوْمَانَ زَيْنَبُ بِنْتُ عَامِرٍ) ه.
- پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌سه‌ر هه‌ز و ویستی خو‌ی خاتوو عائیشه‌ی هه‌لنه‌بژاردوو، به‌لکو چه‌ند جارێک له خه‌ودا پێی گوتراوه و وینه‌ی خاتوو عائیشه‌ی پێ نیشان دراوه که له داها‌تو‌ودا ده‌بیته‌ خیزانی، له‌و باره‌یه‌شه‌وه پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: {أَرَيْتَكَ فِي الْمَنَامِ مَرَّتَيْنِ أَرَى أَنَّكَ فِي سَرَقَةٍ مِنْ حَرِيرٍ يَقُولُ: هَذِهِ امْرَأَتُكَ، فَأَكْشِفُ فَإِذَا هِيَ أَنْتِ، فَأَقُولُ: إِنْ يَكُنْ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يُضْهِهِ} ^(۱). واته: دوو جار له خه‌ودا تۆیا‌ن نیشان‌دام، له دووتو‌یی پارچه‌یه‌ک ئاو‌ریش‌مدا بویت، جبریل پێی ده‌گوتم: ئه‌وه خیزانته، که ئاو‌ریش‌مه‌که‌م ده‌کرده‌وه تۆم ده‌بینی، ده‌مگوت: ئه‌گه‌ر ئه‌م کاره له لایه‌ن خوداوه بیت و ویستی ئه‌وی له‌سه‌ر بیت هر ده‌بیت.
- هه‌رچه‌نده خاتوو عائیشه هه‌ج مندالی‌شی نه‌بووه به‌لام پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نازناوی (أُمُّ عَبْدِ اللَّهِ) ی لێ ناوه، به خو‌شی عه‌بدو‌للا‌ی کوری زوبه‌یره‌وه که خوشکه‌زای خاتوو عائیشه بووه و یه‌که‌م مندالی کۆچه‌ره‌کان بووه که له مه‌دینه له‌دایک بووه.

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج۳، كتاب (۶۶) فضائل الصحابة، باب (۷۲) تزويج النبي ﷺ عائشة، وقدمها المدينة، وبنائه بها، الحديث (۳۶۸۲)، ص۱۴۵. مسلم، صحيح مسلم، ج۷، ص۱۳۴، كتاب (۴۵) فضائل الصحابة، باب (۱۳) في فضل عائشة رضي الله تعالى عنها، الحديث (۶۴۳۶).

- خوی گه‌وره میهری زوری له‌گه‌ل خاتوو عائیشه کرده و تابه‌تمه‌ندی زوری پیداوه، خوی له باره‌ی هه‌ندیکیانه‌وه ده‌لئیت: (لَقَدْ أُعْطِيتُ تِسْعًا مَا أُعْطِيتَهَا امْرَأَةٌ بَعْدَ مَرْيَمَ بِنْتِ عِمْرَانَ: لَقَدْ نَزَلَ جِبْرِيلُ بَصُورِي فِي رَاحَتِهِ حَتَّى أَمَرَ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ أَنْ يَتَزَوَّجَنِي، وَلَقَدْ تَزَوَّجَنِي بِكَرًا، وَمَا تَزَوَّجَ بِكَرًا غَيْرِي، وَلَقَدْ قُبِضَ وَرَأْسُهُ فِي حِجْرِي، وَلَقَدْ قَبْرْتُهُ فِي بَيْتِي، وَلَقَدْ حَفَّتِ الْمَلَائِكَةُ بَيْتِي، وَإِنْ كَانَ الْوَحْيُ لَيَنْزِلُ عَلَيْهِ وَإِنِّي لَمَعُهُ فِي لِحَافِهِ، وَإِنِّي لَأَبْنَةُ خَلِيفَتِهِ وَصَدِيقِهِ، وَلَقَدْ نَزَلَ عُذْرِي مِنَ السَّمَاءِ، وَلَقَدْ خُلِقْتُ طَيِّبَةً عِنْدَ طَيِّبٍ، وَلَقَدْ وُعِدْتُ مَغْفِرَةً وَرِزْقًا كَرِيمًا^(۱)).

واته: خوی گه‌وره نۆ شتی پێ به‌خشیوم، که له پاش مه‌ریه‌می کچی عیمران به‌هیچ ئافره‌تیکی تری نه‌به‌خشیوه:

۱ - جبریل هاتوه‌ته خواره‌وه و له‌سه‌ر له‌پێ ده‌ستی شیوه‌ی منی پێشانی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ داوه و فه‌رمانی پێکردوه که من بکاته هاوسه‌ر و خیزانی.

۲ - پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ منی به‌ کچی هیناوه و جگه‌ له من، هیچ کام له خیزانه‌کانی تری کچ نه‌بوون.

۳ - پێغه‌مبه‌ری ﷺ سه‌ری له سه‌ر سنگ و له باوه‌شی من بوو کاتی‌ک وه‌فاتی کرد.

۴ - ته‌رمی پیرۆزی پێغه‌مبه‌ر ﷺ له ماله‌که‌وه له ژوره‌که‌ی مندا به‌ خاک سپێرداوه.

۵ - فه‌ریشته‌کانی خودا ده‌وره‌ی ژوره‌که‌ی منیان داوه وهه‌ندی‌ک جار که نیگای بۆ ده‌هات له‌گه‌ل من له ژێر یه‌ک پێخه‌فدا بووین.

۶ - من کچی یه‌که‌م جینشین و هاوه‌ل و باوه‌پێکراوی پێغه‌مبه‌ری خودا بووم ﷺ.

۷ - خوی گه‌وره له ئاسمانه‌وه شایه‌تی داوینپاکیی بۆ داوم.

۸ - به‌ پاکیی و له خیزان و بنه‌ماله‌یه‌کی باش و پاکدا دروست و په‌روه‌رده بووم.

۹- خوی گه‌وره به‌ئیننی لیخۆشبوون و رۆزییه‌کی پر له میهری پێ داوم.

- پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له هه‌موو که‌س زیاتر خاتوو عائیشه‌ی خۆشویستوه و

عه‌مری کوری عاص بۆمان ده‌گێرپێته‌وه و ده‌لئیت، له پێغه‌مبه‌ری خودام ﷺ پرسی: (أَيُّ

۱ - أبو بعلی (أحمد بن علي)، مسند أبي يعلى، ج ۸، دار المأمون للتراث، دمشق، ط ۱، ۱۴۰۴، تحقيق: حسين سليم أسد، الحديث (۴۶۲۶)، ص ۹۰. الهيثمي (علي بن أبي بكر الهيثمي)، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، ج ۹، دار الفكر، بيروت، ط ۱، ۱۴۱۲، الحديث (۱۵۳۰۷)، ص ۱۹۰. المباركفوري (محمد عبد الرحمن)، تحفة الأحوذی بشرح جامع الترمذی، ج ۱۰، باب (۲۴) فضل عائشة رضي الله عنها، دار الكتب العلمية، بيروت، ص ۲۵۶.

النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيْكَ قَالَ: {عَائِشَةُ} قُلْتُ: مِنَ الرِّجَالِ. قَالَ: {أَبُوهَا}..^(۱) . واته: كیت له هه‌موو كه‌س زی‌اتر خو‌ش ده‌ویت؟ فه‌رمووی: {عائیشه} گوتم: ئه‌ی له پیاوان؟ فه‌رمووی: {باوکی}.

- جبریل به پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ به تایبه‌تی س‌لا‌وی بو ناردوو و خاتوو عائیشه له‌و باره‌یه‌وه ده‌ل‌یت: رۆژیکیان پیغه‌مبه‌ری خوادا ﷺ پیی گوتم: { يَا عَائِشَةُ هَذَا جِبْرِيلُ يُقْرُئُكَ السَّلَامَ }^(۲) . واته: {ئه‌ی عائیشه ئه‌وه جبریله س‌لا‌وت لی ده‌کات}.

- یه‌ک‌یک بووه له شاره‌زا ناوداره‌کانی ناو خیزانه‌کان و هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و هه‌ر کات هاوه‌لان کیشه‌یه‌کیان لی ئالۆز ببوایه ده‌گه‌رانه‌وه لای خاتوو عائیشه تا بو‌یان روون بکاته‌وه. {ابن کثیر} ده‌رباره‌ی بلیمه‌تی خاتوو عائیشه ده‌ل‌یت: {لَمْ يَكُنْ فِي الْأُمَمِ مِثْلُ عَائِشَةَ فِي حِفْظِهَا، وَعِلْمِهَا، وَفَصَاحَتِهَا، وَعَقْلِهَا}^(۳) . واته: له ناو هیج نه‌ته‌وه‌یه‌کدا ئافه‌رتی وه‌کو خاتوو عائیشه له بیرتیژی و زانایی وره‌وانب‌یزی و زیرییدا هه‌لنه‌که‌وتوو.

پیشه‌وا {ده‌هی} یش له باره‌یه‌وه ده‌ل‌یت: {أَفْقَهُ نِسَاءِ الْأُمَّةِ عَلَى الْإِطْلَاقِ، وَلَا أَعْلَمُ فِي أُمَّةٍ مُجَدَّ ﷺ بَلْ وَلَا فِي النِّسَاءِ مُطْلَقًا امْرَأَةً أَعْلَمَ مِنْهَا}^(۴) . واته: شاره‌زاترین ئافه‌رتی ئه‌م نه‌ته‌وه و ئوممه‌ته‌یه به‌ره‌های و نه‌ک ته‌نها له نه‌ته‌وه‌ی موحه‌مه‌د ﷺ به‌ل‌کو له ناو ئافه‌رتاندا به گشتی ئافه‌رتیکی له‌و زیره‌کتر نازانم.

ته‌نانه‌ت هه‌ندی‌ک له زانایان ده‌ل‌ین: یه‌ک له‌سه‌ر چواری هه‌موو حوکمه شه‌رعیه‌یه‌کان له خاتوو عائیشه‌وه گ‌ی‌ر‌دراوه‌ته‌وه و ئه‌و سه‌رچاوه‌یه‌تی^(۵) .

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۲، كتاب (٦٦) فضائل الصحابة، باب (٥) قول النبي ﷺ (لو كنت متخذًا خليلًا)، الحديث (٣٤٦٢)، ص ١٣٣٩. مسلم، صحيح مسلم، ج، ٧، كتاب (٤٥) فضائل الصحابة، باب (١) من فضائل أبي بكر الصديق رضي الله عنه، الحديث (٦٣٢٨)، ص ١٠٩.

٢ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ٢، كتاب (٦٦) فضائل الصحابة، باب (٣٠) فضل عائشة رضي الله عنها، الحديث (٣٥٥٧)، ص ١٣٧٤. مسلم، صحيح مسلم، ج، ٧، كتاب (٤٥) فضائل الصحابة، باب (١) من فضائل أبي بكر الصديق رضي الله عنه، الحديث (٦٣٢٨)، ص ١٠٩. النسائي (أحمد بن شعيب)، سنن النسائي الكبرى، ج، ٥، دار الكتب العلمية، بيروت، ط، ١٤١١، تحقيق: د. عبد الغفار سليمان البنداري، سيد كسروي حسن، الحديث (٨٢٨٣)، ص ١٠٢.

٣ - ابن كثير (إسماعيل بن عمر بن كثير)، البداية والنهاية، ج، ٣، مكتبة المعارف، بيروت، ص ١٣٩.

٤ - الذهبي (شمس الدين محمد بن أحمد)، سير أعلام النبلاء، ج، ٣، ص ١١٩، مؤسسة الرسالة، بيروت، تحقيق: مجموعة محققين بإشراف شعيب الأرنؤوط.

٥ - المباركفوري (محمد عبد الرحمن بن عبد الرحيم)، تحفة الأحوذى بشرح جامع الترمذي، ج، ١٠، ص ٢٥٥، دار الكتب العلمية، بيروت.

دیاره که‌میی ته‌مه‌ن و بی‌رتیژی ئه‌م خاتوونه به‌پریزه و زۆر نزیکی له پیغه‌مبه‌ری خواوه هۆکاری سه‌ره‌کی ئه‌و زی‌ره‌کی و ناودارییه‌ی بووه.

- یه‌کیک بووه له‌و ئافه‌رته ناودارانه‌ی که به شه‌رم و شکۆ، خواناسی، به‌خشنده‌یی و میه‌ره‌بانی ناوبانگی ده‌رکردبوو، ته‌نانه‌ت له‌ مردوویش شه‌رمی ده‌کرد، له‌و باره‌یه‌وه خۆی ده‌لێت: (كُنْتُ أَذْخُلُ بَيْتِي الَّذِي دُفِنَ فِيهِ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ وَأَبِي فَأَصْعُ ثَوْبِي فَأَقُولُ إِنَّمَا هُوَ زَوْجِي وَأَبِي، فَلَمَّا دُفِنَ عُمَرُ مَعَهُمْ فَوَاللَّهِ مَا دَخَلْتُ إِلَّا وَأَنَا مَشْدُوْدَةٌ عَلَيَّ ثِيَابِي حَيَاءً مِنْ عُمَرَ^(۱)). واته: کاتیک ده‌چوومه ئه‌و ژووره‌م که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ و باوکمی تیدا به‌خاک سپێردرابوو، جله‌کانم دادنا و ده‌مگوت: ئه‌وه‌یان هاوسه‌رمه و ئه‌وه‌یشیان باوکمه، به‌لام کاتیک پێشه‌وا عومه‌ریان له‌وئ له‌گه‌ل ئه‌وان به‌خاک سپارد، سویند به‌خوا هیج جارێک نه‌چوومه‌ته ئه‌وئ نیلا سهرپۆش و جله‌کانم توند له‌ خۆم ده‌نالاند له‌ شه‌رمی پێشه‌وا عومه‌ردا.

- یه‌کیک بووه له‌و ئافه‌رتانه‌ی که له‌به‌خشنده‌یییدا که‌م وینه بووه و (أُمُّ دُرَّة) سه‌بارت به‌ به‌خشنده‌یی و میه‌ره‌بانیی خاتوو عایشه ده‌گێرپه‌ته‌وه که جارێکیان نزیکه‌ی سه‌د هه‌زار دره‌می بۆ هاتوو، ئه‌ویش به‌رۆژوو بووه و ده‌ستی کردوه به‌ دابه‌شکردنی وه‌تا ئیواره هه‌چی لێ نه‌ماوته‌وه و ئیواره که‌وه‌یسته‌یه‌تی رۆژووکه‌ی بشکینیت، ته‌نها نان و رۆنیان هه‌بووه رۆژووی پێ بشکینیت، (أُمُّ دُرَّة) ده‌لێت: پێم گوت: نه‌تده‌توانی له‌و هه‌موو پارهیه‌ بایی یه‌ک دره‌م گۆشتت بکریایه ئیستا رۆژووکه‌ت پێ بشکاندایه؟ فه‌رمووی: لێم توره‌ مه‌به ئه‌گه‌ر زووتر قسه‌ت بکردایه به‌قسه‌م ده‌کردیت.

- خاتوو عایشه له‌ ته‌مه‌نی پێ له‌ فه‌ری له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ نزیکه‌ی (۲۲۱۰) فه‌رمووده‌ی له‌ پیغه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ له‌به‌ر کردوو و گێراوته‌وه.

- خاتوو عایشه له‌ سالی (۵۸) ی کۆچی و هه‌ر له‌ مه‌دینه له‌ شه‌وی سێشه‌مه‌ ریکه‌وتی (۱۷) مانگی ره‌مه‌زان له‌ ته‌مه‌نی (۶۶) سالیی کۆچی دوایی کردوو و وه‌سیه‌تی کردوو که ئه‌بوهوره‌یره‌ی هاوه‌لی پیغه‌مبه‌ر ﷺ نوێزی له‌سه‌ر بکات و گیانی پاک‌ی له‌ گۆرستانی به‌قیع به‌خاک سپێردراوه.

ئه‌مانه‌ گرنگترینی جومگه‌کانی ژیا‌نی خاتوو عایشه بوون.

- لە ئیستادا خەڵکانی ناحەز رەخنەى ئەو دەگرن کە لەبەر ئەو حیاوازییە زۆرەى کە لەنیوان تەمەنى پێغەمبەرى خودا ﷺ و خاتوو عائیشەدا هەبوو ئەو هاوسەرگیرییه گونجاو نەبوو.

لەو ئەلامى ئەو رەخنەیدا دەئێین: ئێمە چەند پێوەریکمان هەیه کە دەتوانین لە رێگەیانەووە حوکم لەسەر ئەو هاوسەرگیرییه بەدەین و هەلسەنگاندنى بۆ بکەین کە گونجاو بوو یان نا، پێوەرەکانیش بریتین لە: پێوەرى شەرى، یاسایى، زانستى، دابونەرىتى کۆمەلایەتى.

سەرەتا لە پێوەرى شەرىعییەو دەست پێ دەکەین و دەئێین: ئێمەى موسلمان بەشێوەیەکی گشتى باوەرمان وایه و لەو دنیایین کە پێغەمبەرى خودا ﷺ هەر شتێكى فەرموویت یان کارێكى کردبیت، یان ئەوەتا خۆى گەورە فەرمانى پێ کردوو کە ئەو کارە بکات. یانیش پێغەمبەرى خودا ﷺ بە بۆچونى خۆى پێى باش بوو بیکات و کردووویەتى، جا ئەگەر بۆچوونەکەى دروست بووبیت و راستى پیکابیت ئەو وەك خۆى رۆشتوو و باوەرداران کاریان پێ کردوو و وەك سوننەت تەماشایان کردوو، خۆ ئەگەریش لە بۆچوونەکەیدا نەپیکابیت ئەو خۆى گەورە لێى بێدەنگ نەبوو و لە رێى نیگاوه بۆچوونەکەى راست کردۆتەو و رێگەى راستى نیشان داوه.

کەواتە وە ئەنجامدا و لە هەردوو حالەتەکەدا هەرچى پێغەمبەرى خودا ﷺ کردبیتى و لەسەرى بەردەوام بووبیت، ئەو وىستى خۆى لەسەر بوو و خوا پێى رازى بوو، هەر بۆیه و بەم پێوەرە گشتییه دنیایین لەوێ کە ئەگەر هاوسەرگیری پێغەمبەر ﷺ لەگەڵ خاتوو عائیشە بچووکتەین قسە یان رەخنەى هەلبگر تایه، ئەو خۆى گەورە لێى بێدەنگ نەدەبوو وە رێگەى پێ نەدەدا.

بەگەر ئەو بۆ دەقە شەرىعییەکانیش بۆمان دەرەکەوویت کە ئەم هاوسەرگیرییه هەر لەسەرەتاو وىستى خۆى گەورەى لەسەر بوو و ئەو فەرمانى پێ کردو، ئەك بەوىستى پێغەمبەرى خوا ﷺ خۆى بوو، هەر بۆیه لەچەندین دەقى فەرموودەى دروستدا هاتوو کە جبریل بۆ چەند جارێك شیوێ خاتوو عائیشەى نیشان پێغەمبەرى خودا ﷺ داوه و پێى راگەیانوووه کە ئەو ئاڤرەتە دەبیتە خیزانى و دەبیت بیهیتیت.

که‌واته له رووی شهرعییه‌وه ئەم کاره‌ی پی‌غهمبهر ﷺ هیچ قسه و ره‌خنه‌یه‌ک هه‌ئناگریت و هه‌رکه‌سه‌یش ره‌خنه‌ی لێ بگریت، یان به نه‌گونج‌او‌ی له قه‌له‌م بدات، ئەوه بییه‌ویت یان نه‌یه‌ویت ره‌خنه‌ی له فه‌رمان و کاری خودای کاربه‌جێ گرتوه و ئەمه‌یش به دئنیاییه‌وه له‌گه‌ڵ سه‌ره‌تاییت‌رین واته‌کانی باوه‌رپ‌داری یه‌ک ناکاته‌وه.

سه‌رباری ئەوه ئیمه هه‌موومان ئەو راستییه ده‌زانین که ئه‌رکی روونکردنه‌وه‌ی فه‌رمانه‌کانی خ‌وای گه‌وره و نایه‌ته‌کانی قورئان و حوکمه شهرعییه‌کان به پی‌غهمبهری خودا ﷺ سپێردراوه، خ‌وای گه‌وره له و باره‌یه‌وه له قورئاندا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾^(۱). واته: ئیمه زیکرمان بۆ تۆ ناردۆته خواره‌وه، تا ئەوه‌یان بۆ روون بکه‌یته‌وه که بۆیان هاتۆته خواره‌وه، مه‌به‌ست له زیکر له‌م نایه‌ته‌دا سونه‌ته‌کانی پی‌غهمبهره ﷺ و ﴿مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ﴾ قورئانه.

که‌واته و به به‌لگه‌ی ئەم نایه‌ته و چه‌ندین نایه‌تی تر له و باره‌یه‌وه زۆربه‌ی ئەو کارانه‌ی که پی‌غهمبهری خودا ﷺ کردونی ده‌چه‌ خ‌انه‌ی روونکردنه‌وه‌ی حوکمه شهرعییه‌کان و فه‌رمانه‌کانی خ‌وای گه‌وره‌وه، هاوسه‌رگیری پی‌غهمبهریش ﷺ له‌گه‌ڵ خ‌اتوو عایشه، به‌شیکه له‌هه‌مان پرۆسه و هه‌مان مه‌به‌ستی تێدا به‌دی ده‌کریت، که پی‌غهمبهری خودا ﷺ له‌ رپی ئەم پرۆسه‌یه‌وه و به‌شێوه‌یه‌کی کرداری پیمان ده‌ئیت که پێگه‌یشتنی ژن و پیاو له رووی جه‌سته‌یی و ده‌روونیه‌وه به‌سه‌ره‌تای شیایوی دیاری ده‌کریت بۆ ئەنجامدانی پرۆسه‌ی هاوسه‌رگیری و له‌و ته‌مه‌نه‌وه‌وه هاوسه‌ره‌کان ده‌توانن له‌سه‌ر خ‌واست و ره‌زامه‌ندی خ‌وایان و به‌مۆله‌تی سه‌ره‌رشتیاره شهرعییه‌کانیان گرێبه‌ستی هاوسه‌رگیری ئەنجام بدن.

هه‌ر بۆیه‌ پێویسته له دیدی خه‌لکی ب‌رواداره‌وه ئەم کار و پرۆسه‌یه‌یش وه‌ک ئه‌رکیکی تری پی‌غهمبهرایه‌تی سه‌یر بکریت، نه‌ک وه‌ک خ‌واست و چه‌ز و ئاره‌زوویه‌کی تاکه‌که‌سه‌ی پی‌غهمبهر ﷺ و مرۆفیکی ئاسایی.

سه‌باره‌ت به‌ پێوه‌ری یاساییش:

ئەگەر بمانەوێت لە رووی یاساییەوہ هەئسەنگانەن بۆ ئەم پرۆسەییە بکەین و قسەیی لەسەر بکەین:

ئەوہ خاتوو عائیشە کاتیک مارە بپرەاوہ لە سەرەتای تەمەنی پێگەیشتنیدا بووہ و لە رووی یاساییشەوہ مرۆف لەم تەمەنەدا (أهلية الأداء الناقصة) ی هەییە^(۱)، واتە: مرۆف توانست توانست و شیای یاسایی هەییە کە هەندیک لەو کار و ئەرکە یاساییانەیی دەکەوێتە ئەستۆیی بەئەنجامی بگەییەنیت.

بەشیوەییکی گشتیی ئەو ئەرک و کارانەیی مرۆف لەم تەمەنەدا ئەنجامی دەدات دەکریت بە سێ بەشەوہ:

۱- ئەگەر ئەو کارەیی دەیکات جگە لە زیان، چاوەروانی سوودی لێ نەدەکرا، ئەوہ ئەو کارەیی لە رووی یاساییەوہ بەتالە و هیچ شوینەواری لێ ناکەوێتەوہ، کەسیش مافی ئەوہی نییە مۆلەتی بدات.

۲- ئەگەر ئەو کارەیی دەیکات جگە لە سوود، چاوەروانی زیانی لێ نەدەکرا، ئەوہ ئەو کارەیی لە رووی یاساییەوہ بەکسەر جیبەجی دەکریت و دروستە و هیچ گرفتی نییە، و هەموو شوینەواریکی یاساییشی لەسەر دروست دەبیت و پێویستی بە مۆلەتی کەس نییە.

۳- ئەگەر ئەو کارەیی دەیکات ئەگەری سوود و زیانیشی هەبوو، ئەوہ پرس بە باوک، یان کەسی سەرپەرشتیاری دەکریت، ئەگەر مۆلەتی کردنی کارەکەیی دا، ئەوہ وەک بەشی دووہم وایە و دروستە و هیچ گرفتی نییە، بەلام ئەگەر رینگەیی پێ نەدا، ئەوہ وەکو بەشی یەکەم وایە و بەتالە و هیچ شوینەواری لێ ناکەوێتەوہ.

گریبەستی هاوسەرگیرییش لە بەشی سێیەمی ئەم جۆرە کارانە پۆلین دەکریت و ئەگەری سوود و زیانیشی هەییە و بە پرس ی کەسی سەرپەرشتیار جیبەجی دەکریت.

جا خاتوو عائیشە کاتیک هاوسەرگیری لەگەڵ پێغەمبەر ﷺ کردوہ لەسەرەتای تەمەنی پێگەیشتنیدا بووہ و بە پرس ی باوکی ئەم گریبەستەیی ئەنجام داوہ ولەرۆوی یاساییشەوہ گریبەستی لەو جۆرە هیچ گرتییکی نییە و مافی رەوای هەموو کەسیکە نەک

۱ - هەرچەندە یاسای باری کەسیتی ئیستا لە تەمەنی پازدە سالییدا بەو چاوە سەیری مرۆف دەکات؛ بەلام ئەمە لە رووی زانستی و شەرعیشەوہ هەئەییە، چونکە مرۆف لە تەمەنی پازدە سالییدا بالغە و هەموو ئەرک و حوکمە شەرعییەکان دەگریتەوہ و هەرگیز ناکریت بە چاوی منداڵ سەیر بکریت.

ته‌ن‌ها خاتوو عائیشه و جی‌او‌ازی ته‌مه‌نی نیوان هاوسه‌ره‌کان له‌هیچ ده‌قیکی یاساییدا به‌مه‌رج نه‌گیراوه؛ که‌واته ئەم هاوسه‌رگیریه له رووی یاسایشه‌وه هیچ گرفتی نییه و به هاوسه‌رگیریه‌کی دروست و ته‌واو داده‌نریت.

سه‌بارت به پیوه‌ری زانستی:

له رووی زانستیشه‌وه شتیکی به‌لگه نه‌ویسته که ئافره‌تان له ناوچه گه‌رمه‌کاندا زووتر پیده‌گه‌ن به به‌راورد به ئافره‌تان له ناوچه سارده‌کاندا، بۆ نمونه ئافره‌تانی زۆریک له ولاتانی که‌نداو له ته‌مه‌نی (۸-۹) پیده‌گه‌ن، به‌لام له ناوچه سارده‌کاندا له ته‌مه‌نی (۱۳-۱۴) سالییدا پیده‌گه‌ن.

خاتوو عائیشه‌یش له ناوچه گه‌رمه‌کاندا ژیاوه، هه‌ر بۆیه زانیان کۆکن له سه‌ر ئەوه‌ی که کاتیکی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ گواستویه‌تیه‌وه پیگه‌یشتوو بووه. سه‌بارت به پیوه‌ری دابونه‌ریتی کۆمه‌لایه‌تییش:

سه‌ره‌تا ئی‌مه کاتیکی ده‌مانه‌ویت حوکم به‌سه‌ر هه‌ر کاریکدا بده‌ین که له رابوردوویه‌کی دووردا روویداوه له رووی شیایوی، یان نه‌شیایوی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه، ده‌بیت بارودۆخ و دابونه‌ریته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی ئەو سه‌رده‌مه به‌هه‌ند وه‌ر‌ب‌گیرین که کاره‌که تپیدا روویداوه، نه‌ک دابونه‌ریتی ئەو کاته‌ی ئی‌مه قسه‌ی تیدا ده‌که‌ین، گه‌ر نا ئەوه حوکمه‌که‌مان لاسه‌نگ و سته‌مکارانه ده‌بیت .

هاوسه‌رگیری پیغه‌مبه‌ریش ﷺ له‌گه‌ل خاتوو عائیشه به‌ر له نزیکه‌ی (۱۴۵۰) روویداوه، بۆیه ئی‌مه ناتوانین له روانگه‌ی دابونه‌ریته کۆمه‌لایه‌تییه‌کانی سه‌ده‌ی (۲۱) ه وه قسه له‌سه‌ر ئەو هاوسه‌رگیریه بکه‌ین و حوکمی شیایوی، یان نه‌شیایوی بده‌ین؛ به‌ل‌کو ده‌بیت بگه‌رپینه‌وه بۆ ئەو سه‌رده‌م و بارودۆخه‌ی که هاوسه‌رگیریه‌که‌ی تیدا نه‌نجامدراوه.

چونکه له‌و سه‌رده‌مانه‌دا وله ناو کۆمه‌لگه‌ی عه‌ره‌بی به‌گشتی و قوره‌پش و مه‌که‌که به‌تابه‌تی، ته‌مه‌ن له پرۆسه‌ی هاوسه‌رگیرییدا زۆر به‌هه‌ند وه‌رنه‌گیراوه و قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌کراوه، هه‌ر بۆیه ده‌بینین پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به‌ر له خاتوو عائیشه، دوو خیزانی تری هه‌بووه هه‌ردووکیان (۱۵) ساڵ ته‌مه‌نیان له خۆی زیاتر بووه و هه‌ردووکیان بپوه‌ژن بوون، پاشتریش که خاتوو عائیشه‌ی له‌و ته‌مه‌نه‌دا هیناوه دیسانه‌وه شتیکی ئاسایی بووه و

که‌س قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌کردووه و نه‌بوووته جیی ره‌خنه‌ی بی باوهران و هه‌ر که‌س‌یش باسی نه‌کردوه، ئەمه له کاتیکدا که ئەگه‌ر ئەو کاره له ږووی کۆمه‌لایه‌تیه‌وه کاریکی نامۆ بوایه، ئەوه به‌دلناییه‌وه ده‌یناکرده هه‌لآو و دونیایان لئ تئ ده‌گه‌یاندا؛ چونکه بیباوهران به شوین بچوکترین ره‌خنه‌دا ده‌گه‌ران که له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ری خودای ﷺ بگرن.

سه‌ره‌رای ئەمان هه‌مووی هاوشیوه‌ی ئەو هاوسه‌رگرییه له‌و سه‌رده‌مانه‌دا زۆر باو بووه، به‌لام له‌به‌ر بی بایه‌خییان باس نه‌کراون، خو ئەگه‌ر پیغه‌مبه‌ریش ﷺ که‌سیکی ئاسایی بوایه و میژووی ته‌مه‌نی به هه‌موو ورده‌کارییه‌کانییه‌وه تو‌مار نه‌کرایه، ئەوا ئەم هاوسه‌رگرییه‌یش وه‌ک هه‌زاره‌ها هاوسه‌رگریی هاوشیوه‌ی خو‌ی له‌و سه‌رده‌مانه‌دا هه‌ر باس نه‌ده‌کران و میژوو تیی ده‌په‌راند. هه‌ر بو نموونه: (عَبْدُ الْمُطَّلِبِ) ی باپیری پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتی خو‌ی (هَالَةَ) ی نامۆزا و هاوته‌مه‌نی (آمَنَةَ) ی دایکی پیغه‌مبه‌ری ﷺ هیناوه، که (آمَنَةَ) خیزانی بچووکتترین کو‌ری بووه که (عَبْدُ اللَّهِ) ی باوکی پیغه‌مبه‌ره‌وه ﷺ هه‌روه‌ها پیشه‌وا عومه‌ر کچیکی پیشه‌وا عه‌لی هیناوه که عومه‌ر له باوکیشی گه‌وره‌تر بووه. جا ئەم دابونه‌ریته که کاتی خو‌ی باو بووه تا چه‌ند له‌گه‌ل دابونه‌ریتی ئەم سه‌رده‌مه‌دا ده‌گونجیت ئەمه بابه‌تیکی تره.

ئەم جیاوازییه‌ی نیوان دابونه‌ریته‌کان و سه‌رده‌مه‌کانیش خو‌ی له خویدا هه‌رگیز نابیته پیوه‌ری ئەوه‌ی که ئیمه له‌وان باشترین، یان دابونه‌ریتی ئیمه به به‌هاتر و بالاتره، به‌لکو پیوه‌ری شه‌رع ئەم حوکمانه یه‌کلا ده‌کاته‌وه و ده‌یسه‌لمینیت که کام کۆمه‌لگه و دابونه‌ریتی کام سه‌رده‌م به به‌هاتر و بالاتره.

هه‌ر بۆیه ناتوانین بلین ئەو دابونه‌ریته‌ی کاتی خو‌ی له ناو مه‌ککه و قوره‌یشدا باو بووه هه‌له‌و نه‌شیاوه، هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌ی له‌گه‌ل دابونه‌ریتی ئەم سه‌رده‌مه‌دا ناگونجیت. چونکه زۆر به‌داخه‌وه له‌گه‌ل ئەو هه‌موو پیشکه‌وته‌نه زانستی و فه‌ره‌ه‌نگیه‌ی که له‌م سه‌رده‌مه‌دا به‌رده‌ست و بلاوه هه‌ندی‌ک ئاکار و نه‌ریتی هه‌ندی‌ک له کۆمه‌لگه‌کانی سه‌ده‌ی بیست و یه‌ک هه‌یه، که نه‌ک ته‌نها کۆمه‌لگه‌کانی پیشته‌ر نه‌یان کردووه و بیریان لئ نه‌کردۆته‌وه، به‌لکو ته‌نانه‌ت له ناو هیج جو‌ری‌ک له ئازده‌لانی‌شدا شتی وا بیزارا و قیزه‌ون نییه و ده‌گمه‌نه.

که‌واته به هه‌موو ئه‌و پېوه‌رانه‌ی باس‌مان کردن که بنه‌مان بۆ هه‌ر حوکم‌یک‌ی شه‌رعی، ئه‌م هاوسه‌رگیری‌یه‌ی پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ دروست بووه و هیچ کیشه‌ی نه‌بووه.

خال‌ی کو‌تایی که پېویسته قسه‌ی له سه‌ر بکه‌ین و له بی‌ری نه‌که‌ین نه‌وه‌یه که نایا پېوه‌ری هاوسه‌رگیری سه‌رکه‌وتو چیه؟ نایا پېوه‌ر نزیکی ته‌مه‌نی هاوسه‌رکه‌انه؟! یان پېوه‌ر ته‌بایی و خو‌شه‌ویستی نیوانیانه؟! به‌دل‌نیاییه‌وه پېوه‌ر ته‌بایی و خو‌شه‌ویستی نیوانیانه.

به‌م پېوه‌ره‌یش هاوسه‌رگیری خاتوو عایشه له‌گه‌ل پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ئه‌وپه‌ری سه‌رکه‌وتوو بووه؛ چونکه پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خاتوو عایشه‌ی له هه‌موو خیزانه‌کانی زیاتر خو‌شو‌یستوه ﷺ و ئه‌ویش هه‌مان خو‌شه‌ویستی بۆ پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ هه‌بووه، هه‌ر بویه کاتیک پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خیزانه‌کانی سه‌رپشک کردوه له‌وه‌ی که هه‌ر که‌س پیی خو‌ش بێت ده‌توانیت داوای جیابوونه‌وه بکات، سه‌ره‌تا له خاتوو عایشه‌وه ده‌ستی پیی کردوه و پیی فه‌رمووه: {.. يَا عَائِشَةُ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ أَعْرِضَ عَلَيْكَ أَمْرًا أَحَبُّ أَنْ لَا تَعْجَلِي فِيهِ حَتَّى تَسْتَشِيرِي أَبَوَيْكَ}. قَالَتْ: وَمَا هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ {فَتَلَا عَلَيْهَا الْآيَةَ}. قَالَتْ: أَيْفِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَسْتَشِيرُ أَبَوَيَّ، بَلْ أَحْتَارُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ^(۱). واته: ئه‌ی عایشه من دمه‌ویت پېشناریکت بۆ بکه‌م، به‌س چه‌ز ده‌که‌م په‌له نه‌که‌یت له برپاردان تا راویژ به باوک و دایکت نه‌که‌یت، خاتوو عایشه‌ی ده‌لێت: پېشناره‌که‌ت چیه ئه‌ی پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ؟ ئه‌ویش نایه‌ته‌که‌ی بۆ ده‌خوینیته‌وه^(۲)، خاتوو عایشه که له پېشناره‌که‌ ده‌گات ده‌لێت: ئه‌ی پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ واته من بچم پرس به باوک و دایکم بکه‌م بۆ ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل تۆ بمینمه‌وه یان نا؟!، من خوای گه‌وره و پېغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ و روژی دووایی و ژیا‌نی نه‌براو هه‌لده‌بژیرم.

۱ - مسلم صحیح مسلم، ج ۴، ص ۸۷، کتاب (۱۹) الطلاق، باب (۴) بیان أن تخیر امرأته لا یكون طلاقاً إلا بالنیة، الحدیث (۳۷۳).

۲- مه‌به‌ستمان نایه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأَزْوَاجِكُمْ إِن كُنْتُمْ تُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا فَتَعَالَيْنَ أُمَتِّعِكُنَّ وَأَسْرَحُكُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا وَإِنْ كُنْتُمْ تُرِيدُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَالِدَارَ الْآخِرَةَ فَإِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْمُحْسِنَاتِ مِنْكُنَّ أَجْرًا عَظِيمًا﴾. سورة الأحزاب: الآیة: ۲۸، ۲۹. واته: ئه‌ی پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به‌ خیزانه‌كانت بلن ئه‌گه‌ر ئیوه ژیا‌ن و جوانی و خو‌شیه‌كانی دونیاتان ده‌وی و به‌لاتانه‌وه مه‌به‌سته، ئه‌وه وهرن هه‌ر مافیكتان ده‌که‌ویته لام بپتانی دده‌م و ده‌ستان لئ هه‌لده‌گرم، ئه‌گه‌ریش خوای گه‌وره و پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ و روژی دواییتان پیی مه‌به‌سته، ئه‌وه خوای گه‌وره پاداشت و خه‌لاتی گه‌وره‌ی بۆ ناماده کردوون له دوا روژدا.

که‌واته به‌رېزان ئه‌گه‌ر خاتوو عائیشه له‌م هاوسه‌رگيريه‌ی بچوکترين نارېزايی يان په‌خنه‌ی هه‌بوایه، يان پېی قورس و ناخۆش بوایه ده‌بوو قه‌ت هه‌لی وای له ده‌ست خۆی نه‌دایه ویه‌کسه‌ر برپاری جیابوونه‌وه‌ی له‌گه‌ل پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بدایه؛ به‌لام به پېچه‌وانه‌وه له هه‌موو خېزانه‌کانی تری زیاتر تامه‌زړۆ و ناره‌زوومه‌ندی به‌رده‌وامبوونی ژيانی هاوسه‌رگيری بووه له‌گه‌ل پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ، هه‌ر بۆیه‌یش پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ دواه‌ناسه و ساته‌کانی ته‌مه‌نی له باوه‌ش و ئامیزی پر میهر و سۆز و خۆشه‌ویستی خاتوو عائیشه‌دا به‌سه‌ر برد.

بۆیه هه‌ر چه‌ند هاوته‌مه‌ن بوون، يان نزیکي ته‌مه‌ن له نېوان هاوسه‌ره‌کاندا هۆکاریکی گرنه‌گه بۆ زیاتر لیک تیگه‌یشتن و سه‌رکه‌وتنی پرۆسه‌ی هاوسه‌رگيری، به‌لام هه‌رگیز هۆکاری سه‌ره‌کی ته‌بابوون و لیک تیگه‌یشتن نییه، به شپۆه‌یه‌ک خه‌لکی وای بخه‌ملینن که هه‌ر هاوسه‌رگيريه‌ک هاوسه‌ره‌کان تیدا هاوته‌مه‌ن نه‌بن ئیتر ئه‌و هاوسه‌رگيريه سه‌رکه‌وتوو نییه، يان به‌زۆر سه‌پاوه.

نموونه‌ی هاوسه‌رگيری پېغه‌مبه‌ری خودایش ﷺ له‌گه‌ل خاتوو عائیشه زه‌قترين به‌لگه‌ی ئه‌م راستیه‌ن؛ بۆیه به‌گشتی و به هه‌موو ئه‌و پېوه‌رانه‌ی که باسما‌ن کردن هاوسه‌رگيری پېغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌گه‌ل خاتوو عائیشه هاوسه‌رگيريه‌کی زۆر سه‌رکه‌وتوو بووه و ئامانجی زۆر گه‌وره و به به‌های له پشته‌وه بووه، که گه‌وره‌ترینان جېبه‌جیکردنی فه‌رمانی خودا و روونکردنه‌وه‌ی حوکمی شه‌رع بووه.

خیزانی چوارہم

- خیزانی چوارہمی پیغہ مبر ﷺ دیسانہ وہ نافرہ تیکی بیوژن بووہ بہ ناوی خاتوو: **حَفْصَةُ بِنْتُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ الْعَدَوِيِّ** ہ ، دایکیشی ناوی **(زَيْنَب بنت مَطْعُون) ہ**.
- خاتوو حہ فصہ کچی جینشینی دووہمی پیغہ مبر ﷺ خودا **(عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ)** و لہ باوکہ وہ خوشکی هاوہ لی ناوداری پیغہ مبر ﷺ **(عَبْدَ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ) ہ**.
- خاتوو حہ فصہ (۵) سال بہر لہ پیغہ مبرایہ تی پیغہ مبر ﷺ و لہو کاتہی فورہ پیش سہرقال بوون بہ دروستکردنہ وہی کہ عہ وہ لہ دایک بووہ، واتہ (۱۸) سال بہر لہ کۆچی پیغہ مبر ﷺ بہرہو مہ دینہ لہ دایک بووہ.
- بہر لہ وہی ببیتہ خیزانی پیغہ مبر ﷺ ، خاتوو حہ فصہ خیزانی هاوہ لیکہ بہر پیز و نازیز بووہ بہ ناوی **(حُنَيْسِ بْنِ خُدَّافَةَ السَّهْمِيِّ)** و پیکہ وہ کۆچیان کردووہ بہرہو مہ دینہ و پاشتر **(حُنَيْسِ)** لہ جہنگی بہ دردا بہ خہستی بریندار بووہ و بہ وہی سہختی برینہ کہ یہ وہ پاش کۆتایی شہرہ کہ لہ شاری مہ دینہ کۆچی دواپی کردوہ.
- پیشہوا عومہر بہ بیوژنکہ وتنی خاتوو حہ فصہ زور دلگران دہبیت و وہک نہرکیکی نیسلامہ تی و باوکاہ تی و بی گویدانہ دابونہ ریتی سہرہمی نہ فامی، ہہول دہدات کہ خاتوو حہ فصہ بہو شیوہیہ نہ مینیتہ وہ، ہہر بویہ خوی دہچیتہ لای پیشہوا عوسمانی کوری عہ فغان و پیشنیاری نہ وہی بۆ دہکات کہ خاتوو حہ فصہ مارہ بکات، بہ لام عوسمان دہ لیت: مؤلہ تم بدہری با بیری لیبکہ مہ وہ، پاش چہند رۆژیک دیت و پپی دہ لیت: ناردزوی ژن ہینانم نییہ، پاشان عومہر دہگاتہ خزمہ تی پیشہوا نہ بوبہ کری صدیق و پیشنیاری نہ وہی بۆ دہکات کہ خاتوو حہ فصہ مارہ بکات، نہ ویش بیدہنگ دہبیت و ہیچ وہ لامی ناداتہ وہ، پاش ماوہیہ ک پیغہ مبر ﷺ خودا **(عُمَرَ)** داوی دہکات و مارہی دہکات. پاشتر نہ بوبہ کر و عومہر بہیہ کتر دہگن، نہ بوبہ کر پپی دہ لیت: لہ وانہیہ نہو رۆژہ دلٹ گران بووبیت کہ وہ لام نہ دایتہ وہ، نہ ویش گوتی: بہ لی پیم ناخوش بوو، نہ بوبہ کریش گوتی: من دہمزانی پیغہ مبر ﷺ خودا **(عُمَرَ)** لہ بہرنامہی دابوو داوی بکات و لای من باسی کردبوو، جا من پیم خوش نہ بوو نہینی پیغہ مبر ﷺ بدرکیئم، نہ گہر نہو نہیویستایہ من دہمویست و مارہم دہگرد.

- پاش (۳) مانگ له کۆچی پێغه‌مبەر ﷺ بۆ مه‌دینه وه مانگی شه‌عبانی سالی سێی کۆچی و به‌ر له جه‌نگی ئوحوود پێغه‌مبهری خودا ﷺ خاتوو حه‌فصه‌ی ماره کردووه و ژيانی هاوسه‌ری له‌گه‌ل ده‌ست پێ کردووه و ئه‌و کات خاتوو حه‌فصه ته‌مه‌نی (۲۰) سالان بووه .

- خاتوو حه‌فصه يه‌کێک بووه له‌و ئافه‌رته به‌هيممه‌تانه‌ی که به‌هه‌ولێ خۆی و له‌و سه‌رده‌مانه‌دا له‌سه‌ر ده‌ستی شيفائی کچی عه‌بدو‌للا خۆی فیری خوینده‌واری کردووه، وه‌ک لێی ده‌گێرنه‌وه خاتوو حه‌فصه خوینده‌واریکی زیره‌ک و وتاربیژێکی زۆر به‌توانا بووه و ده‌ستی شيعر و ره‌وانبێژيشی هه‌بووه .

- کاتێک پێغه‌مبهری خودا ﷺ له‌ خيزانه‌کانی توڤه ده‌بیت له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی داوی نه‌فه‌قه‌ی زۆری لێده‌که‌ن، خاتوو حه‌فصه ته‌لاق ده‌دات، به‌لام خاتوو حه‌فصه ئه‌وه‌نده خوانات و باوه‌ر‌دار بووه، خوی گه‌وره له‌سه‌ری دیته وه‌لام و به‌جبريلدا وه‌لام بۆ پێغه‌مبهری ﷺ ده‌نيریت و فه‌رمانی پێ ده‌کات که خاتوو حه‌فصه بگيریته‌وه لای خۆی، پێغه‌مبهری خودا ﷺ له‌و باره‌يه‌وه ده‌فه‌رمویت: **{إِنَّ جِبْرِيلَ أَتَانِي فَقَالَ لِي: رَاجِعِ حَفْصَةَ؛ فَإِنَّهَا صَوَامَةٌ قَوَامَةٌ، وَهِيَ زَوْجَتُكَ فِي الْجَنَّةِ}**^(۱). واته: جبريل هاته لام و پێی گوتم: خاتوو حه‌فصه بگيره‌ره‌وه لای خۆت، چونکه خاتوو حه‌فصه ئافه‌رتێکه به‌رده‌وام سه‌رقالی نوێژ و رۆژووگرتنه و يه‌کێکه له‌ خيزانه‌کانت له‌ به‌هه‌شتدا.

- هه‌ر له‌به‌ر زیره‌کی و ده‌ستپاکی کاتێک له‌ سه‌رده‌می جينشینی ئه‌بو‌به‌کر‌دا بۆ يه‌که‌مجار قورئان کۆ کرایه‌وه، هه‌لگرتن و پاراستنی قورئانه‌که به‌ خاتوو حه‌فصه ده‌سپێردریت و هه‌تا کۆچی دواییش ده‌کات قورئانه‌که هه‌ر لای ئه‌و ده‌مینیته‌وه.

- له‌ ته‌مه‌نی پێ له‌ فه‌ری له‌گه‌ل پێغه‌مبهر‌دا ﷺ خاتوو حه‌فصه (۶۰) فه‌رمووده‌ی له‌ پێغه‌مبهری خوداوه ﷺ گيراوته‌وه، له‌وانه بوخاری و موسليم له‌سه‌ر گيرانه‌وه‌ی (۴) يان کۆک بوون، جگه له‌و (۴) ه‌يش موسليم به‌ته‌نیا (۶) فه‌رمووده‌ی تری له‌وانه له‌

۱ - الهيتمي (نور الدين علي بن ابي بكر الهيتمي)، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، ج ۹، دار الفكر، بيروت، ط ۱۹۹۲، الحديث (۱۵۳۳)، وبهامش الكتابين تحرير الحافظين: العراقي، وابن حجر والحديث رواه الطبراني ورجاله رجال الصحيح، ص ۱۹۵. المناوي (زين الدين عبد الرؤوف المناوي)، التيسير بشرح الجامع الصغير، ج ۲، مكتبة الإمام الشافعي، الرياض، ط ۳، ۱۹۸۸، ص ۳۷۴.

صہحیحہکہیدا باس کردووہ وسہرجہم فہرموودہکانی تر لہ سہرچاودہکانی تری فہرموودہدا باس کراون و گپردراونہتہوہ .

- خاتوو حہفصہ لہ مانگی شہعبانی سالی (۴۵) ی کۆچی و لہ تہمہنی (۶۰) سالی و لہ سہردہمی پیشہوایہتی موعاویہی کوری ئہبوسوفیان لہ مہدینہ کۆچی دوایی کردووہ و خہلکیکی زۆر لہ هاوہلانی پیغہمبہر ﷺ بہ پیشہوایہتی مہروانی کوری حہکہم کہ ئہو کات والی مہدینہ بووہ نوپڑیان لہ سہر کردووہ و ہەر لہ مہدینہ و لہ گۆرستانی بہقیع تہرمی پیروزی بہ خاک سپردراوہ.

- ئامانجی پیغہمبہری خودا ﷺ لہ هاوسہرگیری کردن لہگہل خاتوو حہفصہ دلئہواییکردن و وھفاداریہک بووہ بۆ پیشہوا عومہر کہ بیوہژنکەوتنی خاتوو حہفصہ زۆر دلگران و نیگہرانی کردوہ، ہەرودھا توندوتۆلکردنی پھیوہندی خیزانی بووہ لہگہل ئہو پیاوہ بہپڑہی کہ دہبیتہ جینشینی دووہمی؛ بۆیہ ئہگہر سہرنج بدہین دہبینین ہەر چوار جینشینہکانی پیغہمبہر ﷺ جگہ لہ پھیوہندی توندوتۆلی ئیمان و باوہریان لہگہل پیغہمبہری خودا ﷺ، پیغہمبہری خودا ﷺ پھیوہندی خیزانی لہگہل سہرجہمیان بہستووہ، بۆ نمونہ کچی لہ ئہبوبہکر و عومہر خواستووہ و کچیشی داوہتہ عوسمان و عہلی (رہزا و رحمتہتی خودا لہ ہہموویان بیت).

خیزانی پینجه‌م

- خیزانی پینجه‌می پیغه‌مبهر ﷺ خاتوو: (زَيْنَبُ بِنْتُ خُرَيْمَةَ بْنِ الْحَارِثِ) ه و دایکیشی ناوی (هِنْدُ بِنْتُ عَوْفِ) ه.

- هه‌رحنده له روی ژماره‌وه خاتوو زهینه‌ب به خیزانی (۵) همی پیغه‌مبهر ﷺ ئەژمار ده‌کریت، له‌بهر ئەوه‌ی بهر لهو پیغه‌مبهری خودا ﷺ (۴) خیزانی تری هیناوه؛ به‌لام له‌واقیعدا خیزانی چواره‌می پیغه‌مبهر ﷺ بووه؛ چونکه پیشتەر خاتوو خه‌دیجه کۆچی دوا‌یی کردبوو وه پیغه‌مبهری خودا ﷺ تهنه‌سیان له خیزانه‌کانی له ژیاندا مابوون. - خاتوو زهینه‌بیش وه‌ک زۆرینه‌ی خیزانه‌کانی تری پیغه‌مبهر ﷺ ئافره‌تیکی بیوه‌ژن بووه، هه‌ر چه‌نده هه‌ندی‌ک له میژوونوسان وای بو دهن‌ک خاتوو زهینه‌ب بهر له پیغه‌مبهر ﷺ خیزانی (عَبْدُ اللَّهِ بْنِ جَحْشٍ) بووه و هاوسه‌ره‌که‌ی له شه‌ری ئو‌حوددا شه‌هید بووه؛ به‌لام زۆرینه‌ی زانایان و میژوونوسان ئەم بو‌چوونه رمت ده‌که‌نه‌وه و ده‌لین: خاتوو زهینه‌ب بهر له‌وه‌ی ببیته خیزانی پیغه‌مبهر ﷺ خیزانی (الطُّفَيْلِ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) ی ئامۆزای خۆی بووه و پاشتر ئەو ته‌لاقی داوه و ئامۆزایه‌کی تری به ناوی (عُبَيْدَةَ بْنِ الْحَارِثِ بْنِ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) ماره‌ی کردووه و پاشتر (عُبَيْدَةَ) له غه‌زای به‌دردا له سه‌ر ده‌ستی (وَلَيْدَ بْنِ عُتْبَةَ) به‌خه‌ستی بریندار بووه و پاشتر شه‌هید بووه.

- پاش بیوه‌ژن‌که‌وتنی خاتوو زهینه‌ب بیر له شوو‌کردن ده‌کاته‌وه و خۆی پینشیازی ئەوه بو پیغه‌مبهر ﷺ ده‌کات که بیخو‌زاییت و ئەویش وه‌ک وه‌فایه‌ک بو به‌ئه‌مه‌کی خاتوو زهینه‌ب، داواکه‌ی رمت ناکاته‌وه و پاش تیپه‌رپونی سی و یه‌ک مانگ به‌سه‌ر کۆچی پیغه‌مبهر ﷺ بو مه‌دینه وله مانگی رهمه‌زانی سالی (۳) کۆچی، پیغه‌مبهری خودا ﷺ ژیان‌ی هاوسه‌ری له‌گه‌ل خاتوو زهینه‌ب پیک ده‌هینیت.

- خاتوو زهینه‌ب ئەوه‌نده ئافره‌تیکی به به‌زه‌یی و به‌خه‌شده بووه به‌رامبه‌ر به هه‌زاران، هه‌ر له سه‌رده‌می نه‌فامییه‌وه و بهر له‌وه‌یش ببیته خیزانی پیغه‌مبهر ﷺ نازناوی به (أُمُّ الْمَسَاكِينِ) واته دایکی هه‌زاران ده‌ر‌کردووه.

- به‌داخه‌وه ژیان‌ی خیزانی خاتوو زهینه‌ب له‌گه‌ل پیغه‌مبهری خودا ﷺ زۆری نه‌خایاندووه و زۆریه‌ی میژوونوسان له‌سه‌ر ئەوه‌ن که خاتوو زهینه‌ب ته‌نیا دوو تا سی

مانگ لەگەڵ پیغەمبەری خودا ﷺ ژیاوہ و پاشتر لە مانگی رەبەیی دووہمی سالی (٤) کۆچی، کۆچی دوایی کردووہ وتەرمی پیروزی لە گۆرستانی بەقیع بەخاک سپێردراوہ.

- لەبەر کەمی ماوہی مانەوہی لەگەڵ پیغەمبەری خودا ﷺ، خاتوو زەینەب هیچ فەرموودەیکە لە پیغەمبەری خوداوە ﷺ نەگیراوتەوہ.

خیزانی شه‌شم

- خیزانی شه‌شمی پیغه‌مبهر ﷺ خاتوو (هِنْدُ بِنْتُ أَبِي أُمَيَّةَ) یه ودایکیشی ناوی (عَاتِكَةُ بِنْتُ عَامِرٍ) ه.

- خاتوو هیند خزمی پیغه‌مبهری خودا ﷺ خۆی بووه و به (۷) پشت نه‌سه‌بی له‌گه‌ل نه‌سه‌بی پیغه‌مبهر ﷺ یه‌ک ده‌کاته‌وه.

- باوکی خاتوو هیند ئه‌وه‌نده پیاویکی به‌خشنده بووه هه‌رکه‌سێک له‌گه‌لی سه‌فه‌ری کردبیت بۆ هه‌ر شوپنێک هیج توپشوو ی له‌گه‌ل خۆی نه‌بردوو و ئه‌و هه‌موو ئه‌رک و خزمه‌تیکی هاوه‌له‌کانی گرتووته ئه‌ستۆ، هه‌ر به‌و هۆیه‌یشه‌وه له ناو عه‌ره‌بدا نازناوی به (زاد الرّاکب) واته: توپشوی ریبواران ده‌رکردوه.

- به‌ر له پیغه‌مبهری خودا ﷺ خاتوو هیند خیزانی نامۆزایه‌کی خۆی بووه به ناوی (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ الْأَسَدِ) و ئه‌و پیاوه به‌رپزه‌ برای شیریی پیغه‌مبهر ﷺ و پورزایشی بووه و (۱۱) هه‌مین که‌س بووه که باوه‌ری به پیغه‌مبهر ﷺ و ئایینی پیروزی ئیسلام هیناوه وله به‌ره‌می ئه‌و هاوسه‌رگیرییه‌یان خوای گه‌وره مندالیکی پێ داوان به‌ناوی (سَلْمَةَ) و ئیتر خاتوو هیند و عه‌بدو‌للا‌ی هاوسه‌ری وه‌کو نه‌ریتیکی کۆمه‌لایه‌تی ئه‌و کاته به (أُمُّ سَلْمَةَ) و (أَبُو سَلْمَةَ) بانگ کراون.

- خاتوو (أُمُّ سَلْمَةَ) و (أَبُو سَلْمَةَ) ی هاوسه‌ری یه‌کێک بوون له‌و خانه‌وادانه‌ی که هه‌ر له‌سه‌رتاوه باوه‌ریان به به‌رنامه‌ی پیروزی ئیسلام هیناوه و له‌و پیناوه‌شدا قوربانیی زۆریان داوه و کۆچیان کردوو بۆ حه‌به‌شه، پاشتر که له حه‌به‌شه گه‌راونه‌ته‌وه تووشی نه‌هامه‌تبییه‌کی زۆر هاتوون به‌ده‌ست بیاوه‌رانی مه‌که‌وه و دواتر برپاریان داوه کۆچ بکه‌ن بۆ مه‌دینه و خۆی ده‌گپێته‌وه و ده‌لێت: کاتیک له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌م برپاری کۆچکردنمان دا به‌ره‌و مه‌دینه، خزمه‌کانی من رینگه‌یان به هاوسه‌ره‌که‌م گرت و گوتیان: ئه‌وه خۆت کۆچ ده‌که‌یت به‌هه‌ر حال ده‌سه‌لاتی تۆمان نییه، به‌لام ئه‌ی پیمان نالیی ئه‌م کچه‌ی ئیمه‌ شاره و شار ده‌گپێری له پای چی، پاشتر جله‌وی وشتره‌که‌یان کرده‌وه و من و کوره‌که‌میان گل دایه‌وه، که خزمه‌کانی هاوسه‌ره‌که‌م به‌مه‌یان زانی ئه‌وانیش توپه‌ بوون و گوتیان: چۆن ئه‌وان نه‌یان‌ه‌یشتوووه کچه‌که‌یان له‌گه‌ل کوره‌که‌ی ئیمه‌ بروت، ئیمه‌ش قبول ناکه‌ین مندالی

ئیمه لای ئەوان بێت، هاتن کورپه‌که‌م لای بسه‌ننه‌وه و بووه دهمه‌قاله و دهمه بۆله‌یان له‌گه‌ڵ که‌س و کاری من و له‌و کیشمان کیشه‌دا ده‌ستی کورپه‌که‌یان له‌ جێ بردم، به‌هه‌ر حالیک بوو کورپه‌که‌یان لای سه‌ندمه‌وه و منیش هه‌موو روژیک به‌یانیا‌ن ده‌هاتمه‌ دهره‌وه‌ی ماله‌که‌مان و ده‌ستم ده‌کرد به‌گریان هه‌تا ئیواره‌ خۆر ئاوا ده‌بوو، بۆ ماوه‌ی یه‌ک سا‌ل من له‌سه‌ر ئەو حاله‌ مامه‌وه، تا روژیکیا‌ن ئامۆزایه‌که‌م سو‌زی جو‌لاو به‌زه‌یی به‌ حاله‌دا هاته‌وه و به‌ که‌س و کاره‌که‌می گو‌ت: بۆ وا له‌و به‌سته‌زمانه‌ ده‌که‌ن و له‌ مندا‌ل و هاوسه‌ره‌که‌یتان کردووه؟ پاشان که‌س و کاره‌که‌م فه‌ناعه‌تیا‌ن کرد و گو‌تیا‌ن: ئەگه‌ر ده‌ته‌وێت برۆ بۆ لای هاوسه‌ره‌که‌ت، خزه‌که‌نی هاوسه‌ره‌که‌یشم که‌ ئەمه‌یا‌ن بیست کورپه‌که‌یا‌ن بۆ گێپرامه‌وه و پاشتر به‌ته‌نیا له‌گه‌ڵ کورپه‌که‌م کو‌چمان کرد بۆ مه‌دینه‌.

- وه‌ک زانایانی سیره و میژوونوسان با‌س ده‌که‌ن خاتوو هی‌ند یه‌که‌م ئافره‌ت بووه که‌ کو‌چی کردووه بۆ مه‌دینه‌.

- پاشتر (أَبُو سَلْمَةَ) ی هاوسه‌ری خاتوو هند له‌ غه‌زای ئو‌حوددا به‌ خه‌ستی بریندار ده‌بێت و به‌هۆی خه‌ستی برینه‌که‌یه‌وه پاش ماوه‌یه‌ک شه‌هید ده‌بێت و خاتوو (أُمُّ سَلْمَةَ) له‌ سا‌لی (٤)ی کو‌چی و له‌ ته‌مه‌نی (٣٠) سا‌لیدا به‌ چوار مندا‌له‌وه بێه‌وژن ده‌که‌وێت.

- پاش بێه‌وژنه‌که‌وتنی (أُمُّ سَلْمَةَ) هه‌ردوو پێشه‌وا ئەبویه‌که‌ری صدیق و عومه‌ری کوری خه‌ططابیش دا‌وای ده‌که‌ن، به‌لام شوو به‌ که‌سیان نا‌کات، پاشتر پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ دا‌وای ده‌کات وئه‌ویش له‌ وه‌لامدا ده‌لێت: ئە‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ من هاوشانی تۆ نی‌م، من کو‌مه‌لێک سیفه‌تم تێدا‌یه که‌ بۆ تۆ ناشی‌م: یه‌که‌م: من ئافره‌تێکم چومه‌ته سا‌له‌وه و ته‌مه‌نی‌کم هه‌یه، دووه‌م: برێک مندا‌لیشم هه‌یه، سییه‌می‌ش: ئافره‌تێکی زۆر هه‌ستیا‌ریشم و غیره له‌ ئافره‌تی تر ده‌که‌م و ده‌ترسم هه‌لوێستی‌کم لای ببینیت و بێت ناخۆش بێت و پاشتر خ‌وای گه‌وره به‌هۆی ئە‌وه‌وه سزام بدات، پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌ وه‌لامی قسه‌کانیدا فه‌رمو‌ی: **{أَمَّا السُّنُّ فَأَنَا أَكْبَرُ مِنْكَ، وَأَمَّا الْأَطْفَالُ فَهُمْ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَمَّا الْغَيْرَةُ فَأَدْعُو اللَّهَ فَيَذْهَبَهَا عَنْكَ}** ^(١). واته: ئەگه‌ر کیشه‌که‌ ته‌مه‌ن و به‌سالا‌چوون بێت ئە‌وه من له‌ تۆ

١ - ابن الجارود (عبد الله بن علي)، المنتقى من السنن المسندة ، مؤسسة الكتاب الثقافية، بيروت، ط١، ١٤٠٨، تحقيق: عبدالله عمر البارودي، ص١٧٧. أبو يعلى (أحمد بن علي)، مسند أبي يعلى ، ج٧، دار المأمون للتراث، دمشق، ط١، ١٤٠٤، الحديث (٤١٦١)، تحقيق: حسين سليم أسد، ص١٨٠.

به‌سال‌چووترم، سه‌بارت به مندال‌ه‌کانیش ئه‌وه خواو پی‌غهمبهر لییان بیئاگا نابن و له ژیر چاودیری ئه‌واندا ده‌بن، سه‌بارت به‌هوش که زۆر غیره ده‌کەیت ئه‌وه داوا ده‌کەم له خوی گه‌وره که ئه‌و شته له دلتدا لا ببات.

- پی‌غهمبهری خودا ﷺ له کۆتاییه‌کانی مانگی شه‌ووالی سالی (٤) ی کۆچی ژیا‌نی هاوسهری له‌گه‌ڵ خاتوو (أُمُّ سَلْمَةَ) دا پیک هیناوه.

- به‌م شیوه‌یه‌یش خاتوو (أُمُّ سَلْمَةَ) ده‌بیته‌وه خیزانی (٤) ه‌می پی‌غهمبهر ﷺ و جی‌گره‌وه‌ی خاتوو زه‌ینه‌بی کچی خوزه‌یمه.

- خاتوو (أُمُّ سَلْمَةَ) ئافره‌تیکی زۆر جوان و ژیر و بیرتیژ بووه و شاره‌زاییه‌کی باشی‌شی هه‌بووه له‌بابه‌ته‌ فیه‌قی و شه‌رعیه‌یه‌کاندا و له‌ ماوه‌ی ته‌مه‌نی پ‌ر له‌ فه‌ری له‌گه‌ڵ پی‌غهمبهری خودا ﷺ (٣٧٨) فه‌رمووده‌ی له‌ پی‌غهمبهری خوداوه ﷺ گ‌یراوه‌ته‌وه، که بوخاری و موس‌لیم له‌ سه‌ر گ‌یرانه‌وه‌ی (١٣) یان کۆک بوون.

- وه‌ک زانایانی فه‌رمووده و میژوونوسان باس ده‌کەن خاتوو (أُمُّ سَلْمَةَ) نزیکه‌ی (٨٩) سال ژیاوه و پاشتر له‌ سالی (٦١) کۆچی و پاش هه‌موو خیزانه‌کانی پی‌غهمبهر ﷺ و له‌ سه‌رده‌می فه‌رمان‌ره‌وایی به‌زیدی کوری موعاویه و پاش ئه‌وه‌ی که هه‌والی شه‌هیدکردنی حوسه‌ینی کوری عه‌لی و هاوه‌له‌کانی پ‌ر ده‌گات ده‌که‌ویته‌ سه‌ر زه‌وی و له‌هۆش خۆی ده‌چیت و پاش چه‌ند رۆژیک کۆچی دوا‌یی ده‌کات و ته‌رمی پی‌رۆزی له‌ گۆرستانی به‌قیع به‌خاک ده‌سپ‌ردریت.

خیزانی دهوتهم

- خیزانی دهوتهمی پیغهمبهر ﷺ ئافره‌تیکی ناوداری قورده‌ش بووه به ناوی: (زَيْنَبِ بِنْتِ جَحْشِ بْنِ رَثَابٍ) و دایکیشی ناوی (أُمَيْمَةُ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ بْنِ هَاشِمٍ) ه.
- خاتوو زهینه‌ب پورزای پیغهمبهر ﷺ خویه‌تی و خوشکی (عبدالله بن جَحْش) ه، که هه‌لگری یه‌که‌م ئالای ئیسلام بووه و خوشکه‌زای سه‌روه‌ری شه‌هیدان (حَمْرَةَ بِنْتُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) ه.
- خاتوو زهینه‌ب له مندالییدا ناوی (بَرَّة) بووه، به‌لام پیغهمبهر ﷺ ناوه‌که‌ی گۆریوه به زهینه‌ب^(۱).
- بهر له پیغهمبهری خودا ﷺ خاتوو زهینه‌ب خیزانی هاوه‌لیکی ئازیز و خوشه‌ویستی پیغهمبهر بووه ﷺ به ناوی (زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ).
- (زَيْدِ)ی هاوسهری خاتوو زهینه‌ب هر به مندالی کویله ده‌کریت و له بازاری (عکاظ) دا ده‌فرۆش‌ریت و هه‌کیمی کوری حوزام به (۴۰۰) دره‌م بۆ خه‌دیجه‌ی کچی خوه‌یلدی پووری ده‌کریت و پاشتر که خاتوو خه‌دیجه ده‌بیته خیزانی پیغهمبهر ﷺ ده‌یبه‌خشیته پیغهمبهر ﷺ و زهید ئه‌و کات ته‌مه‌نی (۸) سالان ده‌بیته.
- ماوه‌یه‌کی زۆر زهید له‌گه‌ل پیغهمبهری خودا ﷺ ده‌مینیته‌وه، تا سالیکیان خه‌لکانیک له بنه‌ماله‌ی زهید ده‌چن بۆ مه‌که‌ه و له‌وی زهید ده‌بینن و ده‌یناسنه‌وه و ده‌چن هه‌وال بۆ که‌سو کاری ده‌به‌نه‌وه.
- رُوْزَيْك (حَارِثَةَ) ی باوکی و (کعب)ی مامی دینه خزمه‌ت پیغهمبهر ﷺ و داوای ئه‌وه ده‌که‌ن که کوره‌که‌یان یی بفرۆشیته‌وه، پیغهمبهری خودا ﷺ له وه‌لامدا ده‌فه‌رمویت: زهید بانگ بکه‌ن ئه‌گه‌ر رازی بوو له‌گه‌لئان بگه‌رپته‌وه ئه‌وه من ریگری لی ناکه‌م و ده‌تانده‌مه‌وه، به‌لام ئه‌گه‌ر ویستی له‌گه‌ل من بمینیته‌وه ئه‌وه نابیت ئیوه‌ش ریگری لی بکه‌ن.

۱- چونکه وشه‌ی (بَرَّة) واتای به‌خشنده و چاکه‌کاره، خوای گه‌وره‌ش ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقَى﴾. سورة النجم: الآية: ۲۲. واته: خۆتان وه‌سفی خۆتان مه‌که‌ن و خۆتان به باش له قه‌له‌م مه‌ده‌ن؛ چونکه هر خوا ده‌زانیت کئ باشه و له‌خواترسه.

- كاتىك زەيدىيان بانگ كرد، زەيد گوتى: لەگەل پىغەمبەرى خودا ﷺ دەمىنمەۋە، باۋكى زۆرى پىناخۆش بوو، گوتى: سەرسەخت چۆن كۆيلايەتى بەسەر ئازادىيدا ھەلدەبژىرەيت، ئەۋىش لە ۋەلامدا گوتى: ۋەللاھى ئەۋەندەم چاكە لەم پياۋە بىنيو، بۇ ھىچ كەسەك ئەو جى ناھىيەم.

- پىغەمبەرى خودا ﷺ كە ئەو ھەلۋىستەي زەيدى بىنى دەستى گرت و بردىە دەروە ۋەدەنگى بەرز فەرمووۋى: خەلكىنە ئىۋە بە شاپەت بن زەيد كورى منە و مىراتم لى دەبات و منىش مىرات لەو دەبەم.

- بەم شىۋەيە پىغەمبەرى خودا ﷺ زەيدى لە كۆيلەيى رزگار كرد و ئازادى كرد و كرىدە كورى خۇي، ئىتر لە ناو خەلكدا ھەر بە زەيدى كور موخەممەد دەناسرا^(۱).

- پاش ئەۋەي كە ئىسلام ياساى بەكوركردنى ھەلۋەشاندەۋە، ۋەك قەرەبۋىيەك بۇ ئەۋەي كە نەسەبى زەيد لەگەل پىغەمبەرى خودا ﷺ ھەلۋەشايەۋە، خۋاى گەۋرە لە قورئاندا ناۋى زەيدى تۆمار كرد، لە كاتىكدا ناۋى ھىچ ھاۋەلىكى ترى پىغەمبەر ﷺ ى بە ئەبۋبەكر و عومەرىشەۋە باس نەكردۋە وتۆمار نەكردۋە.

- پىغەمبەرى خودا ﷺ ئەۋەندە زەيدى خۆشەۋىست لە ناو مۇسلماناندا بە خۆشەۋىستى پىغەمبەر ﷺ دەناسرا و بانگ دەكرا، ھەر بە ھۇي ئەو خۆشەۋىستىيەۋە بوو كە پىغەمبەرى خودا ﷺ مندالەكانى زەيدىشى ھەر خۆشەۋىست، بۇيە بە ئوسامەي كورى زەيدىشيان دەگوت: (الحبُّ ابنِ الحبِّ). واتە: خۆشەۋىستى كورى خۆشەۋىست، عەبدوللاى كورى عومەر دەلىت: جارىكيان باۋكم پارەي دابەش دەكرد، لە من زىاترى دا بە ئوسامەي كورى زەيد، منىش پرسىارم لى كرد و گوتەم: بابە بۇچى زىاتر دەدەيتە ئەۋ؟ پىشەۋا عومەرىش لە ۋەلامدا گوتى: كورم پىغەمبەرى خودا ﷺ ئەۋى لە تۆ زىاتر خۆشەۋىست ۋاباۋكىشى لە باۋكى تۆ زىاتر خۆشەۋىست.

۱ - ابن حجر العسقلاني (أحمد بن علي بن محمد)، فتح الباري شرح صحيح البخاري، ج ۷، دار الفكر، بيروت، تحقيق: عبد العزيز بن عبد الله بن باز، ومحَب الدين الخطيب، ص ۸۷.

- کاتیک زهید گه‌وره بوو پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بیرى له‌وه کرده‌وه که ژنى بوؤ بهینیت، سه‌ره‌تا ئافره‌تیکى بوؤ خواست به ناوى (أمّ ایمن) و زهید له‌وه ئافره‌ته (أسامة)ى بوو، پاشتر زهید (أمّ ایمن) ى ته‌لاقددا و لئی جیا بووه‌وه.

- پاش ئه‌وه پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خاتوو زهینه‌بى بوؤ هه‌لبژارد که پورزای خوئی بوو، وه کچی یه‌کیک بوو له هه‌ره بنه‌ماله ناوداره‌کانى قوره‌پیش و ئافره‌تیکى هه‌لکه‌وتوو جوانیش بوو.

- کاتیک پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ جووه داواى خاتوو زهینه‌ب و باسى هاوسه‌رگیرى له‌گه‌ل کرده‌وه، سه‌ره‌تا خاتوو زهینه‌ب زۆرى پئى خوئش بوو چونکه وای ده‌زانى که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بوؤ خوئی داوا ده‌کات، به‌لام دواتر که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ پیشنیاى زهیدى بوؤ کرد زۆرى پئى ناخوئش بوو.

- خاتوو زهینه‌ب زهیدى به هاوشانى خوئی نه‌ده‌بینى بوئه راویژى به عه‌بدوئلاى براى کرد و نه‌ویش هه‌ر هه‌مان هه‌لوئىستى هه‌بوو، پئى ناخوئش بوو خوشکه‌کەى شوو به که‌سێک بکات که کاتى خوئی کوئله بووه.

- پاشتر خواى گه‌وره وه‌ک ریزلینانیک له پیشنیا‌زه‌کەى پیغه‌مبه‌ر ﷺ و جه‌خت کردنه‌وه له سه‌ر هه‌لوئىسته‌کەى و سه‌رزهنشتیک بوؤ هه‌لوئىسته‌کەى ئه‌وان نایه‌تى نارده خواره‌وه و فه‌رمووى: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾^(۱). واته: هه‌چ بر‌وادارنیک پیاوبیت یان ژن بوئی نییه که خوا و پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بریارنیکیان دا جگه له بریاره‌کەى ئه‌وان شتیکى تر په‌سه‌ند بکه‌ن، یان بریارنیکى تر بدن، هه‌رکه‌سێش سه‌رپێچى فه‌رمانه‌کانى خواى گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌کەى ﷺ بکات ئه‌وه به‌ته‌واوتهى گوم‌پراو لارێ بووه.

- پاش هاتنه خواره‌وه‌ی ئه‌وه نایه‌ته خاتوو زهینه‌ب گوئى: سه‌رپێچى فه‌رمانى خواى گه‌وره و پیغه‌مبه‌ره‌کەى ﷺ ناکه‌م، شووى پئى ده‌که‌م، ئیتر خاتوو زهینه‌ب و عه‌بدوئلاى براى رازى بوون له‌سه‌ر پیشنیا‌زه‌کەى پیغه‌مبه‌ر ﷺ و خاتوو زهینه‌ب شووى به زهید کرد.

- خاتوو زهینه‌ب زهیدی به شایهن و هاوشانی خوئی نه‌ده‌بینی، سروشتیشی وا بوو که زور زوو توپه‌ده‌بوو؛ بویه ههر له سه‌ره‌تاوه‌کیشه و ناکوکی که‌وته‌نیوانیانه‌وه و هم‌وو جار زهید ده‌هاته‌خزمت پیغه‌مبهر ﷺ و سکالای له‌ده‌ست خاتوو زهینه‌ب ده‌کرد و ده‌گوت: زهینه‌ب زور تونده‌له‌گه‌لم و ده‌مه‌ویت لی‌جیا ببه‌مه‌وه، به‌لام پیغه‌مبهری خودا ﷺ هه‌موو جاریک ناموزگاری ده‌کرد و ساردی ده‌کرده‌وه و ده‌یفه‌رموو: له‌خوا‌بترسه و ئارام بگره و ته‌لاقی مه‌ده، نه‌مه‌له‌کاتی‌کدا که پیغه‌مبهری خودا ﷺ سوور ده‌یزانی و جبریل ناگاداری کردبووه که زهید زهینه‌ب ههر ته‌لاقی ده‌دات، پاشتر ده‌بیت خوئی بیخو‌زیت.

- هه‌رچه‌نده پیغه‌مبهری خودا ﷺ نه‌و راستیه‌شی ده‌زانی، به‌لام نه‌م کاره‌ی زور به‌لاوه‌قورس بوو، وه‌له‌قسه‌ی خه‌لکی دوو‌پوو و بی‌باوه‌ر زور ده‌ترسا که بلین: موحه‌ممه‌د ﷺ خیزانی کوره‌که‌ی خوئی ماره‌کردوته‌وه، بویه نه‌مه‌ی به‌که‌س نه‌ده‌گوت و راینه‌ده‌گه‌یان.

- هه‌رچه‌نده‌خوای‌گه‌وره‌به‌ر له‌م‌کیشه‌یه‌یش یاسای به‌کوپ‌کردنی سه‌رده‌می نه‌فامی هه‌لوه‌شان‌دبووه و پوچه‌ل کردبووه و له‌و باره‌یه‌شه‌وه‌نایه‌تی نارده‌بووه‌خواره‌وه که تیدایدا هاتبوو: ﴿وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ﴾^(۱). واته: خوای‌گه‌وره‌نه‌و مندالانه‌به‌کوری‌نیوه‌نه‌ژمار ناکات که نیوه‌خوتان ده‌یانکه‌نه‌کوری‌خوتان و نه‌سه‌بیان ده‌دنه‌پال‌خوتان، نه‌وه‌ته‌نیا قسه‌ی زاره‌کی‌نیویه‌و له‌راستییدا‌نه‌وانه‌کوری‌نیوه‌نین، راستی‌نه‌وه‌یه‌که‌خوای‌گه‌وره‌ده‌یفه‌رمویت، ههر‌نه‌ویش‌ریگه‌ی‌راستتان‌نیشان‌ده‌دات و نه‌و‌که‌سانه‌ی‌کردوتانن‌به‌کوری‌خوتان‌به‌ناوی‌باوکی‌خو‌یانه‌وه‌بانگیان‌بکه‌ن، نه‌وه‌باشتر و دادوهرانه‌تره.

- سه‌ره‌رای‌نه‌م‌فه‌رمووده‌روون و ئاشکرایانه‌ش‌خه‌لکانیک‌هه‌بوون‌هیشتا‌شوینه‌واری نه‌و یاسایه‌یان‌ههر‌له‌دلدا‌مابوو، بویه پیغه‌مبهری خودا ﷺ زور له‌وه‌ده‌ترسا که دوژمنان و ناحه‌زانی‌نه‌م‌هه‌له‌بقوزنه‌وه و بیکه‌نه‌ره‌خنه و تانه‌یه‌ک‌به‌سه‌ر پیغه‌مبهره‌وه ﷺ، تا کار‌گه‌یشته‌نه‌وه‌ی‌که‌خوای‌گه‌وره‌له‌سه‌ر‌نه‌م‌کیشه‌یه‌راشکاوانه‌گله‌یی‌له‌هه‌لو‌یستی

پښخه‌مبهر ﷺ کرد و چهند ئایه‌تیکې له‌و باره‌یه‌وه نارده خواره‌وه و تپیدا فه‌رمووی: ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾^(۱). واته: که تۆ به‌و که‌سه‌ت ده‌گوت - دياره مه‌به‌ست له‌و که‌سه زه‌یده- که خوا چاکه و به‌خششی زۆری له‌گه‌ل کردووه و تۆیش چاکه و به‌خششت له‌گه‌ل کردووه، له خوا بترسه و خیزانه‌که‌ت ته‌لاق مه‌ده وشتیک ده‌شاريته‌وه و په‌نهانی ده‌که‌یت که خوی گه‌وره ده‌یه‌ویت ئاشکرای بکات و له قسه‌ی خه‌لکی ده‌ترسیت، له کاتیکدا خوی گه‌وره زیاتر شایه‌نی ئه‌وه‌یه که تۆ لئی بترسیت.

- ژيانی هاوسه‌ری زه‌ید له‌گه‌ل خاتوو زه‌ینه‌ب رۆژه‌پرۆژ زیاتر رووی له‌ گرژی و ئالۆزی ده‌کرد، تا سه‌ره‌نجه‌م زه‌ید خاتوو زه‌ینه‌بی ته‌لاقدا.

- پاش ئه‌وه‌ی زه‌ید خاتوو زه‌ینه‌بی ته‌لاقدا پښخه‌مبهری خودا ﷺ له‌سه‌ر فه‌رمانی خوی گه‌وره و بئ گویدانه قسه‌ی خه‌لکانی به‌د و دوو‌پوو، داوای خاتوو زه‌ینه‌بی کرد، به‌لام ئه‌مجاره‌یان خوی قسه‌ی له‌گه‌ل خاتوو زه‌ینه‌ب نه‌کرد، به‌لکو زه‌یدی هاوسه‌ری پيشووی راسپارد که ئه‌و بجیت و بۆی داوا بکات، زه‌یدیش به‌خوشحالییه‌وه جوو داوای خاتوو زه‌ینه‌بی بۆ پښخه‌مبهر ﷺ کرد.

- زه‌ید خوی له‌و باره‌یه‌وه ده‌گپرته‌وه و ده‌لپت: که چووم بۆ ئه‌وه‌ی خوازبيني بکه‌م، خه‌ریک بوو هه‌ویری ده‌شپلا، که چاوم پپی که‌وت بیرم کرده‌وه که پښخه‌مبهری خودا ﷺ داوای ده‌کات و ده‌بیته‌ خیزانی ئه‌و، ئه‌وه‌نده گه‌وره بوو له‌لام نه‌متوانی سه‌یری بکه‌م و گه‌راره‌وه دواوه و پشتم تیکرد و پاشان پیم گوت: زه‌ینه‌ب پښخه‌مبهری خودا ﷺ منی نارده‌وه و داوای هاوسه‌رگیریت لی ده‌کات، ئه‌ویش له وه‌لامدا گوتی: من هه‌یج برپاریک ناده‌م، هه‌تا مؤله‌ت و فه‌رمانی خوی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر نه‌بیت -مه‌به‌ستی ئه‌وه بوو که تا نوپژی ئیستخاره‌ی بۆ نه‌کات- دواتر ره‌زامه‌ندی نواند له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل پښخه‌مبهری خودا ﷺ بکات.

- پښخه‌مبهری خودا ﷺ له مانگی (ذوالقعدة) ی سالی (۵) ی کۆچی و له‌سه‌ر فه‌رمانی خوی گه‌وره خاتوو زه‌ینه‌بی کرده هاوسه‌ری خوی و هه‌ر خوی گه‌وره‌یش له

ئاسمانه‌وه به شایه‌تی جبریل و سه‌رجه‌م فریشته‌کان له پیغه‌مبه‌ری خودای ﷺ ماره کرد و خوای گه‌وره له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمویت: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا﴾^(۱). واته: کاتیک زه‌ید ده‌ستی له زه‌ینه‌ب هه‌لگرت و په‌یوه‌ندیان کۆتایی هات له تۆمان ماره کرد و کردمانه هاوسه‌ری تۆ.

هه‌ر بۆیه خاتوو زه‌ینه‌ب له ناو خیزانه‌کانی تری پیغه‌مبه‌ردا ﷺ زۆر شانازی به‌وه‌وه ده‌کرد و ده‌یگوت: ئیوه باوک و برا و کهس و کارتان داونی به پیغه‌مبه‌ر ﷺ و لیبی ماره کردوون؛ به‌لام من خوای گه‌وره له سه‌روو چه‌وت ئاسمانه‌وه داومی به پیغه‌مبه‌ر ﷺ و لیبی ماره کردووم، جگه له خاتوو زه‌ینه‌ب خوای گه‌وره ئه‌م به‌خششی له‌گه‌ل هه‌ج ئافره‌تیکی تر نه‌کردوو.

- خاتوو زه‌ینه‌ب یه‌کیک بووه له‌و ئافره‌تانه‌ی که خوای گه‌وره له سه‌روو چه‌وت ئاسمانه‌وه شایه‌تی باوه‌رداری بۆ داوه، له‌و ئایه‌ته‌ی که ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُّبِينًا﴾^(۲). دیاره مه‌به‌ست له ﴿مُؤْمِنٍ﴾ و ﴿مُؤْمِنَةٍ﴾ له ئایه‌ته‌که‌دا عه‌بدو‌ل‌لای کورپ جه‌حش و خاتوو زه‌ینه‌بی خوشکی بووه^(۳).

- پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ شایه‌تی میهره‌بانی و به‌خشنده‌یی بۆ داوه و له‌و باره‌یه‌وه خاتوو عانیشه بۆمان ده‌گیڕپه‌ته‌وه و ده‌لێت: پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به خیزانه‌کانی ده‌فه‌رموو: ﴿أَسْرَعَنَّ حَاقًا بِي أَطُولَنَّ يَدًا﴾^(۴). واته: کامه‌تان له هه‌مووتان ده‌ستی درێژتر بێت، ئه‌وه له دوا کۆچی دوا‌یی من له هه‌مووتان زووتر به من ده‌گات، جا خاتوو عانیشه ده‌فه‌رمویت: له دوا کۆچی دوا‌یی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کاتیک که له‌گه‌ل خیزانه‌کانی کۆ

۱ - سورة الأحزاب: الآية: ۳۷.

۱ - سورة الأحزاب: الآية: ۳۶.

۳ - الطبري (محمد بن جرير)، تفسير الطبري (جامع البيان في تأويل القرآن)، ج ۲، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ۱، ۱۴۲۰، تحقيق: أحمد محمد شاکر، ص ۲۷۱. ابن كثير (إسماعيل بن عمر بن كثير)، تفسير القرآن العظيم، ج ۶، دار طيبة، ط ۲، ۱۴۲۰، تحقيق: سامي بن محمد سلامة، ص ۴۱.

۴ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۲، ص ۵۱۵، كتاب (۲۰) الزكاة، باب (۱۰) أي الصدقة أفضل وصدقة الشحيح الصحيح، الحديث (۱۳۵۴). مسلم، صحيح مسلم، ج ۷، ص ۱۴۴، كتاب (۴۵) فضائل الصحابة، باب (۱۷) من فضائل زينب أم المؤمنين رضي الله عنها، الحديث (۶۴۷۰).

دہبوینه‌وه، ھه‌موومان دەستمان رووہو دیوارکە درێژ دەکرد و بە داریک دەمان پێوا، تا بزانیان کامان لە ھه‌موومان دەستی درێژترە، چونکە واماندەزانی مەبەستی پێغەمبەری خودا ﷺ لەو فەرموودەیە درێژی دەستەکانی لاشەمانە، خاتوو سەودە دەستی لە ھه‌موومان درێژتر بوو؛ بەلام خاتوو زەینەب بەر لە ھه‌موومان کۆچی دوایی کرد، ئەوجا زانیان کە مەبەستی پێغەمبەر ﷺ لە درێژی دەست، بەخشنەیی و خێر و چاکە بوو، نەک درێژی دەستەکانی لاشەمان، لەبەر ئەوەی خاتوو زەینەب لەو رووہو دەستەکانی کورت بوون، بەلام ئەو لە ھه‌موومان بەخشنەتر بوو، بە دەستەکانی خۆی کاری دەکرد و پێستەیی خۆش دەکرد و شتی دەچنی و پاشان پارەکەیی لە ریگەیی خوای گەورەدا دەبەخشی.

- لە سالی (۲۰)ی کۆچی و لە تەمەنی (۵۲) سالی و لە سەر دەمی جینیشینی پێشەوا عومەر خاتوو زەینەب کۆچی دوایی کردوو و پێشەوا عومەر خۆی بە ئامادە بوونی خەلکیکی زۆر نوێژی مردووی لەسەر خویندوو و تەرمی پیرۆزی لە گۆرستانی بەقیع بەخاک سپێردراو.

- خاتوو زەینەب یەکەم کەس بوو لە خیزانەکانی پێغەمبەر ﷺ کە پاش وەفاتی پێغەمبەر ﷺ کۆچی دوایی کردو.

- بە شایەتی خاتوو عائیشەیش خاتوو زەینەب باشتەری کەس بوو لە نیوان ئەو خیزانانەی پێغەمبەر ﷺ کە ئەو لەگەڵیان ژیاو و لەو بارەییە دەلیت: لە نیوان خیزانەکانی پێغەمبەر ﷺ تەنیا خاتوو زەینەب ھاوشانی من بوو، هیچ ئافەرەتیکی ترم نەبینوو کە لەو دیندارتر و راستگۆتر و بەخشنەتر و خزم دۆستتر بیت.

- خاتوو زەینەب لە تەمەنی پێ لە فەرپی لەگەڵ پێغەمبەری خودا ﷺ (۱۱) فەرموودەیی لە پێغەمبەری خودا ﷺ گیراوەتەو و بوخاری و موسلیم لە سەر گیرانەوی (۲) لەو فەرموودانە کۆک بوون.

- ئامانجی سەرەکی لەم ھاوسەرگیرییە پێغەمبەری خودا ﷺ لەگەڵ خاتوو زەینەب ئەوە بوو کە خوای گەورە ویستویەتی بە شیوہیەکی کرداری و لەسەر دەستی پێغەمبەرەکی ﷺ بە تەواوەتی یاسا و دابونەریتی بەکۆرکردن و شوپنەوارەکانی لە دل و دەروونی موسلماناندا ھەلبوو و شینیتەو و بسپرتەو، خوای گەورە بە راشکاوی باس لەم

ئامانجه‌ی ئەم هاوسەرگیریه دهکات و دهنه‌رمووت: ﴿لَٰكِنِّي لَا يَكُونُ عَلَيَّ الْمُؤْمِنِينَ حَرْجٌ فِي أَزْوَاجٍ أَدْعِيَانِهِمْ﴾^(۱). واته: بۆیه خاتوو زهینه‌مان کرده هاوسه‌ری تۆ، تا باوه‌رداران هیچ دوودلی و گومانیکیان نه‌مینیت له دروستی ماره‌کردنه‌وهی خیزانی ئەو منالانه‌ی که کردووینانه‌ته کوری خۆیان.

- که‌واته دهنه‌کانی قورئان و فه‌رمووده‌کانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ و قسه‌ی هاوه‌لان و گیرانه‌وه میژویه راست و دروسته‌کان، پشتراستی ئەوه ده‌که‌نه‌وه که ئەم هاوسەرگیریه به فه‌رمان و وله‌سه‌ر ویستی خوی گه‌وره بووه و به‌هیچ شیوه‌یه‌ک حه‌ز و ئاره‌زوو و ویستی پیغه‌مبه‌ری ﷺ تیدا ره‌چاو نه‌کراوه.

- سه‌ره‌پای ئەو هه‌موو به‌لگه راست و دروست و روونانه، ناحه‌زانی ئیسلام وه‌ک پیشه‌ی هه‌میشه‌یی خۆیان له کۆن و نویدا کۆمه‌لیک قسه‌ی بی بنه‌ما و دوور له راستییان ده‌باره‌ی ئەم هاوسەرگیریه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل خاتوو زهینه‌ب هه‌لبه‌ستوو و هه‌موو ئەو قسانه‌یش له‌گه‌ل زۆری و بۆریاندا جه‌خت له سه‌ر ئەو خاله ده‌که‌نه‌وه که گوايه هاوسەرگیریه‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌گه‌ل خاتوو زهینه‌ب له سه‌ر حه‌ز و ئاره‌زوو و خواستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی بووه ، ئەویش به‌هۆی ئەوه‌ی که گوايه پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ رۆژیک له رۆژان ده‌چیته مالی زه‌ید و له‌وی چاوی به خاتوو زهینه‌ب ده‌که‌ووت، که جلیکی ته‌نکی له‌به‌ردا ده‌بیت، ئیتر له‌و کاته‌وه پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خولیا‌ی خاتوو زهینه‌ب ده‌بیت و زه‌یدیش که به‌مه ده‌زانیت له‌به‌ر پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خاتوو زهینه‌ب ته‌لاق ده‌دات.

- ئیمه لێردها بۆ روونکردنه‌وه‌ی راستیه‌کان و ره‌واندنه‌وه‌ی ئەو جوژه گومانانه چهند خالی‌ک ده‌خه‌ینه روو:

۱ - ئیمه‌ی بروادا یه‌که‌مین سه‌رچاوه که پشتی بی ده‌به‌ستین بۆ وه‌لامدانه‌وه‌ی هه‌ر پرسیاریک، یان چاره‌سه‌رکردنی هه‌ر کێشه‌یه‌ک، یان ره‌واندنه‌وه‌ی هه‌رگومانیک، بریتیه له قورئانی پیرۆز؛ بۆیه ده‌چینه خزمه‌ت قورئانی پیرۆز تا بزانی چۆن باسی ئەم هاوسەرگیریه‌مان بۆ ده‌کات و به‌ر له‌وه‌یش سه‌ره‌تا پێویسته ئاماژه به‌وه بکه‌ین که خوی گه‌وره چیرۆکی هیچ هاوسەرگیریه‌کی پیغه‌مبه‌ری ﷺ له قورئاندا باس نه‌کردوو و تۆمار

نه‌كردووه، جگه له چيروكي هوسه‌رگيری خاتوو زهینه‌ب نه‌بیت، كه گشت وردده‌كاریه‌كانی تۆمار كردووه، دياره خوی گه‌وره باشی زانیوه كه دووروو و بیباوه‌ران له‌سهر ئه‌م هوسه‌رگيریه‌ بیده‌نگ نابن و وه‌كو پیشه‌ی هه‌میشه‌بیان قسه و قسه‌لوكی خویان هه‌لده‌به‌ستن، بویه خوی گه‌وره به وردی له سورته‌ی ئه‌حزابدا چيروكه‌كه باس ده‌كات و جیبه‌جیكردی هوسه‌رگيریه‌كه ده‌داته پال خوی نه‌ك پیغه‌مبهر ﷺ و ده‌فهرمویت: ﴿فَلَمَّا قَضَىٰ زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَهَا﴾. واته: كاتيك زهید ده‌ستی له زهینه‌ب هه‌لگرت و په‌یوه‌ندیان كۆتایی هات له تۆمان ماره كرد و كردمانه هوسه‌ری تۆ، كه‌واته هوسه‌رگيریه‌كه په‌روه‌ردگار كردوویه‌تی نه‌ك پیغه‌مبهر ﷺ خوی ئه‌م كارهی كردبیت.

پاشتریش خوی گه‌وره زۆر به روونی ئاماژه به هۆكاری سه‌ره‌کی ئه‌م هوسه‌رگيریه‌ ده‌كات و ده‌فهرمویت: ﴿لَكِي لَا يَكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ﴾. واته: بویه خاتوو زهینه‌بمان كرده هوسه‌ری تۆ تا باوه‌رداران هه‌ج دوودلی و گومانیکیان نه‌مینیت له ماره‌كردنه‌وه‌ی خیزانی ئه‌و منالانه‌ی كه كردوویانته‌هه‌ كورپ خویان.

كه‌واته ئه‌مه هۆكاری سه‌ره‌کی هوسه‌رگيریه‌كه‌یه، نه‌ك هه‌ج شتیکی تر.

۲- هه‌روه‌ها قورئان ئاماژه به‌وه ده‌كات كه پیغه‌مبهری خودا ﷺ وه‌كو هه‌ز و خواستی خوی هه‌ج كات هه‌زی به‌م كاره نه‌بووه و بگه‌ر جیبه‌جیكردی ئه‌م كارهی زۆر به‌لاوه قورس بووه و نه‌یویستوه رووبه‌رووی ببیته‌وه، بویه سه‌ره‌رای ئه‌وه‌یش كه سوور ده‌یزانی و جبریل ئاگاداری كردبووه كه زهید زهینه‌ب هه‌ر ته‌لاق ده‌دات و پاشتر ده‌بیت خوی بیخوازیت، به‌لام ئه‌مه‌ی باس نه‌ده‌كرد و نه‌یده‌گوت، له ترسی قسه‌ی خه‌لكی، تا سه‌ره‌نجام كار گه‌یشته ئه‌وه‌ی كه قورئان راشكاوانه گله‌یی له هه‌لوپستی پیغه‌مبهر ﷺ بكات و به‌فهرمویت: ﴿وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ﴾. واته: شتیک له ناخی خۆتدا ده‌شاریته‌وه و په‌نهانی ده‌كه‌یت كه خوی گه‌وره ده‌یه‌ویت ئاشكرای بكات وله قسه‌ی خه‌لكی ده‌ترسیت، له كاتيكدا خوی گه‌وره زیاتر شایه‌نی ئه‌وه‌یه كه تۆ لای بترسیت.

۳- پاشتر خوی گه‌وره ئه‌وه دووپات ده‌كاتوه كه نه‌گه‌ر ویستی كاریك بكات ئه‌وه حیساب بۆ ویستی هه‌ج كه‌سێك ناكات با ئه‌و كه‌سه پیغه‌مبهری بیت ﷺ ، بویه له

کوټایي نایه‌ته‌که‌دا ده‌فهرمویت: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا﴾^(١). واته: هر کاریک فه‌رمانی خوی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بیټ هر ده‌بیټ بیټ.

٤- له کوټاییشدا خوی گه‌وره وهك دلنه‌وايیهك بؤ پیغه‌مبه‌ر ﷺ و به‌رگرییهك له هه‌لوئیستی مه‌ردانه و جوامیرانه‌ی له‌مه‌ر ئه‌م کیشه‌یه‌دا و وهك وه‌لامدانه‌وه‌یه‌کیش بؤ خه‌لکانی بی‌باوه‌ر و دو‌وو ده‌فهرمویت: ﴿مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ﴾^(٢). واته: هیج گله‌یی و گازنده‌یهك له پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ناکریت، له ئه‌نجامدانی کاریکدا که ویستی خوی گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بیټ و به‌ فه‌رمانی ئه‌و ئه‌نجام درایټ.

هر بویه ئه‌م نایه‌تانه‌ی قورئان زور به‌ روونی راستی مه‌سه‌له‌کان ده‌خه‌نه روو و هه‌موو ئه‌و قسه و قسه‌لۆکانه‌یش به‌درؤ ده‌خه‌نه‌وه که ناحه‌زان هه‌لئان ده‌به‌ستن و ده‌یان‌ووژین.

٥- پاشانیش ئه‌گه‌ر گریمان پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌به‌ر هه‌ز و ئاره‌زووی خوی ئه‌م کاره‌ی ئه‌نجام بدایه، نایا خوی گه‌وره له‌سه‌ر ئه‌م تاوان و سته‌مه‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ بیده‌نگ ده‌بوو؟! نایا ئه‌گه‌ر کاریکی وا رووی بدایه خوی گه‌وره باسی نه‌ده‌کرد؟! نایا هر هیج نه‌بیټ گله‌یی له پیغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌ده‌کرد، که چۆن کاری وا ده‌کات له کاتی‌کدا له‌سه‌ر شتی زور له‌وه بجوو‌کتر گله‌یی لئ کردوو؟ زیاد له‌وانه هه‌مووی نایا ده‌کریت پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خوانه‌کرده کاریکی وا هه‌له‌ی کردبیټ و پاشتر خوی گه‌وره نهك هر باسی هه‌له‌که‌ی نه‌کردبیټ، به‌لکو هه‌له‌که‌ی په‌رده‌پۆش کردبیټ و کاره‌که‌ی دابیته پال خوی؟!، نایا ئه‌م جوړه بیروبو‌چوونانه تا چه‌ند له نایینی پیروزی ئیسلامدا جپی ده‌بیټه‌وه؟!.

٦- له‌به‌رامبه‌ر ئه‌م راستییه‌ روون و ئاشکرایانه‌ی که‌خوی گه‌وره ده‌راره‌ی هه‌ل و مه‌رجه‌کانی ئه‌م هاوسه‌رگرییه‌ باسیان ده‌کات، ئه‌و قسه و قسه‌لۆکانه‌ی ناحه‌زان پشتیان پئ ده‌به‌ستن له‌رووی گیرانه‌وه (سند) یانه‌وه هه‌موویان لاوازن و خه‌لکانیکی بی‌متمان‌ه یان هر درؤزن گیراویانه‌ته‌وه و باسیان کردوون، بویه زانایان پشتیان پئ نه‌به‌ستوون و ره‌تیاں کردونه‌ته‌وه، بؤ نمونه قورطوبی له ته‌فسیره‌که‌یدا ده‌لئیت: (ئه‌و قسانه‌ی باس له‌وه ده‌که‌ن

١- سورة الأحزاب: الآية: ٣٧.

٢ - سورة الأحزاب: الآية: ٣٨.

که گوايه پيغهمبهری خودا ﷺ هه‌زی له خاتوو زهینه‌ب کردوو، یان له‌وانه‌یه هه‌ندیك خه‌لكی نه‌فس نزم بلین شه‌یدای بووه، ئه‌و جوړه قسانه یان خه‌لكانیکی نه‌زان و گیل ده‌یکه‌ن، یان خه‌لكانیك که سووکایه‌تی به پيغهمبهری خودا ﷺ ده‌کن^(١). ئیبن که‌ثیریش ده‌رباره‌ی ئه‌و ده‌نگویانه ده‌ئیت: (ئیبن ئه‌بی حاتهم و ئیبن جه‌ریر هه‌ندیك قسه و باس له پيشینی خویانه‌وه ده‌گیړنه‌وه له‌و باره‌یه‌وه، له‌به‌ر نادرستی و ناته‌واوییان وامان پيخوش بوو هه‌ر باسیان نه‌که‌ین و گوئیان بی نه‌ده‌ین)^(٢). ئیبن جه‌ریش ده‌رباره‌ی ئه‌و جوړه قسانه ده‌ئیت: (ناکریت مروّف خو‌ی به‌و جوړه قسانه‌وه خه‌ریک و سه‌رقال بکات)^(٣).

٧- ئه‌و قسه و قسه‌لۆکانه هه‌ر یه‌که و به‌جوړیك باس له‌و بابته‌ته ده‌کن و خویان له‌ناو خویاندا جیاوازن و دژ به‌یه‌ک ده‌هسته‌نه‌وه، هه‌ر بۆ نموونه هه‌ندیکیان وا باس ده‌کن که گوايه ئه‌و کاته‌ی پيغهمبهر ﷺ چۆته مالی زه‌ید، زه‌ید خو‌ی له مال نه‌بووه و خاتوو زه‌ینه‌ب هاتوو و به‌خه‌ره‌اتنی کردوو، هه‌ندیکی تر وا باسی ده‌کن که نه‌خه‌ر زه‌ید له مال بووه، به‌لام نه‌خوش بووه، بۆیه خاتوو زه‌ینه‌ب هاتوو به‌ره‌وپیری.

سه‌باره‌ت به شه‌وازی بینینی خاتوو زه‌ینه‌بیش هه‌ندیك ریوايه‌ت وا باس ده‌کن که گوايه خاتوو زه‌ینه‌ب که زانیویه‌تی پيغهمبهر ﷺ له‌به‌رده‌رگایه له په‌له‌په‌لیدا بیری چوو خوی پۆشته بکات و به‌و شه‌ویه هاتوو ده‌رگای کردۆته‌وه، هه‌ندیکی تر وا باس ده‌کن که گوايه پيغهمبهری خودا ﷺ له به‌ر ده‌رگای مالی زه‌ید وه‌ستاه و ده‌رگای ماله‌که‌یان له مووی بز ندرست کراوه و له‌و کاته‌دا بایه‌ک هاتوو و ده‌رگاکه‌ی هه‌لداوه‌ته‌وه و پيغهمبهری خودایش ﷺ چاوی په‌ریوته سه‌ر خاتوو زه‌ینه‌ب، هه‌ندیکی تریش وا باس ده‌کن که پيغهمبهری خودا ﷺ داوی مؤله‌تی چوونه ژوو‌روه‌ی کردوو و خاتوو زه‌ینه‌بیش فه‌رمووی لی کردوو و له‌و کاته‌دا پۆشته نه‌بووه که پيغهمبهری خودا ﷺ بینویه‌تی.

١ - القرطبي (أبو عبدالله محمد بن أحمد القرطبي)، تفسير القرطبي (الجامع لأحكام القرآن)، ١٤، ص ١٩١، دار إحياء التراث العربي، بيروت.

٢ - ابن كثير، تفسير القرآن العظيم، ٣، ص ٥٩٣.

٣ - ابن حجر، فتح الباري شرح صحيح البخاري، ٨، ص ٥٢٤.

هموو ئه‌م قسه و باسانه‌یش وه‌کو گوتمان پیچه‌وانه‌ی ده‌قی قورئان و ئه‌و فه‌رمووده دروستانه‌ن که باسمان کردن وجه‌خت له‌ سه‌ر ئه‌وه ده‌که‌نه‌وه که زه‌ید خۆی کیشه‌ی له‌گه‌ل خاتوو زه‌ینه‌ب هه‌بووه و به‌ویستی خۆی لێی حیا بو‌ته‌وه و دواتریش پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌سه‌ر فه‌رمانی خۆی گه‌وره و به‌بێ ویستی خۆی هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل کردوه.

٨- سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی ئه‌و قسه و باسانه پیچه‌وانه‌ی ده‌قه‌کانی قورئان و سوننه‌تن، پیچه‌وانه‌ی لۆژیک و عه‌قلی‌شن؛ چونکه ئیمه وه‌کو پیشت‌ریش باسمان کرد خاتوو زه‌ینه‌ب پورزای پیغه‌مبه‌ر ﷺ خۆی بووه وه‌هر له‌ مندا‌لییه‌وه و به‌ر له‌ پیغه‌مبه‌رایه‌تی پیغه‌مبه‌ریش ﷺ خاتوو زه‌ینه‌ب له‌ به‌رده‌ستی خۆیدا گه‌وره بووه و هه‌ر خۆی‌شی سه‌ره‌په‌شتی کردوه و هه‌رکات ویستبێتی بینووی‌تی و سه‌ردانی مال‌یانی کردوه وه‌هموو جوانیه‌کانی خاتوو زه‌ینه‌بی بینووه، به‌ تابه‌تیش له‌و کاتانه‌دا که هیش‌تا فه‌رمانی بالاپۆشی بۆ ئافه‌رتان دانه‌به‌زیبوو، که‌واته: ئایا ده‌گونجیت پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌و هه‌موو میژووی تیکه‌لییه‌ی له‌گه‌ل خانه‌واده‌ی خاتوو زه‌ینه‌ب و به‌دریژایی ته‌مه‌نی لاوی‌تی خاتوو زه‌ینه‌ب و به‌ کچیت، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ جوانیه‌کانی خاتوو زه‌ینه‌بی نه‌بینیبیت و رۆژیک له‌ رۆژان به‌ دل و خه‌یالیدا نه‌هاتبیت داوای بکات، به‌لام دواتر و له‌ سه‌رده‌می پیغه‌مبه‌رایه‌تیدا و له‌و کاته‌ی که خاتوو زه‌ینه‌ب خیزانی که‌سیکی تره، ئه‌و که‌سه‌یش پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خۆی خاتوو زه‌ینه‌بی بۆ هیناوه و به‌ کورپی خۆی ئه‌ژماری ده‌کات، پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بۆ ته‌نیا ساتیک چاوی به‌ خاتوو زه‌ینه‌ب که‌وتبیت و شه‌یدای بووبیت؟! به‌ راستی ئه‌مه زۆر دووره له‌ راستی و ره‌وشتی به‌رزی پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمانه‌وه ﷺ.

٩- ئه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بیویستایه خاتوو زه‌ینه‌ب ماره بکات ئایا بۆ له‌ هه‌ره‌تی لاوی‌تی خاتوو زه‌ینه‌ب و له‌و کاتانه‌ی که کچ بوو داوای نه‌ده‌کرد، له‌ کاتیکدا هه‌ج شتیکیش ریگر نه‌بووه له‌ به‌رده‌میدا و خاتوو زه‌ینه‌ب به‌ ئاواتی ده‌خواست که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ داوای بکات، جا ئایا ده‌گونجیت که‌سیک به‌ کچی جیی تیبینی و سه‌رنجی که‌سیک نه‌بیت، به‌لام پاش ئه‌وه‌ی که شوو ده‌کات و ده‌بیته خیزانی که‌سیکی تر ئه‌وجا هه‌زی لێ بکات و بیه‌ویت بیخواییت!.

١٠- پێغەمبەران بژاردەى خۆى گەورەن و سەرەشقى هەموو ئاكارە جوان و پاڤ و باشەکانن و لە هەموو درۆ و ناپاکی و خیانەت و کارێکی نەشیاو مەعصوم و پارێزراون و پێغەمبەرى خۆپشمان ﷺ سەرەشقى ئەو کاروانى پاکی و بێگەردییەیه؛ بۆیە کارى لەو جۆرە لەگەڵ سەرەتایى ترين و اتاكانى پێغەمبەربوون يەك ناکاتەووە و هەلبەستنى ئەو جۆرە تۆمەتانە ئەگەر تانە بێت لە پێغەمبەر ﷺ، بەر لەو تانەیه لە خۆى گەورە و بپاریو بژاردەكەى كە چۆن كەسێكى وای هەلبژاردووە و کردویەتى بە ئەمین و سەرەشقى پەيامەكەى خۆى، ئەمە لە كاتیكدا كە كارى لەو جۆرە لەمروڤى ئاسایى و بەرەوشت ناوەشیتەووە چ جاي پێغەمبەر ﷺ و بژاردەیهكى خۆى گەورە.

بۆیە ئەو جۆرە تانە و تۆمەتانە دژن بەسەرەتایى ترين و اتاكانى باوەر بوون بە دانایى خۆى گەورە و پاکی و بێگەردى پێغەمبەرەكەى.

١١- ئەگەر ئەم جۆرە قسە و باسانە راستبن و پێغەمبەرى خودا ﷺ حەزى لە خاتوو زەینەب کردبێت، ئەو بەدەنیاییهووە ئەم كارە دەبێت وەكو تاوان سەیر بكرێت و هەوڵ بدرێت كە بەرەدەپۆش بكرێت و پێغەمبەرى خودایش ﷺ سەرزەنشت بكرێت تا دەستبەردارى ئەو حەزەى بێت.

كەچی لێرەدا ئاراستەى روداوەكان بە پێچەوانەووەن، ئەوەتا خۆى گەورە لە قورئاندا فەرمان بە ئاشكرا كردن و راگەیاندى فەرمانى خۆى و هەلۆیستی پێغەمبەرەكەى دەكات، جا ئەگەر ئەو هەلۆیستە تاوانكارانە بوو چۆن پەروەردگار فەرمان بە ئاشكراکردنى ئەو تاوانە دەكات، كە ئەنجامدەرەكەى پێغەمبەرەكەیهتى؟!، یان چۆن هەلى دەنیت كە لە ئەنجامدانى ئەو هەلۆیستە تاوانكارییەى شەرم نەكات و ئاشكراى بكات و جگە لە خۆى گەورە حساب بۆ كەسى تر نەكات؟! ئەمە لە كاتیكدا كە مروڤ لە ئەنجامدانى كارى چاكەدا هەلدەنریت كە تەنیا لە خوا بترسیت، نەك لە كارى تاوانكارىیدا؛ چونكە ئەووە وەك ئەووە وایە كەسێك خەرىكى ئەنجامدانى تاوانێك بێت و تۆیش پێى بلاییت: كارى خۆت بكە و تەنیا لە خوا نەبیت لە كەس نەترسیت، بەلكو دەبیت پێى بلاییت: لەخوا بترسە و كارى وا مەكە، ئەویش ئەگەر لە خوا بترسیت دەبیت دەستبەردارى كارەكەى بێت، بەلام سەرەنجامى

چیرۆکی ئەو هاوسەرگیرییە بە پێچەوانەوێ بوو، سەرەنجام خاتوو زەینەب لەسەر فەرمانی خۆی گەورە بوو خێزانی پێغەمبەر ﷺ.

١٢- ئەگەر ئەم جۆرە قسانە راست بن ئایا چۆن خۆی گەورە ئەو کارە قیوڵ کرد؟
 باشە ئەگەر گریمان ئەویش قیوڵی کرد ئەو ئایا زەید ئەوێ چۆن لە پێغەمبەری خۆدا
 قیوڵ کرد که حەز لە خێزانەکە بکات؟! ئەک هەر ئەوێندە بەئکو بروت بۆی تەلاق
 بدات و پاشانیش هەر خۆی بچیت بۆی داوا بکات و خوازببێنیشی بۆ بکات؟! ئەو خاتوو
 زەینەب چۆن قیوڵی کرد، ئەمە لە کاتیکدا که لە کلتوری ئەو کاتی عەرەبدا ئەم جۆرە
 کارانە ئەک هەر تاوان بەئکو کوفری رەوان بوون و هەرگیز جیی قیوڵی کردن نەبوون.
 ئەمانە وچەندین پرسباری تری بپۆهلام لەم بارەپهوه ئەو جۆرە قسه و باسانه رەت
 دەکەنەووهو بە درۆیان دەخەنەووه و ئەوه دەسهلمینن که ئەوهی خۆی گەورە لەو بارەپهوه
 دەیفه رمویت هەر ئەوه راسته و هەرچیش پێچەوانهێ ئەوهیه جگه لەدرۆ و دوودلی و
 نیفاق شتیکی تر نییه.

خیزانی هه‌شتم

- خیزانی هه‌شتمی پیغه‌مبەر ﷺ خاتوو: (رَبِحَانَةُ بِنْتُ زَيْدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ خُنَافَةَ بْنِ شَعْمُونَ التَّضَرِّيَّة) ی یه‌هودی بووه له هۆزی (بَنِي التَّضَرِّيرِ).
- خاتوو (رَبِحَانَةُ) بهر له پیغه‌مبەری خودا ﷺ خیزانی پیاویکی یه‌هودی بووه له هۆزی (بَنِي قُرَيْظَةَ) به ناوی (الحکم) و هاوسه‌ره‌که‌ی له غه‌زای (بَنِي قُرَيْظَةَ) دا و له ئه‌نجامی ئه‌و خیانه‌ته گه‌وره‌یه‌ی که جوله‌که‌کانی هۆزی (بَنِي قُرَيْظَةَ) له شه‌ری خه‌نده‌قدا به‌رامبه‌ر به پیغه‌مبەر ﷺ و موسلمانان کردیان کوژرا.
- پاش کوشتنی پیاوه‌که‌ی خاتوو (رَبِحَانَةُ) بیوه‌ژن ده‌که‌ویت و پیغه‌مبەری خودا ﷺ ده‌ینیریته مائی (أم المنذر بنت قيس) له هۆزی (بني النجار) تا له‌وئ سو‌ری مانگانه‌ی ته‌واو بکات.
- پیغه‌مبەری خودا ﷺ به‌شیوه‌یه‌ک ریزی خاتوو (رَبِحَانَةُ) ده‌گریت خۆی ده‌لێت: ئه‌گه‌ر داوام لێ بکرده‌یه تاوانبارانی هۆزی (بَنِي قُرَيْظَةَ) ببه‌خشیت به من دلێ نه‌ده‌شکاندم.
- دواتر پیغه‌مبەری خوا ﷺ سه‌رپشکی ده‌کات له‌وه‌ی که موسولمان بیت یان له‌سه‌ر ناینه‌که‌ی خۆی بمینیته‌وه، ئه‌ویش ئیسلام هه‌لده‌بژیریت و موسولمان ده‌بیت.
- پاش ئه‌وه‌ی موسولمان ده‌بیت پیغه‌مبەری خوا ﷺ نازادی ده‌کات و پیشنیاری ئه‌وه‌ی بۆ ده‌کات که هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل بکات، ئه‌ویش به‌خۆش‌حالییه‌وه رازی ده‌بیت.
- له مانگی موحه‌ره‌می سالی (٦)ی کۆچی پیغه‌مبەری خودا ﷺ ژیا‌نی هاوسه‌ری له‌گه‌ل پیک ده‌هینیت.
- خاتوو ره‌یحانه هه‌ر له ژیا‌نی پیغه‌مبەر ﷺ خۆیدا و له پاش گه‌رانه‌وه‌ی له حه‌جی مالئاوایی کۆچی دوایی ده‌کات و پیغه‌مبەری خودا ﷺ خۆی نوێژی له‌سه‌ر ده‌کات و ته‌رمی پیرۆزی له گۆرستانی به‌قیع به‌خاک ده‌سپێردریت.

خیزانی نۆیەم

- نۆیەم خیزانی پێغەمبەر ﷺ خاتوو: (جُؤبِرِيَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ) ی کچی (الْحَارِثِ بْنِ أَبِي ضَرَّارِ بْنِ الْحَارِثِ) ی گەورە پیاوی جولەکە و سەرۆک ھۆزی (بَنِي الْمُصْطَلِقِ) بوو.
- خاتوو جوھیریە بەر لەوێ ببیتە خیزانی پێغەمبەر ﷺ ناوی (بَرَّة) بوو؛ بەلام بەھەمان شیوەی خاتوو زەینەب پێغەمبەری خودا ﷺ ناوەکە ی گۆری بۆ جوھیریە.
- خاتوو جوھیریە سەرەتا خیزانی ئامۆزایەکی بیاوھەری دڵرەقی سەرسەختی جولەکە بوو بە ناوی (مُصَافِعُ بْنُ صَفْوَانَ الْمُصْطَلِقِيِّ) وئەم پیاوھ زۆر دزایەتی پێغەمبەری خودا ﷺ دەکرد، تا سەرئەنجام لە شەری موسلماناندا کوژرا و خاتوو جوھیریە بێوژن کەوت.
- ھۆکاری ئەو شەپھیش کە ھاوسەرەکی خاتوو جوھیریە ی تیدا کوژرا ئەو بوو کە لە سالی شەشی کۆچیدا پێغەمبەری خودا ﷺ بەر گویی کەوت کە ھۆزی (بَنِي الْمُصْطَلِقِ) خۆیان و خەڵکانیکی زۆریان کۆکردۆتەووە تا ھێرش بکەنە سەر مەدینە و موسلمانان لەناو ببەن، ئەویش بەر لەوێ ئەوان ھێرشەکەیان دەست پێ بکەن و شەپھەکە بەھیننە ناو مەدینەووە، دەستپێشخەری کرد و سوپایەکی ئامادە کرد و ھێرشی کردە سەریان، دەستی بەسەر خۆیان و ناوچەکەیشیاندا گرت.
- پاش کۆتایی ھاتنی شەپ خاتوو جوھیریە بە دیل گیرا و کرایە کۆیلە^(١) و درایە ھاوھێڵیکی ئازیزی پێغەمبەر ﷺ بە ناوی (ثَابِتِ بْنِ قَيْسِ بْنِ شَمَّاسٍ). و ئەو ھاوھێڵە ئازیزەیش مەرجی ئەوێ لەگەڵ خاتوو جوھیریە کرد کە ئەگەر بڕێک پارە ی بدات ئێوە ئازادی دەکات.
- خاتوو جوھیریە بەو کارساتە ی کە بەسەر خۆی و ھۆزەکە ی ھاتبوو زۆر نیگەرەن بوو، ھانای بۆ پێغەمبەر ﷺ ھینا و سەرەتا خۆی پێ ناساند کە کچی سەرۆکی ئەو ھۆزیە و نیستا بووئە کۆیلە و سکالای لا کرد کە بەلکو چارەبەکی بۆ بدۆزیتەووە و خۆی و ھۆزەکە ی لە کۆیلایەتی رزگار بکات.

١ - چونکە یاسای شەپ بەر لە ھاتنی ئیسلام و لەو سەردەمانە ییدا بەو شیوەیە بوو، ھەتا یاشتر ئیسلام ھەنگاو بە ھەنگاو ئەم دیاردە یی کۆتایی پێھینا و بنەبەری کرد.

- پێغەمبەری خودایش ﷺ بە دەم داواکەبەوێ چوو و ئەو بره پارەبەوێ کە (ئابت) دیاری کردبوو لە بەرانبەر ئازاد کردنی خاتوو جوویربەدا، پێغەمبەری خودا ﷺ دایە (ئابت) و پاشانیش وەک زیادە ریزلینانیک لە خاتوو جوویربە و بە مەبەستی ئازادکردنی ھۆزەکە لە بەندی کۆیلایەتی، پێغەمبەری خودا ﷺ یشنیازی ھاوسەرگیری بۆ خاتوو جوویربە کرد و ئەویش بەخۆشحالییەوێ قبوڵی کرد.

- لە مانگی شەعبانی ساڵی (٦)ی کۆچی پێغەمبەری خودا ﷺ لەگەڵ خاتوو جوویربە پڕۆسە ھاوسەرگیری ئەنجامدا.

- ھاوئەکانی پێغەمبەر ﷺ کە بیستیان بنەمالە ھاوئەکانی پێغەمبەر ﷺ خەزوووانی پێغەمبەر ﷺ، ھەموویان شەرمیان دەکرد کە مائە خەزوووانی پێغەمبەر ﷺ بە کۆیلە رابگرن و وەک ریزلینانیک لە پێغەمبەر ﷺ و خاتوو جوویربە خیزانی، ھەرچی خزم و کەس و کاری خاتوو جوویربە ھەبوو ھەموویان لە کۆیلایەتی رزگار و ئازاد کرد.

- کەواتە ھۆکاری ئەم ھاوسەرگیرییە وەک بۆمان دەرکەوت ئەو ھەبوو کە پێغەمبەری خودا ﷺ لە ریی ئەم ھاوسەرگیرییە و تیکەلییەوێ توانی بنەمالە ھاوئەکانی پێغەمبەر ﷺ سەد خیزان دەبوون، ھەموویان لە کۆتای کۆیلایەتی رزگار بکات و ھەموویشیان بەئینتە بازەنی ئیسلامەوێ و زۆریک لەوانە بوونە ھاوئە ھاوئە دڵسۆزی پێغەمبەر بەتایبەتی باوکی خاتوو جوویربە خۆی کە ناسراوێ بە (الحارث بن أبي ضرار بن حبيب).

- ھەر بۆیە خاتوو عائیشە دەربارە ھاوئەکانی پێغەمبەر ﷺ دەئیت: (ھیچ ئافرەتێکم نەبینیوێ ھیندە ھاوئە بەسوود بووبیت بۆ ھۆزەکە)^(١).

- لە تەمەنی پڕ لە فەرپی لەگەڵ پێغەمبەری خودا ﷺ خاتوو جوویربە (٧) فەرموودە ھاوئەکانی پێغەمبەر ﷺ گێراوئەوێ و بوخاری و موسلیم لەسەر گێراوئەوێ (٢) لەو فەرموودانە کۆک و ھاوران.

١ - ابن حبان، صحیح ابن حبان، ج، ٩، کتاب النکاح، الحدیث (٤٠٥٤)، قال شعيب الأرنؤوط : حديث صحيح وإسناده قوي، ص٣٦١. أبو داود (سليمان بن الأشعث)، سنن أبي داود، ج٤، كتاب (٢٠) العتق، باب (٢) في بيع المكاتب إذا فسخت الكتابة، دار الفكر بيروت، الحدیث (٣٩٣٣)، تحقیق: محمد محي الدين عبد الحميد، ص٣٤، وقال الألباني: حديث حسن.

- لە مانگی رەبەیی یەكەمی سالی (٥٦) ی كۆچی و هەر لە مەدینە و لە سەردەمی فەرمانرەوایەتی موعاویەیی كۆری ئەبوسوفیان خاتوو جوهریریە لە تەمەنی (٦٥) سالیدا كۆچی دوایی كردوو و مەروانی كۆری حەكەم كە ئەوكات والی مەدینە بوو بە نامادەبوونی جەماوەریکی زۆر لە موسلمانان نوێزی لەسەر كردووە و پاشتر تەرمی پیرۆزی لە گۆرستانی بەقیع بەخاك سپێردراوە.

خیزانی دهیهم

- دهیهم خیزانی پیغه‌مبهر ﷺ خاتوو (رَمْلَةُ بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ) ی ناسراو به (أُمِّ حَبِيبَةَ) ی کچی (أَبُو سُفْيَانَ صَخْرُ بْنُ حَرْبٍ) ی ده‌وله‌مهند و سیاستمه‌دار و ناوداری شاری مه‌ککه بوو، دایکیشی ناوی (صَفِيَّةُ بِنْتُ أَبِي الْعَاصِ) ی پووری عوسمانی کوری عه‌فانی جینیشنی سییه‌می پیغه‌مبهری خودا ﷺ بوو .

- (١٧) سال بهر له پیغه‌مبهرایه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ خاتوو ره‌مله له شاری مه‌ککه له دایک بووه.

- له‌گه‌ل نه‌وه‌یشی که (أَبُو سُفْيَانَ) ی باوکی یه‌ککک بوو له دوژمنه سه‌رسه‌خته‌کانی پیغه‌مبهر ﷺ و په‌یامه‌که‌ی، به پیچه‌وانه‌ی نه‌وه‌وه خاتوو ره‌مله ههر له سه‌ره‌تاوه باودرپی به پیغه‌مبهرایه‌تی پیغه‌مبهر ﷺ و راستی په‌یامه‌که‌ی هیناوه و له‌و پیناوه‌شدا و به مه‌به‌ستی ده‌رباز بوون له سته‌می بیباودرانی مه‌ککه له‌گه‌ل هاوسه‌ره‌که‌ی (عَبِيدُ اللَّهِ بْنُ جَحْشِ الْأَسَدِيِّ) کۆچیان کرد بۆ حه‌به‌شه و له‌وی خوی گه‌وره کچیکی پی به‌خشین و ناویان نا (حَبِيبَةَ)، ئیتر خاتوو ره‌مله نازناوی (أُمِّ حَبِيبَةَ) ی لینراوه.

- پاش ماوه‌یه‌ک له گه‌یشتنیان به خاکی حه‌به‌شه هاوسه‌ره‌که‌ی که برای خاتوو زه‌ینه‌بی خیزانی پیغه‌مبهر بووه ﷺ ، له ئایینی پیروزی ئیسلام هه‌لگه‌راوته‌وه و چۆته سه‌ر ئایینی مه‌سیحییه‌ت، به‌لام خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) چۆن پیشتەر له پیناوی خوادا ده‌ستی له باوک و دایک و برا و هم‌موو که‌س و کاری هه‌لگرتبوو، له‌م قۆناغه‌شدا و ههر له‌بهر خودا و له پیناوه‌ی ئایینه‌که‌یدا ده‌ستبه‌رداری هاوسه‌ره‌که‌یشی بووه و لئی جیا بۆته‌وه و له‌وی بیوه‌ژن و بیکه‌س که‌وتوو.

- پاش بیوه‌ژنکه‌وتنی خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) رووبه‌رووی زۆر کیشه‌و نارچه‌تی بۆته‌وه وله ترسی سته‌می بیباودرانی‌ش نه‌یتوانیوه بگه‌رپته‌وه شاری مه‌ککه، له‌و کاتانه‌دا خوی گه‌وره ده‌رگای ره‌حمی خوی به‌ رووی خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) دا والا کردوه و پیغه‌مبهری خودا ﷺ وه‌ک وه‌فادارییه‌ک و ریژلینانیک بۆ نه‌و هم‌موو قوربانی و به‌رخودانه‌ی خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) ، پیغه‌مبهری خودا ﷺ به (عَمْرُو بْنُ أُمَيَّةَ الضَّمْرِيِّ) دا وه‌لامی ناردوووه بۆ (نَجَاشِيٍّ) پادشای

حه‌به‌شه و داوای لی کردووه که خوازبینی خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) ی بۆ بکات، ئه‌ویش داواکه‌ی پیغه‌مبەر ﷺ به خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) راگه‌یاندووه.

- خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) که ئەم هه‌واله‌ی بیستوو زۆری پێ خۆش بووه و رازی بووه (وَ خَالِدُ بْنُ سَعِيدِ بْنِ الْعَاصِ) ی ئامۆزای باوکی راسپاردووه که له بری ئەو له پیغه‌مبهری خوای ﷺ ماره بکات، (نَجَاشِيٍّ) ش له‌لای خۆیه‌وه و له بری پیغه‌مبهری خودا ﷺ بری (٤٠٠) دیناری ئالتوونی ئەو کاته‌ی وه‌ک ماره‌یی داوته خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ).

- له سالی (٧) ی کۆچی پیغه‌مبهری خودا ﷺ ژيانی هاوسهری له‌گه‌ل خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) دا پیک هیناوه.

- (أَبُو سُفْيَانَ) ی باوکی خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) سه‌ره‌رای ئەو هه‌موو دژایه‌تیکردنه‌یشی بۆ پیغه‌مبهری خودا ﷺ و په‌یامه‌که‌ی، که بیستی پیغه‌مبهری خودا ﷺ کچه‌که‌ی خواستوو، به‌م خزمایه‌تی و هاوسه‌رگیرییه زۆر دلخۆش بووه و له وه‌سفی پیغه‌مبهردا ﷺ گوتیه‌تی: (هو الفحل لا یقرع أنفه). واته: ئەوه پیاویکه نه‌که‌س هاوشانی‌تی وه‌ نه‌که‌سیش ده‌توانیت ده‌ست به‌ روویه‌وه بنیت.

- جگه له‌وه‌ ئه‌وێستانه‌ی که باسمان کرد، خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) خاوه‌نی زۆر هه‌ئوێستی باوه‌ردارانه و جوامێرانه و ناوازه بووه که نیشانه‌ی باوه‌رپه‌ویه‌ی و دلسۆزی ئەم خاتوونه بوون به‌رامبهر به پیغه‌مبهری خودا ﷺ و ئایینی پیرۆزی ئیسلام، له‌وانه جارێکیان باوکی روو ده‌کاته مه‌دینه به مه‌به‌ستی پاكانه‌کردن بۆ ئەو ناپاکی و سنوورشکینیه‌ی که بیاوه‌رانی مه‌ککه دژ به موسلمانان و په‌یماننامه‌ی حوده‌بیه‌ ئه‌نجامیان دا‌بوو، به‌ هێرشکردن و گوشت و برپ کردنیان بۆ هۆزی خوزاعه‌ی هاوپه‌یمانی پیغه‌مبهر ﷺ، پاش هه‌وێیکی زۆر که‌س به‌ دهم داواکه‌یه‌وه نه‌چوو، که‌سیش ئاماده نه‌بوو له‌گه‌لی بجیته خزمه‌ت پیغه‌مبهر ﷺ و تکای بۆ بکات، پاشتر رووی کرده مالی خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) کچی، به‌ هیوای ئەوه‌ی که به‌لکو ئەو تکایه‌کی له پیغه‌مبهری خودا ﷺ بۆ بکات، خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) یش پاش ئەو هه‌موو لێکدا‌برانه که چهند ساڵه باوکی نه‌بینیوه، کاتیک باوکی دپته ژووره‌وه، ئەو راخه‌ره‌ی که پیغه‌مبهری خودا ﷺ له‌سهری دانیشتوو هه‌ئێگرتوووه و نه‌یه‌ئیشتوووه باوکی له‌سهری دا‌بنیشیت، باوکی که ئەم هه‌ئوێسته‌ی بینیه‌ پێی سه‌یر بووه

وگوتویه‌تی: ئه‌وه من به شایه‌نی ئه‌وه نازانی که له‌سه‌ر ئه‌و راخه‌ره دابنیشم؟ یان ئه‌و راخه‌ره به شایه‌نی من نابینیت؟ ئه‌ویش له وه‌لامدا ده‌ل‌یت: نه‌خ‌یر تۆ به شایه‌نی ئه‌وه نابینم که له سه‌ر ئه‌و راخه‌ره دابنیشیت؛ چونکه ئه‌وه راخه‌ری پی‌غه‌مبه‌ره ﷺ و تۆیش کابرایه‌کی بب‌او‌ه‌ر و پی‌س‌یت، شایه‌نی ئه‌وه نیت له‌سه‌ر راخه‌ری پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷻ دابنیشیت.

- له ته‌مه‌نی پر له فه‌ری له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) (٦٥) فه‌رمووده‌ی له پی‌غه‌مبه‌ری خوداوه ﷺ گ‌یراوه‌ته‌وه .
- خاتوو (أُمِّ حَبِيبَةَ) له ته‌مه‌نی (٧٤) س‌ال‌یدا و له شاری مه‌دینه و له سه‌رده‌می فه‌رمانه‌واپه‌تی موعاویه‌ی براب‌دا کۆچی دوایی کردووه و ته‌رمی پی‌رۆزی هه‌ر له‌وی و له گۆرستانی به‌قیع به‌خاک سپ‌ردراوه.

خیزانی یازدهیم

- یازدهیم خیزانی پیغمبر ﷺ خاتوو: (صَفِيَّةُ بِنْتُ حُيَيِّ بْنِ أَخْطَبٍ) ی گوره پیاو و دهسه لاتداری هوزی (بني التَّضِيرِ) ی جوله که یه و دایکیشی ناوی (بُرَّةُ بِنْتُ سَمَوَّلٍ) ه و له هوزی (بني فَرِيظَةَ) یه.

- نهسه بی خاتوو صفیه دهگه ریته وه سهر پیغمبر (هارون بن عمران) ی برای پیغمبر (موسا) درود و سه لامی خویان له سهر بیت.

- بهر له وهی ببیته خیزانی پیغمبر ﷺ خاتوو صفیه دوو شووی تری کردوه، یه که میان به (سَلَامُ بْنُ مُشْكِمٍ) و پاش ماوه یه که نهو ته لاقی داوه، دووه میشیان به (كِنَانَةُ بِنُ الرَّبِيعِ بْنِ أَبِي الْحَقِيقِ) و نهویش له غهزای خه یه ردا به دهستی موسلمانان کوژراوه.

- پاش نه وهی که جوله که کان هر به ردهوام بوون له سهر نازاوه گپری خویان، پیغمبری خودا ﷺ سوپایه کی ناماده کردوه و هی رشی کرده سهر نهو قه لا و مؤلگانه ی جوله که کان که مه لبه ندی ناشووب و فیتنه گپری بوون دژ به موسلمانان.

- له غهزایه کدا که به ناوبانگه به غهزای خه یه بر، لووتی جوله که کانی بو دواچار شکاندو هه ندیک لهو سهرانی فیتنه و نازاوه گپریه ی لهو غهزایه دا له ناو برد، وله نیوان نهو سهرانه دا باوک و برایه که و هاوسه رده که ی خاتوو صفیه یان تیدا بوو، خاتوو صفیه ییش پاش کو تایی شهره که به دیل گیرا.

- خاتوو صفیه به کو یلایه تی ده که و یته لای هاوه لیک نازیزی پیغمبر ﷺ به ناوی (دَحِيَّةُ الْكَلْبِيِّ) و پاشتر که سی که دیتنه خزمهت پیغمبر ﷺ و پیی ده لیت، که نهو نافرته هه م کچی سه روک هوز و هه م خیزانی سه روک هوزی دوو بنه ماله ی جوله که یه، پاشتر وایه وه که دلدانه وه یه که و ریژلینانیک خه میکی لی بخویت و پیغمبری خودایش ﷺ به گو یی دهکات و خاتوو صفیه له کو تی کو یلایه تی رزگار دهکات و سه رپشکی دهکات له وهی که نازادی بکات و له سهر یه هودییه تی خوی بمینیته وهو بگه ریته وهو ناو کهس و کاری خوی، یان موسلمان بیت و له لای موسلمانان بمینیته وهو، نهویش که نهو ریژه ی پیغمبر ﷺ ده بینیت بریاری موسلمان بوون ده دات.

- پاشتر پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ وهك زیاده ریژلینانیک له خاتوو صفیه په پېشنیاری هاوسه‌رگیری بۆ دهکات و ئه‌ویش به خوښحالییه‌وه قبولی دهکات.

- له مانگی شه‌ووالی سالی (۷)ی کۆچی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ژبانی هاوسه‌ری له‌گه‌ل خاتوو صفیه‌دا دهست پې دهکات.

- پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ زۆر ریژی خاتوو صفیه ده‌گریت و جارێکیان خاتوو صفیه چاو به‌گریان دیته خزمه‌تی و ئه‌ویش لیبی ده‌پرسیت بۆ ده‌گریت؟ خاتوو صفیه له‌وه‌لامدا ده‌لایت: **حَفْصَةُ** بېم ده‌لایت کچه جوله‌که، پیغه‌مبه‌ری خودایش ﷺ پیبی ده‌فه‌رمویت: **{إِنَّكَ ابْنَةُ نَبِيِّ ﷺ، وَإِنَّ عَمَّكَ لِنَبِيِّ، وَإِنَّكَ تَحْتَ نَبِيِّ ﷺ، فَبِمَ تَفَخَّرُ عَلَيْنَا؟، ثُمَّ قَالَ: اتَّقِيَ اللَّهَ يَا حَفْصَةُ}** (۱).
واته: تۆ کچی پیغه‌مبه‌ریت، مامیشت پیغه‌مبه‌ره، خیزانی پیغه‌مبه‌ریشیت، ئیتر حه‌فصه به چی نازت به‌سه‌ردا دهکات، پاشان پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ به خاتوو حه‌فصه‌ی گوت: له خوا بترسه و وای پې مه‌لئ.

- خاتوو صفیه له ژبانی خویدا خاوه‌نی زۆر هه‌لویستی جوامیرانه بووه له زۆر کات و شویندا، له‌وانه کاتیک ئاژاوه‌گپ و چه‌ته‌کان گه‌مارۆی مائی خه‌لیفه‌ی سته‌ملیکراو (عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانٍ) ده‌دهن و ده‌یانه‌ویت به ناحق شه‌هیدی بکه‌ن، هه‌موو ریگه‌یه‌کی خواردن و خواردنه‌وه له خووی و خانه‌واده‌که‌ی ده‌گرن، خاتوو صفیه له‌و کاته ناسکه‌دا بئ گۆیدانه هیچ مه‌ترسییه‌ک به‌رده‌وام له ماله‌که‌ی خوویه‌وه خواردن و خواردنه‌وه‌یان بۆ ره‌وانه دهکات.

- هه‌روه‌ها جارێکیان که‌نیزه‌کێکی خووی ده‌چیت لای پېشه‌وا عومه‌ر سکالای لی دهکات و ده‌لایت: خاتوو صفیه هه‌تا ئیستایش هه‌ر رۆژی شه‌ممه‌ی خوښ ده‌ویت و سه‌ردانی جوله‌که‌کان دهکات، ئه‌ویش وه‌لامی بۆ ده‌نیریت و پرسیری لیده‌کات، خاتوو صفیه‌یش له وه‌لامدا ده‌لایت: سه‌باره‌ت به رۆژی شه‌ممه له‌و کاته‌وه که خوای گه‌وره رۆژی هه‌ینی پیرۆز کردوه من یادی شه‌ممه له‌دلدا نه‌ماوه و خوښم ناویت، سه‌باره‌ت به سه‌ردانی جوله‌که‌کانیش من تا ئیستا هه‌ندیك خزم و کهس و کارم له نیوانیاندا هه‌یه ئه‌رکی خزمایه‌تیان به‌رامبه‌ر جیبه‌جی ده‌که‌م و هیچی تر، پاشان خاتوو صفیه به که‌نیزه‌که‌که‌ی

۱- الترمذی، سنن الترمذی، ج ۵، کتاب (۵۰) المناقب عن رسول الله ﷺ، باب (۶۴) فضل أزواج النبي ﷺ، الحدیث (۳۸۹۴)، ص ۷۰۹. الإمام أحمد، المسند، ج ۱۹، الحدیث (۱۲۳۹۲)، ص ۲۸۴.

گوت: چی وای لئ کر دیت ئه و کاره بکه‌یت؟ گوتی: شه‌یتان. گوتی: ده‌ی برؤ له‌به‌ر خوای گه‌وره نازاد به و گه‌ردنت نازاد بیت.

- خاتوو صفیه له ته‌مه‌نی پر له فه‌ری له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ری خوادا ﷺ ته‌نیا (۱۰) فه‌رمووده‌ی له پی‌غه‌مبه‌ری خوادوه ﷺ گئیراوه‌ته‌وه.

- له مانگی ره‌مه‌زانی سالی (۵۰) ی کۆچی و له سه‌رده‌می فه‌رمان‌په‌وايه‌تی موعاويه‌ی کورپی ئه‌بو سو‌فیان خاتوو صفیه کۆچی دوايي کردووه و ته‌رمی پيرؤزی له گۆرستانی به‌قیع به‌خاک سپێردراوه.

خیزانی دوازدهیم

- دوازدهیم و کۆتا خیزانی پیغه‌مبهر ﷺ خاتوو: (مِمْوَنَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ بْنِ حَزْنِ بْنِ جُبَيْرٍ) ه و دایکیشی ناوی (هِنْدُ بِنْتُ عَوْفِ الْهَلَالِيَّةِ) یه.
- خاتوو مه‌یمونه له دایک‌وه پوری خاتوو (زَيْنَبُ بِنْتُ خُرَيْمَةَ) ی خیزانی کۆچکردوی پیغه‌مبهر ﷺ و (عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبَّاسٍ) ی ئامۆزای پیغه‌مبهر ﷺ و (خَالِدُ بْنُ الْوَلِيدِ) ه.
- هه‌رحنده خاتوو مه‌یمونه له رووی ژماره‌وه خیزانی (۱۲) یه می پیغه‌مبهره ﷺ ، به‌لام له واقیعدا خیزانی (۹) یه می بووه؛ چونکه کاتیک پیغه‌مبهری خودا ﷺ خاتوو مه‌یمونه‌ی هیناوه، (۳) له خیزانه‌کانی پيشووی کۆچی دواييان کردبوو، که نه‌وانیش خاتوو: خه‌دیجه، خاتوو زه‌ینه‌بی کچی خوزه‌یمه و خاتوو ره‌یحانه بوون.
- خاتوو مه‌یمونه به‌هه‌مان شیوه‌ی خاتوو زه‌ینه‌ب و خاتوو جوهریه سهره‌تا ناوی (بَرَّةٌ) بووه و پاشان پیغه‌مبهری خودا ﷺ ناوه‌که‌ی گۆرپوه بۆ مه‌یمونه.
- بهر له‌وه‌ی بېته‌ خیزانی پیغه‌مبهر ﷺ خاتوو مه‌یمونه دوو شووی تری کردووه، یه‌که‌میان به (مَسْعُودُ بْنُ عَمْرٍو وَ بَنُو عَمْرِو بْنِ عُمَيْرِ الثَّقَفِيِّ) و پاش نه‌وه‌ی که نه‌و ته‌لاقی داوه و لپی حیا بۆته‌وه شووی کردۆته‌وه به (أَبِي رُحْمِ بْنِ عَبْدِ الْعَزْزِيِّ) و پاش ماوه‌یه‌ک نه‌ویش کۆچی دوايی کردووه، ئیتر خاتوو مه‌یمونه بۆ جاری دووم بپوژن که‌وتووه و که‌وتۆته‌ لای (الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ) ی زاویان که له‌هه‌مان کاتدا مامی پیغه‌مبهر ﷺ بووه.
- پاش نه‌وه‌ی له سالی (۶) ی کۆچیی پیغه‌مبهری خودا ﷺ له‌گه‌ل هاوه‌له‌کانی برپاری عه‌مره‌ کردنیان دا، نه‌وه‌بوو بپاوه‌رانی قورده‌یش به‌ره‌نگاریان بوونه‌وه و رازی نه‌بوون به‌وه‌ی که نه‌و سائه پیغه‌مبهری خودا ﷺ و هاوه‌له‌کانی بچنه شاری مه‌که‌وه، تا سهرنه‌نجام په‌یمانامه‌ی حوده‌یبیه‌یان مؤر کرد و تپیدا ریککه‌وتن له سهر نه‌وه‌ی که سالی داهاتوو پیغه‌مبهری خودا ﷺ و هاوه‌له‌کانی بۆیان هه‌یه‌ بینه‌وه بۆ عه‌مره و سی رۆژ له مه‌که‌یشدا بمیننه‌وه، ههر بۆیه سالی داهاتوو بهر له‌وه‌ی به‌ره‌و مه‌که‌ه‌بکه‌ونه ری، پیغه‌مبهری خودا ﷺ خه‌ئککی راسپارد که خوازبپنی خاتوو مه‌یمونه‌ی بۆ بکه‌ن، خاتوو مه‌یمونه‌یش که هه‌واله‌که‌ی پی‌گه‌یشت، زۆری پيخۆش بوو، به‌لام له بهر نه‌وه‌ی که خاتوو مه‌یمونه له مای عه‌باسدا بوو، ههر بۆیه برپاری کۆتایی له‌سه‌ر بابته‌که‌ گپراپه‌وه بۆ نه‌و.

- کاتیک عہببسی مامی پیغہمبہری خودا ﷺ ھہوالہکی بیست ئہویش زؤری پیخؤش بوو، وہ بہ شہرفیکی گہورہی زانی کہ جگہ لہ مام و ہرازیہتی، لہمہودوا دہبیتہ ناوہلزاوی پیغہمبہر ﷺ و لہو ریہیشہوہ دیسان تیکہل دہبنہوہ و نزیک دہبنہوہ.

- پاشتر پیغہمبہری خودا ﷺ کاتیک تہشریفی ہاتہ مہککہ وپاش ئہوہی ھہموو ئہرکہکانی عہمرہکردنی جیبہجی کرد و بہرگی ئیحرامی داکنند خاتوو مہیمونہی مارہ کرد.

- ھہتا پیغہمبہری خودا ﷺ ئہو ئہرک و کارانہی جیبہجی کرد، ئیتر ماوہی ئہو سی رؤژہ تہواو بوو کہ لہگہل بیباوہرانی مہککہ لہسہری ریکہوتببون کہ لہوہندہ زیاتر لہ مہککہ نہمیننہوہ، پاشتر بیباوہرانی مہککہ داویان لیکرد کہ مہککہ جی بہیلایت، ئہویش ﷺ بیی گوتن من کاریکی وھام بہدہستہوہیہ کہ خاتوو مہیمونہ بگوپزمہوہ، ئہگہر قبولی بکنہ ئہوہ لیرہ دہیگوپزمہوہ و خواردن و بؤنہیہکی بؤ ساز دہکہم و ئیوہش بانگہپشت دہکہم بؤ ئہو خوانہ، ئہوانیش وھک نہریتی ھہمیشہبیان گوتیان: پیویستمان بہ نان و خواردنی تؤ نییہ، دہبیت مہککہ جی بہیلایت.

- پاشتر پیغہمبہری خودا ﷺ لہسہر داوای بیباوہرانی مہککہ شارہکہی بہجیبہپشت و لہ مانگی (ذُو الْقَعْدَةِ) ی سالی (۷) ی کؤچی و لہ ناوچہی (سرف) کہ (۱۰) میل لہ مہککہوہ دوورہ و لہ نزیک تہنعیمہوہ، پیغہمبہری خودا ﷺ ژیانی ھاوسہرگیری لہگہل خاتوو مہیمونہ پیکھینا و ئہوکات خاتوو مہیمونہ تہمہنی نزیکہی (۴۰) سالان بوو.

- ھہرچہندہ زانایان کؤک نین لہسہر ژمارہی ئہو فہرموودانہی کہ خاتوو مہیمونہ لہ پیغہمبہری خوداوه ﷺ گپراویہتییہوہ، بہلام زؤینہیان لہ سہر ئہوہن کہ خاتوو مہیمونہ لہ تہمہنی پپر لہ فہری لہگہل پیغہمبہی خودا ﷺ زیاتر لہ (۷۰) فہرموودہی لہ پیغہمبہری خوداوه ﷺ گپراوہتہوہ.

- لہ سالی (۵۱) ی کؤچی خاتوو مہیمونہ نہخؤش کەوتووہ و داوای کردووہ کہ بیبہنہ دہرہوہی مہککہ بؤ ناوچہی (سرف) و ئہوانیش بردویانہتہ دہرہوہی مہککہ و کہ گہیشتونہتہ ئہوی و لہ ھہمان ئہو شوپنہی کہ لہگہل پیغہمبہری خودا ﷺ بؤ یہکہمجار

بهیهك گه‌یشتون و ژبانی هاوسه‌رییان پیکه‌یناوه، چاوه‌کانی بۆ دواچار له یهك ناوه و کۆچی دوابی کردوو و ته‌رمی پیروژی شی هه‌ر له هه‌مان شوین به خاك سپی‌ردراوه.

- خاتوو مه‌یمونه کۆتا خیزانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ بووه و پاش ئه‌و پیغه‌مبه‌ری خودا

ﷺ هیچ خیزانی تری نه‌هیناوه که نازناوی دایکی باوه‌ردارانی پی برابیت، کاتیکیش وه‌فاتی کردوو ﷺ هه‌ر ئه‌و (٩) خیزانه‌ی له پاش به‌جی ماوه که له‌م چه‌ند زنجیره‌ی باسه‌دا به وردی باسی چیروکه‌کانیانمان کرد، که ئه‌وانیش خاتوو: (سوودة)، (عائشة)، (حفصة)، (أم سلمة)، (زینب بنت جحش)، (جؤیریة)، (أم حبیبة)، (صفیة) و (میمونة) بوون.

- میژوونوسان باسی دوو ئافره‌تی تر ده‌که‌ن که پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ گریبه‌ستی

هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل کردوون؛ به‌لام نه‌چووته‌ی لای که‌سیان، هه‌ر بۆیه به‌ خیزانی ئه‌ژمار ناکرین، ئه‌وانیش: (أسماء بنت النعمان الغفاریة الکندیة) و (أمیمة بنت النعمان بن سراحیل) بوون.

- هه‌رچه‌ند زانیان بۆچوونیان جیاوازه‌ی له‌سه‌ر به‌رواری ئه‌م دوو هاوسه‌رگرییه‌ی و

هۆکاری هه‌لوه‌شانده‌وه‌یان، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا کۆکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که هیچ کام له‌م دوو ئافره‌ته‌ی به‌ دایکی باوه‌رداران ئه‌ژمار ناکرین و هیچ کام له‌و حوکمانه‌ی که تایبه‌تن به

دایکی باوه‌ردارانه‌وه‌ ئه‌مان ناگریته‌وه، نه‌ له‌ دنیا و نه‌ له‌ دوا‌روژی‌شدا.

ئايا پىغەمبەرى خۇدا ﷺ كەسكى ئارەزۇوباز بوو؟!

ئەمانە سەرھەمى ئەو پىرۇسە ھاوسەرگىرىيانە بوون كە پىغەمبەرى خۇدا ﷺ لە ژيانى موبارەكى خۇيدا ئەنجامى داون و ئەگەر بەوردى سەرنجى يەكە بەيەكەى ئەو پىرۇسانە بەدىن ئەوھمان بۇ دەردەكەۋىت كەھىچ كام لەو پىرۇسانە بى ئامانج و مەبەستى شەرى ئەبوون و ھەموويان بەشېك بوون لەپىرۇژە بانگخوزايىە فراوان و فرە رەھەندەكەى پىغەمبەر ﷺ و ھەر يەك لەو پىرۇسانەش خزمەتى بەرچاۋى بەئائىنى پىرۇزى ئىسلام و بانگەوازەكەى كردو، لەو كاتانەو لە دواترىشدا.

سەرھەمى ئەو ھەلەكانىكى ناحەز بە ئىسلام و دوورۇو و دل بە قىن كە چاويان بەجوانىيەكانى ئىسلام ھەل نايەت و دوور لەھەموو بەھاو مۇرئىكى زانستى تىر و توانجەكانىان ئاراستەى ئىسلام و موسولمان دەكەن وزۇر نا بەبەتتىيانە لىكدانەو بۇ رووداۋەكان دەكەن، دەيانەۋىت وا وىناى بكەن كە ئەم پىرۇسە ھاوسەرگىرىيە زۇرانە بەلگەن لەسەر ئەھى كە پىغەمبەر ﷺ كەسكى ئارەزۇوباز بوو و ھەر بەو پالئەرەش ئەو ھەموو خىزانەى ھىناۋە و بژاردەكانىشى بەلگەى ئەو راستىيەن.

ھەرچەندە ئەم قسانە زۇر لەو لاوازترن كە وەلام بەدىنەو؛ چونكە ئەگەر ئەم بابەتە جىي رەخنە و تانە و تەشەر بوايە، ئەو دەبوو لە سەردەمى خۇيدا بىباۋەپرانى مەككە و جولەكە و دوورۋوھەكانى مەدىنە باسىان بكدايە و قسەيان لەسەر ھەبوايە، بەلام لەو سەردەمانەدا ھىچ قسەى وا نەكراۋە و تۆمەتى وا بۇ پىغەمبەر ﷺ ھەئەبەستراۋە، ئەمە لە كاتىكدا كە ئەو سەردەمە ئىسلام لەلوتكەى ناكۆكى بوو لە گەل نەيارانى ونەيارانى بەشۋىن بچوكتىرەن رەخنەدا گەراون تا خەلگى لە ئىسلام پى سارد بكەنەو؛ بەلام بىريان بەلای شتى وادا نەچوۋە و دانەبەزىونەتە ئەو ئاستە لە نابەبەتى بوون، ئەمە ئەو راستىيە دەسەلمىنىت كەنەيارانى ئەمپۇى ئىسلام زۇر لەنەيارانى دوپىنى دىل رەش تر و بى مۇرئال ترن؛ بۇيە لەو ئاستە نزمەدا رەخنە دەگرن.

بەلام نەك بۇ ئەوان كە شەمشەمە ئاسا چاويان بەرووناكى ھەئنايەت، بەلكو بۇ ئەو خەلگە سادانەى كە لەوانەيە بەشۋەيەك لە شىۋەكان بکەونە ژىر كاريگەرى ئەو جۇرە درۇ

و چەۋاشەكارىيانەۋە و لە پىناو خستىنەپرۋوى راستىيەكان ۋەكو خۆي ئەم چەند خالە لەسەر بابەتەكە دەخەينە روو:

۱- پىغەمبەرى خودا ﷺ تەمەنى لاۋىتى لە شارى مەككە و لەناو قورەيشدا بەسەر بردوۋە و ھەمووشمان دەزانين كە شارى مەككە و كۆمەلگەي قورەيش بە سەدەھا كۆيلە، و ئافرەتى سۆزانى، و خىمەي لەشفرۆشى، و فرەژنى بى سنوور، و دەيان دياردەي دزىۋى ترى تىدا بووۋە و قورەيشىيەكان ھىچ بۆنە و ئاھەنگىيان بى مەي و ئافرەتى سۆزانى بەرپا نەكردوۋە ۋەھىچ كام لەم كارانە يان دياردە دزىۋانە لەو كۆمەلگە و سەردەمانەدا بە عەيبە و خراپە ئەزمار نەكران، بەلكو بە پىچەوانەۋە نەرىتىكى باو بووۋە لەناوياندا و خۆيان پىۋە باداوۋە و بە شانازىيەۋە باسيان لىۋە كردوۋە.

بەلام ھەرگىز نەبىستراۋە و باس نەكراۋە كە پىغەمبەرى خودا ﷺ بەدرىژايى تەمەنى لاۋىتى و ھەرزەكارى و لەو كاتەيش كە ھىچ خىزانى نەبووۋە ۋەھىچ پابەندىيەكى ئاينىشى نەبووۋە، رۆژنىك لە رۆژان قومىك مەي خواردىتتەۋە يان سەردانى شوينىكى خراپەكارى، يان ھاۋەلى ئافرەتىكى سۆزانى، يان بەشدارى ئاھەنگىكى لەو شىۋەيەي كردىت. جا ئەگەر كەسىكى سادە لە سەرتەي لاۋىتىيەۋە گوپى بەو شتانە نەدابىت و خولىي نەبووبىت، كە زۆر بەئاسانىش دەستى كەوتىت و بوى لوابىت، گەنجىك كە ھەر لە سەرتەي لاۋىتىيەۋە و لەو كۆمەلگە بەدەدا ناۋى بە داۋىنپاك و دەستپاك دەركدىت و پىشەنگى ھەموو ئاكارىكى باش بووبىت و دۇست و دوژمن شاىەتى رەۋشت بەرزىيان بۇ دابىت، دەكرىت لە تەمەنى پىرى و سەردەمى پىغەمبەرايەتى و سەرقالبوون بە بارى قورسى بانگەۋازەۋە ئالودەي ئافرەت و ئارەزووبازى بووبىت!!!.

۲- پىغەمبەرى خودا ﷺ ھەتا تەمەنى (۲۵) سالى ھىچ ژنى نەھىناۋە و يەكەم ژنىش كە ھىناۋىەتى بىۋەژنىك بووۋە تەمەنى (۴۰) سال بووۋە و (۱۵) سال لە خۆي بەتەمەنتر بووۋە و پىشتر دوو شوى ترى كردوۋە و لەسەر داۋاي خۆي ماردى كردوۋە ۋەبو ماۋەي (۲۵) سال ژيانى لەگەل ئەم ژنە بەسەر بردوۋە و ھىچ ژنى ترىشى بەسەر نەھىناۋە تا كۆچى دوۋايى كردوۋە.

پاش ئه‌ویش و له ته‌مه‌نی (٥١) سالییدا ژنی دووهمی هیناوه ئه‌ویش دیسان بپوهژن بووه و و (٦) مندالی هه‌بووه و (١٥) ساڵ ته‌مه‌نی له خۆی زیاتر بووه ته‌مه‌نی (٦٦) ساڵ بووه و نزیکه‌ی (٤) ساڵ له‌گه‌ڵ ئه‌ویش ژیاوه و ژنی تری به‌سه‌ر نه‌هیناوه .

جا ئایا ده‌گونجیټ که‌سیکی ئاره‌زووباز تا ته‌مه‌نی (٢٥) سالی هیچ ژن نه‌هینیت و دواتریش که‌ بپاری هاوسه‌رگیری بدات به‌و جوړه ئافره‌تانه رازی بیټ که‌ بپوهژن بن و (١٥) ساڵ له‌خۆی به‌ته‌مه‌نتر بن و ئه‌و هه‌موو ته‌مه‌نی لاویټیه‌یان له‌گه‌ڵ بگوزهرینیت به‌بێ ئه‌وه‌ی بچوکتیرین خیانه‌تیان لێ بکات، یان ژنیان به‌سه‌ر به‌ینیت؟! .

٣. دواتر هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ خاتوو عائیشه کردوه که‌ ئه‌و کاته‌ی پښه‌مبه‌ری خودا ^{وَعَلَيْهِ} هاوسه‌رگیری له‌گه‌ڵ کردوه خاتوو عائیشه سه‌ره‌تای ته‌مه‌نی پښه‌یشتنی بووه و ئافره‌تیش له‌م جوړه ته‌مه‌ندا له‌ رووی ئاره‌زووبازیه‌وه هه‌رگیز جیی سه‌رنجی پیاو نییه و پیاو تامه‌زرۆی نابیت، چونکه‌ زۆربه‌ی ئه‌ندامه جنسییه هه‌ستیاره‌کانی ته‌واو کامل نه‌بوون و بێ نه‌گه‌یشتوون، هه‌روه‌ها ئافره‌ته‌که‌ خۆیشی له‌ لایه‌نی خۆیه‌وه له‌و ته‌مه‌نه‌دا وه‌لامدانه‌وه‌ی بۆ بزوینه‌ر و ورژینه‌ره جنسییه‌کان به‌و شیوه‌یه نییه که‌ بپاویکی ئاره‌زووباز چاوه‌روانی ده‌کات، که‌واته‌ ئه‌گه‌ر پیاوه‌که‌یش له‌ لایه‌نی خۆیه‌وه زۆر ئاره‌زووباز بیټ ئه‌وه به‌دلتیاییه‌وه ئافره‌ته‌که‌ له‌م ته‌مه‌ندا ناتوانیت ئه‌و که‌ف و کوټی ئاره‌زووبازیه‌ی تیر بکات، یان کپی بکاته‌وه .

جا ئه‌گه‌ر پیاویک زۆر ئاره‌زووباز بیټ ئه‌وه هه‌رگیز نایه‌ت ئافره‌تیک له‌م ته‌مه‌نه‌دا هه‌لبژیریت، به‌لکو ئافره‌تیک هه‌لده‌بژیریت که‌ ته‌واو کامل و پښه‌یشتوو بیټ وله‌ش و لاریشی له‌ رووی جنسییه‌وه زۆر سه‌رنجراکیش بیټ وجیی چه‌ز و تاسه‌ی خه‌لکی بیټ و ناوبانگ و شوهرتی جوانی ده‌رکردبیت .

به‌لام خاتوو عائیشه هیچ کام له‌م سیفه‌تانه‌ی تیدا نه‌بووه وله‌ هیچ ریوايه‌ت و شوینیکیشدا باسی جوانی و هه‌لکه‌وتوویی جه‌سته‌یی نه‌کراوه و نه‌گه‌ر وابوايه ده‌بوو باس بکرایه، خو ئه‌گه‌ر دۆستانیش باسیان نه‌کردایه ئه‌وه به‌دلتیاییه‌وه دوزمان بۆ پشتراستکردنه‌وه‌ی گومانی به‌دیان لێی بیده‌نگ نه‌ده‌بوون و باسیان ده‌کرد .

بۆیه نهك به تهنیا خاتوو عائیشه، بهلكو هیچ كام لهو سى هاوسه‌رگیرییه‌ی پیغه‌مبه‌رى ﷺ كه هه‌تا ئیستا باس‌مان ك‌ردوون له رووی ئاره‌زووبازی جه‌سته‌یه‌وه له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ گونجاو نه‌بوون، خاتوو خه‌دیجه و خاتوو سه‌وده له رووی زۆری ته‌مه‌نیانه‌وه و خاتوو عائیشه‌یش له رووی كه‌مى ته‌مه‌نیه‌وه و ئه‌مه‌یش ئه‌وه‌مان بۆ ده‌رده‌خات كه پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ هیچ كام له‌م پرۆسه هاوسه‌رگیریانه‌ی به پائنه‌ریكى غه‌ریزی ئه‌نجام نه‌داوه، بهلكو پائنه‌ر و مه‌به‌ست و ئامانجى تری هه‌بووه.

٤. نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ كه‌سیكى ئاره‌زووباز بوایه و بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ش خاتوو عائیشه‌ی به‌یانیه، ئه‌وه ده‌بوو له پاش خاتوو عائیشه هیچ ژنى تری نه‌ه‌یانیه وه‌موو توانا‌كان و كاته‌كانى بۆ ئه‌و ته‌رخان بكردایه و ئاره‌زووه‌كانى خۆى پى تیر بكردایه؛ به‌لام به پىچه‌وانه‌وه پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ له پاش خاتوو عائیشه‌یش چه‌ندین خیزانى تری ه‌یناوه وه‌موویشیان بپوه‌ژن بوون و زۆریکیان له ته‌مه‌ندا بوون و سه‌ره‌پای ئه‌مانه‌یش پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ زۆر دادپه‌روه‌رانه كاته‌كان و توانا‌كانى خۆى له نیوانیاندا دابه‌ش ك‌ردووه و هیچ جیا‌وازی نه‌ك‌ردووه له نیوانیاندا و مافى كه‌سى بۆ كه‌سى تر پىشیل نه‌ك‌ردووه، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر سه‌فه‌ریكى ك‌ردبیت تیروپشكى له نیوانیاندا ك‌ردوه تا بزانی‌ت كامیان له‌گه‌ل خۆى ببات، نهك به ئاره‌زووى خۆى به‌كێكیانى هه‌لبژاردبیت. كه‌واته خاتوو عائیشه‌یش ﷺ هه‌ر ه‌ینده‌ی هه‌ر خیزانىكى تری به‌سالا‌چوو كاتى به‌ركه‌وتوو و له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ زیاوه، له ماوه‌ی نۆ شه‌ودا ته‌نها شه‌ویك پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ له لای ماوه‌ته‌وه.

٥- نه‌گه‌ر سه‌رنجى به‌روارى ئه‌نجامدانى پرۆسه هاوسه‌رگیرییه‌كانى تری بده‌ین ده‌بینین زۆریه‌ی پرۆسه هاوسه‌رگیرییه‌كانى تری له پاش ته‌مه‌نى (٥٥) سالى ئه‌نجام داوه، واته (٨) سال پىش وه‌فاتى خۆى، كه دياره مرۆف له‌و ته‌مه‌نه‌دا هه‌موو توانا و ئاره‌زووه ده‌روونى و جه‌سته‌یه‌كانى روو له دابه‌زینه نهك هه‌لچوون.

جا نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ كه‌سیكى ئاره‌زووباز بوایه، ده‌بوو له هه‌ره‌تى لاوى و ته‌مه‌نى گه‌نجیتیدا ئه‌و پرۆسانه‌ی ئه‌نجام بده‌یه نهك له‌و ته‌مه‌نى پیری و به‌سالا‌چوونه‌دا.

٦- ئه‌گه‌ر پيغهمبه‌ری خودا ﷺ كه‌سيكي ئاره‌زووباز بوایه و ئه‌و خيزانانه‌ی بۆ ئاره‌زوو بازی به‌پنایه، ئه‌وه ده‌بوو هه‌موو ئه‌و خيزانانه‌ی كه له مه‌و پاش هیناوانی كچی جوان و تازه‌پيگه‌يشتوو و ئافه‌رتی ناودار و هه‌لكه‌وتوو بوونایه، كه‌چی به‌پيچه‌وانه‌وه هه‌موو ئه‌و خيزانانه‌ی تری كه دواي چوار خيزانی يه‌كه‌می هیناوانی هه‌مووی بيوه‌ژن بوون ويه‌ك كچيشيان تيدا نه‌بووه و هيجيشيان له‌رووی جوانی و هه‌لكه‌وتنه‌وه ناودار نه‌بوون.

٧- كاتيک پيغهمبه‌ری خودا ﷺ ئه‌و پرۆسه هاوسه‌رگيريانه‌ی ئه‌نجام داوه، له هه‌موو كات زياتر سه‌رفال بووه به‌كاری بانگه‌واز و جيبه‌جيكردنی ئه‌ركی پيغهمبه‌رايه‌تی و دروستکردنی بنه‌ماکانی ده‌وله‌ت له مه‌دينه، ته‌نانه‌ت خاتوو عائيشه كه باس له‌و شه‌وانه ده‌كات كه پيغهمبه‌ری خودا ﷺ لای ئه‌و ماوه‌ته‌وه، ده‌لایت: (...{أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ ﷺ كَانَ يَقُومُ مِنَ اللَّيْلِ حَتَّى تَتَطَرَّ قَدَمَاهُ}..)^(١). واته: پيغهمبه‌ری خودا ﷺ ئه‌وه‌نده شه‌ونويژي ده‌کرد، تا قاچه‌کانی ده‌ئاوسان، ئه‌مه له كاتيكا كه خاتوو عائيشه‌ی زۆر خۆشويستوه.

٨- پيغهمبه‌ری خوا ﷺ زۆر به هه‌ژاری ژياوه و كه‌م جار تير سکی خۆی نانی خواردوه و كه وه‌فاتيشی كردوه به‌قه‌رزاري وه‌فاتي كردوه، ته‌نانه‌ت هه‌نديك جار به‌دوو مانگ ئاگر له مائي هيج خيزانيكا نه‌كراوه‌ته‌وه، و ته‌نها ئاو و خورمايان خواردوه، ئه‌مه له كاتيكا كه ئه‌و سه‌روكي ده‌وله‌ت بووه و ده‌يتواني به باشتري شيوه بژی؛ به‌لام خۆی ئه‌م جوړه ژيانه‌ی پي خۆش بووه و هه‌لبژاردوه، ئه‌مه‌يش پيچه‌وانه‌ی سه‌رووشي خه‌لكانی ئاره‌زووبازه كه هه‌ميشه حه‌زيان له خواردنی خۆش و خوانی رازاوه و باله‌خانه‌ی فراوانه، به‌تايبه‌تی بۆ كه‌سيك كه ئه‌و هه‌موو خيزانه‌ی هه‌بيت؛ به‌لام پيغهمبه‌ری خوا ﷺ هيج كام له‌وانه‌ی نه‌بووه.

ئه‌مه‌يش سه‌لمينه‌ری ئه‌و راستيه‌ن كه ئه‌و خيزانانه به‌مه‌به‌ستی ئاره‌زووبازی و خۆش رابواردن نه‌هاتوون.

بۆيه مرؤف كاتيک ته‌مه‌نی كه‌می پر له فه‌ری ئه‌و زاته ﷺ به‌راورد ده‌كات له‌گه‌ل ئه‌و هه‌موو به‌ره‌م و ده‌سته‌كوت و ده‌رئه‌نجامه گه‌ورانه‌دا كه به‌ده‌ستی هیناوان، بۆی

١ - البخاري، صحيح البخاري، ج٤، كتاب (٦٧) المغازي، باب (٣٢٤) قوله: ﴿لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُنِمْ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا﴾، الحديث (٤٥٥٧)، ص٨٣٠. مسلم، صحيح مسلم، ج٤، ص٢١٧٢، كتب صفة القيامة والجنة والنار، باب (٧٨) باب إكثار الأعمال والاجتهاد في العبادة، الحديث (٢٨٢٠).

دەردەكەۋىت كە ئەم زاتە لەپىناۋ ئامانجى زۆر گەورەدا ژياۋە، ھەر بۆيە تۈانى لەو ماۋە كەمەدا نەك تەنھا رۋانگەي مەككە و نىمچە دوورگەي عەرەب؛ بەلكو ھەموو جىھان و شارستانىيەت بگۆرپىت، ئەم جۆرە كارانەيش بە مرۇقى خۇ پەرسىت و ئارەزووباز ناكړپىت. بۆيە ھەلبەستنى ئەم جۆرە تۆمەتەتەتەنە بۇ پىغەمبەرى خوا ﷺ جگە لە درۆيەكى شاخدار شتىكى تر نىيە.

بۆچی پێغه مبهري خودا ﷺ زياتر له چوار ژني هيناوه؟!

ئەمە يەكێكى ترە لەو رەخنە و تۆمەتانەى كە ناحەزانى ئىسلام لەسەر پرۆسە هاوسەرگيرىيەكانى پێغه مبهري ﷺ باسى دەكەن و دەلێن: بە پى رێنمايەكانى ئايىنى پيرۆزى ئىسلام كە پێغه مبهري خودا ﷺ خۆى بەخەلكى گەياندووە، پياو بۆى نىيە لە (٤) هاوسەر زياترى هەبێت لەپەك كاتدا، بەلام پێغه مبهري خودا ﷺ رېگەى بەخۆى داوہ كە لەپەك كاتدا (٩) هاوسەرى هەبێت و ئەمەيش پێچەوانەى رێنمايەكانى ئاينەكەى خۆيەتى و بەمەيش ئەووى لەخەلكى حەرام كرده بۆ خۆى حەلال كرده.

ئەم گومانەيش ديسان دوورە لە راستىيەووە هىچ بنەمايەكى زانستى نىيە و هەول دەدەين لەم چەند خالەدا روونى بكەينەووە:

١- خاوەنى راستەقینەى ئەم ئاين و پەيامە تەنها خاوى گەورە خۆيەتى و هىچ كەس بۆى نىيە و نەبوو لەدەرەوى خواستى ئەو شتىك بليت يان بكات، با ئەو كەسە فرىشتە يان پێغه مبهريش بێت، خاوى گەورە لە زۆر كات و شوپندا ئەووى بەروونى بە گووى پێغه مبهري ﷺ و برواداراندا داوہ.

بۆ نموونە لە غەزاي ئوحووددا بى باوهرانى قورەيش زۆر نامەردانە لاشەى شەهيدەكانى موسولمانان يان شىواندبوو وە سوكا يەت يان پى كردبوو، بەتايبەتى لاشەى (حەمزەى) مامى پێغه مبهري ﷺ وبرا شيرىيەكەى، پێغه مبهري خوا ﷺ كە ئەو ديمەنانەى بيىنى زۆرى پى ناخۆش بوو وە بەلێنى دا ئەگەر ئەم جارە شەرر رووبداتەووە، لە تۆلەى شەهيدانى ئوحووددا لاشەى (٧٠) لە كوژراوەكانى ئەوان دەشيوينيت، خاوى گەورە لەو كاتە زۆر ناسكەدا كە پێغه مبهري ﷺ زۆر نارەحەت بوو نىگاي بۆ پێغه مبهري ﷺ ناردوو و زۆر بە روونى پى فەرموو: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ أَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ ظَالِمُونَ﴾^(١). واتە: هىچ برپارىك سەبارەت چارەنووسى ئەو بىباوهرانە بەدەستى تۆ نىيە، يا ئەو هەتا تەوبە دەكەن و دەگەرپنەووە و خاوى گەورە لىيان خۆش دەبێت، يانىش لەسەر بىباوهرى و سەتمكارى خۆيان بەردەوام دەبن و ئەو كات سزايان دەدات.

یان لهو کاته‌ی مامی له‌سه‌رمه‌رگدا بوو پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ زۆری هه‌ز ده‌کرد باوهر
به‌یئیت و به‌بی‌باوهری نه‌مریت، خوای گه‌وره لهو کاته‌ش که دیسان بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا
ﷺ زۆر ناسک و نار‌ه‌ح‌ه‌ت بوو پیی فه‌رموو: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ
يَشَاءُ﴾^(١). واته: هیدایه‌تدانی هیچ که‌س که خۆشت ده‌ویت به‌ده‌ستی تۆ نییه؛ به‌ئکو
به‌ده‌ستی خوای گه‌وره‌یه‌و هه‌ر که‌س که خۆی بیه‌ویت هیدایه‌تی ده‌دات.

ئه‌مانه و چه‌ندین نموونه‌ی ترمان هه‌یه که تییدا خوای گه‌وره به‌روونی گله‌یی له
هه‌لو‌یستی پیغه‌مبه‌ر ﷺ کرده وئاراسته‌ی کرده که نه‌ده‌بوو وای بگوتایه یان بکر‌دایه.
ئ‌یستا پرسیاره‌که ئه‌وه‌یه ئه‌ی بۆچی خوای گه‌وره بۆ پرۆسه هاوسه‌رگیرییه‌کانی
پیغه‌مبه‌ر ﷺ که‌چ‌ه‌ند زۆر و در‌یژ خایه‌نیش بوون گله‌یی نه‌کردوه وریگری نه‌کردوه،
به‌ئکو به‌پیچه‌وانه‌وه ره‌خنه‌و گله‌یی له‌وه کرده که هه‌ندی‌ک جار نه‌یویستوه بیکات و پیی
خۆش نه‌بووه، هه‌ر وه‌ک له پرۆسه‌ی هاوسه‌رگیری خاتوو زینه‌بدا باس‌مان کرد.

خۆ ئه‌گه‌ر خوای گه‌وره ویستی له‌سه‌ر ئه‌نجامدانی ئه‌و پرۆسه‌یه‌وه به‌وایه ئه‌و کات
زۆر به‌ئسانی ده‌یتوانی ریگه‌ی لئ بگریت، هه‌ر وه‌ک دواتر ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل کرد و راشکاوانه
پیی فه‌رموو: ﴿لَا يَجِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَنْ تَبَدَّلَ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ﴾^(٢).
واته: له‌مه‌و پاش بۆت نییه هاوسه‌رگیری له‌گه‌ل هیچ ئافره‌تیکی تر بکه‌یت، یان
خیزانه‌کانت ته‌لاق به‌دیت و خیزانی تر ماره بکه‌یت با جوانیش بن و جیگه‌ی سه‌رنج‌یش
بن.

که‌واته کۆی بابته‌که له‌سه‌ر ویست و خواستی خوای گه‌وره بووه و هه‌ر که‌س له‌و
باره‌یه‌وه ره‌خنه له پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ بگریت ئه‌وه راسته‌وخۆ ره‌خنه‌ی له‌خوای گه‌وره
گرتوه و ئه‌وه‌یش له‌گه‌ل ئه‌لف و بیی باوهر‌داری یه‌ک ناکاته‌وه.

٢- راسته پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ وه‌ک ئیمه مرۆف‌یکی ساده و ئاسایی بووه و له زۆر
رووه‌وه حوکمه شه‌رعییه‌کان بۆ ئیمه و ئه‌ویش چوون یه‌ک بوون؛ به‌لام له هه‌ندی‌ک رووه‌وه
پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌حوکمی پیگه‌و په‌یامه‌که‌ی تایبه‌تمه‌ندی خۆی هه‌بووه نه‌ک ته‌نها له

١- سورة القصص: الآية: ٥٦.

٢ - سورة الأحزاب: الآية: ٥٢.

رووی ته‌شریع و له سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌رایه‌تیدا، به‌لکو له رووی جهسته‌یی و ده‌روونی و له‌پیش پێغه‌مبه‌رایه‌تیشدا، ئەم تابه‌تمه‌ندی‌تیانه‌یش ده‌ستی پێغه‌مبه‌ری ﷺ تیدا نه‌بووه و بژارده‌ی خۆی‌شی نه‌بووه و هیچ به‌رنامه‌ریژیی بۆ نه‌کردووه، به‌لکو ویستی خوای گه‌وره‌ وای بووه و ئەو ئەو قه‌ده‌رانه‌ی به‌و شیوه‌یه‌ هیناوه‌ته‌ پیش، بۆ مه‌به‌ستێک که خۆی ویستویه‌تی، هه‌ر وه‌ک چۆن به‌موسا ده‌فه‌رموویت: ﴿وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي﴾^(١). واته‌: من به‌تایبه‌ت تۆم بۆ خۆم دروست کردووه و بۆ ئەو مه‌به‌سته‌ی که ده‌مه‌ویتی. پێغه‌مبه‌ری خۆیشمان ﷺ هه‌ر به‌و شیوه‌یه‌ بووه.

ئەم تابه‌تمه‌ندی‌تییه‌یش ره‌نگدانه‌وه‌ی له‌سه‌ر هه‌ندی‌ک له‌ پرسه‌ شه‌رعیه‌یه‌کان هه‌بووه و زۆری‌کی‌ش له‌وانه‌ له‌ به‌رژوه‌ندی پێغه‌مبه‌ر ﷺ نه‌بوون، به‌لکو ئەه‌رک و بارقورسی بوون، به‌لام ویستی خوای گه‌وره‌ وایبووه و پێغه‌مبه‌ری خوایش ﷺ جگه‌ له‌ گوپ‌رایه‌لی بژارده‌یه‌کی تری له‌ به‌رامبه‌ر ویسته‌کانی خوای گه‌وره‌دا نه‌بووه.

بۆ نمونه‌:

١- پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ بۆ خۆی چه‌ند رۆژ له‌سه‌ر یه‌ک به‌رپۆژوو بووه و به‌شه‌ و رۆژ هه‌یچی نه‌خواردووه، وکاتێک هاوه‌له‌کانی ویستویانه‌ چاوی لێ بکه‌ن، رێگه‌ی نه‌داون و فه‌رموویه‌تی من وه‌ک ئێوه‌ نیم، عه‌بدو‌للا کورپی عومه‌ر له‌و باره‌یه‌وه‌ فه‌رمووده‌یه‌که‌مان بۆ ده‌گه‌ی‌رته‌وه‌ و ده‌لێت: (...{أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنِ الْوِصَالِ} فَقِيلَ لَهُ: إِنَّكَ تُوَاصِلُ. فَقَالَ: {إِنَّ لَسْتُ كَهَيْئَتِكُمْ})^(٢). واته‌: پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ رێگه‌ی نه‌ده‌دا هاوه‌لان چه‌ند رۆژێک له‌سه‌ر یه‌ک به‌رپۆژوو بن، پێیان گووت: ئە‌ی تۆ خۆت بۆ چه‌ند رۆژ له‌سه‌ر یه‌ک به‌رپۆژوو ده‌بیت؟ له‌وه‌لامدا فه‌رمووی: من وه‌ک ئێوه‌ نیم.

٢- هه‌ر موس‌لمانێک بۆی هه‌یه‌ له‌ کاتی هه‌ژاری و نه‌داریدا پارهی زه‌کات و خه‌یر له‌ موس‌لمانان وه‌رگه‌رت، به‌لام پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له‌گه‌ڵ ئە‌و هه‌موو هه‌ژاری و نه‌داریه‌یه‌یش بۆی نه‌بووه‌ نه‌خۆی نه‌ خا‌نه‌واده‌که‌ی به‌هه‌یج شیوه‌یه‌ک زه‌کات و خه‌یر و به‌خشین له‌ خه‌لکی وه‌رگه‌رن، یان ته‌نانه‌ت لێی بخۆن. له‌م باره‌یه‌یشه‌وه‌ ده‌فه‌رموویت: {إِنَّ

١ - سورة طه: الآية: ٤١.

٢ - البخاري، صحيح البخاري، ج٢، كتاب (٣٦) الصوم، باب (٤٧) الوصال ومن قال ليس في الليل صيام، الحديث (١٦٢٢)، ص٦٩٣. مسلم، صحيح مسلم، ج٣، كتاب (١٤) الصيام، باب (١١) النهي عن الوصال في الصوم، الحديث (٢٦٢٧)، ص١٣٤.

هَذِهِ الصَّدَقَاتِ إِنَّمَا هِيَ أَوْسَاحُ النَّاسِ وَإِنَّهَا لَا تَحِلُّ لِمُحَمَّدٍ وَلَا لِأَلِ مُحَمَّدٍ^(١). واته: ئەو خیر و به‌خشینانه چلکی دەستی خەلکن به موحه‌مه‌د ﷺ و خانەوادە‌ی موحه‌مه‌د ناشیت.

۳- هەر فەرمانرەوا و کاربەدەستێک ئەگەر بپاری شەری دا ئاساییه لێ پاشگەز بێتەوه، یان پاشەکشە‌ی لێبکات، بە‌لام پێغەمبەری خودا ﷺ هەرکات پۆشاک‌ی شەری لەبەر کردبیت بۆی نەبووه دایبیت تا چارەنووسی شەپه‌که‌ی له‌گە‌ڵ دووژمنه‌که‌ی یه‌کلا نەکردبیتەوه، ژماره‌ی دووژمنه‌کانی هەر چەند و هەر چۆن بووبن بۆی نەبووه لەبەریان هەلبیت و پشتیان لێ هەلکات. لەم باره‌یه‌وه دەفەرمویت: **{إِنَّهُ لَيْسَ لِنَبِيِّ ﷺ إِذَا لَيْسَ لَأُمَّتِهِ أَنْ يَضَعَهَا حَتَّىٰ يُقَاتِلَ}**^(٢). واته: بۆ هیچ پێغەمبەریک نییه که زری جەنگی لەبەر کرد دایبیتەوه تا له‌گە‌ڵ دووژمنه‌که‌ی چارەنووسی شەپه‌که‌ی یه‌کلا نەکاتەوه.

۴- هەر موسڵمانێک بمیرت هەرچی پاره و پوولی هه‌یه بۆ خیزان و مندال و میراتگره‌کانی خۆی ده‌بیت، تهنه‌ا پێغەمبەری خودا ﷺ نەبیت که پاش وه‌فاتکردنی هەرچی مال و میراتییه‌کی جی هیشتیبت نەدراوه به‌ خیزان و مندال و میراتگره‌کانی، به‌لکو به‌خسراوته موسڵمانان و له‌و باره‌یه‌وه خۆی فەرمویه‌تی: **{لَا نُورَثُ مَا تَرَكَنَاهُ صَدَقَةٌ}**^(٣). واته: ئێمه‌ی پێغەمبەران کهس میراتمان لێ نابات ئەوه‌ی جی ده‌هێلین به‌خیر دابه‌ش ده‌کریت به‌سەر خەلکیدا. بۆیه کاتێک پێغەمبەری خودا ﷺ کۆچی داوی ده‌کات خاتوو فاطیمه‌ دیت و داوی به‌شه‌ میراتییه‌که‌ی ده‌کات، پێشه‌وا ئەبو به‌کر ئەو فەرمووده‌یه‌ی بیر ده‌هێنیتەوه و هیچی پێ نادات.

۵- هەر موسڵمانێک به‌ قەرزدارى بمیرت ئەوه ئەرکی مال و مندال و خانەوادە‌کی خۆیه‌تی قەرزه‌کانی بۆ بده‌نه‌وه؛ بە‌لام له‌ سه‌رده‌می پێغەمبەردا ﷺ هەر کهس به‌

١ - مسلم، صحیح مسلم، ج٣، کتاب (١٣) الزکاة، باب (٥٢) ترک استعمال آل النبي علی الصدقة، الحدیث (٢٥٣١)، ص١١٩. ابن خزیمة (محمد بن إسحاق بن خزیمة)، صحیح ابن خزیمة، ج٤، باب ذکر الدلیل علی أن الصدقة المحرمة علی النبي ﷺ هي الصدقة المفروضة التي أوجبها الله في أموال الأغنياء المكتب الإسلامي، بیروت، ط١٣٩٠، تحقیق: د. محمد مصطفى الأعظمي، الحدیث (٢٣٥٢)، ص٦٠.

٢ - ابن الجارود، المنتقى، باب (٢٦) ما جاء في ليس الدرع، الحدیث (١٠٦١)، ص٢٦٦. النسائي، سنن النسائي الكبرى، ج٤، الحدیث (٧٦٤٧)، ص٢٨٩.

٣ - مسلم، صحیح مسلم، ج٥، کتاب (٣٣) الجهاد والسير، باب (١٥) حکم الفیء، الحدیث (٤١٧٦)، ص١٥١. ابن خزیمة، صحیح ابن خزیمة، ج٤، باب الوصية بالحبس من الضیاع والأرضین، الحدیث (٢٤٨٨)، ص١٢٠.

قه‌رزدارى مردبیت و كه‌سیكى واى نه‌بووبیت كه قه‌رزكه‌ی بۆ بداته‌وه، پیغه‌مبه‌ر ﷺ قه‌رزكه‌ی خستوته سهر شانى خۆى و خۆى قه‌رزكه‌ی بۆ داوته‌وه. له‌و باره‌یه‌یشه‌وه فه‌رمویه‌تى: **{أَنَا أَوْلَىٰ بِكُلِّ مُؤْمِنٍ مِنْ نَفْسِهِ، مَنْ تَرَكَ مَالًا فَلْأَهْلِهِ، وَمَنْ تَرَكَ دَيْنًا أَوْ ضَيْعًا فَإِنَّهُ وَعَلَىٰ}** ^(١). واته: من بۆ ههر موسولماننیک له‌خۆى له‌پیشترم، ههر مال و میراتیکی لى جیما بۆ خیزان و منداله‌کانى خۆى، ههر قه‌رزیک یان مندالیکی بى سهرپه‌شتیاری لى جیما نه‌وه له‌ئه‌ستۆى منه و خۆم قه‌رزكه‌ی بۆ ده‌ده‌مه‌وه و سهرپه‌شتیاری منداله‌کانیشى ده‌که‌م.

٦- ههر كه‌سیك نازار و ئیشى به‌شی‌وه‌یه‌كى ناساییه؛ به‌لام پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ نازار و ئیشى نه‌خۆشى و ته‌نانه‌ت گیانكی‌شانیشى دوو هینده‌ی نازار و ئیشى خه‌لكى تر بووه، له‌م باره‌یه‌یشه‌وه فه‌رمویه‌تى: **{إِنِّي أَوْعَكُ كَمَا يُوعَكُ رَجُلَانِ مِنْكُمْ}** ^(٢). واته: من دوو هینده‌ی ههر یه‌كێك له‌ئێوه نازارم هه‌یه و نارح‌ه‌ت ده‌بم.

٧- شه‌ونویژ كردن بۆ ههر موسولماننیک كه بیکات خیره‌و سوننه‌ته؛ به‌لام له‌سهر پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ فه‌رز بووه.

ئه‌مانه و ده‌یه‌ها تایبه‌تمه‌ندى تر هه‌یه كه هه‌موویان بۆ پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ ئه‌رك و بارقورسى بوون و له به‌رژه‌وه‌ندى دونیایی ئه‌و نه‌بوون، به‌لام ناحه‌زان خۆیانی لى له گیلی ده‌ده‌ن وه‌هر هه‌ج باسیان ناکه‌ن، و ته‌نها باسى پرۆسه هاوسه‌رگه‌رییه‌کانى ده‌که‌ن، وه‌ك ئه‌وه‌ی پیغه‌مبه‌رى خودا ﷺ ته‌نها له‌و رووه‌وه تایبه‌تمه‌ندى هه‌بووبیت و ئه‌و حوکه‌مى بۆ خۆى قۆرخ کردبیت، ئه‌م جوژه هه‌له‌سه‌نگاندن و تیروانینه‌یش دووره له‌ رۆحى بابه‌تیبوون و ره‌وشتى زانستییه‌وه، و ههر كه‌س به‌شوین راستییدا وێڵ بێت پێویسته كه قسه له‌ سهر بابه‌تیک ده‌کات، له هه‌موو روویه‌که‌وه قسه‌ی له‌سهر بکات وه‌ك چۆن له واقیعدا هه‌یه، نه‌ك وه‌ك ئه‌وه‌ی خۆى ده‌یه‌وویت.

١ - البخاري، صحيح البخاري، ج٢، كتاب (٤٨) الاستقراض وأداء الديون والحجر والتفليس، باب (١١) الصلاة على من ترك دنيا، الحديث (٢٢٦٨)، ص٨٤٥. ابن حبان، صحيح ابن حبان، ج٧، الحديث (٣٠٦٢)، ص٣٣٢.
٢ - البخاري، صحيح البخاري، ج٥، كتاب (٧٨) المرضى، باب (٣) أشد الناس بلاء الأنبياء ثم الأول فالأول، الحديث (٥٣٢٤)، ص٢١٣٩. مسلم، صحيح مسلم، ج٨، كتاب (٤٦) البر، والصلة، والأدب، باب (١٤) ثواب المؤمن فيما يصيبه من مرض أو حزن أو نحو ذلك حتى الشوكة يشاكها، الحديث (٦٧٢٤)، ص١٤.

ئهمه له کاتیکدا که‌ته‌نانه‌ت ئهم تاییه‌تمه‌ندییه‌یشی له هه‌ندیک کاتدا هه‌ر بار قورسی بووه بۆ ئهو و به‌حه‌زی خۆی نه‌یکردوه، به تاییه‌تی هاوسه‌رگیرییه‌که‌ی له‌گه‌ڵ خاتوو زه‌ینه‌ب که له رووی چه‌ندی‌تییه‌وه به پینجه‌م خیزانی ئه‌ژمار ده‌کریت، که به‌پیی ده‌قی قورئان پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ئهم هاوسه‌رگیرییه‌ی زۆر به‌لاوه قورس بووه و هه‌ولیشی داوه خۆی لئ لابدات؛ به‌لام سه‌ره‌نجام فه‌رمانه‌که‌ی خوای په‌روه‌ردگاری له قسه‌ی خه‌لکیی پئ له پیشتی بووه و هاوسه‌رگیرییه‌که‌ی کردوه.

هه‌ر بۆیه تاییه‌تمه‌ندی پیغه‌مبه‌ری خودا ﷺ له بابته‌ی هاوسه‌رگیریدا له‌سه‌ر ویستی خوای گه‌وره بووه نه‌وه‌ک پیغه‌مبه‌ر ﷺ و بابته‌که‌یش له پیناو به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازی ئیسلامیدا بووه نه‌وه‌ک تیرکردنی هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی ئهو ﷺ.

باسی دووهم فهرمووده کان

- فهرمووده یه کهم: { اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضَلَعٍ... }.
- فهرمووده ی دووهم: { يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ، فَإِنِّي أُرِيكُمْ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ }.
- فهرمووده سییهم: { لَوْ كُنْتُمْ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِزَوْجِهَا }.
- فهرمووده چوارهم: { يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْمَرْأَةُ، وَالْحِمَارُ، وَالْكَلْبُ... }.
- فهرمووده پینجهم: { لَا عَدْوَى، وَلَا طَيْرَةَ، وَإِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ: الْمَرْأَةُ، وَالْفَرَسِ، وَالِدَّارِ }.
- فهرمووده شهشهم: { إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبَرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ... }.

ده‌سپیک:

بهر له‌وه‌ی بچمه‌ سهر ناوه‌رپۆکی بابه‌ته‌کانی ئەم به‌شه‌ که په‌یوه‌سته‌ به‌پرس و پیگه‌ی ئافره‌ت له‌ ئیسلامدا، پیم‌ خو‌شه‌ سه‌ره‌تا باسی تی‌پروانینیکی گشتی ئیسلام ده‌راره‌ی پرسه‌کانی ئافره‌ت بکه‌م وئهو ده‌فانه‌ی له‌و باره‌یه‌وه‌ هاتون له‌چهند خالیکیدا بیانخه‌مه‌ روو:

١- له‌دید‌ی ئیسلامدا مرؤف به‌شیوه‌یه‌کی گشتی به‌هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌که‌یه‌وه‌ و بئ‌ جیاوازی باشت‌ترین و جوان‌ترین دروست‌کراوی خ‌وای گه‌وره‌ن و خ‌وای گه‌وره‌ له‌و باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ﴾^(١). واته‌: ئیمه‌ مرؤفمان له‌سه‌ر جوان‌ترین و باشت‌ترین شیوه‌ دروست‌کردوه‌. دوات‌ریش هه‌ر به‌ شیوه‌یه‌کی گشتی و بئ‌ جیاوازی باس له‌وه‌ ده‌کات که ئیمه‌ ریزمان له‌ نه‌وه‌کانی ئاده‌م گرتوه‌و ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ﴾^(٢). واته‌ ئیمه‌ ریزمان له‌نه‌وه‌کانی ئاده‌م گرتوه‌.

کاتیکیش باس له‌کانزای دروست‌کردنیان ده‌کات هه‌ردووکیان بئ‌ جیاوازی ده‌گی‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ یه‌ک سه‌رحاوه‌ که خ‌و‌له‌ وله‌باره‌یه‌وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْشُرُونَ﴾^(٣). واته‌: یه‌کیک له‌ نیشانه‌کانی ده‌سه‌لاتی خ‌وای گه‌وره‌ ئه‌وه‌یه‌ که ئیوه‌ی له‌ خ‌و‌ل دروست‌ کرده‌ و پاشان ئیوه‌ بو‌ونه‌ته‌ مرؤف و به‌سه‌ر زه‌و‌ییدا بلا‌و بو‌نه‌ته‌وه‌.

ئه‌گه‌ر سه‌رنجی ئەم ده‌قه‌یش بده‌ین ده‌بینین که خ‌وای گه‌وره‌ بئ‌ جیاوازی کانزای دروست‌بوونی هه‌موو مرؤفه‌کان به‌ نیر و م‌یانه‌وه‌ ده‌گی‌رپه‌ته‌وه‌ بۆ یه‌ک سه‌رحاوه‌، که ئه‌ویش خا‌که‌ و به‌م ب‌یه‌یه‌یش دیسانه‌وه‌ ه‌یچ ره‌گه‌زیک له‌وی تر زیاتر نییه‌.

دوات‌ریش که باس له‌شیوازی دروست‌بوونیان ده‌کات نا فه‌رمو‌یت بیاومان باشت‌ر له‌ژن دروست‌کردوه‌؛ به‌لکو به‌شیوازیکی یه‌کسان ده‌راره‌ی دروست‌کردنی هه‌ردووکیان ده‌فه‌رمو‌یت:

﴿وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا﴾^(٤). واته‌: خ‌وای بالا‌ ده‌ست ئیوه‌ی له‌ خ‌و‌ل دروست‌ کرده‌و پاشان له‌ تنوکیک ئاو و پاشانیش کردوونی به‌ دوو ره‌گه‌زی جیاواز له‌ نیر و له‌ می، وه‌ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ يُخْرِجُكُمْ

١- سورة التین: الآیة ٤.

٢- سورة الإسراء: الآیة ٧٠.

٣- سورة الروم: الآیة ٢٠.

٤- سورة فاطر: الآیة ١١.

طِفْلاً^(۱). واته: خوای گه‌وره ئی‌وه‌ی له خوۆل دروست کردووه، پاشان له تنۆکێک ئاو و پاشان له تۆزێک ئاوه‌نمه‌ی هه‌لۆسراو به دیواری ره‌حمدا، پاشان ده‌تانکاته مندال و ده‌تانه‌پێته ژیان.

کۆی ئەم ده‌قانه‌یش جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه ده‌که‌نه‌وه که‌له‌پووی دروستبوونه‌وه هه‌یج ره‌گه‌زێک له‌وی تر زیاتر و باشت‌تر نییه‌.

۲ - ئیسلام زۆر جه‌خت له‌سه‌ر یه‌کسانی ته‌واوی ژن و پیاو ده‌کاته‌وه له‌پرسه گشتی و چاره‌نووس سازه‌کاندا، وه‌ک بنه‌ماکانی باوه‌رپوون و خواناسی و سزاو‌پاداشت کردن له‌سه‌ر کرده‌وه‌کان.

خوای گه‌وره له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾^(۲). واته: باوه‌ر‌داران نیر و می‌یان پش‌تیوان و هاو‌کاری یه‌ک‌ترن فه‌رمان ده‌که‌ن به‌چاکه و پڕیگری ده‌که‌ن له‌خراپه و نو‌په‌ر‌ده‌کانیان ده‌که‌ن و زه‌کاتی ماله‌کانیان ده‌رده‌که‌ن و گو‌په‌رایه‌تی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره و پێغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ ده‌که‌ن ئەوانه به‌زه‌یی خوای گه‌وره ده‌یان‌گری‌ته‌وه و خوای گه‌وره‌یش دانا و به‌توانایه.

سه‌باره‌ت به‌پاداشتی کرده‌وه چاکه‌کانیان ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّائِمِينَ وَالصَّائِمَاتِ وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾^(۳). واته: موسو‌لمانان نیر و می‌یان، باوه‌ر‌داران نیر و می‌یان، خواناسان نیر و می‌یان، پاست‌گو‌یان نیر و می‌یان، ئارام‌گران نیر و می‌یان، ملکه‌چانی فه‌رمانی خوای گه‌وره نیر و می‌یان، به‌خشنده‌کان نیر و می‌یان، پۆژو‌گران نیر و می‌یان، ئەوانه‌ی داو‌پن‌یان پاک راده‌گرن نیر و می‌یان، ئەوانه‌ی یادی خوا زۆر ده‌که‌ن نیر و می‌یان خوای گه‌وره لی‌خۆش‌بوون و پاداشتی گه‌وره‌ی بۆ ئاماده‌کردون.

۱ - سورة غافر: الآية: ۶۷.

۲ - سورة التوبة: الآية: ۷۱.

۳ - سورة الأحزاب: الآية: ۳۵.

وه ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ نَقِيرًا﴾^(۱). واته: هه‌رکه‌سێک باوه‌ردار بێت و کرده‌وی چاک بکات جا نیر بێت یان

مێ ئەوانه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه وئه‌وه‌نده‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک سته‌میان لێ نا‌کریت.

هه‌روه‌ها ده‌فه‌رموئیت: ﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيَاةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾^(۲). واته: هه‌ر که‌س باوه‌ردار بێت و کرده‌وی باش

بکات له نیر وله‌مێ ئەوه ژیا‌نیکی پێ له ئارامی وئاسوده‌یی پێ ده‌به‌خشین و به‌باشترین شیوه پاداشتی کرده‌وه‌کانیان ده‌ده‌ینه‌وه.

وه سه‌باره‌ت به‌سزای کرده‌وه خراپه‌کانی‌شان ده‌فه‌رموئیت: ﴿مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجْزَىٰ إِلَّا مِثْلَهَا وَمَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فِيهَا بِغَيْرِ

حِسَابٍ﴾^(۳). واته: هه‌رکه‌س خراپه‌یه‌ک بکات هه‌ر هی‌نده‌ی خراپه‌که‌ی سزا ده‌دریت و هه‌رکه‌سیش چاکه بکات و باوه‌ردار بێت له نیر وله‌مێ ئەوانه ده‌چنه به‌هه‌شته‌وه و به‌بێ ئەژمار وئه‌ندازه پێیان ده‌به‌خسريت و رزق و رۆزی ده‌درین.

۳- له‌ژیر رۆش‌نایی ئەو خالانه‌ی سه‌ره‌وه‌دایه که خ‌وای گه‌وره له‌قورئاندا وله‌سه‌ر مافه‌کانی ئافه‌رت به‌گ‌ژ هه‌موو ئەو داب و نه‌ریت و کلتوره‌ دو‌اکه‌وتوه‌کانی عه‌ره‌بدا ده‌جیت‌ه‌وه که‌تیندا ب‌د‌پ‌ر‌یزی به‌رامبه‌ر ئافه‌رت کراوه و مافه‌کانی تیندا پ‌ی‌ش‌یل کراوه له‌وانه:

- به‌سوک سه‌پرکردنی ئافه‌رت و ته‌ماشا‌کردنی وه‌ک په‌له‌یه‌کی شه‌رم و تاوان وه‌ه‌ول‌دان

بو‌ له‌نا‌بردن و زینده‌به‌چال‌ک‌رنی، خ‌وای گه‌وره له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموئیت: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُمْ بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ. يَتَوَارَىٰ مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ

فِي التُّرَابِ أَلَّا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾^(۴). واته: ئەگه‌ر هه‌ر یه‌کی‌کیان مژده‌ی ئەوه‌ی پێ ب‌د‌رایه‌ که

کچی بووه ده‌مو‌چا‌وی ره‌ش هه‌ل‌ده‌گه‌را و خه‌م دا‌یده‌گرت وله‌شه‌رم وله‌خه‌جاله‌تی ئەو

مژده‌یه‌ی که پ‌ی‌ی دراوه خ‌و‌ی له‌خه‌ل‌کی ده‌شارده‌وه و پ‌ی‌ی نه‌نگی بوو ب‌چ‌یته‌ ناو ک‌و‌ر

و ک‌و‌مه‌لیان و نه‌یده‌زانی که ئەو سو‌کایه‌تییه‌ قب‌و‌ل بکات و به‌ه‌ی‌ل‌یت‌ه‌وه یان ب‌یکات به‌ژ‌یر

۱- سوره النساء: الآیة ۱۲۴.

۲- سورة النحل: الآیة ۹۷.

۳- سورة غافر: الآیة ۴۰.

۴- سورة النحل: الآیتان: ۵۸- ۵۹.

خۆله‌وه و له‌ناوی ببات، پاشان خوای گه‌وره ده‌فه‌رموویت نه‌وه چ حوکم‌یکى به‌د و خراپ و نابه‌جییه که نه‌وانه ده‌یکه‌ن.

- بې‌به‌ش کردنی ئافه‌رت له میرات وله هه‌موو رزق و رۆزبیه‌کی باش و داها‌ت‌یکى به‌به‌ها وله و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رموویت: ﴿وَقَالُوا مَا فِي بُطُونِ هَذِهِ الْأَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّدُنُورِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلَىٰ أَزْوَاجِنَا وَإِن يَكُن مِّمَّنَّةً فَلَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءٌ سَيَجْرِبُهُمْ وَصَفَّهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ﴾^(۱). واته: ده‌یانگوت نه‌و

کۆرپه‌له‌و به‌ره‌مه‌ی له‌سکی ئاژه‌له‌کانماندایه‌ ته‌ن‌ها بۆ نێرینه و پیاوه‌کانمانه و له‌سه‌ر مێینه و خێزانه‌کانمان قه‌ده‌غه و یاسا‌غه، خۆ ئه‌گه‌ریش ئاژه‌له‌که‌ یان کۆرپه‌که‌ی ناو سکی بمر‌دایه نه‌وه خێزانه‌کانیشیان له‌و زیانه‌دا هاوبه‌ش ده‌کرد، خوای گه‌وره سزای نه‌و هه‌لۆب‌ست و ش‌یوازی دابه‌ش کردنه‌یان ده‌داته‌وه خوای گه‌وره دانا و زانایه به‌ورده‌کاری کار و نیه‌ته‌کانیان.

۴- و پ‌ر‌ای نه‌مانه هه‌مووی ناب‌یت نه‌وه‌مان له‌یاد بچ‌یت که نه‌م دوو ره‌گه‌زه هه‌ر له‌سه‌ر‌تا خالی دروست‌بو‌نیانه‌وه پ‌یکه‌اته‌که‌یان جیا‌وازه و نه‌م جیا‌وازییه‌ش کاریگه‌ری و پ‌ر‌ه‌نگ‌دانه‌وه‌ی له‌سه‌ر هه‌موو به‌شه‌کانی ده‌رونی و جه‌سته‌ی و سو‌زداریان هه‌یه و نا‌کر‌یت نه‌و جیا‌وازیانه‌یش له‌کاتی دابه‌ش‌کردنی ئه‌رک و مافه‌کاندا فه‌رامۆش بک‌ر‌ین، نه‌م جیا‌وازیه‌یش به‌مه‌به‌ستی داب‌ین‌کردنی به‌ر‌ژه‌وه‌ندی هه‌ردوو ره‌گه‌زه‌که‌یه نه‌ک ته‌ن‌ها ره‌گه‌زێک له‌سه‌ر ح‌ی‌سابی ره‌گه‌زه‌که‌ی تر؛ بۆیه هه‌ر جیا‌وازییه‌ک له‌حوکمه شه‌رع‌یه‌کاندا هه‌یه له‌م سو‌نگه‌یه‌وه‌یه و ه‌یچ په‌یوه‌ندی به‌سه‌نگ و که‌سایه‌تی که‌سه‌کان و پ‌یگه و پ‌ر‌یزانه‌وه ن‌یه‌.

ن‌ی‌ستا و پ‌اش نه‌وه‌ی نه‌و بنه‌ما گشت‌ییانه‌مان ر‌وون کرده‌وه گ‌ر‌نگه هه‌مووان نه‌و ر‌است‌یه‌ بزانی‌ن که کات‌یک مر‌وف ب‌ر‌پ‌ار ده‌رباره‌ی هه‌ر باب‌ه‌ت‌یک ده‌دات پ‌یویسته به‌پ‌ی پ‌ی‌ودانگی زانستی و له‌سه‌ر بنه‌مای ب‌ی‌لایه‌نی و باب‌ه‌ت‌یی‌وون و گه‌ر‌ان به‌دوای ر‌استی و دوور له‌ده‌مارگ‌یری و ب‌ر‌پ‌اری پ‌یش‌وه‌خته ب‌ر‌پ‌ار بدات، به‌مه‌یش هه‌م خۆی و هه‌م خه‌ل‌کانی ت‌ر‌یش له‌هه‌له‌ و هه‌ل‌د‌یر ده‌پ‌ار‌یز‌یت.

به‌تایبه‌تی له‌ ر‌افه‌کردن و هه‌له‌سه‌نگان‌دی نه‌و فه‌رمووده و ده‌قه شه‌رع‌یه‌یه‌ی که قسه‌ی ناسایی ن‌ین و ته‌ی خه‌ل‌کانی ساده ن‌ین و بۆ هه‌له‌سه‌نگان‌دیان به‌ش‌ی‌وه‌یه‌کی زانستیانه مر‌وف

پښوښتی بهدهیهها زانستی فره ردهند ههیه که شارهزایی لهبارهیانهوه ههبت تابتوانیت له راستی واتا ومهبهستهکانیان تیښگات.

بۆیه کاتیک قسه لهسهر رافهی فهرموودهیهک دهکهین دهبت رچاوی کۆمهلیک خال

بکهین لهوانه:

- تیښگهیشتنی وشهکانی فهرموودهکه وهموو واتاکانی لهرووی زمانهوانی

وزارودهیهوه.

- زانین وبهدواداچوون بۆ ههموو نهو دهق و فهرموودانهی که لهسهر نهو بابته

هاتوون وپشت نهبهستن بهتهنها دهقیک یان دووان لهو روهوه.

- زانینی هۆکاری هاتنی فهرموودهکه ونهوه هل و مهرجهی تییدا گوتراوه و نهو

کهسانهیش که گپراویانهتهوه.

- زانینی کاتی هاتنی فهرموودهکان؛ چونکه لهوانهیه ههنديکيان حوکمی نهوانی

تریان سرپيستهوه بهتایبهتی نهگهر پاش نهوان هاتبن.

- زانینی نهو ریکاره زانستیانهی که بۆ گونجانندی نهو فهرموودانه بهکارديت که

لهروکهشدا ناتها وجياوازن.

- ههلهسهنگانندی فهرموودهکان له رپی ههلهسهنگانندی نهو کهسانهی که گپراویانهتهوه

و به چهند ریکه گپراویانهتهوه و نهو کهسانهی گپراویانهتهوه تا چهند متمانهیان پي

دهکریت و پشت به قسهیان دهبهستريت.

- ههلهسهنگانندی فهرموودهکان له رووی واتاوه و تاجهند واتاکهیان دروسته و لهگهله

واتای فهرموودهکانی تر يهک دهکاتهوه و لهگهله هیلله گشتیهکانی شهرعا دهگونجیت و

ساز دهبت.

بۆیه بهرپزان بهزانینی ههموو نهو خالانه پیکهوه نهوجا دهتوانین قسه لهسهر

فهرموودهیهک بکهین یان برپاری له بارهوه بدهین، زانایانی پيشين له پیناو ههله نهکردن

له ههلهسهنگانندی فهرموودهکانی پیغهمبردا ﷺ زیاتر له (۱۳) زانستی تایبهتیاں به

فهرمووده دارشتهوه لهوانه: (علم الجرح والتعديل أو علم الرجال، علم الإسناد، علم الطبقات

والأنساب والألقاب والکنی، علم مصطلح الحديث درایة وروایة، أو قواعد الحديث، أو أصول الحديث،

علم علل الحديث، علم دراسة الأسانيد والحكم على الحديث، علم غريب الحديث، علم مختلف الحديث ومشكله، علم مناهج المحدثين، علم ناسخ الحديث ومنسوخه، علم أسباب ورود الحديث، علم فقه الحديث، أو أحكام الحديث). ههريه كه و لهم زانستانهيش بۆ خۆى جيهانيكى فراوانه و دهيهها لقى ترى لى دهبىتهوه.

كه چى ئىستا بهداخوه خهلكانيكى زۆر بهنهشارهزايى كهوتونهته شهن وكه و كرنى فەرموودهكانى پيغەمبەر ﷺ ونهزانانه ههسهنگانديان بۆ دهكەن و بپرياريان لهباروه ددهن و واى وينا دهكەن كه ههنديك لهو فەرموودانه بپريزي يان سوكاپهتى بهئافرهت دهكەن، ياخود لهگهڵ بنهماكاني مافى مرؤف يهك ناگرنهوه، ياخود لهگهڵ زانستى سهردهم جوړ و تهبا نين، ياخود لهگهڵ ليكدانهوهى عهقلى ئەوان يهك ناگرنهوه، كه ئەمانه هيچيان پيوهرى زانستى نين بۆ حوكمدان لهسههراستى يان لاوازى فەرموودهكان.

سهربارى ئەوانهيش زۆربهى ئەو كهسانهى كه ئەم جوړه رهخنهو تۆمهتانه دهبهخشنهوه، خهلكانى ناشى و نهشارهزان و هيچ شتيك دهربارهى هيچ كام له زانسته شهريههكان به گشتى و زانستهكانى تايبهت به فەرمووده نازانن وبگره زۆر بهزهحمهت لهزمانىكى عهربهى ساده تپدهگەن كه چى به پى خاوسى دهكهونه ناو بابتهكه و خويشيان و خهلكيش گومرا و لاري دهكەن.

بۆيه ئيمه لهم بهشهدا و پشت بهست بهو خالانهى باسمان كرن ههول ددهين راقهكرديكى زانستيانه بۆ چەند فەرموودهيهك بكهين، كه ئەگەر بهسهريپى وپوكهش راقهيان بكهين، واتاى خراپيان لى دهخوينريتهوه؛ بهلام ئەگەر بهوردى وپيودانگى زانستى خويندنهوهيان بۆ بكهين واتاكان پيچهوانهوه دهبهوه.

ههموو ئەو فەرموودانهى تريش كه ئيمه لهبهه كەمى كات و شوين باسمان نهكردون و وينه و اتاكانيان شيوپنراوه ئەگەر به وردى بهدواداچونيان بۆ بكرىت هاوشيوهى ئەمانه ههموويان واتاى جوان و زۆر ناوازهيان ههيه.

كهواته ئەركى ئيمهيه بهر لهههه برپاريك بهدواداچوونى تهواو بۆ فەرموودهكان بكهين و پاشان برپاريان له بارهوه بدهين.

ئىستاش دهچينه سهه راقهكردى ههنديك لهو فەرموودانه.

فه‌رمووده‌ی په‌که‌م

{اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضَلَعٍ، وَإِنَّ أَعْوَجَ شَيْءٍ فِي الضَّلَعِ أَعْلَاهُ، فَإِنْ ذَهَبَتْ تَقِيمُهُ كَسْرَتُهُ، وَإِنْ تَرَكَتَهُ لَمْ يَزَلْ أَعْوَجَ فَاسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ}.

له‌ ریوایه‌تییکی تردا هاتووه: {وَإِنْ ذَهَبَتْ تَقِيمُهَا كَسْرَتُهَا، وَكَسْرُهَا طَلَأُهَا} (۱).

ئهم فه‌رمووده‌یه په‌کیکه له‌و فه‌رموودانه‌ی که‌ نه‌گه‌ر هه‌ر به‌ رووکه‌ش و به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌رپی‌یی رافه‌ی بکه‌ین ره‌نگه‌ ئالۆزییه‌کی زۆری تیدا به‌دی بکریت و قسه‌و باسی زۆر هه‌لبگریت، هه‌ر بۆیه هه‌ندی‌ک له‌ موسلمانان بۆ خو‌لادان له‌ رافه‌کردنی فه‌رمووده‌که به‌ لاواز له‌قه‌له‌می دده‌ن و له‌کو‌ل خو‌یانی ده‌که‌نه‌وه، هه‌ندی‌کی تریش ده‌لین مه‌به‌ست له‌فه‌رمووده‌که‌ ته‌نها (تشبیه) و لیکچواندنه‌ نه‌ک له‌ بنه‌رهدا و ابیت؛ به‌لام ئهم دوو بۆچوونه هه‌ردووکی لاوازه وئه‌صل ئه‌وه‌یه که‌ فه‌رمووده‌که‌ دروسته‌ و واتاکه‌یشی حه‌قیقیه‌ وه‌یچ لیکچواندن (تشبیه) ومه‌جازی‌کی تیدا نییه‌ وله‌م رووه‌وه فه‌رمووده‌که‌ هیچ قسه‌ هه‌لناگریت وله‌په‌راویژدا ئه‌و راستیه‌مان خستۆته‌ روو.

ئه‌وانه‌یشی که‌ فه‌رمووده‌که‌ به‌ دروست له‌ قه‌له‌م ئه‌ده‌ن هه‌ندی‌ک جار وه‌کو پێویست رافه‌ی ته‌واوی بۆ ناکه‌ن به‌ شیوه‌یه‌ک که‌ هه‌موو ئه‌و ره‌خنه‌ و گومانانه‌ بره‌وینیته‌وه‌ که‌ له‌سه‌ری باس ده‌کریت. هه‌ر بۆیه‌ زۆر جار خه‌لکانی ناحه‌ز بۆ مه‌به‌ستی خراپی خو‌یان به‌ شیوه‌ی جیا جیا و دوور له‌ راستی رافه‌ی فه‌رمووده‌که‌ ده‌که‌ن.

جا من لی‌رده‌ا و له‌ ری‌ی چه‌ند خالی‌که‌وه‌ هه‌ول دده‌م که‌ رافه‌یه‌کی ته‌واو و شیوا له‌سه‌ر فه‌رمووده‌که‌ بخرمه‌ روو، به‌و هیوایه‌ی که‌ بتوانم هه‌موو ئه‌و ئالۆزییانه‌ بره‌وینمه‌وه‌ که‌ لای خو‌ینه‌ر له‌سه‌ر فه‌رمووده‌که‌ دروست ده‌بیت.

په‌که‌م: سه‌ره‌تا با له‌رافه‌ی فه‌رمووده‌که‌وه‌ ده‌ستپێ‌بکه‌ین که‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ

ده‌فه‌رموویت: وه‌سییه‌ت و راسپارده‌ی من بۆ ئیوه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ ناگاتان له‌ ئافه‌رتان بیت و باش بن بۆیان و خراب مامه‌له‌یان له‌گه‌ل مه‌که‌ن؛ چونکه‌ ئافه‌رت له‌ په‌راسوو دروست بووه،

۱ - البخاری، صحیح البخاری، ج ۲، کتاب (۶۴) الأنبياء، باب (۲) قول الله تعالى: ﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً﴾، الحديث (۳۱۵۲)، ص ۱۲۱۲. مسلم، صحيح مسلم، ج ۴، كتاب (۱۸) الرضاع، باب (۱۸) الوصية بالنساء، الحديث (۲۷۲۰)، ص ۱۷۸.

وچه‌ماوه‌ترین به‌شی په‌راسوویښ لای سهره‌وده‌یه‌تی، پاشان ده‌فه‌رمویت: ئه‌گه‌ر بته‌وی راستی بکه‌یته‌وه ده‌یشکی‌نیت و شکاندنیشی ته‌لاقدانیشی، ئه‌گه‌ریش وازی لیبه‌ینی هر به چه‌ماوه‌یی ده‌مینیته‌وه، هر بویه ناگاتان له نافرته‌تان بیت.

دووه‌م: ئه‌م فه‌رمووده‌یه باس له سهرته‌تا و سهرچاوه‌ی دروست بوون ده‌کات که دایکه

حه‌وا له په‌راسوویه‌کی ئاده‌م دروست بووه، قورئانیش به‌هه‌مان شیوه و له چه‌ندین شویندا جه‌خت له سهر واتای ئه‌م فه‌رمووده‌یه ده‌کاته‌وه و پشترستی ده‌کاته‌وه له‌وانه:

- خوی گه‌وره ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾^(۱). واته:

یه‌کلیک له به‌لگه و نیشانه‌کانی ده‌سه‌لآت و به‌توانایی خوی گه‌وره ئه‌وه‌یه که له خودی خوټان هاوسه‌ری بؤ دروست کردوون.

- له نایه‌تیکی ترده ده‌فه‌رمویت: ﴿وَاللَّهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا﴾^(۲). واته: خوی

بالاده‌ست له خوټان هاوسه‌ری بؤ دروست کردوون.

- وه ده‌فه‌رمویت: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا

زَوْجَهَا﴾^(۳). واته: ئه‌ی خه‌لکینه پاریزکاری سنوره‌کانی ئه‌و خوی به‌کن که ئیوه‌ی له‌یه‌ک

که‌س دروست کردوه پاشان هه‌رله‌و که‌سه خوی هاوسه‌ری بؤ دروست کردوه.

که‌واته ئه‌م نایه‌تانه هه‌مان واتای فه‌رمووده‌که پشترست ده‌که‌نه‌وه، که خوی گه‌وره

له خودی ئاده‌م خوی هاوسه‌ری بؤ دروست کردوه.

سینهم: زوربه‌ی زوری رافه‌کارانی قورئانیش هه‌مان بؤچوونیان هه‌یه وئو ده‌قانه

به‌و شیوه‌یه رافه‌ده‌کن که دایکه حه‌وا له‌په‌راسوی چه‌پی ئاده‌م دروستبووه له‌وانه:

(الطبري، القرطبي، ابن كثير، الزمخشري، الآلوسي، ابن العربي، الرازي، ابن الجوزي، البيضاوي، ابن

عاشور، السمرقندي، ابن عادل، النسفي، السيوطي، الحازن، الثعالبي، أبو السعود، النيسابوري، جلال

۱ - سورة الروم: الآية: ۲۱.

۲ - سورة النحل: الآية: ۷۲.

۳ - سورة النساء: الآية: ۱.

الدين المحلي، مقاتل بن سليمان البلخي، ابن عجيبة، السمرقندي، الواحدي، ابن عطية، السمعياني، الشوكاني، الشنقيطي، الماوردي، أبو بكر الجزائري، سيد طنطاوي^(١).

١- بروانه: الطبري (محمد بن جرير)، تفسير الطبري (جامع البيان في تأويل آي القرآن)، ج٧، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط١، ١٤٢٠، تحقيق: أحمد محمد شاکر، ص٥١٦. القرطبي (محمد بن أحمد)، الجامع لأحكام القرآن، ج٥، دار عالم الكتب، الرياض، ط١٤٢٣هـ، تحقيق: هشام سمير البخاري، ص٢. ابن كثير (إسماعيل بن عمر)، تفسير ابن كثير (تفسير القرآن العظيم)، ج٢، دار طيبة للنشر والتوزيع، ط٢، ١٩٩٩، تحقيق: سامي بن محمد سلامة، ص٢٠٦. الزمخشري (محمود بن عمر الزمخشري)، الكشاف (الكشاف عن حقائق التنزيل وعلوم الأقاويل في وجوه التأويل)، ج١، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: عبد الرزاق المهدي، ص٤٩١. الألوسي (محمود عبدالله الحسيني)، تفسير الألوسي (روح المعاني في تفسير القرآن العظيم والسبع المثاني)، ج٢، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ١٤١٥، تحقيق: علي عبد الباري، ص٢٩٢. ابن العربي (محمد بن عبد الله الأندلسي)، أحكام القرآن، ج٣، دار الكتب العلمية، بيروت، ص٢٠٩. الرازي (محمد بن عمر)، تفسير الرازي (مفاتيح الغيب)، ج٩، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ص٤٧٥. ابن الجوزي (عبد الرحمن بن علي)، زاد المسير في علوم التفسير، ج٢، المكتب الإسلامي، بيروت، ط١، ١٤٠٤، ص٢. البيضاوي، تفسير البيضاوي، ج٢، دار الفكر، بيروت، ص١٣٨. ابن عاشور (محمد الطاهر بن عاشور)، التحرير والتنوير، ج٧، دار سحنون للنشر والتوزيع، تونس، ١٩٩٧م، ص١٢٧. السمرقندي (نصر بن محمد)، بحر العلوم، ج١، دار الفكر، بيروت، تحقيق: محمود مطرجي، ص٣٠٢. ابن عادل (عمر بن علي)، اللباب في علوم الكتاب، ج٥، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ١٩٩٨، تحقيق: عادل أحمد، وعلي محمد معوض، ص٢٧٨. النسفي (عبد الله بن أحمد بن محمود النسفي)، تفسير النسفي، ج١، دار الفرائس، بيروت، تحقيق: مروان محمد الشعار، ص٢٠٤. السيوطي (عبد الرحمن بن الكمال)، الدر المنثور، ج٢، دار الفكر، بيروت، ١٩٩٢، ص١٩١. الخازن (علي بن محمد بن إبراهيم البغدادي)، تفسير الخازن (لباب التأويل في معاني التنزيل)، ج١، دار الفكر، بيروت، ط١٩٧٩، ص٤٧٣. الثعالبي (عبد الرحمن بن محمد)، تفسير الثعالبي (الجواهر الحسان في تفسير القرآن)، ج٢، ط١، ١٤١٨، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: محمد علي معوض، وعادل أحمد، ص١٥٩. ابن أبي السعود (محمد بن محمد العمادي)، تفسير أبي السعود (إرشاد العقل السليم إلى مزايا القرآن الكريم)، ج٢، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ص١٣٨. النيسابوري (أحمد بن محمد)، تفسير النيسابوري (الكشف والبيان)، ج٣، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ط١، ٢٠٠٢، تحقيق: أبي محمد بن عاشور. جلال الدين محمد بن أحمد المحلى، ص٢٤١. جلال الدين عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، تفسير الجلالين، ج١، دار الحديث، القاهرة، ط١، ص٤٩٠. مقاتل (مقاتل بن سليمان بن بشير الأزدي)، تفسير مقاتل، ج١، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ٢٠٠٣، تحقيق: أحمد فريد، ص٢١٣. ابن عجيبة (أحمد بن محمد)، البحر المديد، ج٢، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ٢٠٠٢، ص٣. الواحدي (علي بن أحمد الواحدي)، الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، دار القلم، بيروت، ط١، ١٤١٥، تحقيق: صفوان عدنان داوودي، ص٤٨٥. ابن عطية (عبد الحق بن غالب)، المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، ج١، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ١٩٩٣، تحقيق: عبد السلام عبد الشافي محمد، ص١١٠. السمعياني (منصور بن محمد بن عبد الجبار)، تفسير السمعياني، ج٢، دار الوطن، الرياض، ط١، ١٤١٨، تحقيق: ياسر بن إبراهيم وغنيم بن عباس، ص٤. الشوكاني (محمد بن علي)، تفسير الشوكاني (فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير)، ج١، دار الفكر، بيروت، ص٤٢٢. الشنقيطي (محمد الأمين بن محمد)، أضواء البيان في إيضاح القرآن بالقرآن، ج٧، دار الفكر للطباعة والنشر، بيروت، ط١، ١٤١٥، تحقيق: مكتب البحوث والدراسات، ص٤١٤. الماوردي (علي بن محمد)، النكت والعيون، ج١، دار الكتب العلمية، بيروت، تحقيق: السيد بن عبد المقصود، ص٤٤٦. أبوبكر الجزائري (جابر بن موسى)، أيسر التفاسير، ج٢، مكتبة العلوم والحكم، المدينة المنورة، ط١، ١٤٢٤هـ، ص٥٠. الطنطاوي (محمد سيد)، الوسيط، ج٢، دار النهضة، القاهرة، ط١، ص١٩.

جا تۆ بۆی هەموو ئەو زانا و بلیمەتانه لەو دەقانه تێنەگەیشتبێ؟!!!!!.

چوارەم: نەك تەنها ئەوئەندە بەلكو تەورات وئینجیل وسەرجهم پەرتووگە

ناسمانییه‌کانی تریش جەخت لەسەر هەمان راستی دەکەنەو، کە خاتوو حەوا لە پەراسووی چەپی ئادەم دروستبوو، لەوانە لە سفری تەکویندا هاتوو: (وَقَالَ الرَّبُّ الْإِلَهُ: لَيْسَ جَيِّدًا أَنْ يَكُونَ آدَمُ وَخَدَهُ، فَأَصْنَعْ لَهُ مَعِينًا نَظِيرَهُ (٢١) فَأَوْقَعَ الرَّبُّ الْإِلَهُ سُبَاتًا عَلَى آدَمَ فَنَامَ، فَأَخَذَ وَاحِدَةً مِنْ أَضْلَاعِهِ وَمَلَأَ مَكَانَهَا حَمًا (٢٢) وَبَنَى الرَّبُّ الْإِلَهُ الضِّلَعِ الَّتِي أَخَذَهَا مِنْ آدَمَ امْرَأَةً وَأَحْضَرَهَا إِلَى آدَمَ)^(١). واتە: خۆی گەورە فەرمووی: باش نییه ئادەم بەتەنها بۆئینتەو، کەسێکی هاوشیوەی خۆی بۆ دروست دەکەم، پاشان خۆی گەورە ئادەمی خەواند و یەکیک لەپەراسووەکانی دەرھێناو شوپنەکە ی بەگۆشت پڕکردووە و لەو پەراسووی لەئادەمی وەرگرت نافرەتیکی دروستکرد وھینای بۆلای ئادەم.

پنجەم: کۆی ئەو دەقانه باس لە سەرھەتاکانی بوون دەکەن نەك کۆی ئادەمیزاد و یەکە بەیەکە مرۆفەکان، پووێتر بۆئین ئەم فەرموودانە تەنها ئادەم و حەوا دەگرنەو و گشتگیر ناکرێن؛ بۆیە جگە لە خاتوو حەوا هیچ نافرەتیکی تر لەپەراسوو دروست نەبوو، هەر وەك چۆن جگە لەئادەم هیچ پیاویکی تر لەخۆل دروست نەبوو.

شەشەم: بەدەر لەو دەقانهی باسمان کرد خۆی گەورە لە چەندین ئایەت و دەقی دیکەدا کاتیک نامازە بە دروستبوونی مرۆفەکان دەکات و بۆ ئەوێ ئەو گۆمانە بۆئینتەو کە ئەو شیوازی دروستکردنە بنەمایەکە بۆ ماف و پێز باس لە یەکسانبوونی مرۆفەکان دەکات و سەرھەتای دروستبوویان دەگیرێتەو بۆ یەك سەرچاوە وکانزا کە ئەویش خۆلە، بێ جیاوازیکردن لە نیوان پەگەزەکانیاندا، هەر بۆیە کاتیک دەئین نافرەت لە بەشیکی پیاو دروست بوو، ئەمە ئەو ناکە یەنیت کە پیاو لە نافرەت گەورەترە، یان پیاو لە نافرەت بەپێزترە، یان باشترە؛ چونکە هیچ مرۆفیک دەستی نەبوو لە بژاردەکردنی پەگەزی خۆیدا، هەر بۆیە هیچ بەرپرسیاریتیەکی ئەو بژاردەییە ناگریتە ئەستۆ، هەر وەك چۆن بەرپرسیاریتی جیاوازی رەنگ و نەتەو و نەژاد و زمانی ناگریتە ئەستۆ

حیاوازی په‌گه‌زیش هه‌ر به‌هه‌مان شی‌وه‌یه؛ بۆیه ئه‌وه ته‌نها باسه له شی‌وازی دروست بوون وناکرپته بنه‌ما بۆ باش بوون یان خراب بوون.

خۆ ئه‌گه‌ر ئه‌وه راست بێت ئه‌وه هه‌موو پیاوani پاش ئاده‌م له‌ئافه‌رت دروستبوون وله‌دايک بوون که‌واته دهره‌نجامه‌که پێچه‌وانه ده‌بێته‌وه.

حه‌وته‌م: خواي گه‌وره له‌نیوان هه‌موو ئه‌ندامانی جه‌سته‌ی ئاده‌م په‌راسووی هه‌لبژاردوه که خاتوو حه‌واي لێ دروست بکات؛ چونکه په‌راسوو نزیکترین ئه‌ندامی جه‌سته‌یه له‌دله‌وه وهه‌ر ئه‌ویش فه‌لغانی پاراستنی دله، وهه‌ر بۆیه‌پیش جه‌ماوه‌یه تا بتوانیت به‌ته‌واوی پارێزگاری له دل بکات، که‌واته جه‌مانه‌وه‌که‌ی نه‌ک هه‌ر خراب نییه به‌لکو زۆر پێویست و ناوازه‌یشه، خۆ ئه‌گه‌ر رێک بوايه ئه‌و کات سوودیکی ئه‌وتۆی نه‌ده‌بوو. هه‌ر بۆیه پێغه‌مبه‌ری خوايش ﷺ جه‌مانه‌وه‌ی ئافه‌رت وه‌ک جه‌مانه‌وه‌ی په‌راسوو وینا ده‌کات؛ چونکه جه‌مانه‌وه‌ی ئافه‌رتیش هاوشی‌وه‌ی جه‌مانه‌وه‌ی په‌راسوو مه‌به‌ست لێی پاراستن و پێگه‌یانندی هه‌ستیارترین خانه‌کانی کۆمه‌لگه‌یه که منداڵ و خیزانه.

هه‌شته‌م: کاتی‌ک پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ئاماژه به‌وه ده‌کات که ئافه‌رت له په‌راسوو دروست کراوه و سروشتی په‌راسویش وایه که جه‌ماوه‌یه، وشه‌ی {أَعْوَج} بۆ ئه‌و مه‌به‌سته به‌کار ده‌هێنیت وشاره‌زایانی زمانی عه‌ره‌بیش ده‌لێن: ئه‌م وشه‌یه له زمانی عه‌ره‌بیدا بۆ واتا‌کانی: (حنو)، (عطف)، (میل) به‌کار دێت، و هه‌رسێکی‌شان به مه‌به‌ستی سۆز و خۆشه‌ویستی و جه‌مانه‌وه دیت به‌لای که‌سی خۆشه‌ویستا و له واقیعی‌شدا ئافه‌رت وایه و هه‌میشه عاتیفه زاله به‌سه‌ر بێرکردنه‌وه و برپاره‌کانیدا و له‌و سۆنگه‌یه‌یشه‌وه مامه‌له له‌گه‌ڵ مێرد و منداڵ و که‌سانی چوارده‌وریدا ده‌کات.

نۆیه‌م: هوکاري سه‌ره‌کی هاتنی فه‌رمووده‌که وه‌ک له‌سه‌رته‌ئا وکو‌تاییه‌که‌یدا دهرده‌که‌وێت {اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ} ه. واته فه‌رمان کردنه به پیاوان به‌وه‌ی که نه‌ک هه‌ر باش بن له‌گه‌ڵ ئافه‌رتاندا، به‌لکو ده‌بیت ئامۆژگاری وپێنمووی په‌کتریش بکه‌ن له‌م پێناوه‌دا و ناگادارکردنه‌وه‌یانه له‌وه‌ی که پێویسته له‌لایه‌نی سۆزداری وده‌روونی وجه‌سته‌یی وشي‌وازی بێرکردنه‌وه و برپاردان وگشت لایه‌نه‌کانی تری پیکهاته‌ی ئافه‌رت تیبگه‌ن و حیاوازییه‌کانی نیوانیان قبول بکه‌ن و به‌هوریاییه‌وه مامه‌له‌یان له‌گه‌ڵ بکه‌ن وله‌و راستییه‌ تی بگه‌ن که

ئافره‌تان وهك ئه‌وان بېر ناكه‌نه‌وه و بېراره‌كانيان هميشه سۆز و عاتيفه به‌سه‌ريدا زاله و ئه‌وه‌يش به‌ده‌ستی خۆيان نيه؛ به‌لكو سروشتی ئافره‌ت وايه ووزۆریش پېويسته كه وابیت بۆ ئه‌وه‌ی بتوانیت به رۆلی په‌روه‌ده‌كاری خوی هه‌ستیت له ژياندا، هه‌ر بۆيه‌ش پيغهمبهری خوا ﷺ له فەرمووده‌كەدا هۆشداری دەداتە پیاوان و دەفەرمویت: **{ وَإِنْ ذَهَبَتْ تُفَيْمُهَا كَسْرَتُهَا، وَكَسْرُهَا طَلَأُهَا }** واته: ئه‌گه‌ر بته‌ويیت به‌زۆر راستی بکه‌يته‌وه و ئه‌و چه‌مانه‌وه و سۆزه‌ی تیدا نه‌ه‌یليت و شيوازی بېرکدرنه‌وه و سروشتی دروستبوونی بگۆریت ئه‌وه ده‌بیت بيشکينیت وهه‌ستی بريندار بکه‌یت و بپريزی به‌رامبه‌ر بکه‌یت و سه‌ره‌نجامی ئه‌و هه‌ولانه‌يش بئ هه‌وده ده‌بیت و کيشه‌کان به‌ته‌لاق کۆتاييان دیت؛ چونکه مه‌حاله پياو بتوانیت سروشتی ئافره‌ت بگۆریت.

که‌واته ئه‌وه‌ی تۆ به بۆچوونی خۆت پیت وايه راستکردنه‌وه‌يه بۆ ئافره‌ت له راستييدا شکانده.

ده‌يه‌م: ئه‌گه‌ر خه‌لكانێك بيانه‌ويیت ئه‌م فەرمووده‌يه وا رافه بکه‌ن كه مه‌به‌ست لێی باسکردنی خواریی و خراپیی ئافره‌تانه، ئه‌وه ده‌که‌ونه کيشه له‌گه‌ل چه‌ندین فەرمووده‌ی تر که ئه‌م جوړه لیکدانه‌وه و بۆچوونانه به‌رامبه‌ر ئافره‌ت رمت ده‌که‌نه‌وه، له‌وانه:

- پيغهمبهری خوا ﷺ ده‌فەرمویت: **{ إِنَّمَا حُبُّ إِلِيٍّ مِنْ دُنْيَاكُمْ التَّسَاءُ، وَالطَّيْبُ، وَجَعَلَتْ فُرَّةٌ عَيْنِي فِي الصَّلَاةِ }**^(۱). واته: سێ شت له دونیادا خۆشه‌ويست کراون به‌لامه‌وه، يه‌که‌میان ئافره‌ته، جا ئه‌گه‌ر به‌وردی سه‌رنجی فەرمووده‌که بده‌ین ده‌بينین پيغهمبهری خوا ﷺ ئافره‌تی له‌گه‌ل بۆنی خۆش و نوپژدا باس کردوه و له ريزبه‌نديشدا ئافره‌تی پيش ئه‌وانی تر خستوه، وه ده‌فەرمویت خۆشه‌ويست کراوه به‌لامه‌وه نه‌ك خۆشم ده‌ويیت، دياره ئه‌و که‌سه‌يش که خۆشه‌ويستی کردوه به‌لايه‌وه خوای گه‌وره‌يه نه‌ك که‌سێکی تر، ئیستا جیی خۆيه‌تی بپرسین: ئایا ده‌گونجیت خوای گه‌وره شتی خراپ خۆشه‌ويست بکات بۆ پيغهمبهره‌که‌ی؟، یان ئایا له پيغهمبهری خوا ﷺ ده‌وه‌شیته‌وه شتی خراپ

۱ - النسائي، سنن النسائي الكبرى، ج ۵، کتاب (۷۹) عشرة النساء، باب (۱) حب النساء، الحديث (۸۸۸۷)، ص ۲۸۰. البيهقي (أحمد بن الحسين بن علي)، سنن البيهقي الكبرى، ج ۷، کتاب (۴۶) النكاح، باب (۵۹) الرغبة في النكاح، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، ط ۱۴۱۴، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، الحديث (۱۳۲۳۲)، ص ۷۸.

خۆشویستی‌ت؟! ئه‌ی ئایا ده‌گونجیت پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ به خراپیش ناویان ببات وله‌هه‌مان کاتدا خۆشیشی بوین؟! به‌دنیاییه‌وه نه‌خیر.

- پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رمویت: {خَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ} (۱). واته: ئافره‌تی باش و گونجاو باشت‌ترین و چاک‌ترین خۆشیی دونیایه، جا گهر ئافره‌ت خوار و ناله‌باره، چۆن پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمویت: باشت‌ترین خۆشیه‌کانی دونیایه؟!، یان چۆن ده‌کریت له فه‌رمووده‌یه‌کدا پێیان بلایت خوارو خراپ و دواتریش پێیان بلایت باشت‌ترین خۆشیه‌کانی دنیا؟! ئه‌مانه هه‌لۆیستی پی‌چه‌وانه‌و دژ به‌یه‌کن و له پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ناوه‌شینه‌وه.

هه‌ر بۆیه ئه‌م فه‌رموودانه و چه‌ندین فه‌رمووده‌ی تری هاوشیوه‌ی ئه‌مانه ئه‌و گومانانه ره‌ت ده‌که‌نه‌وه که پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ لێرده‌ا ویستی ته‌شه‌یر به ئافره‌تات بکات و به خوار ناویان ببات؛ به‌لکو به پی‌چه‌وانه‌وه پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ لێرده‌ا ده‌یه‌ویت ریز له ئافره‌تان بنیت و سروشتی بیرکردنه‌وه و هه‌ست و سۆزیان روون بکاته‌وه و ئامۆژگاری راسپاردی پیاوان بکات که لێی تیبگه‌ن و وه‌ک خۆی قبوڵی بکه‌ن و باش بن له‌گه‌ڵاندا.

۱ - مسلم، صحیح مسلم، ج، ۴، کتاب (۱۸) الرضاع، باب (۱۷) خیر متاع الدنيا المرأة الصالحة، الحدیث (۳۷۱۶)، ص ۱۷۸. ابن حبان، صحیح ابن حبان، ج ۹، ذکر البیان بأن المرأة الصالحة للمؤمن خیر متاع الدنيا، الحدیث (۴۰۳۱)، ص ۳۴۰.

فه‌رمووده‌ی دووهم

عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ قَالَ: (خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ فِي أَضْحَى - أَوْ فِطْرٍ - إِلَى الْمُصَلَّى، فَمَرَّ عَلَى النِّسَاءِ فَقَالَ: { يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ، فَإِنِّي أُرَيْتُكُنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ }. فَقُلْنَ: وَمَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: { تُكْثِرْنَ اللَّعْنَ، وَتَكْفُرْنَ الْعَشِيرَ، مَا رَأَيْتُ مِنْ نَاقِصَاتِ عَقْلِ وَدِينٍ أَذْهَبَ لَلْبِ الرَّجُلِ الْحَازِمِ مِنْ إِحْدَاكُنَّ }. قُلْنَ: وَمَا نَقْصَانُ دِينِنَا وَعَقْلِنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟. قَالَ: { أَلَيْسَ شَهَادَةُ الْمَرْأَةِ مِثْلَ نِصْفِ شَهَادَةِ الرَّجُلِ }. قُلْنَ: بَلَى. قَالَ: { فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ عَقْلِهَا، أَلَيْسَ إِذَا حَاضَتْ لَمْ تُصَلِّ وَلَمْ تَصُمْ }. قُلْنَ: بَلَى. قَالَ: { فَذَلِكَ مِنْ نَقْصَانِ دِينِهَا }.^(۱)

ئه‌م فه‌رمووده‌یه یه‌کی‌کی تره له فه‌رمووده دروسته‌کان، هه‌رچه‌ند خه‌ل‌کانیک بۆ خۆ لادان له‌واتا وچه‌مکه‌کانی هه‌ولیان داوه به‌لاواز له‌قه‌له‌می بدن؛ به‌لام به‌هه‌له‌دا چوون وله‌رووی دروستیه‌وه فه‌رمووده‌که هه‌یج کێشه‌ی نییه، له‌به‌رامبه‌ریشدا خه‌ل‌کانیک نه‌زان به‌هه‌له‌که‌وتونه‌ته‌گیانی فه‌رمووده‌که و واتای نه‌شیاویان بۆ داتاشیوه که گوایه پی‌غهمبه‌ری خودا ﷺ له‌م فه‌رمووده‌یه‌دا بی‌ریزی به‌رامبه‌ر به‌ئافه‌رت کردوه، که ئه‌مه‌یش پی‌چه‌وانه‌ی راستیه‌کان و په‌هوشتی پی‌غهمبه‌ر ﷺ و واتای راسته‌قینه‌ی فه‌رمووده‌که‌یه.

بۆیه ئی‌مه لێ‌رده‌دا وله‌پێناو ره‌واندنه‌وه‌ی ئه‌و گومانانه له‌چه‌ند خ‌الیکدا تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر فه‌رمووده‌که و سه‌ره‌تا له‌ واتاکه‌یه‌وه ده‌ست پێ ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: ئه‌بی سه‌عه‌یدی خودری ده‌لێت: پی‌غهمبه‌ری خوا ﷺ رۆژی جه‌زنی قوربان، یان ره‌مه‌زان بوو، ده‌رۆشت به‌ره‌و شوینی نوێژکردن و به‌لای ئافه‌رته‌کاندا تپه‌ری و پێی فه‌رموون: ئه‌ی کۆمه‌لی ئافه‌رتان خێر و چاکه زۆر بکه‌ن؛ چونکه وام نیشان دراوه که ئی‌وه زۆرینه‌ی ئه‌هلی ئاگر بن. ئافه‌رته‌کان گوتیان: له‌ به‌ر چی ئه‌ی پی‌غهمبه‌ری خودا ﷺ؟ فه‌رمووی: له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ئی‌وه زۆر کات زمانتان به‌ شی‌وه‌ی نه‌شیاو به‌کارده‌هێن و قسه به‌ خه‌لکی ده‌لێن و خراب باسیان ده‌که‌ن و چاکه و باشه‌ی به‌رامبه‌ر له‌ بیر ده‌که‌ن، که‌سه‌یکم

۱- البخاري، صحيح البخاري، ج، ۲، كتاب (۲۰) الزكاة، باب (۴۳) الزكاة على الأقارب، الحديث (۱۳۹۲)، ص ۵۳. مسلم، صحيح مسلم، ج، ۱، كتاب (۲) الإيمان، باب (۳۶) بيان نقصان الإيمان بنقص الطاعات وبيان إطلاق لفظ الكفر على غير الكفر بالله ككفر النعمة والحقوق، الحديث (۲۵۰)، ص ۶۱.

نہدیوہ ہاوشیوہی ئیوہ کہ خوی دین و ژیری ناتہواو بیت؛ بہلام توانای بردنی بیر و ژیری پیاویکی زور دانای ہہبیت.

نافرہتہکان گوتیان: ئەہی پیغہمبہری خودا ﷺ بۆچی دین و ژیرییمان ناتہواوہ؟ فہرمووی: ئایا گہواہی نافرہتیک نیوہی گہواہی پیاویک نییہ؟ گوتیان: بہئی. فہرمووی: دہ ئەوہ بہہوی ناتہواوی ژیریہوہیہتی. پاشانیش فہرمووی: ئەہی کہ دہکەویتہ سوپی مانگانہوہ واز لە نوپژ و رۆژوو ناہینیت؟ گوتیان: بہئی. فہرمووی: ئەوہیش لە ناتہواوی دینیہوہیہتی.

ئہمہ واتای زمانہوانی و روکەشی فہرموودہکەہیہ.

دووہم: کاتیک ئیمہ دەمانہوویت بہ شیوہیہکی زانستی و دروست رافہی فہرموودہیہک یان ہەر دەفتیک بکہین، دەبیت سەرہتا کۆمەئیک خالی سەرہتایی لەبارہوہ بزانیان لەوانہ: بیژہری قسہکە و کات و شوین و مہبہستہکەہی وئہو کەسانہی کہ قسہکەیان ناراستہ کراوہ؛ چونکہ زانیانی ئەمانہ زور شتمان بۆ روون دہکەنہوہ ولہزور ہہلہ وہہئدیر لە تیگہیشتنی فہرموودہکە دەمانپاریژن بۆ نمونہ لەم دہقہی بەردہستماندا:

۱- بیژہری فہرموودہکە پیغہمبہری خودایہ ﷺ کہ خوای گہورہ خوی شایہتی رەوشتبہرزی بۆ دەدات وپیی دہفہرموویت: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾^(۱). واتہ: بہراستی تۆ لەسەر رەوشتیکی زور گہورہ وناوازہیت، ہەر بۆیہیش بوو کہ ہاوہلہکانی پیغہمبہریان ﷺ لەخویان ومال و منداڵ و ہہموو کەس و کاریان زیاتر خوش دہویست. جا کەسێک خوای گہورہ بہو شیوہیہ شایہتی رەوشت بہرزی بۆ بدات بلئی لئی بوہشیتہوہ بیپیزی بہرامبەر دۆست و شوینکەوتوہکانی خوی بکات؟!.

۲- کاتی فہرموودہکە وەکو باسماں کرد لە رۆژی جہژندا بووہ کہ رۆژیکی پیروژہ وروژی گہردن نازادی و لیبوردهی و دلنہوایی کردنی یہکترہ، نەک بیپیزی کردن ودل شکاندن.

۳- شوینی فەرموودەکە: شوینی پەرستش و کړنووشبردن و خوا لەخۆ رازیکردن بوو، نەك بېرپیزی و سەرکۆنە کردن.

۴- بابەتی قسەکان نامۆژگاری و هەلنان بوو بەرەو بەخشین و چاکە کردن و دوورکەوتنەو لەخراپە، جا ئایا لەهیچ مامۆستایەکی ژیر دەوێشیتەوێ کە بیهوێت کەسێک نامۆژگاری بکات لەبری نامۆژگاری بېرپیزی بەرامبەر بکات و سەرکۆنە بکات؟! ئێ ئه گەر ئه و کەس و مامۆستایە پیغەمبەری خودا بێت ﷺ؟!.

۵- قسە بۆ کراوەکان زۆرینهیان ئافەرتانی پشتیوانان و خەلکی مەدینە بوون کە زۆر پیغەمبەری خودایان ﷺ خوشیستووە و بەرامبەری بەئەمەک بوون و پیغەمبەری خودایش ﷺ زۆر پیزی لێ گرتون و لەزۆر فەرموودەدا ستایشی کردون.

جا بەپێی خوێندنەوێ ئەم هەل و مەرجانە ئایا دەگونجێت پیغەمبەریکی ئاوا ﷺ کات و شوین و خەلکیکی ئاوا هەلبزاردبێت بۆ بېرپیزی کردن بە ئافەرتان و بئ هیوا کردنیان و بەکەم نیشاناندانیان بەرامبەر بە پیاوان؟!.

خۆ ئەگەر ئەم فەرموودەیه لەکاتی دادگای کردنی ئافەرتیک یان سزادانی لەسەر هەلەپهکی گەورە بهاتایە بۆ نموونە زینای بکردایە، یان دزی بکردایە، دەمانگوت لەوانەیه وابێت، بەلام ئەم کەسە و لەم کات و شوینە پیرۆزە و بەرامبەر بەم توێژە خواناس و بۆ خوا صلوحاوی کۆمەلگە هەرگیز ریی تێ ناچێت و هیچ پاساویکی نییه، بۆیه ناكریت مەبەستی فەرموودەکە ئەوێ بێت.

سینەم: ئەم فەرموودەیه بەلگەیهکی زۆر روون و ئاشکرایە لە سەر ریز و ماف و پیگە ئافەرت لە ئیسلامدا؛ چونکە وەك دەبینین پیغەمبەری خودا ﷺ لەو رۆژە پیرۆزەدا بەر لە پیاوان ئەوانی بەسەرکردۆتەو و قسە بۆ کردوون و نامۆژگاریی کردوون، لەملايشهوه ئافەرتان بویرانە و راشکاوانە پرسیار و بۆچوونەکانیان عەرزى پیغەمبەری خودا ﷺ کردوو و ئەویش بە سنگیکی فراوانهوه قسەکانی لێ قبول کردوون و بۆچوونەکانی خۆی و حوکمە شەرعییهکانی بۆ روون کردوونەتەو، ئایا لە رۆژگارەکانی سەدەى بیست و یەك و بانگەشەى ماف و نازادى ژناندا کەس ئەو مافەى هەیه ئاوا قسە لە

قسهی سه رکردهیه کدا بکات و قسه گانی پی بپریت و نهویش بهو شیوهیه به سنگیکی فراوان و گیانی بهزهیی و له خوځوږدهیه وه قسه کان وهر بگریت و روونکرده وهیان له سه ر بدات؟!.

چوارهم: مه بهستی سه ره کی فه رمووده که و ناموژگارییه کان هه ولدانه بو هه لئانی زیاتری ئافره تان بو کاری چاکه و نه نجامدانی په رستشی زیاتر بو پرکرده وهی نهو که موکورتیانه ی که به هو ی هه ندیک تایبه تمه ندیی جهسته یی و دهروونی ئافره ته وه له مامه له و په رستشه کاندای روو ددهات، هه روه ها ئاگادارکرده وه و دوور خستنه وه یانه له و ئاکار و رهفتاره خراپانه ی که زیاتر ئافره تان ئالووده و تووشی ده بن، به مه بهستی نه وهی که خو یان چاکه ن، نه ک سوکایه تیان پی بکات.

ئه مه ش به لگه ی دل سوژی و په رووشی پیغه مبه ری خودایه ﷺ به رامبه ر به ئافره تان، نه ک رق لیبوونه وه و به سووک سه یرکردن؛ چونکه نه گه ر یه کی ک رق ی له یه کی ک بیت و به سووک سه یری بکات نایه ت ناموژگاری بکات و قسه ی خیری بو بکات.

ئه م جوړه هه لو یست و هه لئانه ی پیغه مبه ری خودایش ﷺ ته نها به رامبه ر به ئافره ت نه بووه؛ به لکو زوړ جار پیاوایشی گرتوته وه. بو نمونه کاتیک پیغه مبه ری خودا ﷺ ده فه رموویت: {إِنَّا أُمَّةٌ أَمِيَّةٌ لَا نَكْتُبُ وَلَا نَحْسُبُ} ^(۱). واته: ئیمه ئوممه تیکی نه خوینده وارین، نووسین و نه ژمارده کردن نازانین، مه بهستی نییه گیانی نه خوینده واریمان تیدا قول بکاته وه، به لکو مه بهستی نه وه یه هه لمان بنیت که خوینده وار بین و خو مان چاکه یین؛ چونکه ئیمه ئومه تی (اقرا) و خوینده وارین، ناکریت نه خوینده وار و نه قام بین.

پینجه م: مه بهستی تری فه رمووده که بریتیه له روونکرده وهی چهنه حوکمیکی شه ری بو ئافره تان، له وانه: هه لئانیان بو کاری چاکه و دوورخستنه وه یان له خراپه و حوکمی شایه تیدانی ئافره ت و هه لگرتنی نوژیو روژوو له کاتی سووری مانگانه دا و کاریگه ری ژنان له سه ر پیاوان.

شه شم: پیغه مبه ری خودا ﷺ نه یفه رمووه ئافره تان که م عه قل وکه م دینن، به لکو به پیچه وانه وه باس له هیزی کاریگه ری یان ده کات له سه ر پیاوان، به لام نهو شیوازه ی

۱ - البخاری، صحیح البخاری، ج ۲، ص ۶۷۵، کتاب (۳۶) الصوم، باب (۱۳) قول النبي ﷺ لا نکتب ولا نحسب، الحدیث (۱۸۱۴). مسلم، صحیح مسلم، ج ۲، ص ۷۵۹، کتاب (۱۳) الصیام، باب (۱) فضل شهر رمضان، الحدیث (۱۵).

هه‌لێبژاردوو ه بۆ گه‌ياندنێ مه‌به‌سته‌كه‌ی جوړيکه له‌بوژځی وله‌زمانی عه‌ره‌بیدا پێی ده‌گوتريت: (ستايش کردن به گله‌ی). بۆیه لێره‌دا وه‌ك به‌شێك له‌پياهه‌ل‌دان سه‌رسامی خو‌ی نيشانداوه به‌رامبه‌ر به‌ هێز و‌کاره‌گه‌ری ئه‌وان له‌سه‌ر پياوان، كه‌چون توانای له‌خسته‌بردنێ پياوی زو‌ر دانا و‌زیريان هه‌یه.

جا ئه‌گه‌ر به‌سه‌رپێی فه‌رموو‌ده‌که‌مان را‌فه کرد و گوتمان ئافه‌رت که‌م عه‌قله و به‌لام له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا توانای له‌ خسته‌بردنێ پياویکی زو‌ر دانا و ژیری هه‌یه وه‌كو پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئاماژه‌ی پێ ده‌کات، ئایا له‌م هاو‌کێشه‌یه‌دا کێ که‌م عه‌قله و کێ زو‌ر عاقله؟ به‌دنیایه‌یه‌وه له‌ خسته‌ براو که‌م عه‌قله نه‌ك له‌ خسته‌به‌ر.

حه‌وته‌م: وشه‌ی (عقل) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا به‌واتای به‌سته‌نه‌وه و گرتنه‌وه و‌زالبوون دیت به‌سه‌ر هه‌ز و‌سو‌ز و‌نازه‌وه‌کاندا و‌پیاو به‌وپێیه‌ی که‌کاری دابینه‌کردنێ بژۆی و‌رۆبه‌ر‌وبونه‌وه‌ی سه‌ختی‌کانی ژیانه لایه‌نی ژیری زیاتر زاله به‌سه‌ر به‌ریاره‌کانیدا له‌به‌رامبه‌ریشدا ئافه‌رت به‌و پێیه‌ی که‌کاری به‌خێو‌کردنێ مندا‌له و‌په‌روه‌رده و‌پێگه‌ياننده زیاتر لایه‌نی سو‌زداری زاله به‌سه‌ر به‌ریاره‌کانیدا، ئه‌مه‌یش په‌یوه‌ندی به‌وه‌وه نییه که کێ له کێ باشته؟ به‌لکو په‌یوه‌ندی به‌ رۆل و ئه‌رکی ئه‌م دوو ره‌گه‌زه‌وه هه‌یه له ژياندا، پیاو که ئه‌رکی دابینه‌کردنێ بژۆی زیانی به‌سه‌ردا دراوه پێویستی زیاتری به‌ ژیری و بیر‌کردنه‌وه‌یه، له به‌رامبه‌ریشدا ئافه‌رت که به‌خێو‌که‌ر و په‌روه‌رده‌کاره له کۆمه‌لگه‌دا پێویستی‌یه‌کی زو‌ری به‌ سو‌ز و خو‌شه‌ویستی هه‌یه، بۆیه خوای کاربه‌جێ هه‌ریه‌که‌یان به‌پێی پێویستی خو‌یان به‌هره‌ی پێداون^(۱).

هه‌شته‌م: وشه‌ی (نقص) یش له‌ زمانی عه‌ره‌بیدا واته: (که‌می) و‌مه‌به‌ست پێی که‌می ژماره و که‌رته نه‌ك که‌سایه‌تی و‌رپێز، وه‌ك دوایی پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ خو‌ی را‌فه‌ی ده‌کات و ده‌فه‌رمو‌یت: له‌ شایه‌تیدا شایه‌تی دوو ئافه‌رت به‌رامبه‌ر یه‌ك پیاوه وله کاتی سو‌ری مانگاندا کۆمه‌لێك له‌ نو‌یژ و په‌رسته‌ه‌کانیان ده‌فه‌وتیت، ئه‌مانه‌یش که‌مییه له‌ ژماره و

۱- بۆ زانیاری زیاتر ده‌رباره‌ی خاله جیاواز و له‌یه‌ك‌جوه‌کانی نیوان ژن و پیاو سه‌یری په‌رتووکی: أ. د. خالد محمد صالح، المساواة بين الرجل والمرأة في الشريعة الإسلامية، وبنود المواثيق والإتفاقيات الدولية. بکه.

حوكمدا، نەك سوکىيە لە كەسايەتى و ناخ و بونىاددا، جىاوازييەكى زۆرىش ھەيە لە نىوان كەمىي ژمارە و حوكم لەگەل سووكايەتى كىردن بە كەسايەتى و ناخ و بونىاد.

نۆيەم: سەبارەت بەو ھۆكارە زانستىيانەيش كە وادەكەن لەھەندىك بابەتى فىقھىدا شاىەتى دوو ژن بەيەك پىياو بچىت زانايان دەلئىن جىاوازييەكى زۆر لەنىوان مىشكى پىياو وئافرەتدا ھەيە لەوانە:

۱- بەشىۋەيەكى گىشتى مىشكى ئافرەت لەمىشكى پىياو بچوكتەرە و رپژەي خانەكانى مىشكىشيان بەراورد بە پىياوان كەمتەرە ومىشكى پىياو لە (۲۲.۸) خانە پىك ھاتوۋە، بەلام مىشكى ئافرەت لە (۱۹.۳) خانە پىك ھاتوۋە. ھەر بۆيە ئەگەرى توشبوونى ئافرەتان بەنەخۇشى زھايەمەر وخەلەفان ولەبىرچونەۋە دوو ھىندەي پىياوان زىاترە.

۲- مىشكى ئافرەت تواناي ھەلكردى لەگەل بارودۇخى قورس وناھەموار كەمتەرە وئەرك وكارى رۆژانە و فشارە دەروونىەكان زىاتر كارى تىدەكەن وئەگەرى تووشبوونى بەدلەپراوكە وخەمۆكى و ترس زىاترە.

۳- ئافرەت كۆمەلئىك تايبەتمەنى جەستەيى ھەيە كەئەوانەيش دىسانەۋە كاريگەرى لەسەر ئەركەكانى مىشك و يادەۋەريەكانى دروست دەكەن لەوانە سورى مانگانە ومندالئبوون و وشىردان وپەرودەي مندال وھەموو ئەوانەيش كەھەندىكىيان بەردەوام دووبارە دەبنەۋە كاريگەرى خراب لەسەر بارى دەروونى ئافرەت بەجى دەھيئەن.

كۆى ئەم ھۆكارانەيش وا دەكەن ئافرەت ئەگەرى لەبىرچونەۋەي زۆرتىر بىت لە پىياوان بەتايبەتەيش لەو بوارانەدا كەزۆر جىي بايەخ نىيە بەلايەۋە وئايەتەكەي قورئانىش باس لە ھەمان ھۆكار دەكات و دەفەر موۋىت: ﴿أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا الْأُخْرَى﴾^(۱). واتە: نەبا يەككىيان بىرى بچىتەۋە و ئەگەر بىرى چوو با ئەۋى تىران بىرى بختەۋە. ئىتر ئەمە چ پەيوەندىەكى بە رپژ و بپرپزىەۋە ھەيە؟!.

دەيەم: روونكردەۋەي ھەر يەك لەو حوكمە شەرعىيانەي كە لەفەرموودەكەدا ھاتوۋە قسەي زۆر ھەلدەگرىت و روونكردەۋەي زىاترى دەۋىت وەك لەۋەي لەم فەرموودەيەدا ھاتوۋە و لە شەرعىشدا حوكم تەنھا لە فەرموودەيەكەۋە وەرناگىرىت؛ بەلكو

پښوېسته بگه‌رپښه‌وه سهر کوی ئه‌و ده‌قه شه‌رعییانه‌ی که له‌سهر ئه‌و بابه‌ته هاتووه و خوښندنه‌وه‌یه‌کی زانستی و بابه‌تیانه‌یان بۆ بکه‌ین و ئه‌وجا و له‌کوی ئه‌و به‌لگانه حوکمه شه‌رعییه‌کان وهربگرین و دارشتنه‌وه‌یان بۆ بکه‌ین، نه‌ک ته‌نها له روانگه‌ی فه‌رمووده‌یه‌که‌وه و به پښی تیگه‌یشتنی خو‌مان چو‌ن بمانه‌وئیت ئاوا رافه‌ی بکه‌ین.

بۆ نموونه حوکمی شایه‌تی ئافره‌ت که فه‌رمووده‌که نامازه‌ی پښده‌کات که شایه‌تی دوو ئافره‌ت به پیاوئیک ده‌چیت، هه‌موو که‌س ده‌زانیت که ئه‌و حوکمه رها نییه و له‌گشت کایه شه‌رعییه‌کاندا شایه‌تی ئافره‌ت به‌م شیوه‌یه نییه؛ به‌لگو به‌پښی بواری شایه‌تی‌که و بابه‌ته‌که‌ی حوکمی شایه‌تی‌که ده‌گۆریت بۆ نمونه:

- له هه‌ندی‌ک کار ومامه‌له‌ی تاییه‌ت و لاوه‌کی و به‌رته‌سکدا، به‌تاییه‌تی ئه‌و بواران‌ه‌ی که دوورن له‌ئه‌رک و تاییه‌تمه‌ندی ئافره‌ته‌وه و ه‌کو: بواری بازرگانی که ئافره‌ت زو‌ر خه‌می پښه هه‌لناگریت و ده‌کریت زوویش له‌بیری بجیته‌وه شایه‌تی دوو ئافره‌ت به پیاوئیک وهرگیراوه.

- له هه‌ندی‌ک بواری تردا وه‌ک له گیرانه‌وه‌ی فه‌رمووده که نیوه‌ی دینه رپوایه‌تی ئافره‌ت و ه‌کو پیاو ته‌ماشاکراوه و هیچ حیاوازی له‌نیوانیاندا نه‌کراوه.

- له هه‌ندی‌ک بواری دیکه‌دا که تاییه‌تن به ئافره‌تانه‌وه شایه‌تی ئافره‌ت له شایه‌تی پیاو به‌هیزتر سه‌یر کراوه و وهرگیراوه، و ه‌کو: مه‌سه‌له‌ی شیر پیدان، کچینی ئافره‌ت، عیده، نه‌سه‌ب و کۆمه‌له‌ی مه‌سه‌له‌ی هه‌ستیاری دیکه.

پیشه‌وا بوخاری دهرباره‌ی شایه‌تیدانی ئافره‌ت له‌م جو‌ره بواران‌ه‌دا فه‌رمووده‌یه‌که‌مان له عوقبه‌ی کورپی حاریسه‌وه بۆ ده‌گیریته‌وه و ده‌لئیت: تَزَوَّجْتُ امْرَأَةً، فَجَاءَتْنا امْرَأَةً سَوْدَاءُ فَقَالَتْ أَرْضَعْتُكُمَا. فَأَتَيْتُ النَّبِيَّ ﷺ فَقُلْتُ: تَزَوَّجْتُ فُلَانَةَ بِنْتَ فُلَانٍ فَجَاءَتْنا امْرَأَةً سَوْدَاءُ فَقَالَتْ لِي إِنِّي قَدْ أَرْضَعْتُكُمَا. وَهِيَ كَاذِبَةٌ فَأَعْرَضَ، فَأَتَيْتُهُ مِنْ قِبَلِ وَجْهِهِ، قُلْتُ إِنَّهَا كَاذِبَةٌ، قَالَ: {كَيْفَ بِهَا وَقَدْ زَعَمْتَ أَنَّهَا قَدْ أَرْضَعْتُكُمَا، دَعَهَا عَنْكَ} ^(۱). واته: له‌گه‌ل ئافره‌تی‌کدا هاوسه‌رگیریم کرد و ئافره‌تی‌کی ر‌ه‌شمان لی په‌یدا بوو گو‌تی: من شیرم به‌هه‌ردووکتان داوه و ئیوه پښک ناشین و ده‌بیت

۱ - البخاری، مصدر سابق، ج ۲، کتاب (۵۶) الشهادات، باب (۱۴) شهادة المرضعة، الحديث (۲۵۱۷)، ص ۹۴. النسائي، سنن النسائي، ج ۳، کتاب (۲۶) النکاح، باب (۵۷) الشهادة في الرضاع، الحديث (۳۳۳۰)، ص ۱۰۹.

هاوسەرگیریه‌که‌تان هه‌ڵبوه‌شینه‌وه، منیش چوو مه‌ خزمه‌ت پێغه‌مبەر ﷺ و عه‌رزم کرد که من فلا‌نی کچی فلا‌نم هه‌یناوه وئێستا ئافره‌تێکی ره‌شمان لێ په‌یدا بووه و ده‌لێت من شیرم به‌هه‌ردوکتان داوه و من ده‌شزانم که ئه‌و ئافره‌ته درۆ ده‌کات. عوقبه‌ ده‌لێت: که قسه‌کانم عه‌رز کرد پێغه‌مبەر ﷺ پش‌تی تیکردم، دواتر چوو مه‌ به‌رده‌می و عه‌رزم کرد ئه‌و ژنه‌ درۆ ده‌کات. پێغه‌مبهری خوا ﷺ فه‌رمووی: چۆن ده‌بێت له‌ گه‌لی بمینیته‌وه له‌ کاتیکدا ئه‌و ده‌لێت شیرم بێ داو، لێی جیا به‌ره‌وه.

ئێ ئه‌مه هه‌ر ئه‌و پێغه‌مبهریه‌ ﷺ که فه‌رمووده‌ی پێشوو فه‌رموووه و ئه‌وه‌تا خۆی به‌ شایه‌تی ئافره‌تێک که هه‌ر نه‌یبینیوه و نایناسیت شایه‌تی ئه‌و پیاوه که هاوه‌لی خۆشیتێ ره‌ت ده‌کاته‌وه و گرێبه‌سته‌که‌ی پێ هه‌ڵده‌وه‌شینه‌تیه‌وه.

بۆیه ئه‌م حوکمه‌ی ناو فه‌رمووده‌که زۆر پێزه‌یه‌ و په‌ها نییه و به‌و شیوه‌یه نییه که ناحه‌زان وینای ده‌کهن که ئه‌مه په‌یوه‌ندی به‌ تێروانینی ئیسلامه‌وه هه‌یه بۆ که‌سایه‌تی ئافره‌ت؛ خۆ ئه‌گه‌ر بابه‌ته‌که به‌و شیوه‌یه بوایه که‌ئه‌وان وینای ده‌کهن ئه‌و کات ده‌بوو له‌ سه‌رحه‌م کایه شه‌رعیه‌کاندا شایه‌تی ئافره‌ت هه‌ر به‌و شیوه‌یه بوایه که له‌ فه‌رمووده‌که‌دا ئاماژه‌ی پێ کراوه؛ به‌لام وه‌کو گوتمان ئه‌وه راست نییه و بابه‌ته‌که په‌یوه‌ندی به‌بواری تایبه‌تمه‌ندی که‌سه‌کانه‌وه هه‌یه نه‌ک ره‌گه‌ز و که‌سایه‌تیان.

باز ده‌یه‌م: ئافره‌ت هه‌یج به‌رپرسیاری‌تیه‌کی شه‌رعی ئه‌و که‌م و کورتیانه ناگرێته ئه‌ستۆ که له‌فه‌رمووده‌که‌دا باس کراو؛ چونکه شایه‌تی ئافره‌ت یان په‌رستشی هه‌رچه‌ند و هه‌رچۆن بێت په‌روه‌ردگار وای دیاری کردووه و پابه‌ند بوونی که‌سه‌کان به‌ حوکمه شه‌رعیه‌کانه‌وه به‌و شیوازه‌ی شه‌رع بۆی دیاری کردوون له‌ کاته جیاوازه‌کاندا، هه‌یج کات جیگه‌ی په‌خنه‌گرتن و نه‌نگی نییه بۆ خاوه‌نه‌کانیان، به‌لکو به‌ پێچه‌وانه‌وه پێغه‌مبهری خودا ﷺ له‌وباره‌یه‌وه ده‌فه‌رموویت: **{إِنَّ اللَّهَ تَعَالَى يُحِبُّ أَنْ تُؤْتَى عَزَائِمُهُ} (١)**. واته: خوای گه‌وره چه‌ندی پێخۆشه که فه‌رمانه‌کانی وه‌کو خۆی جیبه‌جی بکریت له‌ کاته ناساییه‌کاندا، ئه‌وه‌نده‌ی پێ خۆشه که مۆله‌ت و ناسانکارییه‌کانی جیبه‌جی بکریت له‌ کاته ناساییه‌کاندا؛ بۆیه کاتیک نه‌خۆشیک له‌به‌ر نه‌خۆشیی رۆژووی

١ - ابن حبان، صحیح ابن حبان، ج ٢، الحدیث (٢٥٤)، ص ٦٩، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده صحيح.

رہمہ زانی پی ناگیریت، یان کہسیکی گہشتیار کہ نوپڑہکانی کورت دکاتہوہ، یان نافرہتیک لہ سووپی مانگانہدا کہ واز لہ نوپڑ و رۆژوو دھینیت، ئەمانہ ھەمووی ویست و پەزامەندی خۆی گەورەیان لەسەر و بەپیی فەرمانی ئەون ئیتر چۆن دہبنہ مایہی کہمی یان سووکی بۆ خاوەنەکانیان وچۆن پیغەمبەری خوا ﷺ ئەمە وەک بی دینی بۆ ئەوان ئەژمار دکات ولەسەر ئەوہ پەرخنەیان لی دەگریت و سەرکۆنەیان دکات؟! خۆ ئەگەر ئەم قەسیہ واییت، ئەو کات دہبیت ھەموو ئەو کہسانہی کہ سوود لہ ئاسانکاریہ شەرعیہکان وەردەگرن لہ کاتہ ناناسیہکاندا بەسووک سەیر بکرین و پەرخنەیان لی بگیریت، ئەمەیش پیچەوانہی دہقہ شەرعیہکان و مەبەستەکانی شارعہ، ھەر بۆیہ ئەو جوړہ پافەکردن و تینەگەیشتنہ دوورہ لہ مەبەست و واتای راستەقینہی دہقہکە.

دواز دەیەم: فەرموودەکە نہیفەرمووہ زۆربہی خەلکی دۆزخ نافرەتن لەبەر ئەوہی کہ لەپەرگەزی مێیینەن بەلکو لەبەر ئەو خوہ خراپانہیہ کہ ناماژہی پیکردوہ، خۆ ئەگەر ئەو خوانہ لەپیاویشدا ھەبن ھەر ھەمان چارەنووسی دہبیت.

سیاز دەیەم: لہ کۆتاییدا پیویستہ ئیمہ ئەو راستیہ لہ یاد نہکەین کہ ئایینی پیروزی ئیسلام ریژی تەواوی لہ ھەموو پیکھاتەکانی ئەم بونەوہرہ و تاییہتمەندیہکانیان گرتووہ و پاراستووہ وھەریہکە ئەرک و رۆلێکی پی سپێردراوہ کہ لەگەڵ بونیاتی جەستہی و دەروونی ئەو بونەوہردا گونجاو بیٹ. نەنگی و سووکی لەوہدایہ کہ مروف ئەرکەکانی خۆی جیبەجی نەکات و ریژ لہ تاییہتمەندیہکانی خۆی و بەرامبەرەکە نہگریت نەک بە پیچەوانہوہ.

فەرموودەى سىيەم

لَمَّا قَدِمَ مُعَاذٌ مِنَ الشَّامِ سَجَدَ لِلنَّبِيِّ ﷺ قَالَ: { مَا هَذَا يَا مُعَاذُ؟ } قَالَ: أَتَيْتُ الشَّامَ فَوَافَقْتُهُمْ يَسْجُدُونَ لِأَسَافِقَتِهِمْ وَبَطَارِقَتِهِمْ، فَوَدِدْتُ فِي نَفْسِي أَنْ نَفْعَلَ ذَلِكَ بِيكَ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: { فَلَا تَفْعَلُوا؛ فَإِنِّي لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِعَبْرِ اللَّهِ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ أَنْ تَسْجُدَ لِرُؤُوسِهَا }^(۱).

ئەم فەرموودەيە يەككى تەرە لەو فەرموودانەى كە ناحەزان زۆر سەرپىيى راقەى دەكەن و زۆركات دەيكەنە بەلگە بۆ پشتىوانى كردنى بۆچوونە لەرزۆك و ژەھراوييەكانيان و گومان لەسەر ناوەرۆك و مەبەستى فەرموودەكە دروست دەكەن؛ بۆيە ئىمە لىرەدا ولە پىناو خستەنە پرووى راستىيەكان وەكو خۆى و رەۋاندىنەۋەى ئەو جۆرە ئالۆزى و گومانانە ئەم چەند خالە لە سەر فەرموودەكە دەخەينە روو و سەرەتا لە راقەى فەرموودەكەو دەست پى دەكەين:

يەكەم: كاتىك موعازى كورپى جەبەل لە شام گەرايەو كرنووشى بۆ پىغەمبەر ﷺ برد، پىغەمبەر ﷺ كە ئەم كارەى لە موعاز بىنى پى سەير بوو فەرمووى: ئەمە چىيە ئەى موعاز؟ موعاز لەو لاملدا گوتى: چووم بۆ شام دەمبىنى ئەوان - ئەھلى شام - كرنووشيان بۆ پياوہ ئايىنيەكانيان دەبرد، منىش پىم خۆش بوو كرنووشت بۆ ببەين و بەم شىوہە رىزت لى بگرين. پىغەمبەر ﷺ فەرمووى: كارى وامەكەن؛ چونكە گەر بگونجايە و دروست بوايە فەرمان بە كەسنىك بەم كرنووش بۆ كەسنىكى تر ببات، ئەوا فەرمانەم بە ئافرەت دەكرد كرنووش بۆ ھاوسەرەكەى ببات.

دووەم: ئەم فەرموودەيە لە رووى رىگەكانى گىرپانەۋەيەو بە كۆمەلنىك رىگە ھاتووە كە جياوازن لە يەكتر و ھەر يەكەيان ھۆكارى ھاتنى فەرموودەكە بۆ شتىك دەگىرپتەو كە جياوازە لەوى تر و دەكرىت فەرموودەكە لە چەند بۆنەيەكدا گوترايىت و باس كرايىت.

۱- ابن ماجة (محمد بن يزيد)، ج، كتاب (۹) النكاح، باب (۴) حق الزوج على المرأة، دار الفكر، بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي، الحديث (۱۸۵۲)، ص ۵۹۵. البيهقي، سنن البيهقي الكبرى، ج، ۷، كتاب (۵۲) القسم والنشوز، باب (۲) ما جاء في بيان حقه عليها، الحديث (۱۴۴۸)، ص ۲۹۲. ابن حبان، صحيح ابن حبان، ج، ۹، الحديث (۴۱۷۱)، ص ۴۷۹، قال شعيب الأرنؤوط: إسناده حسن.

ھەندىك لەوانە ھۆكارى فەرموودەكە بۇ ئەۋە دەگىرپنەۋە كە لە سەرۋە باسمان كرد، كە گوايە كاتىك موعاز لە شام گەراۋتەۋە كىرۋوشى بۇ پىغەمبەر ﷺ بردوۋە و پىغەمبەرىش ﷺ ئەم فەرموودەيەى فەرموۋە.

ھەندىكى تر بۇ ئەۋەى دەگىرپنەۋە كە گوايە رۇژىكىان پىغەمبەرى خودا ﷺ لە ناو كۆمەلىك لە ھاۋەلەكانىدا بوۋە و وشترىك ھاتوۋە كىرۋوشى بۇ بردوۋە، ھاۋەلەكانى كە ئەۋەيان بىنيۋە گوتويانە: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ ئەگەر ئاژەل و روۋەك كىرۋوشت بۇ ببەن؟! ئەى ئىمە لەۋان لە پىشتىر نىن كە كىرۋوشت بۇ ببەين؟!، ئەۋىش لە ۋەلامدا ئەۋ فەرموودەيەى فەرموۋە (۱).

ھەندىكى تر بۇ ئەۋەى دەگىرپنەۋە كە گوايە ئافرەتلىك ھاتوۋتە لاي پىغەمبەرى خودا ﷺ و لىي پرسىۋە: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ فلان كەسى نامۇزام ھاتۇتە داۋام، جا ھەز دەكەم بزائىم مافى پىياۋ بەسەر خىزانەكەيەۋە چىيە؟ ئەگەر زائىم دەتوانم جىبەجىيى بكام شوى پى دەكەم، ئەگەرىش بزائىم ناتوانم جىبەجىيى بكام شوۋ ناكەم، پىغەمبەرىش ﷺ لە ۋەلامدا ۋاى فەرموۋە (۲).

ھەندىكى دىكە بۇ ئەۋەى دەگىرپنەۋە: كە گوايە ھاۋەلىكى پىغەمبەر ﷺ وشترى دەبىت و وشترەكەى لە ناو باخىكدا بەرەلە دەكات، جا بە ھۇى ئەۋەى كە وشترەكە لەۋەپ و جىگەكەى باش دەبىت ھار دەبىت و ئىتر كەس ناتوانىت نىكى بكامەيت و ناتوان بەكارى بەيىن، ھەتا بە پىغەمبەرى خودا ﷺ دەلىن: پىغەمبەرى خودايش ﷺ لەگەلىان دەچىتە باخەكەۋە و وشترەكە كە پىغەمبەرى خودا ﷺ دەبىنەيت دىت بەرەۋ روۋى و كىرۋوشى بۇ دەبات، ھاۋەلەكانىش كە ئەمە دەبىن دەلىن: ئەى پىغەمبەرى خودا ﷺ ئەگەر ئەۋ بىزمانە كىرۋوشت بۇ بەرىت ئىمە لە پىشتىر بەۋەى كە كىرۋوشت بۇ ببەين، پىغەمبەرىش ﷺ لە ۋەلامدا ئەم فەرموودەيە دەفەرموۋىت (۳).

ئەمانە و چەندىن ھۆكارى تر دەربارەى ھاتنى فەرموودەكە باس كراۋن.

۱ - الھىثمى، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، ج ۸، الحدیث (۱۴۱۶۳)، إسناده حسن، ص ۲۸۷.

۲ - البیهقى، سنن البیهقى الكبرى، ج ۷، كتاب (۴۶) النكاح، باب (۶۵) من تخلى لعبادة الله إذا لم تتق نفسه إلى النكاح، الحدیث (۱۳۲۶۳)، ص ۸۴.

۳ - الإمام أحمد، المسند، ج ۲۰، الحدیث (۱۳۶۱۴)، ص ۶۴.

سېئىم: بەدەر لە ھۆكارەكان دەقى فەرموودەكە خۆى دروستە و لە چەندىن رېگەۋە ھاتوۋە و رېگەكانى يەكتر پىشتراست دەكەنەۋە.

چوارەم: پىغەمبەرى خودا ﷺ لە فەرموودەكەدا بەھىچ شىۋىيەك نە فەرمانى كردوھ و نە رېگەشى داۋە كەژن كېنووش بۇ ھاوسەرەكەى ببات؛ چونكە كېنووش بىردن بۇ غەيرى خۋاى گەۋرە بەھەر پاساۋىك ولەژىر ھەر ناۋىشانىكدا بىت مرۇف لە بازنەى باۋەر و ئىسلام دەباتە دەرۋە و ئىسلامىش بۇ ئەۋە ھاتوۋە تا مرۇفەكان لە كۆتى كۆيلاپەتى و بەنداپەتى يەكتر رزگار بكات و ھەموو خەلكى بەرەو بەنداپەتى راستەقىنە و يەكتا پەرسىتى ببات، جا چۇن دەگونجىت ئىستا بىت رەگەزىك بكاتە كۆيلەى رەگەزەكەى تر و بە كۆيلە بىنرخىنى، ئەمە زۇر دوورە لە راستى و لە بنەماكانى ئايىنى پىرۇزى ئىسلامەۋە؛ بۇيە ئەگەر بە وردى سەرنجى فەرموودەكە بدەين دەبىنن پىغەمبەرى خودا ﷺ پىتى (لو) بەكار دەھىنەت كە لە زمانى عەرەبىدا ئامىرى مەرج دانانە و پىى دەگوتىت (حرف إمتناع لإمتناع) واتە: (لو) لە ھەر رستەيەكدا بىت وەلامى مەرجهكە (جواب الشرط) مەحالە و رېگە پىدراۋ نىيە لەبەر ئەۋەى كارى مەرجهكە (فعل الشرط) خۆى لەخۇيدا مەحالە و رېگە پىدراۋ نىيە.

بۇ نمونە پىشەۋا عەلى كورپى طالىب گوتويەتى: (لو كان الفقر رجلاً لقتلته). واتە: ئەگەر ھەژارى مرۇفىك بوايە دەمكوشت ولەناوم دەبرد وخەلكىم لەدەستى رزگار دەكرد؛ بەلام ئەمە ھەرگىز نايەتەدى چونكە ھەژارى مرۇف نىيە تا بگونجىت بكوژىت ولەناۋ بىرىت.

لېرەيشدا پىغەمبەرى خودا ﷺ دەفەرموۋىت: **{لَوْ كُنْتُ أَمْرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ}**. واتە: ئەگەر دروست بوايە فەرمانى لەو جۆرە بكەم؛ بەلام بەھۆى ئەۋەى كە فەرمانى لەو جۆرە دروست نىيە و رېگە پىدراۋ نىيە تەنانەت بۇ پىغەمبەرىش ﷺ ئەۋا فەرمان بەكارى واناكەم و رېگەى پى نادەم.

پىنچەم: ئىسلام ئايىنى سىستەم و ياسا و رېكخستەنە ھەرگىز شپىزەيى و پىشۋى و بى سەروبەرى قبول ناكات، يەكەم قوتابخانەيش كەپىۋىستە تاكەكان لىۋەى فىرى ياسا و رېز بىن قوتابخانەى خىزانە كە خىشى بناغەكەى لە دوو ھاوسەر پىك دىت و پىكەۋە بىپارى

پىكھىننى ژيانىكى ھاوبەش دەدەن وپىكىشەۋە ئەرك و ماف و بەرپرسيارىتتېيەكانى دەگرنە ئەستۇ، ھەر لەو سۆنگەيەۋەيە ئىسلام گىرنگىيەكى زۆرى بەخانەي خىزان داۋە و ئەرك و مافەكانى نيوان ھاوسەرەكان وتەنانەت نەۋەكانىشيانى بەشىۋەيەكى شياۋ و گونجاۋ لەگەل پىكھاتە جەستەي و دەروونىەكەي ھەر يەكەيان ديارى كىردە تا رېنگر بېت لەھەر بشىۋى و سەر كىشىەك كەئارامى خىزان بشىۋىنېت وپەيۋەندى وپەرۋەردەي تاكەكانى تىك بدات وئالۇز بىكات.

ديارە ھاوسەرەكانىش بۇ جىبەجىكردى ئەرك و بەرپرسيارىتتېيەكانى سەرشانىان پىۋىستىان بە دەستبار ھاۋكارى يەكتر ھەيە لەگشت رۋيەكەۋە، بەتايبەتى پياۋ كە پىشى شىرى لەو ئەرك و بەرپرسيارىتتېيە دەكەۋىتە ئەستۇ.

ئەم بنەمايەش نەك تەنھا لەچۈرچىۋەي خىزاندا- كەگىرنگىر تىن خىشى بناغەي بونىادى كۆمەلگەيە- بوونى ھەيە وپىۋىستە بەلگو بۇ ھەموو يەكەيەكى بەرپىۋەبردن ھەر وايە، ئەۋەتا ئىمە لەھەر فەرمانگەيەكى دونيا بەرپىۋەبىركمان ھەيە كە دەبىت سەرجم كارمەندەكان رېز لەبىرپارەكانى بگىرن وگوپراپەئى بگەن، ئەمەيش پەيۋەستە بە پۇستى كەسى بەرپىۋەبەر نەك خودى خۇي يان رەگەزەكەي پياۋيش لەپىرۋسەي خىزاندا رۇلى ئەو بەرپىۋەبەرەي ھەيە.

جا مەبەستى سەرەكى فەرموودەكە ئاراستەكردى ئافىرەتەنە بۇ ئەۋەي ھاۋكار وپارىدەدەرىكى باش بن بۇ پياۋەكانىان تا پىكەۋە خىزانىكى تەندىروست وتەبا وتۆكە پىك بەيىنن و خۇيان ونەۋەكانىان لەسەر بنەماي رېز و خۇشەۋىستى پەرۋەردە بگەن .

ئەم خالەيش خالىكى رېژەيەيە و رەھا نىيە وۋەك گوتمان پەيۋەستە بە رۇلى ئەندامەكان لە چۈرچىۋەي خىزاندا، نەك بە رەگەزەكانىانەۋە كە نىرن، يان مى .

بەلگەي راستى ئەم بۇچۈنەيش ئەۋەيە كە ئىسلام ئەم ئاراستەيەي تەنھا بۇ ئەو كاتانەيە كەباس لەرۇل وپەيۋەندى ئافىرەت دەكات لەگەل پياۋدا ۋەكو ھاوسەر، بەلام ھەر ھەمان ئافىرەت كاتىك ۋەك دايك قسەي لەسەر دەكات لە چۈرچىۋەي ھەمان خىزاندا ئاراستەكە پىچەۋانە دەكاتەۋە و رېزى زياتر بە ئافىرەتەكە دەدات. ھەر بۇيە پىغەمبەرى

خودا ﷺ زۆر لیزانانه وشه و دهسته‌واژده‌کانی به‌کار هی‌ناوه که ده‌فه‌رمویت: ژن به‌رام‌بهر به‌هاوسهر و می‌رده‌که‌ی و نافه‌رمویت می‌ینه به‌رام‌بهر به‌نیرینه.

له‌چهن‌دین فه‌رمووده‌دا پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ئەم جیاوازییه‌ی زۆر راشکاوانه‌ روونکردۆته‌وه، بۆ نموونه‌ دایکی باوه‌پ‌داران عایشه‌ ده‌فه‌رمویت: (سَأَلْتُ النَّبِيَّ ﷺ: أَيُّ النَّاسِ أَعْظَمُ حَقًّا عَلَى الْمَرْأَةِ؟ قَالَ: {زَوْجَهَا} قُلْتُ: فَأَيُّ النَّاسِ أَعْظَمُ حَقًّا عَلَى الرَّجُلِ؟ قَالَ: {أُمُّهُ}..^(۱)).
واته: له‌ پی‌غه‌مبه‌ری خودام ﷺ پرس‌ی ک‌ی زۆر مافی له‌سهر ئافه‌رت هه‌یه؟ فه‌رمووی: هاوسهره‌که‌ی. وتم: ئە‌ی ک‌ی زۆر مافی به‌سهر پیاوه‌وه هه‌یه؟ فه‌رمووی: دایکی.

نه‌ک هه‌ر ئە‌وه‌نده به‌ئکو له‌به‌راوردک‌رنی دایک به‌ باوک که هه‌ر پیاوه‌ وره‌گه‌زی ن‌یره‌ ورۆ‌لی به‌رچاوش‌ی هه‌بووه له‌به‌خ‌یو ک‌ردن و په‌روه‌رده‌کردنی منداله‌کانیدا، ئیسلام س‌ی ه‌ینده‌ی باوک ر‌یزی له‌ دایک ناوه‌ ورۆ‌لی به‌رز نرخاندوه، ئە‌وه‌تا ئە‌بو هوره‌یره‌ بۆمان ده‌گ‌یریت‌ه‌وه و ده‌ئ‌یت: (جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَحَقُّ النَّاسِ بِحُسْنِ صَحَابَتِي؟ قَالَ: {أُمُّكَ}. قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: {ثُمَّ أُمَّكَ}. قَالَ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: {ثُمَّ أَبُوك}...^(۲)). واته: پیاویک هاته‌ خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ وگوت‌ی: ک‌ی له‌هه‌موو که‌س له‌پ‌شتره‌ که من چاکه‌ی له‌گه‌ل بکه‌م وپاش بم له‌گه‌ل‌ئ‌ی؟ فه‌رمووی: دایکت. گوت‌ی: پاش ئە‌وه؟ فه‌رمووی: پاش ئە‌وه‌و دایکت. گوت‌ی پاش ئە‌وه؟ فه‌رمووی: پاش ئە‌وه‌و دایکت. گوت‌ی پاش ئە‌وه؟ فه‌رمووی: پاش ئە‌وه‌و باوکت.

جا بۆیه ئە‌م جوۆره هه‌لۆیست و فه‌رمودانه له‌ ئیسلامدا په‌یوه‌ندی به‌ ره‌گه‌زی تاکه‌کانه‌وه نییه؛ به‌ئکو په‌یوه‌ندی به‌ رۆ‌ل و ئە‌رکه‌کانیان‌ه‌وه هه‌یه، ک‌ی له‌هه‌ر بواریکدا ئە‌رک و رۆ‌لی زیاتر و گرانه‌تره‌ ماف و ر‌یزی زیاتره‌.

شه‌شم: مانای ک‌رنووش ب‌ردن له‌ فه‌رمووده‌که‌دا مانایه‌کی خوازاوه (مجازیه‌ نه‌ک راسته‌قینه (حقیقة) ومه‌به‌ست ل‌یی ئە‌نه‌جامدانی کاری په‌رستش نییه به‌رام‌بهر به‌ پیاو؛ به‌ئکو ئاماژه‌یه به‌وه‌ی که پیاو مافی زۆری به‌سهر خ‌یزانه‌که‌یه‌وه هه‌یه وپ‌یویسته‌ خ‌یزانه‌که‌ی ئە‌وه مافه‌ له‌یاد نه‌کات. هاوش‌یوه‌ی ئە‌م حوکم و فه‌رمووده‌یه به‌ روونی له‌

۱- النسائي، سنن النسائي الكبرى، ج٥، كتاب (٧٩) عشرة النساء، باب (٦٢) حق الرجل على المرأة، الحديث

(٩١٤٨)، ص٣٦٣. الهيثمي، مجمع الزوائد، ج٤، الحديث (٧٦٤٥)، ص٣٥٧.

٢- البخاري، صحيح البخاري، ج٨، ص٢. مسلم، صحيح مسلم، ج٤، ص١٩٧٤.

قورئاندا و لە سورەتى يوسوفدا دەبينىن كاتىك خىۋاي گەورە دەفەرموئىت: ﴿وَرَفَعَ أَبَوَيْهِ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا لَهُ سُجْدًا وَقَالَ يَا أَبْتِ هَذَا تَأْوِيلُ رُؤْيَايَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَهَا رَبِّي حَقًّا﴾^(۱). واتە: كاتىك باوك و زېدايك و براكانى يوسوف چوون بۆ لاي يوسوف بۆ ميسر، باوك و زېدايكەكەي لە سەر كورسىيەكە و لە جىگەي خۆي دانا، ئەوانىش كېنووشيان بۆ يوسوف برد و پاشان يوسوف گوتى: باوكە گيان ئەمە شىرۆفەي ئەو خەۋە بوو كە كاتى خۆي بينىم و بۆم گىراپتەۋە، ئىستا خىۋاي گەورە ئەو خەۋەي كىردە واقىع و راستى.

جا كېنووش بىردنى يەعقوب و كورەكانى بۆ يوسوف ھەرگىز ئەۋەي لى ناخوئىرئىتەۋە كە ئەمان كېنووشى بەندايەتيان بۆ يوسوف بىردبىت، بەلكو ئەمە ۋەكو رېزگرتىك بوو لە يوسوف ۋە ئايىنى ئەۋانىشدا ئەم جۆرە كېنووشبىردنە بۆ رېزلىيان دروست بوۋە. ھەر بۆيە ئەو كېنووشەيش كە پىغەمبەرى خودا ﷺ لە فەرموۋدەكەدا باسى دەكات مەبەست پىي رىز و پىزانىنە و ھىچى تر و پىويستە ئىمە جىاۋازى بكەين لەنىۋان بەھاي رېزگرتن لەگەل بەكەم سەيركردن ۋەكۆيلە كردن.

دەۋتەم: دىارىكردنى ئەم ئەرك و مافانە بەو شىۋەيەي كە لە ئىسلامدا باسيان لىۋە كراۋە تەنھا پەيۋەندىيان بە رىكخستنى كاروبارەكانى دونياۋە ھەيە و مەرج نىيە لاي خىۋاي گەورە، يان بۆ قىامەت ھەر ۋابىت، لەۋانەيە ئەو پىاۋەي كە دەلىين مافى لە سەر ژنەكەي زىاترە، لاي خوا ژنەكەي سەد ئەۋەندەي پىاۋەكەي بەرپىز و ئازىتر بىت، ئەۋەيش سەنگى مەحكە و رىز و بەرزىي راستەقىنە ئەۋەيە كە لەلای پەرۋەردگار بىت ۋبۆ ئەو ژيانە نەبىراۋەيە بىت نەك بۆ دونيا.

فەرموودەى چوارەم

{يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْمَرْأَةُ، وَالْحِمَارُ، وَالْكَلْبُ، وَيَقِي ذَلِكَ مِثْلُ مُؤَخَّرَةِ الرَّحْلِ} (۱).

ئەمە یەکیکی دیکەیه لەو فەرموودانەى کە قسەى زۆرى لەسەرە و راقەى جیاوازی بۆ دەکریت و زۆر کات ناحەزان رەخنەى لى دەگرن و زۆر سەرپىی راقەى دەکەن؛ بۆیە پێم خۆشە هەلۆیستەى لەسەر بکەین و چەمک و واتاکانى رپوون بکەینەو و وەلامى ئەو رەخنەو گومانانە بەدینەو کە ناحەزان لەسەرى دروست دەکەن و سەرەتا لە راقەى فەرموودەکەو دەست پى دەکەین:

یەكەم: واتای فەرموودەکە ئەوێه کە: ژن و گویدریژ و سەگ نوێژ دەبرن و بەتالى دەکەنەو و بۆ خۆپاراستن لەو بە نوێژخوین شتیک لە بەردەمیدا دابنیت کە بەرزبێهکەى هیندەى ئەو بەبیت کە بە کۆتایى کورتانى سەرپشتى و شترەوێه -دیارە مەبەستى پیغەمبەر ﷺ دانانى سوترهیه لە کاتى نوێژکردندا.

دووهم: هەر وەك لە پێشەكى ئەم بەشەدا ئاماژەمان پێدا پێویستە بەر لە بریاردان لەسەر هەر فەرموودەیک تەواو لەواتاکەى تیبگەین و سەرچەم ئەو فەرموودانەى پەيوەستن بەو بابەتەو بیانھینین و پیکەو هەلسەنگاندنیا بۆ بکەین و ئەوجا بریاریا لەبارەو بەدین؛ چونکە هەندیک فەرموودە هەیه لە رپووی گێرپانەو (سند) و ئەو کەسانەى گێرپانەوتەو دروستە و هیچ کێشەى نییه؛ بەلام لە رپووی واتاوە کێشەى هەیه و لەوانەیه ئەو کەسەى کە فەرموودەکەى گێرپانەوتەو وەکو پێویست لى تینەگەیشتبیت، یا بۆى لەبەر نەکرابیت، یا حوکمی ئەو فەرموودەیهى ئەو بیستویەتى هەلۆشینراپیتەو و ئەو پى نەزانیبیت، یا کە گێرپانەوتیەو بەشپۆدەیک گێرپانەوتیەو هەلەى تى کەوتوو و دژ وەستاوتەو لەگەل هەندیک فەرموودەى تردا، هەموو ئەم ئەگەرانه رپیان تى دەچیت.

هەر بۆیە زانایانى شەزای ئەو بوارە گرنگیهەكى تەواویان بەم لایەنەى فەرموودە داو و لەژیر ناوی (علم درایة الحدیث) قسەى زۆریان لەسەر کردوو.

۱ - مسلم، صحیح مسلم، ج ۲، کتاب (۵) الصلاة، باب (۵۰) قدر ما یستر المصلي، الحدیث (۱۱۶۷)، ص ۵۹. الإمام أحمد، المسند، ج ۲۴، الحدیث (۲۰۵۷۲)، ص ۸۲.

یەكەم كەس كە لەسەر ئەم بابەتە نوسیویەتی پیاویك بوو بە ناوی (أبو منصور) (عبد المحسن بن محمد بن علی البغدادی) (٤١١-٤٨٩هـ)، كە پەرتووکیکی نوسیووہ تێیدا (٢٥) فەرموودەیی هیناوە كە داکی باوەرداران خاتوو عائیشە قسەیی لەسەر کردوون و رەتی کردوونەتەوہ، یان راستی کردوونەتەوہ.

پاش ئەم پیاویکی تر هاتووہ بە ناوی (أبو عبد الله) (بدر الدين الزركشي) (٧٤٥-٧٩٤هـ) و لەسەر هەمان بوار پەرتووکیکی نوسیووہ لەژێر ناوی (الإجابة لإيراد ما استدرکتہ عائشة علی الصحابة) كە بە شیوەیەکی فراوانتر قسەیی لەسەر ئەو جوړە فەرموودانە کردووہ. پاش ئەوانیش پێشەوا (سیوطی) هاتووہ و ئەو فەرموودانەیی كە داکی باوەرداران خاتوو عائیشە قسەیی لەسەر کردووہ كۆی کردۆتەوہ لە پەرتووکیكدا و ناوی ناوہ بە (عين الإجابة في استدراك عائشة علی الصحابة).

دیارە بابەتی ئەم پەرتووکانەش كۆمەلێك فەرموودەن كە هاوێلانێ پێغەمبەر ﷺ گێراویانەتەوہ، بەلام كە خاتوو عائیشە بیستونی رەتی کردونەتەوہ، یان رەخنەیی لێ گرتوون و راستی کردونەتەوہ.

بۆ نمونە كاتێك بیستویەتی كە عەبدووللای كورپی عومەر فەرموودەییەك لە پێغەمبەری خوداوه ﷺ باس دەكات كە گوايە پێغەمبەری خودا ﷺ فەرموویەتی: {إِنَّ الْمَيِّتَ لَيُعَذَّبُ بِبُكَاءِ أَهْلِهِ عَلَيْهِ}. واتە: مردوو بەهۆی گریانێ كەس و كارەكەییەوہ سزا دەدرێت رەخنەیی لێ گرتووہ و راستی کردۆتەوہ و وگوتویەتی نەخیر پێغەمبەری خودا ﷺ وای نەفەرمووہ بەلكو فەرموویەتی: {وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُمْ لَيَبْكُونَ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَيُعَذَّبُ فِي قَبْرِهِ بِدَنْبِهِ} (١). واتە: بەو كەسەیی گیانێ منی بەدەستە ئەو مردووہ ئیستا سزا دەدرێت بەهۆی تاوان و سەریپێچییەكانییەوہ و كەس و كارەكەیشی بۆی دەگرین.

فەرموودەكەیش بەو واتایەیی كە خاتوو عائیشە دەیگێرپێتەوہ دروستترە و گونجاوترە لەگەڵ كۆی بەلگە و دەقە شەرعییەكاندا؛ چونكە لە شەرعی خودا كەس بە تاوانی كەس

١ - البخاري، صحيح البخاري، ٤؛ كتاب (٦٧) المغازي، باب (٧) قتل أبي جهل، الحديث (٣٧٥٩)، ص٤٦٢. مسلم، صحيح مسلم، ٣؛ كتاب (١٢) الجنائز، باب (٩) الميت يعذب ببكاء أهله عليه، الحديث (٢١٩٧)، ص٤٤.

سزا نادریت، تاوانی مردوو نییه که کهس و کاره‌که‌ی شین و گریان، یان هر کاریکی ناشه‌ری تری بۆ ده‌که‌ن، به‌مه‌رجیک خۆی وه‌سیه‌تی نه‌کردبیت.

سینیه‌م: ئەم فەرمووده‌یه باس له‌وه ده‌کات که رۆیشتنی ئافه‌رت به‌به‌رده‌م نوێژدا نوێژ به‌تال ده‌کاته‌وه وئه‌مه‌یش یه‌کیکه له‌وه فەرموودانه‌ی که له‌گه‌ل چه‌ندین فەرمووده‌ی دروستی تردا له‌سه‌ر هه‌مان بابته‌ دژ ده‌وه‌ستیه‌وه و خاتوو عائیشه‌ی دایکی باوه‌رداران کاتیک بیستویه‌تی زۆری پێ ناخۆش بووه و قسه‌ی له‌سه‌ر کردووه و روونکردنه‌وه‌ی له‌سه‌ر داوه، ته‌نانه‌ت گله‌یی کردووه له‌وه که‌سانه‌ی که گێراویانه‌ته‌وه و گوتویه‌تی: **{ شَبَّهُتُمُونَا بِالْحُمُرِ وَالْكِلَابِ، وَاللَّهِ لَقَدْ رَأَيْتَ النَّبِيَّ ﷺ يُصَلِّي وَإِنِّي عَلَى السَّرِيرِ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقَبْلَةِ مُضْطَجِعَةً، فَتَبَدُّو لِي الْحَاجَّةُ، فَأَكْرَهُ أَنْ أَجْلِسَ فَأُوذِيَ النَّبِيُّ ﷺ، فَأَنْسَلُ مِنْ عِنْدِ رَجُلَيْهِ }^(۱)**. واته: ئیمه‌تان به‌ گویدرێژ و سه‌گ چواندوو، وه‌لاهی پێغه‌مبه‌ری خوا **ﷺ** بینویه نوێژی کردوو و منیش له‌سه‌ر جێگه‌که‌ی خۆم بووم و له‌ نیوان ئه‌و و قیبه‌له‌دا راکشام، ئه‌گه‌ر پێویستم به‌ شتیک بوایه پێم ناخۆش بوو هه‌ستم و پێغه‌مبه‌ری خوا **ﷺ** نازار بده‌م، بۆیه له‌ لای قاچه‌کانیه‌وه خۆم ده‌کیشایه‌وه و له‌ جێگه‌که‌م ده‌هاته‌م ده‌روه.

له‌ فەرمووده‌یه‌کی تردا گوتویه‌تی: **{ كُنْتُ أَنَا بَيْنَ يَدَيْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ وَرَجُلَايَ فِي قِبْلَتِي، فَإِذَا سَجَدَ عَمَزَنِي فَقَبَضْتُ رَجُلِي، فَإِذَا قَامَ بَسَطْتُهُمَا، قَالَتْ: وَالْبَيُوتُ يَوْمَئِذٍ لَيْسَ فِيهَا مَصَابِيحُ }^(۲)**. واته: له‌به‌رده‌م پێغه‌مبه‌ری خوا **ﷺ** ده‌نوستم -دیاره مه‌به‌ستی له‌و کاتانه‌یه که پێغه‌مبه‌ری خوا **ﷺ** شه‌نوێژی تیدا ده‌کرد- قاچه‌کانم ده‌که‌وته به‌رده‌م قیبه‌له‌که‌ی، ئه‌گه‌ر بیویستایه‌ کړنووش ببات ده‌ستیکی ده‌دا له‌ قاچه‌وه و ئاگاداری ده‌کردمه‌وه و قاچه‌کانم هه‌لده‌کیشا و که هه‌لده‌ستایه‌وه قاچه‌کانم درێژ ده‌کرده‌وه، ماله‌کانیش ئه‌و کات چرایان تیدانه‌بوو - تا پێغه‌مبه‌ری خوا **ﷺ** قاچه‌کانی ببینیته‌.

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۱، كتاب (۱۲) أبواب سترة المصلي، باب (۱۵) من قال لا يقطع الصلاة شيء، الحديث (۴۹۲)، ص ۱۹۲. مسلم، صحيح مسلم، ج، ۲، كتاب (۵) الصلاة، باب (۵۱) الإعتراض بين يدي المصلي، الحديث (۱۱۷۱)، ص ۶۰.
 ۲ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۱، كتاب (۱۲) أبواب سترة المصلي، باب (۱۴) التطوع خلف المرأة، الحديث (۳۷۵)، ص ۱۹۲. مسلم، صحيح مسلم، ج، ۲، كتاب (۵) الصلاة، باب (۵۱) الإعتراض بين يدي المصلي، الحديث (۱۱۷۲)، ص ۶۰.

له فه‌رمووده‌یه‌کی دیکه‌دا ده‌فه‌رمووت: **{ كَان رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي صَلَاتَهُ مِنَ اللَّيْلِ، وَأَنَا مُعْتَرِضَةٌ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ كَاعْتِرَاضِ الْجِنَازَةِ }**^(۱). واته: پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ شه‌نوویژی ده‌کرد و منیش له به‌ینی نه‌و و قیبله‌دا وه‌کو جه‌نازه راده‌کشام.

جا بو‌یه خاتوو عانیشه پی‌ی سه‌یره چۆن ده‌بی‌ت هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ به‌و شی‌وه‌یه له فه‌رمووده‌یه‌ک حالی بن که گوا‌یه ئاف‌رته‌ نو‌یژ ده‌بر‌یت و به‌تالی ده‌کاته‌وه! له کاتی‌کدا پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ خۆی به‌م شی‌وه‌یه نو‌یژی کرد‌وه و له به‌رده‌م قیبله‌که‌یدا ئاف‌ره‌تیک راکش‌اوه و نو‌یژه‌که‌یشی نه‌بر‌پوه.

دیاره‌ نووستنی خاتوو عانیشه به‌م شی‌وه‌یه له‌به‌ر نو‌یژی پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ له ناچار‌یدا بو‌وه؛ چونکه ژوره‌که‌یان هه‌ر نه‌وه‌نده بو‌وه و ماله‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ هه‌موویان وا بو‌ون.

چوارهم: له نیوان خیزانه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ ته‌نها خاتوو عانیشه قسه‌ی له‌سه‌ر نه‌م فه‌رمووده‌یه نه‌کرد‌وه، به‌لکو خاتوو مه‌یمونه‌یش هه‌مان بو‌چوونی هه‌بو‌وه و له‌و باره‌یه‌وه گوت‌یه‌تی: **{ كَان رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي وَأَنَا حِدَاءَهُ، وَأَنَا حَائِضٌ وَرَمَّا أَصَابَنِي ثَوْبُهُ إِذَا سَجَدَ }**^(۲). واته: پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ نو‌یژی ده‌کرد و منیش له سووری مانگانه‌دا بو‌وم و له پالی‌دا بو‌وم، هه‌ندی‌کجار که ک‌رنووشی ب‌بر‌دایه جله‌کانی به‌رم ده‌که‌وت.

جا نه‌گه‌ر ئاف‌رته‌ نو‌یژ ب‌بر‌یت ئایا چۆن نه‌م له پال پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ بو‌وه و له سووری مانگانه‌شدا بو‌وه، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ نو‌یژه‌که‌ی نه‌بر‌پوه.

ته‌نانه‌ت پ‌یشه‌وا بو‌خاری به‌ به‌لگه‌ی نه‌م فه‌رمووده‌یه، له سه‌حیحه‌که‌یدا باب‌یکی سه‌ربه‌خۆی داناوه له ژیر ناو‌نیشانی: (إذا صلى إلى فراش فيه حائض)^(۳) .. واته: نه‌گه‌ر نو‌یژ خوین نو‌یژی کرد رووه‌و جی‌گه‌یه‌ک که ئاف‌ره‌تیک‌ی له‌سه‌ر بو‌وه له‌سووری مانگانه‌دا بو‌وه. ئیین جه‌ه‌ری عه‌سقه‌لانی کاتیک ده‌ست به‌ رافه‌کردنی نه‌م باب‌یه‌ی سه‌حیحی بو‌خاری

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۱، كتاب (۹) أبواب الصلاة في الثياب، باب (۲۱) الصلاة على الفراش، الحديث (۳۷۶)، ص ۱۵۰. مسلم، صحيح مسلم، ج، ۲، كتاب (۵) الصلاة، باب (۵۱) الإعتراض بين يدي المصلي، الحديث (۱۱۶۸)، ص ۶۰.

۲ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۱، كتاب (۱۲) أبواب ستره المصلي، باب (۱۷) إذا صلى إلى فراش فيه حائض، الحديث (۴۹۵)، ص ۱۹۳. مسلم، صحيح مسلم، ج، ۲، كتاب (۵) الصلاة، باب (۵۱) الإعتراض بين يدي المصلي، الحديث (۱۱۷۴)، ص ۶۱.

۳ - البخاري، صحيح البخاري، ج، ۱، كتاب (۱۲) أبواب ستره المصلي، باب (۱۷) إذا صلى إلى فراش فيه حائض، ص ۱۹۳.

دهکات دهلّیت: (أي هل يكره أو لا؟) وحديث الباب يدل على أن لا كراهة^(۱). واته: ئايا باش نبييه نوپژ بکريّت رووهو چيگه يهک ئافره تيکی تيدا بيت له سوړی مانگانه دا بيت، يان دروسته و هيچ کيشه ی نبييه؟ ئەم فەرمووده يه -دياره مهبهستی ئەو فەرمووده يه يه که خاتوو مهيمونه ريوايه تی دهکات- به لگه يه له سهر ئەوهی که دروسته و هيچ کيشه ی نبييه.

ههروهها پيشهوا به يهه قيبش بابيکی تهواوی له سونه نه که ی خویدا له سهر ئەو بابه ته هيناوه له ژير ناو نيشانی (الدليل على أن مرور المرأة بين يديه لا يفسد الصلاة)^(۲). واته: به لگه له سهر ئەوهی که رويشتنی ئافره ت به بهردهم نوپژدا نوپژ به تال ناکاته وه و ئەم فەرمووده يه و دهکو به لگه هيناوه.

پينجه م: ئەم فەرمووده يه نهک ته نهها له گه ل لیکدانه وه و تيگه يشتنی خيزانه کانی پيغه مبهردا ﷺ يهک ناکاته وه، به لکو له گه ل لیکدانه وهی زورپک له هاوه لانيش يهک ناکاته وه، له وانه: ههر سئ چينشینه که ی پيغه مبهري خوا ﷺ ئەبو به کري صديق و عوسمانی کورپ عه فزان و عه لی کورپ ئەبی طاليب، جگه له وانيش:

۱- عه بدوللای کورپ عه عباس دهلّیت: {جِئْتُ أَنَا وَالْفَضْلُ بْنُ الْعَبَّاسِ يَوْمَ عَرَفَةَ، وَرَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُصَلِّي بِالنَّاسِ، وَنَحْنُ عَلَى أَتَانٍ لَنَا، فَمَرَرْنَا بِبَعْضِ الصَّفِّ فَنَزَلْنَا عَنْهَا، وَتَرَكْنَاهَا تَرْتَعًا، وَمَ يَقُلْ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ ﷺ شَيْئًا}^(۳). واته: من و فهضلی کورپ عه عباس گویدرپژيکی مييينه مان پي بوو، روژي عه رفه که هاتين پيغه مبهري خوا ﷺ پيش نوپژي دهکرد، به پيش نوپژه که دا هاتين هه نديک له رپزه کانی نوپژه که مان تپه پراند، پاشان له گویدرپژه که دابه زين و گویدرپژه که مان بهردا تا بله وه پيت، پاشانيش پيغه مبهري خوا ﷺ هيچ ره خنه ی لی نه گرتين وهيچی پي نه گوتين.

جا دياره مهبهستی عه بدوللای کورپ عه عباسيش له گيرانه وهی ئەم فەرمووده يه وه لامدانه وهی ئەو فەرمووده يه يه که گوايه ئەو شتانه نوپژ ده برن، بويه دهلّیت: پيغه مبهري

۱ - ابن الحجر، فتح الباري شرح صحيح البخاري، ج ۱، ص ۵۹۳.

۲ - البيهقي، سنن البيهقي الكبرى، ج ۲، باب (۳۹۴) الدليل على أن مرور المرأة بين يديه لا يفسد الصلاة، ص ۲۷۵.

۳ - ابن خزيمة، صحيح ابن خزيمة، ج ۲، الحديث (۸۳۳)، ص ۲۲. النسائي، سنن النسائي الكبرى، ج ۱، الحديث (۸۲۸)، ص ۲۷۲. البيهقي، سنن البيهقي الكبرى، ج ۲، كتاب (۲) الحيض، باب (۳۹۵) الدليل على أن مرور الحمار بين يديه لا يفسد الصلاة، الحديث (۳۳۴)، ص ۲۷۶. الترمذي، سنن الترمذي، ج ۲، أبواب الطهارة، باب (۲۵۲) ما جاء لا يقطع الصلاة شيء، الحديث (۳۳۲)، ص ۱۶۰، وقال الألباني: حديث صحيح.

خوایى ﷺ نەیفەر موو بو ئەو کارەتان کرد؟ یان بو بەبەر نوپژەکەدا هاتن؟ یان نوپژەکەى نەگپراپەو، کەواتە هېچ کام لەوانەى کە لە فەر موودەکەدا هاتوون نوپژ ناپرن وبەتالى ناکەنەو.

پیشەوا (ترمذی) ش لە پاشکۆى ئەم فەر موودەىدا دەئیت: (وحدیث ابن عباس حدیث حسن صحیح، والعمل عليه عند أكثر أهل العلم من أصحاب النبي ﷺ، ومن بعدهم من التابعين قالوا: لا یقطع الصلاة شيء) (۱) .. واتە: فەر موودەکەى عەبدوئلاى کورپى عەبباس دروستە و زۆر بەى زانایان لە هاوئەلانى پینغەمبەر ﷺ و شوپنکەوتوانیشیان کاریان پیکردوو و گوتویانە: کە هېچ شتیک نوپژ ناپریت .

۲- عەبدوئلاى کورپى عومەریش وئەلامى ئەو جۆرە تیگەیشتنەى لەو فەر موودەى داوئەتەو و پىی پەسەند نەبوو و سالم لەو بارەىو دەگپریتەو و دەئیت: (قيل لابن عمر: إِنَّ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ عَبَّاسٍ بْنِ أَبِي رَبِيعَةَ يَقُولُ: يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْكَلْبُ وَالْحِمَارُ. فَقَالَ ابْنُ عُمَرَ: لَا يَقْطَعُ صَلَاةَ الْمُسْلِمِ شَيْءٌ) (۲) . واتە: بە عەبدوئلاى کورپى عومەریان گوت: عەبدوئلاى کورپى عەبباسى کورپى رەببە دەئیت: سەگ و گویدرپژ نوپژ دەپرن و بەتالى دەکەنەو؟. عەبدوئلاى کورپى عومەریش گوتى: هېچ شتیک نوپژى موسلمان نابرى و بەتالى ناکاتەو .

۳- زۆرپى تریش لە هاوئەلانى پینغەمبەر ﷺ ئەم جۆرە بۆچوون و لیکدانەو دەیان رەتکردۆتەو کە لەبەر کەمى جیگە ناویان نابەین.

۴- هەرودەها هەر چوار پیشەوا و سەرمەزەهەبەکانى فیهى ئیسلامییش: (ئەبو حەنیفە، مالیک، شافعی، ئەحمەد) بەکۆى دەنگ ئەم جۆرە رافەکردنەیان بو فەر موودەکە رەت کردۆتەو (موبارە کفوری) لەم بارەىو دەئیت: (وقال مالك وأبو حنيفة والشافعي، وجمهور من السلف والخلف لا تبطل الصلاة بمرور شيء من هؤلاء) (۳) . واتە: پیشەوا مالیک و ئەبو حەنیفە و شافعی و زۆرینەى زانایانى پیشین و پاشینیش گوتویانە: هېچ کام لەو شتانە نوپژ ناپرن وبەتالى ناکەنەو.

۱ - الترمذی، سنن الترمذی، ج ۲، ص ۱۶۰.

۲ - البیهقی، سنن البیهقی الکبرى، ج ۲، ص ۲۷۸.

۳ - المبارکفوری، تحفة الأحوذی، ج ۲، ص ۲۵۹.

شەشەم: سەبارەت بە لىكدانەۋەي زانايان بۇ مەبەست و ئامانجى سەرەكى

فەرموودەكە چەند بۇچونىك ھەيە ديارترىنيان دووانە:

۱- ھەندىك لە زانايان پىيان وايە كە حوكمى ئەم فەرموودەيە سېدراۋتەۋە و ھەلۋەشاۋتەۋە و كارى پى ناكىرىت (منسوخ)ە، بە بەلگەي ئەو ھەموو فەرموودانەي كە دزى دەۋەستەنەۋە و لەگەلى يەك ناكەنەۋە، بەلام ئەم بۇچونە زۆر پەسەند نىيە، لە بەر چەند ھۆيەك:

أ- لە بەر ئەۋەي سېرنەۋە (نسخ) پىۋىستى بەۋەيە كە مېژوۋى ھاتنى ھەردوو حوكم و فەرموودەكە بزانىت تا بتوانىت بلىيت فەرموودەي پاشتر ئەۋەي پىش خۇي سېۋەتەۋە و ھەلۋەشانىۋتەۋە، لىرەشدا مېژوۋى ھاتنى فەرموودەكان ديار نىن، بۇيە ناتوانىن بېرىارى نەسخ بدەين.

ب - لەبەر ئەۋەي بېرىارى (نسخ) دوا بېرىارە بۇ چارەسەرگەردنى دزۋەستانەۋەي دوو فەرموودە لەگەل يەكتەر، بەلام لىرەدا دەكرىت چارەسەرى ئەو دزىي و گرژىيە بكرىت بە رىگەي ئاسانتر بۇيە بېرىارى نەسخ نادرىت.

۲- ئەم بۇچونەنيان پەسەندتر و گونجاوترە و بۇچوۋنى زۆربەي زانايانى لە سەرە، و بىرىتىيە لەۋەي: كە مەبەست لەو فەرموودەيە ئەۋەنىيە كە رۇيشتنى ئافرەت بە بەردەم نوپژخوينا نوپژەكەي بېرىت، يان بەتالى بكاتەۋە، بەلگو مەبەست پىي ئەۋەيە كە ئافرەت ھەمىشە جىي سەرنجى پىاۋە، جا ئەگەر بەبەر نوپژەكەيدا بېۋات ئەۋا لەۋانەيە سەرنجى بەلای خۇيدا رابكىشىت و كەم تا زۆر ئاگاي لە نوپژەكەي نەمىنىت و بەمەش پاداىتى نوپژەكەي كەم دەكاتەۋە، كەۋاتە مەبەست لە (قطع) لە فەرموودەكەدا بېرىنى شىۋە تەۋاۋەكەيەتى (نفي الكمال)، نەك بەتالكرەنەۋە (نفي الصحة).

بەمەپش دەتوانىن ھەموو فەرموودەكان و واتاكانيان كۇ بكەينەۋە؛ چونكە ھەموو ئەو فەرموودانەي كە خىزانەكانى پىغەمبەر گىراۋيانەتەۋە باس لەۋە دەكەن كە ئەمان لەو كاتەي كە پىغەمبەرى خودا ﷺ نوپژى كرەۋە نوستوون و خۇيان داپۇشىۋە، لە ھىچ فەرموودەيەكەدا نەھاتوۋە كە بە بەردەم نوپژەكەدا ھاتىن يان چوۋبن.

دهوتهم: باسکردنی ئافرهت له فهرمووده‌که‌دا له‌گه‌ڵ گویدرپژ و سه‌گ خوا نه‌کرده بۆ لیکچواندن و هاوتا کردن نییه و دیدی ئیسلام به‌رام‌به‌ر رپزی مرؤف و پینگه‌ی ئافرهت له‌و روه‌وه دیاره و پپووست به‌به‌لگه هینانه‌وه ناکات، به‌لکو له‌رووی یه‌ک خالی هاوبه‌شیانه‌وه‌یه له‌م حوکمه‌دا که ئه‌ویش دروستکردنی کاریگه‌ری نه‌رینیه له‌سه‌ر که‌سی نوپزخوین و سه‌رنج‌راکیشانییه‌تی به‌لای خۆیدا، ئافرهت له‌رووی غه‌ریزه‌ی حه‌زو ئاره‌زووه‌وه و ئه‌وانی تریش له‌رووی غه‌ریزه‌ی ترسه‌وه که نه‌با زیانی پئ بگه‌یه‌ن.

هه‌شتهم: ئەم حوکمه‌یش تایبەت نییه به ئافره‌تانه‌وه، به‌لکو گشتگیره و هه‌موو نوپز و نوپزخوینیک ده‌گریته‌وه که شتیکی سه‌رنج راکیش به‌به‌ر نوپزه‌که‌یدا تیپه‌رپیت و گوزه‌ر بکات و سه‌رنجی رابکیشیت له پاداشتی نوپزه‌که‌ی که‌م ده‌کاته‌وه؛ هه‌ر بۆیه پپووسته هه‌موو نوپزخوینیک که نوپزی کرد سوتره دابنیت له کاتی نوپزه‌که‌یدا وچاو ببه‌رپته ئه‌و شوینیه‌ی که ناوچاوانی له‌سه‌ر داده‌نیت وچاوی به‌ملاولادا نه‌گپیت و پپووستیشه که‌سیش به‌نیوانی ئەم و سوتره‌که‌یدا تیپه‌ر نه‌بیت و نه‌روات.

خۆ ئەگه‌ر نوپزخوین سوتره‌ی دانه‌نا و که‌سیک یان شتیک به‌به‌رده‌میدا تیپه‌ری و سه‌رنجی راکیشا ئه‌وه به‌دنیاییه‌وه له پاداشتی نوپزه‌که‌ی که‌م ده‌کاته‌وه ئیتر ئه‌و که‌سه پیاو بپت یان ژن جیاوازی نییه.

فەرموودەي پىنجەم

{لَا عَدْوَى، وَلَا طَيْرَةٌ، وَإِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ: الْمَرْأَةُ، وَالْفَرَسُ، وَالِدَّارُ} (۱).

لە رىوايەتەيکى ترى فەرموودەکەدا ھاتووہ کە: {إِنَّ كَانَ الشُّؤْمُ فِي شَيْءٍ، فَفِي الْفَرَسِ، وَالْمَسْكَنِ، وَالْمَرْأَةِ} (۲).

ئەمە يەکیكى ترە لەو فەرموودانەي کە ئەگەر بەوردى لایکدانەھە و رافەي بۆ نەکریت، لەکۆمەلەيک رۆدە گومان و گرفتمان بۆ دروست دەکات؛ چونکە رووکەشى فەرموودەکە ئەھە دەگەيەنیت کە ئافرەت يەکیکە لەو شتانەي کە دەکریت بېیتە ماھەي شوومی و نەگبەتي مرؤف، لە کاتیکدا مەبەستی فەرموودەکە بە پىچەوانەھەيە.

بۆيە ھەول دەدەين لەچەند خالیکدا تیشک بخەينە سەر فەرموودەکە و وەلامى ئەو گومان و گرفتانە بەدەينەھە کە لەسەري دروست دەبن و سەرھتا لەواتاي فەرموودەکە و شرؤفەي ئەو زاراوانەھە دەست پى دەکەين کە تىیدا بەکار ھاتوون.

يەکەم: واتاي رووکەشى فەرموودەکە ئەھەيە: کە ھيچ نەخؤشى و پەتايەک لە کەسيکەھە ناگوزریتەھە بۆ کەسيکى تر و ھيچ شتیک نابیتە ماھەي نەگبەتي و بەدبەختى مرؤف و نەگبەتي و شومی تەنھا لە سى شتدايە، لە: ئافرەت و ئەسپ و خانوودا.

لە رىوايەتەکەي تردا دەفەرمویت: ئەگەر نەگبەتي و شوومی لە شتیکدا ھەبیت، ئەھە لە: ئەسپ و خانو ئافرەتدايە.

بۆيە پىغەمبەري خودا ﷺ ئەم سى شتە پیکەھە باس دەکات؛ چونکە لەسەردەھي نەفاميدا خەلکى پىيان وابوو کە ئەھە سى شتە دەکریت بينە ماھەي نەگبەتي و بەدبەختى مرؤف.

دوھەم: بەر لەھەي تىبينیەکان لەسەر فەرموودەکە بخەينە روو، ھەندى وشە و دەستەواژەي نامۆي تىدايە سەرھتا رافەيان دەکەين؛ چونکە زۆرەي ئەھە ئالۆزيانەي

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۵، کتاب (۷۹) الطب، باب (۴۲) الطيرة، الحديث (۵۴۲۱)، ص ۲۱۷. مسلم، صحيح مسلم، ج ۷، کتاب (۴۰) السلام، باب (۳۴) الطيرة والقال وما يكون فيه الشؤم، الحديث (۵۹۳۸)، ص ۳۴.
۲ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۵، کتاب (۷۰) النکاح، باب (۱۸) ما يتقى من شؤم المرأة، الحديث (۴۸۰۶)، ص ۱۹۵۹. مسلم، صحيح مسلم، ج ۷، کتاب (۴۰) السلام، باب (۳۴) الطيرة والقال وما يكون فيه الشؤم، الحديث (۵۹۳۸)، ص ۳۴.

لەفەرموودەكەدا دروست دەبن پەيوەندىيان بەوانەۋە ھەيە و زۆرئىك لەو حوكمە شەرعىيانەيش كە تئيدا باسكرون ھەر پەيوەستن بەوانەۋە؛ بۇيە پئويستە خوئنەر لئيان بە ناگا بئيت، وشەكانيش بىرتين لە:

- **لَا عَدْوِي**: واتە ھىچ نەخۆشى و پەتايەك لە كەسكەۋە ناگوازئىتەۋە بۇ كەسئىكى تر، مەبەستى فەرموودەكە ئىردەدا قسەكردنە لە سەر لايەنى دەروونى مرؤقى باۋەردار، بەۋەي كە دەبئيت مرؤقى باۋەردار دەروونى ئارام و دئنيا بئيت و باۋەرى وابئيت بەۋەي كە ھەرچى وىستى خۋاى لەسەر نەبئيت نابئيت و ھىچ نەخۆشئىيەكئىش بئ وىستى خوا ناگوازئىتەۋە و توۋشى كەس نابئيت، ئەۋەيش كە وىستى خۋاى لەسەر بئيت گەرانەۋە و رەتبوونەۋەي نئىيە.

دىارە ئەمەيش ئەۋە ناگەيەنئيت كە مرؤف خۋى لەو نەخۆش و نەخۆشئىيانە نەپارئىزئيت كە ئەگەرى گۋاستنەۋەيان لئ دەكرئيت؛ چونكە لە بەرامبەر ئەم فەرموودەيەدا چەندىن فەرموودەي تىمان ھەيە داۋاى ئەۋە دەكەن كە مرؤقى باۋەردار خۋى لەو نەخۆشئىيانە بىپارئىزئيت كە ئەگەرى گۋاستنەۋەيان لئ دەكرئيت و داۋايشى كىردە كە مرؤف نەچئتە شوئىنئىك كە پەتا تئيدا بلاۋە و ئەگەرىش لەشوئىنئىك بوو پەتاي تئيدا بلاۋ بوو با لەو شوئىنە دەرنەچئت.

لە كۆكردنەۋە و كاركردن بە كۋى فەرموودەكان دەگەينە ئەۋ دەرنەجامەي كە پئويستە مرؤقى باۋەردار خۋى لە ھەموو ئەۋ شتانە بەدوور بگرئيت كە ئەگەرى زىان، يان نەخۆشئىيان لئ دەكرئيت، ھەر كاتئىكئىش توشى نەخۆشى، يان نارەحتئىيەك ھات دەبئيت باۋەرى وابئيت كە ئەۋ نەخۆشئىيە لەلايەن خۋاى گەۋرەۋەيە و وىستى ئەۋى لە سەرە و نابئيت بلئيت فلان كەس، يان فلان شت توشى كىردم.

- **وَلَا طِبْرَةَ**: كاتى خۋى عەرەب عادەتئىيان وابوو ئەگەر بىانۋىستايە سەفەرئىك بكەن، يان كارئىكى گىرنگ ئەنجام بەن، بەلاى بالئندەيەكى نىشتوودا دەرپۇشتن و ھەلئيان دەفراند، جا ئەگەر بالئندەكە بە لاى چەپدا بفرىايە ئەۋە سەفەرەكە يان كارەكەيان واز لئ دەھئنا و نەياندەكرد؛ بەلام ئەگەر بالئندەكە بەلاى راستدا بفرىايە ئەۋە سەفەرەكە يان كارەكەيان دەكرد، ئەم جۆرە بىروباۋەرە زۆر بەي كات پەكى كارەكانى دەخستن و نەياندەكرد.

پاشتر ئەم زاراوه‌یه شیوه‌یه‌کی گشتگیرتری وەرگرتوو و به هه‌موو ئەو شتانه گوتراوه که مرۆف به چاوی نه‌گبه‌تی، یان شوومی سه‌یریان ده‌کات، جا کاتیک ئیسلام هاتووو ئەمانه‌ی هه‌موو هه‌لۆه‌شاندۆته‌وه و پێغه‌مبه‌ری خوداش ﷺ لێردا باس له بنه‌ب‌رکردن و نه‌ه‌یشتنی ئەم خووه خراپانه‌ی عه‌ره‌ب ده‌کات.

- **الشُّؤْمُ:** به واتای خراپه و زیان و نه‌گبه‌تی به‌کار دێت.

سینهم: به‌پێی ئەم فه‌رمووده‌یه‌و واتا رووکه‌شه‌که‌ی بێت ده‌کریت ئافه‌رت بێته مایه‌ی نه‌گبه‌تی و شوومی و ئەمه‌یش واتایه‌کی نه‌خوازراوه و دووره له چه‌مکی دادوه‌ری و خودی فه‌رمووده‌که‌یش ئەو جووره واتایه رهن ده‌کاته‌وه؛ چونکه سه‌ره‌تای فه‌رمووده‌که به‌وه ده‌ست پێ ده‌کات که **{لَا طَيْرَةَ}** واته: هه‌یج شتیک نابێته مایه‌ی نه‌گبه‌تی و شوومی مرۆف و کو‌تاییه‌که‌یشی ده‌لێت: **{وَإِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ}**. واته: شوومی له سێ شتدا هه‌یه، جا ئایا ده‌گونجێت سه‌ره‌تای فه‌رمووده‌یه‌ک باس له نه‌بوونی شتیک بکات، وکو‌تاییه‌که‌ی پشترپه‌ستی هه‌بوونی بکاته‌وه؟!.

چوارهم: ئەم جووره رافه‌کردنه سه‌رپێیه جگه له‌وه‌ی له خودی فه‌رمووده‌که‌دا تووشی گرفت وئالۆزیمان ده‌کات، له‌گه‌ڵ چه‌ندین فه‌رمووده‌ی تر له‌و باره‌وه و له‌سه‌ر هه‌مان بابته دیسان تووشی گرفتمان ده‌کات. له‌وانه:

- پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموێت: **{الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ، الطَّيْرَةُ شِرْكٌ}** (ثلاثا).. **{وَلَكِنَّ اللَّهَ يُدْهِبُهُ بِالتَّوَكُّلِ}**^(۱). واته: ناوزه‌دکردنی شتیک به‌وه‌ی که مایه‌ی نه‌گبه‌تییه، یان به‌دبه‌ختییه و زیان به مرۆف ده‌گه‌یه‌نێت، هاوه‌ڵ بۆ خوا بریاردانه، پێغه‌مبه‌ری خودا ﷺ جار ئەمه‌ی دووباره کرده‌وه، پاشان فه‌رمووی: پشت به خواجه‌ستن ئەو جووره گومان و ره‌شبینیانه ده‌ره‌وینێته‌وه.

- له فه‌رمووده‌یه‌کی تردا ده‌فه‌رموێت: **{مَنْ رَدَّتْهُ الطَّيْرَةُ مِنْ حَاجَةٍ فَقَدْ أَشْرَكَ}**. قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا كَفَّارَةُ ذَلِكَ؟. قَالَ: **{أَنْ يَقُولَ أَحَدُهُمْ: اللَّهُمَّ لَا خَيْرَ إِلَّا خَيْرُكَ، وَلَا طَيْرَ إِلَّا طَيْرُكَ، وَلَا**

۱ - أبو داود، سنن أبي داود، ج ۲، كتاب (۲۹) الطب، باب (۲۴) في الطيرة، الحديث (۳۹۱۰)، ص ۴۰۹. وقال الألباني: حديث صحيح. ابن ماجه، سنن ابن ماجه، ج ۲، كتاب (۳۱) الطب، باب (۴۳) باب من كان يعجه الفأل ويكره الطيرة، الحديث (۲۵۳۸)، ص ۱۱۷.

إِلَهَ غَيْرِكَ^(١). واتە: هەر كەسێك رەشبینی و بە شووم سەیرکردنی شتێك وای لێ بكات واز لە كارەكەى بەهێنیت، ئەوێ وەك ئەوێهە هاوێلێ بۆ خۆى گەورە بڕیار داویت^(٢). هاوێلەكانى پرسییان: ئەى چ شتێك تاوانێكى لەو جۆرە دەسپێتەو؟ فەرمووی: با ئەو كەسە بێت: خۆیە هێچ سوودێك نییە مەگەر ئەوێ نەبێت كە لە تۆوێ دیت و هێچ نەهامەتى و بەلایەكیش نییە و نابێت مەگەر ئەوێ نەبێت كە لە لای تۆوێ دیت، هێچ بەرستراویكیش بە حەق نییە جگە لە زاتى تۆ نەبێت.

كەواتە لەم فەرموودەیهەدا پێغەمبەرى خۆدا ﷺ ئەم جۆرە بۆچوونە بە هاوێلەبڕیاردان و بێباوەرى لە قەلەم دەدات، ئیستا پرسیارەكە ئەوێهە ئایا رۆى تى دەچیت پێغەمبەرى خۆدا ﷺ خۆى بفرمویت ئەمانە شىرك و بى باوەرپین و لەو لایشەوێ خۆى ئافەرت بە ماى نەگبەتى و شوومى لە قەلەم بدات و سەیر بكات؟!.

پینجەم: بە پێچەوانەى ئەم جۆرە تێگەشتنە هەلەوێهە لەو فەرموودانەى پێشوو، چەند فەرموودەیهكى تری ڕوون و رەوانمان هەیه كە ئافەرت بە ماى خێر و ئاسودەى و خۆشگوزەرانى ناو دەبات، لەوانە:

- پێغەمبەرى خوا ﷺ لە فەرموودەیهەدا دەفرمویت: **{لَا شَوْمَ. وَقَدْ يَكُونُ الْيَمْنُ فِي الدَّارِ، وَالْمَرْأَةِ، وَالْفَرَسِ}**^(٣). واتە: هێچ شتێك نییە ببێتە ماى نەگبەتى و بەدبەختى مەرۆف، ئەگەر خێر و چاكە لە شتێكدا هەبێت، ئەوێ لە خانوو، ئافەرت و ئەسپداى.

- لە فەرموودەیهەكى تردا دەفرمویت: **{الدُّنْيَا مَتَاعٌ وَخَيْرُ مَتَاعِ الدُّنْيَا الْمَرْأَةُ الصَّالِحَةُ}**^(٤). واتە: دۇنيا هەمووى خۆشییەكى كەمە و باشترین و چاكترین خۆشى دۇنياش ژنێكى باش و گونجاو.

١ - الإمام أحمد، المسند، ج١١، الحديث (٧٠٤٥)، ص٦٢٢. حسنه الأرنؤوط وصححه الألباني في صحيح الجامع برقم ٦٢٦٤.

٢- چونكە سوود و زيان تەنها بە دەستی خۆى گەورەیه و هەر كەس پێى وابێت شتێكى تر دەتوانێت زيان، یان سوودى پێ بگەیهنیت، وەك ئەوێ وایە كە هاوێلێ بۆ خۆى گەورە بڕیار داویت.

٣ - الترمذی، سنن الترمذی، ج٥، كتاب (٤٥) العلم، باب (٥٨) ما جاء في الشؤم، الحديث (٢٨٢٤)، ص١٣٦. وصححه الألباني: في صحيح الجامع حديث رقم (٧٥٠٠). ابن ماجه، سنن ابن ماجه، ج١، كتاب (٩) النكاح، باب (٥٥) ما يكون فيه اليمن والشؤم، الحديث (١٩٩٢)، ص٦٤٢.

٤ - مسلم، صحيح مسلم، ج٤، كتاب (١٨) الرضاع، باب (١٧) خير متاع الدنيا المرأة الصالحة، الحديث (٣٧١٦)، ص١٧٨. ابن حبان، صحيح ابن حبان، ج٩، ذكر البيان بأن المرأة الصالحة للمؤمن خير متاع الدنيا، الحديث (٤٠٣١)، ص٣٤٠.

شەشەم: بە کۆکردنەوێ وای لێکدانی واتای کۆی ئەو فەرموودانە هەڵەیه ئێمە بۆلێن ئافەرت خۆی بۆ خۆی دەبێتە مایە خراپە و شومی یاخود خۆشگوزەرانی و بەختەوهری؛ چونکە وەکو گوتمان خۆی گەورە هیچ دروستکراویکی خۆی نەکردۆتە مایە نەگبەتی و شوومی بۆ خەلکی تر؛ بەلام دەتوانین بۆلێن ئاکار و رەفتارەکانی ئافەرت دەکریت هەندیک جار وای لێ بکەن بێتە مایە خۆشەختی، یان بەدبەختی بۆ خۆی و خەلکانی تریش و ئەم خالەیش لەنیوان پیاوان و ئافەرەتاندا هاوبەشە وچۆن ژنیکی بەدخوو و خراپ دەبێتە مایە نەگبەتی و سەرگەردانی بۆ پیاو و خیزان، بەهەمان شیوە پیاویکی بەدخوو و خراپیش دەبێتە مایە نەگبەتی و سەرگەردانی بۆ ژن و خیزان، هەر وەک چۆن ئەسپێکی سەرکێش و نالەبار یان خانوو بەهۆی دراوسێی خراپەوێ دەکریت ببە مایە بەدبەختی مەرۆف، مەرۆفەکان خۆشیان بەهۆی ئاکاری بەدیانهوێ دەکریت ببە مایە بەلاو نارەحەتی بۆ گیانی یەکتەر. شیخ تەقیەددینی سوبوکی لە رافەیی ئەو فەرموودانەدا دەلێت: (إشارة إلى تخصيص الشؤم بالمرأة التي تحصل منها العداوة والفتنة، لا كما يفهمه بعض الناس من التشاؤم بكعبها، وإن لها تأثيراً في ذلك وهو شيء لا يقول به أحد من العلماء، ومن قال ذلك فهو جاهل، وقد أطلق الشارع على من نسب المطر إلى النوء الكفر، فكيف من نسب ما يقع من الشر إلى المرأة)^(١). واتە: ئەم فەرموودانە ئاماژەن بە تاییبەتکردنی شومی و نەگبەتی بەو ئافەرەتانە کە بەهۆی کردووە بەد و خراپەکانیانەوێ دەبنە مایە بەلا و نەگبەتی بۆ مەرۆف، نەک وەکو ئەوێ کە خەلکانیک تیی دەگەن کە خۆدی ئافەرەتەکە خۆی بێتە مایە شومی و نەگبەتی، یان خۆدی ئافەرەت کاریگەری هەبێت لەسەر ئەو، هیچ زانیایەکیش ئەوێ نەگوتووە و هەرکەس ئەوێ بێت ئەو نەزانە؛ چونکە پیغەمبەری خوا ﷺ ئەو کەسە بە کافر و بیباوەر لە قەڵەم داوێ کە بارینی باران دەداتە پال ئەستێرە و دەلێت: فلأن ئەستێرە بارانمان بۆ دەبارینیت، ئەو دەبیت حالی ئەوانە چۆن بیت کە هەرچی خراپەیهێک روو دەدات دەیدەنە پال ئافەرەت و دەلێن: مایە شەرە.

هەوتەم: هەر وەک چۆن ئەم جۆرە رافەکردنە کێشە و ئالۆزیمان لەگەڵ فەرموودەکانی تردا بۆ دروست دەکات، بە هەمان شیوە لەگەڵ خۆدی قورئانیش ئالۆزیمان

بۆ دروست دهکات؛ چونکه هه‌میشه قورئان ئه‌و جووره ره‌شبینی و بیر و باوهره به‌د و گومان‌او‌ییانه‌ی وه‌ک ئاکاری بی‌باوهران باس کردوه و هه‌میشه ئه‌وان تۆمه‌تی نه‌گبه‌تی و شوومییان داوته پال خه‌لکانی تر، هه‌ر بۆ نمونه:

- خوای گه‌وره دهرباره‌ی هه‌لۆیستی گه‌لی موسا (سه‌لامی خوای لی بیت) له‌و باره‌یه‌وه ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿فَإِذَا جَاءَتْهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطَّيَّرُوا بِمُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَلَا إِنَّمَا طَائِرُهُمْ عِنْدَ اللَّهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾^(۱). واته: ئه‌گه‌ر تووشی خیر و خو‌شیه‌ک بهاتنایه ده‌یانگوت؛ ئه‌وه هی چاکی و باشی خو‌مانه و دیاره شان و با‌لمان هه‌لی ده‌گریت؛ به‌لام ئه‌گه‌ر تووشی ناخو‌شی، یان زیانیک بهاتنایه، ده‌یانگوت ئه‌مه هه‌مووی شومی و نه‌گبه‌تی موسا و شوینکه‌وتوه‌کانی‌تی ئیمه‌یشی گرتۆته‌وه، خوای گه‌وره وه‌لامی ئه‌و بی‌باوهریه‌یان ده‌داته‌وه و ده‌فه‌رمو‌یت: هه‌موو ئه‌و نه‌گبه‌تی و نه‌هامه‌تی‌یانیه‌ی که توشیان دیت لای خوای گه‌وره‌ویه و به‌هۆی کرده‌وه‌ی به‌دی خو‌یا‌نه‌وه‌یه، به‌لام زۆریکیان نه‌فامن و تی ناگه‌ن.

- دهرباره‌ی هه‌لۆیستی گه‌لی شه‌موودیش به‌رامبه‌ر صالح پی‌غه‌مبه‌ر (سه‌لامی خوای لی بیت) ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَالُوا اطَّيَّرْنَا بِكَ وَبِمَنْ مَعَكَ قَالَ طَائِرُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ﴾^(۲). واته: تۆ و شوینکه‌وتوانت بو‌ونه‌ته مایه‌ی شوومی و نه‌گبه‌تی بۆ ئیمه - دیاره ئه‌مانیش له‌سزای بی‌باوهریه‌که‌یاندا خوای بالاده‌ست تووشی قات و قری و نار‌ه‌حه‌تی کردبوون- صالحیش (سه‌لامی خوای لی بیت) پی‌ ده‌گوتن، هه‌رچی به‌لا و نه‌گبه‌تی‌تان به‌سه‌ر دیت له‌لای خوای گه‌وره‌ویه وئه‌و تاقیتان ده‌کاته‌وه و هیج تاوان و ده‌سه‌لاتی ئیمه‌ی تیدا نییه.

- دهرباره‌ی هه‌لۆیستی گه‌لی‌کی تری بی باوهر به‌رامبه‌ر پی‌غه‌مبه‌ره‌کانیان له‌سوره‌تی یاسیندا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِن لَّمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾^(۳).

۱ - سورة الأعراف: الآية: ۱۳۱.

۲ - سورة النمل: الآية: ۴۷.

۳ - سورة يس: الآية: ۱۸.

واته: ئیوه بوونه‌ته مایه‌ی شوومی و نه‌گبه‌تی بۆ ئیمه^(۱) و نه‌گهر ئیوه ده‌ست له‌م بېر و بانگه‌وازه‌ه‌ه‌لنه‌گرن ده‌تانکوژین و تووشی سزای سه‌خت و دژورتان ده‌که‌ین.

که‌واته وه‌ک ده‌بینین هه‌میشه‌ خه‌لکانی بۆ باوه‌ر نه‌و جو‌ره‌ گومان و ره‌شبینیانه‌یان هه‌بووه به‌رامبه‌ر خه‌لکانی تر، نه‌م جو‌ره‌ بېرکردنه‌وانه‌ دوورن له‌ خه‌لکی باوه‌ر‌دار؛ چونکه‌ خه‌لکی باوه‌ر‌دار هه‌میشه‌ پێی وایه‌ که‌ جگه‌ له‌ خوای بالاده‌ست هه‌یج که‌سی تر توانای نه‌وه‌ی نییه‌ که‌ سوود، یان زیان به‌ مرۆفه‌کان بگه‌یه‌نێت و خودی مرۆف خۆی نابێته‌ مایه‌ی نه‌گبه‌تی، یان شوومی و هه‌رامیشه‌ و سه‌یری که‌س بکریت؛ به‌لام ده‌کریت مرۆف به‌هۆی کرده‌وه‌ی به‌دی خۆیه‌وه‌ توشی نارده‌حه‌تی و نه‌گبه‌تی بێت.

ئێستا ده‌پرسین ئایا ده‌گونجی‌ت پێغه‌مبه‌ری ئیسلام ﷺ بێت و نه‌م کولتوو‌ره‌ به‌د و خراپه‌ی میله‌له‌تانی بۆباوه‌ر له‌ناو موسه‌لماناندا زیندوو بکاته‌وه‌ و پیکهاته‌یه‌کی سه‌ره‌کی ژیان و بوون که‌ ئافه‌رته‌ به‌ نه‌گبه‌تی و شوومی بناسینێت؟!.

هه‌شتم: به‌هۆی نه‌و هۆکارانه‌ی که‌ باسمان کرد خاتوو عایشه‌ به‌ توندی ره‌خنه‌ی له‌ شیوازی گێرانه‌وه‌ی نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ گرتوو و تێیدا گله‌یی له‌ نه‌بوهوره‌یره‌ کردوو که‌ فه‌رمووده‌که‌ی به‌و شیویه‌ گێراوه‌ته‌وه‌ وله‌و باره‌یه‌وه‌ پێشه‌وا ئه‌حمه‌د فه‌رمووده‌یه‌که‌مان بۆ ده‌گێرێته‌وه‌ و ده‌لێت: (أَنَّ رَجُلَيْنِ مِنْ بَنِي عَامِرٍ دَخَلَا عَلَى عَائِشَةَ فَقَالَا: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: الطَّيْرَةُ فِي الْفَرَسِ، وَالْمَرْأَةُ، وَاللِّدَارُ، فَغَضِبَتْ غَضَبًا شَدِيدًا، وَقَالَتْ: (مَا قَالَهُ). وَإِنَّمَا قَالَ: إِنَّ أَهْلَ الْجَاهِلِيَّةِ كَانُوا يَتَطَيَّرُونَ مِنْ ذَلِكَ)^(۲). واته: دوو پیاو چونه‌ لای خاتوو عایشه‌ وگوتیان: نه‌بو هوره‌یره‌ ده‌لێت: نه‌سپ و ئافه‌رت و خانوو ده‌کریت ببنه‌ مایه‌ی به‌دبه‌ختی و شوومی بۆ مرۆف. خاتوو عایشه‌ که‌ گوێی له‌مه‌ بوو زۆر تو‌ره‌ بوو گو‌تی: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ شتی وای نه‌فه‌رموو، به‌لکو فه‌رموو‌یه‌تی: خه‌لکی له‌ سه‌رده‌می نه‌فامییدا نه‌م شتانه‌یان به‌ مایه‌ی به‌دبه‌ختی و شوومی سه‌یر ده‌کرد.

۱- خوای گه‌وره‌ له‌ سزای بۆباوه‌ری و که‌له‌ ره‌هقیاندا کۆمه‌لێک ده‌رد و نارده‌حه‌تی بۆ نارده‌بوون تا بېر بکه‌نه‌وه‌ و بگه‌رێنه‌وه‌؛ به‌لام نه‌وان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ زیاتر گو‌مرا ده‌بوون و به‌ پێغه‌مبه‌ره‌کانیان ده‌گوت: هی نه‌گبه‌تی و شوومی ئیویه‌ ئیمه‌ نه‌مانه‌مان به‌سه‌ر دێت.

كەۋاتە ئەبو ھورەيرە ئەو بەشەى فەرموودەكەى بىر چوۋە يان ھەر ئاگا لى نەبوۋە
كە پېغەمبەرى خۇا ﷺ ئەو قسەيەى وەك نەرىتى سەردەمى نەفامى باس كىردە نەك وەك
بۇچوۋنى خەلكانى موسولمان.

نۆيەم: ئامانجى سەرەكى ئەم فەرموودانەى پېغەمبەر ﷺ رەۋاندىنەھۋە و
رېشەكىشكردىنى ئەو بىر و بۇچوۋن و گومانانەيە كە لەۋانەيە لە ناخى ھەندىك لە
ھاۋەلاندا مايبىت لە پاشماۋەكانى سەردەمى نەفامى و سىپىنەھۋى ئەو دابونەرىتانەيە كە
لەگەل ئىسلام يەك ناگرنەھۋە وراستكردىنەھۋى ھەندىك چەمكى بىرۋاۋەرە لە ناو
موسلماناندا. ھەر بۇيەشە ئەو زاراۋانەى كە لە فەرموودەكاندا ھاتوۋن لە نموۋنەى
(عَدْوَى^(۱)، طَيْرَة^(۲)، هَامَة^(۳)، صَفْر^(۴)، نَوء^(۵)، غُول^(۶)) كۆمەللىك زاراۋەن لە سەردەمى نەفامىدا
باو بوۋن و زۆر حىسابيان بۇ كراۋە و زۆر بەرز نرختىنراۋن، بەلام لە ئىسلامدا ھىچ بايەخ
و نرختىكان بۇ دانەنراۋە.

-
- ۱ - عَدْوَى: واتە ھىچ نەخۇشى و پەتايەك لە كەسىكەۋە ناگوارزىتەۋە بۇ كەسىكى تر.
 - ۲ - طَيْرَة: بە شىۋەيەكى گشتىي بە ھەموو ئەو شتانە گوتراۋە و دەگوترىت كە مرؤف بە چاۋى نەگبەتى يان شومى سەبرىان بكات.
 - ۳ - هَامَة: ئەمەش دىسانەۋە خويەكى ترى خراپى ناو كۆمەلگەى نەفامى بوو كە برۋايان وابوو كاتىك كەسىكان لى دەكوژرىت، شتىك لەلەى سەريەۋە لە قەبرەكەيەۋە دېتە دەرەۋە و بەردەۋام ھاۋار دەكات دەللىت تىنوۋمە تىنوۋىتىم بشكىن، ھەتا بكوژەكەى نەكوژنەۋە بەردەۋام ھەر وا دەبىت و وا دەللىت، ھەندىكى تىرىش دەللىن مەبەست لە (هَامَة) كوندە پەپوۋە كە ئەگەر لە سەر ھەر مالىك بىنىشتايەتەۋە پىيان وابوو كە دەبىتە مايەى كاۋل بوۋن و تىك چوۋنى ئەو مائە.
 - ۴ - صَفْر: ھەندىك لە زانايان دەللىن (صَفْر) نەخۇشىيەكى سك يەشە بوۋە بە ھۇى كرمىكەۋە دروست دەبوۋ، لە ناو عەرەبدا وا باو بوۋە كە ئەو نەخۇشىيە دەگوارزىتەۋە. ھەندىكى تر دەللىن مەبەست لە (صَفْر) مانگى صفر بوۋە كە عەرەب بە مانگىكى شوم و نەگبەتايان زانىۋە و سەير كردوۋە.
 - ۵ - نَوء: قۇناغىكە لە قۇناغەكانى مانگ، ھەندىكىش دەللىن ناۋى ئەستىرەيەك بوۋە و كاتى خۇى پېش ھاتنى ئىسلام كاتىك كە باران بارىبىت گوتويانە بە ھۇى ئەو ئەستىرەيەۋە بارانمان بۇ دەبارىت.
 - ۶ - غُول: لەناۋ عەرەبدا وا باو بوۋە كە (غُول) جنۇكەيەكە لە دەشت و دەر و چۆلەۋاندا پەيدا دەبىت و بە جەندىن شىۋە خۇى دەگۆرپىت و رىگە لە خەلكى و كارۋانچى ون دەكات و دەيانفەوتىنپىت.

فه‌رمووده‌ی شه‌شم

عَنْ جَابِرِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ : { أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ رَأَى امْرَأَةً، فَدَخَلَ عَلَى زَيْنَبَ بِنْتِ جَحْشٍ فَقَضَى حَاجَتَهُ مِنْهَا، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى أَصْحَابِهِ فَقَالَ لَهُمْ: إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، وَتُدْبِرُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ، فَإِذَا أَبْصَرَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً فَلْيَاتِ أَهْلَهُ؛ فَإِنَّ ذَلِكَ يَرُدُّ مَا فِي نَفْسِهِ }^(۱).

دیاره ئەم فه‌رمووده‌یه‌ش هاوشیوه‌ی فه‌رمووده‌کانی تر ئەگەر ته‌نیا رافه‌کردنیکی رووکه‌شی بۆ بکه‌ین ئەوا توشی کۆمه‌لێک ئالۆزی و گومانمان ده‌کات، جا بۆ ره‌واندنه‌وه‌ی ئەو ئالۆزی و گومانانه و تیگه‌یشتنی زیاتر له‌ چه‌مه‌که‌کانی فه‌رمووده‌که، ئەم چه‌ند خاله‌ ده‌خه‌ینه روو و سه‌ره‌تا له‌ رافه‌کردنی فه‌رمووده‌که‌وه ده‌ست پێ ده‌که‌ین:

یه‌که‌م: جابری کورپی عه‌بدوڵلا ده‌فه‌رموویت: پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئافره‌تیکی بینی، پاشان چوو له‌ زه‌ینه‌بی کچی جه‌حشی خیزانی و پاشان هاته‌وه‌ لای هاوه‌لانی و پێی فه‌رموون: ئافره‌ت له‌ سه‌ر شیوه‌ی شه‌یتان روو ده‌کات و له‌سه‌ر شیوه‌ی شه‌یتان پشت هه‌لده‌کات، هه‌ر یه‌که‌یکتان ئافره‌تیکی بینی و سه‌رنجی راکیشا باجیته‌ لای خیزانی، ئەوه‌ شوینه‌واری ئەو سه‌رنج و کاریگه‌رییه‌ له‌سه‌ر ده‌روونی لا ده‌بات.

دووه‌م: مه‌به‌ست له‌ وشه‌ی { الْمَرْأَةُ } له‌ فه‌رمووده‌که‌دا که ده‌فه‌رموویت { الْمَرْأَةُ } هه‌رچه‌ند به‌ گشتگیری گوزارشتی لێ کراوه، به‌لام مه‌به‌ست لێی ره‌گه‌زی مێ نییه، به‌لکو ته‌نها ئەو ئافره‌تانه‌یه که نامه‌هره‌من و به‌شیوازیك ده‌چنه‌ ده‌روه و خۆیان ده‌رازینه‌وه که به‌ هۆیانه‌وه‌ پیاوان توشی تاوان و گونا‌ه‌ ده‌بن و به‌هیچ شیوه‌یه‌که فه‌رمووده‌که دایک، یان کچ، یان خوشک، یان ئەو ئافره‌تانه‌ ناگریته‌وه که پابه‌ند به‌رپناییه‌ شه‌رعیه‌که‌نه‌وه ده‌چنه‌ ده‌روه؛ چونکه ئەمانه‌ قه‌ت جیی سه‌رنجی به‌دی پیاو نین و کاریگه‌ری خرابی له‌سه‌ر دروست ناکه‌ت؛ که‌واته هه‌رچه‌ند وشه‌که به‌گشتی هاتوو و گوزارشتی لێ کراوه، به‌لام مه‌به‌ست پێی که‌سانیک‌ی تایبه‌تن.

ئهم شیوازی گوزارشتکردنه‌ش له‌ زمانی عه‌ره‌بی و له‌شه‌رعیشدا زۆره و ته‌نانه‌ت له‌ قورئانیشدا به‌کار هاتوو، بۆ نموونه‌ خ‌وای گه‌وره له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموویت: ﴿أَمْ يَحْسُدُونَ

۱ - مسلم، صحیح مسلم، ج، ۴، کتاب (۱۷) النکاح، باب (۲) ندب من رأى امرأة فوقعت في نفسه إلى أن يأتي امرأته أو جاريته فيواقعها الحديث (۳۴۷۳)، ص ۱۲۹. الإمام أحمد، المسند، ج ۲۲، الحديث (۱۴۵۳۷)، ص ۴۰۷.

النَّاسَ عَلَىٰ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ ﴿١﴾ . واته: یان ئه‌وان - بیباوه‌پران - ئیره‌یی به‌و خه‌لکانه ده‌په‌ن که خوا له میهره‌بانی خو‌یه‌وه به‌خششی له‌گه‌ل کردوون، جا هرچه‌ند وشه‌ی ﴿النَّاسَ﴾ له زمانی عه‌ره‌بیدا وشه‌یه‌کی گشتگیره و هه‌موو خه‌لکی ده‌گریته‌وه، به‌لام له‌م نایه‌ته‌دا مه‌به‌ست پی‌ی ته‌نها پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و ئومه‌ته‌که‌یه‌تی.

که‌واته هه‌ر چۆن وشه‌ی ﴿النَّاسَ﴾ له نایه‌ته‌که‌دا هه‌موو خه‌لکی ناگریته‌وه، وشه‌ی {الْمَرْأَةُ} یش له فه‌رمووده‌که‌دا هه‌موو ره‌گه‌زی میینه ناگریته‌وه به‌لکو به‌شیکی تایبه‌ت له ئا‌فره‌تان ده‌گریته‌وه که نامه‌حره‌من و به‌هۆی پابه‌ندنه‌بوونیان به‌پ‌یکاره شه‌رعیه‌یه‌کانه‌وه له کاتی ده‌رکه‌وتنیان کاریگه‌ری خراپ له‌سه‌ر پیاوان دروست ده‌که‌ن.

سینیه‌م: کاتیک پی‌غه‌مبه‌ری خودا ﷺ ده‌فه‌رموویت: ئا‌فره‌ت له‌سه‌ر شیوه‌ی شه‌یتان روو ده‌کات و له‌سه‌ر شیوه‌ی شه‌یتان پشت هه‌ل‌ده‌کات، دیاره مه‌به‌ستی ئه‌وه نییه که ئا‌فره‌ت وه‌ک شه‌یتان وایه؛ چونکه ئه‌م جو‌ره تی‌گه‌یشتنه دژ ده‌وه‌ستیته‌وه له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌و ده‌قانه‌ی قورئان و سونه‌ت که باس له جوانی ورپز و گه‌وره‌یی مرۆفه‌کان و نه‌وه‌کانی ئاده‌م ده‌که‌ن به‌گشتیی، جا ئایا ده‌گونجیت پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ به‌ پی‌چه‌وانه‌ی ئه‌و هه‌موو ده‌قانه‌وه ره‌گه‌زیکی سه‌ره‌کی مرۆفایه‌تی که ئا‌فره‌ته به‌ شه‌یتان بشو‌به‌ی‌نی؟!.

بۆیه زۆر هه‌له‌یه ئه‌گه‌ر ئیمه بلین یان واتیب‌گه‌ین که پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رموویه‌تی ئا‌فره‌ت وه‌کو شه‌یتان وایه، به‌لکو مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که ئه‌و کاریگه‌رییه‌ی جوانیی ئا‌فره‌ت له‌سه‌ر پیاوی دروست ده‌کات و ئاکامه‌که‌یشی وه‌کو ئه‌و کاریگه‌رییه‌ وایه که شه‌یتان له‌سه‌ر خه‌لکی دروستی ده‌کات له‌پ‌ی رازاندنه‌وه‌ی حه‌رامه‌کانه‌وه.

چواره‌م: مه‌به‌ستی ئه‌و لی‌کچواندنه له‌نیوان شه‌یتان و ئه‌و ئاکاره نه‌خوازاوه‌ی ئا‌فره‌تاندا بی‌زراندن وقی‌زه‌ونکردن و ده‌رخستنی ر‌ووی راستی دیمه‌نی حه‌رامه‌کانه تا باوه‌پ‌داران به‌ناگایی و ورپاییه‌وه مامه‌له‌یان له‌گه‌ل بکه‌ن و به‌هۆیانه‌وه فریو نه‌خۆن و ئالوده‌یان نه‌بن، جا هه‌رچه‌ند دیمه‌نی ئه‌و جو‌ره ئا‌فره‌ته نامه‌حره‌مانه له‌پ‌روه‌که‌شدا جوان و سه‌ره‌نج راکیش بن؛ به‌لام ئه‌و دیمه‌نانه له‌پ‌راستیدا داوی شه‌یتانن که ده‌یه‌و‌یت به‌هۆیانه باوه‌پ‌داران له‌خسته ببات.

خوای گهوره‌یش له‌قورئاندا ئهم شیوازه‌ی له‌لیکچواندن بۆ هه‌مان مه‌به‌ست به‌کار هیناوه وئه‌وه‌تا کاتیک باسی خواردنی دانیش‌توانی دۆزه‌خ ده‌کات باسی دره‌ختی ﴿الزُّقُومُ﴾ ده‌کات، که خواردنی خه‌لکی دۆزه‌خه‌ وه وه‌سفی به‌ره‌که‌یدا ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿طَلَعَهَا كَأَنَّهٗ رُؤُوسُ الشَّيَاطِينِ﴾^(۱). واته: به‌ری ئه‌و دا‌ره له ناشیرینی و نه‌خو‌ازرا‌وییدا وه‌کو سه‌ری شه‌یتانه‌کان وایه.

پینجهم: که‌واته مه‌به‌ستی سه‌ره‌کی فه‌رمو‌وده‌که ئه‌وه نییه که له رو‌وکه‌شه‌که‌یدا ده‌رده‌که‌و‌یت، به‌لکو مه‌به‌سته‌که‌ی نا‌گادا‌ر‌کر‌دنه‌وه‌ی خه‌لکانی بر‌واداره له کۆمه‌لیک خال که گر‌نگ‌ترینیان ئه‌مانه‌ن:

۱- ئه‌و رۆله خراپه‌ی که شه‌یتان له‌نیوان پیاوان و ئافره‌تانی نامه‌هره‌مدا ده‌بی‌ن‌یت، به‌وه‌ی که هه‌رکات پیاو ئافره‌تیکی نامه‌هره‌م ده‌بی‌ن‌یت ئیتر شه‌یتان هه‌تا ئه‌و ئافره‌ته د‌یت و تی‌په‌ر ده‌بی‌ت وله‌چاوی وون ده‌بی‌ت له هه‌ولێ ئه‌وه‌دایه که چۆن جوانییه‌کانی ئه‌و ئافره‌ته لای ئه‌و پیاوه بر‌از‌ین‌یت‌ه‌وه و پ‌یی فریو بدات وبه‌هۆیه‌وه تووشی ناپاکی و حه‌رامی بکات، له کاتیکدا ئه‌و رۆله بۆنیوانی هاوسه‌ره شه‌رعیه‌کان نابین‌یت که له‌وانه‌یه هه‌ندی‌ک جار پیاو خ‌یزانه‌که‌ی خۆی چه‌ند قاتی ئه‌و ئافره‌تانه جوانتر بی‌ت، به‌لام شه‌یتان هه‌میشه هه‌ولێ که‌م‌کر‌دنه‌وه‌ی به‌های جوانی حه‌لاله‌کان ده‌دات وله‌به‌رامبه‌ردا حه‌رامه‌کانمان بۆ ده‌را‌ز‌ین‌یت‌ه‌وه، هه‌ر وه‌ک چۆن به‌هه‌مان داو باوکه ئاده‌میشی له‌به‌هه‌شت به‌ده‌ر‌کردن دا کاتیک به‌های ئه‌و هه‌موو ناز و نیعمه‌ته‌ی به‌هه‌شتی له‌بیر بر‌ده‌وه و خولیا‌ی حه‌زو ئاره‌زوی خسته سه‌ر تاقه‌ دار‌یک که‌هیچ به‌هایه‌کی ئه‌وتۆی نه‌بوو جه‌گه له‌وه‌ی که‌خوای گه‌وره قه‌ده‌غه‌ی کر‌دبوو تا دوا‌جار قه‌ناعه‌تی پ‌یکرد که ل‌یی بخوات وبه‌و هۆیه‌یشه‌وه له‌به‌هه‌شت ده‌ر‌کرا.

که‌واته ئامانجی فه‌رمو‌وده‌که ئاماز‌ه‌یه به‌ر‌پۆلی خراپ‌ی شه‌یتان نه‌ک ئافره‌تان.

۲- نا‌گادا‌ر‌کر‌دنه‌وه‌ی ئافره‌تانه له‌وه‌ی که‌ئهو کاریگه‌رییه نه‌ر‌ینی و یاسا‌غانه‌ی ئه‌وان ده‌یانه‌و‌یت له‌ر‌پی ده‌رخسته‌نی حه‌رامه‌کانه‌وه دروستی بکه‌ن له‌سه‌ر پیاوان ئه‌وه هه‌مان رۆل

و كارى شەھىتانە و پېۋىستە ئەۋان ئاگادارى خۇيان بن كە نەبنە دەستبار وھاوكارى شەھىتان لەفرىودانى پىاوان.

۳- ئاگادار كىرندەۋەي پىاۋانە كە پېۋىستە چاۋ لەئاستى ئافرەتانى نامەحرەم نەۋى بىكەن ونەكەونە داۋى شەھىتان وبەو جۆرە پازاندەۋە و فرىودانە تەفرە نەخۇن وسنورەكانى خۋاى گەۋرە نەبەزىن.

شەشم: سەرەپاى ئەۋەي كە پىغەمبەرى خودا ﷺ لە بىرگەي يەكەمى فەرموودەكەدا و لە رىي ئەو جۆرە تەشەببەھەۋە وىستۋىھەتى قەناعەت بە ھەردوو رەگەزى مرۇقى باۋەردار بىكات، كە ۋاز لەو جۆرە كارانە بەھىنن و شوپىنى نەكەون، بەلام لەگەل ئەۋەشدا دەزانىت كە خەلكانىكى زۆر ھەن دەبنە نىچىرى شەھىتان و لە ساتىك لە ساتەكانى باۋەركىزىدا توشى ئەم جۆرە ھەرامانە دەبن، بۇيە ۋەك مامۇستايەكى دلسۆز و نوژدارىكى لىزان ھەۋلى ئەۋەي داۋە كە بە زووترىن كات كارىگەرىي ئەو تاۋانە لەسەر ناخى بىرۋاداران بىسپىتەۋە و رىگەي خۇرپىزگار كىرندىن نىشان بىدات و دەفەرموئىت: ھەر يەككىكتان ئافرەتتىكى بىنى و سەرنجى راكىشا بابچىتە لاى خىزانى، ئەۋە شوپىنەۋارى ئەو سەرنجە و كارىگەرىيەكەي لەسەر دەروونى لا دەبات.

حەوتەم: ئەم شىۋازەي كە جابر فەرموودەكەي پى دەگىرپىتەۋە شىۋازىك بوۋە لە شىۋازەكانى فىركىرنى پىغەمبەر ﷺ بۇ ھاۋەلانى، كە زۆركات ھەۋلى داۋە بە شىۋەيەكى كىردارى و ۋەك مامۇستايەك خۇي كارىك بىكات لە پىش چاۋى ھاۋەلەكانى تا ئەۋانىش چاۋى لىبىكەن و شوپىنپى ھەلبىگرن؛ چۈنكە جابر دەفەرموئىت پىغەمبەرى خوا ﷺ ئافرەتتىكى بىنى و پاشان چوۋە لاى زەينەبى كچى جەھشى خىزانى.. ھتد.

ھەشتەم: ھەرچەندە خەلكانىكى نەفس نزم و كەم فرسەت ھەۋلىان داۋە ئەم فەرموودەيە بەو شىۋازەي كە لەگەل رەۋشتى بەد و دەروونى نەخۇشياندا دەگونجىت رافە بىكەن، كە گۋايە ھۆكارى ھاتنى فەرموودەكە ئەۋەيە كە پىغەمبەرى خودا ﷺ ئافرەتتىكى بىنىۋە وزۆر كارى تىكىردۋە وپاشان يەكسەر لەدانىشتەكە ھەستاۋە وچۈتە لاى خاتوو زەينەبى خىزانى و دواتر گەراۋتەۋە لاى ھاۋەلەكانى وئەو فەرموودەيە فەرموۋە.

بەلام ئەم جۆرە وێنا کردنە زۆر دووره لەپراستی و لەرەهوشتی بەرزى پێغەمبەرى خوداوه ﷺ لەبەر ئەم هۆکارانەى لای خوارەوه:

١- لە هیچ کام لە رىواتەکانى ئەم فەرموودەيەدا باسى ئەو ئافەرتە نەهاتوووە کە ئايا كئ بوو، پير بوو، يان گەنج، جوان بوو، يان ناشرين، تا بزانيان كاريگەرى هەبوو لەسەر پێغەمبەرى خودا ﷺ يان نا.

٢- ئايا رپى تێدەچيێت كە زاتيكي وهكو پێغەمبەرى خودا ﷺ كەخوای گەوره خوێ شاپهتێ رەهوشت بەرزى وخواناسى بۆ دەدات، لەكاتيكدان لەنيوان هاوولانيدايە وسەرقالى ئامۆژگاريكردنيانە چاو بېرپيته ئافەرتيكي نامەحرەم كە بەو ناوهدا گوزەر دەكات و بەو شيويه كارى تيبكات كەخوێ پيئەگيريت ويەكسەر دانيشتنەكە جي بهيلايت و بېرواته لای خيزانى، ودواتريش شەرم نەكات و بېت هۆكاري رويشتنەكەى لای هاوولانى بەو شيويه باس بكات؟!.

٣- ئايا رپى تێدەچيێت پيغەمبەريك كە بەر لەپيغەمبەرايەتى ولەتەمەنى لاويتيشيدا خراپەيەكى لئ نەبينراييت ئيستا وپاش ئەو هەموو تەمەنە وپاش پلەى بەرزى پيغەمبەرايەتى ولە كاتى بوونى ئەو هەموو خيزانەدا بەو شيويه بکەويته ژير كاريگەرى ديمەنى ئافەرتيک!! باشە بۆ بەتەنها ئەو لەنيو ئەو هەموو هاوولەدا توشى ئەو حالەتە بوو؟!.

٤- باشە با فەرزى مەحال قبول بکەين وبلين پيغەمبەرى خودا ﷺ لەژير كاريگەرى جوانى ئەو ئافەرتەدا ئەو كارهى كردو.

باشە پيغەمبەرى خودا ﷺ ئەوئەندە كەسيكى ئارەزووباز بوو كە نە يدەتوانى كەميك دان بەخويدا بگريت تا دانيشتنەكەى تەواو دەبيت وهاوولانى بەجيى دەهيان و پاشان ئەو كاره بكات و كەسيش پيى نەزانيت؟!.

باشە ئەگەر گريمان وابوو ئايا دەكریت پيغەمبەرى خودا ﷺ ئەم خالە لاواز وتاوانەى خوێ بەم راشكايە لای هاوولانى باس بكات؟!.

باشە نەيدەتۋانى بەبىيانۋى شتىكى تر دانىشتنەكەي جى بەيلىت و پاشان كارى خۇي
بكات و بگەپتەۋە، يان ھەر مۇلەتى ۋەرگرتايە و باسى ھىچبىشى نەكردايە، خۇ كى
دەپىرسى بۇچى يان بۇ كوى دەپۇيت!!؟

باشە ئەي نەدەترسا لەۋەي كە ئەم كارەي ئەۋ كارىگەرىي خراپ بكاتە سەر متمانەي
ھاۋەلەكانى بەخۋا ناسى پىغەمبەر ﷺ ۋەپىشەۋاكەيان كەبەۋ شىۋە ئاشكرايە لەنيۋانى ئەۋاندا
چاۋ دەپۇپتە ئافرەتانى نامەحرەم و بەۋشىۋەپەيش كاردانەۋەي بەرامبەريان ھەيىت!!؟
يان بەلەي كەمەۋە نە دەترسا لەۋەي كە ئەم كارەي ئەۋ رىخۇشكەرى بكات بۇ
ھاۋەلانىشى كە چاۋ لەحەرەمەكان نەپۇشن!!؟.

بۇيە ئەمانە ھەموۋى زۇر دوورن لە راستىيەۋە و زۇر دوورن لە رەۋشتى بەرزى
پىغەمبەرى سەرۋەرمانەۋە ﷺ و دوريشن لە لۇزىك و سەرەتايىتىرەن بىنەماكانى ژىرىي
مرۇقى ئاسايىيەۋە چ جاي پىشەۋاۋ پىغەمبەرىكى دانا و رەۋشت بەرزى ۋەكو موخەممەد ﷺ.
نۇبەم: بۇيە راستى بابەتەكە بەۋ شىۋەپە نىيە كە ناحەزان ۋىناي دەكەن بەلكو
راستى مەسەلەكە ئەۋەپە كە پىغەمبەرى خودا ﷺ ۋىستويەتى ھوكمىكى شەرى بە
شىۋازىكى كردارى بۇ ھاۋەلانى روون بكاتەۋە و تىيان بگەپەنەيت، كە ھەر كەس ھالەتتىكى
ۋا بەسەر ھات ئەمە جۇرىكە لە جۇرەكانى چارەسەر كردن و بىنەپر كردنى شوپنەۋارەكانى
ئەۋ جۇرە تاۋانانە. ئەمە لە كاتىكدا كە رپى تى دەچىت پىغەمبەرى خودا ﷺ ھەستى
كردبىت بەۋەي كە دىمەنى ئافرەتەكە كارىگەرى لەسەر ھەندىك لە ھاۋەلانى دانىشتەكە
دروست كردبىت، و پاشان پىغەمبەر ﷺ ۋىستبىتى بەۋ شىۋەپە فىريان بكات كە چۇن
خۇيان لەۋ كارىگەرىيە رزگار بكەن، ئەم ھوكمەپىش ھوكمىكى گشتىيە بۇ ئەۋان و بۇ
سەرچەم موسلمانانىشە.

كۆتايى

سوپاس و ستايش بۇ زاتى تاكى پاكى پەروەردگار، لەسەر ھەموو نىعمەت و بەخششەكانى و لە پيش ھەموويانەۋە نىعمەتى ئىسلام، دروود و رحمت بۇ سەر گيانى پاكى پيشەۋا و سەرۋەرى مەۋقايەتى ھەزرەتى موخەممەد ﷺ و گشت يار و ياۋەران و شوپىنكەوتوانى بە گشتىي.

لەكۆتايىدا گرنگترين دەرنەجام وپاسپاردەكانى باس و بابەتەكانى ئەم پەرتوۋكە دەخەينە روو وسەرەتايىش لەدەرنەجامەكانەۋە دەست پى دەكەين كە ئەمانەن:

۱- ئىسلام ئاينى سىستەم وياسا وپىكخستەنە ۋەھەرگىز شىپزەيى وپشپويى قبول ناكات ويەكەم قوتابخانەيش كەپپويستە تاكەكان لئوۋى فپىرى ياسا وپىز بن قوتابخانەى خپزانە كە خشتى بناغەى كۆمەلگەيە و لە دوو ھاوسەر پىك دپت وپپكەۋە بپپارى پىكەپپانى ژيانىكى ھاوبەش دەدەن وپپكىشەۋە ئەرك وماف بەرپرسىارپىتپپەكانى دابەش دەكەن، ھەر لەو سۆنگەپەۋە ئىسلام گرنگپپەكى زۆرى بەخانەى خپزان داۋە ۋئەرك ومافەكانى نپوان ھاوسەرەكان وتەنانەت نەۋەكانىشپانى بەشپوۋەپپەكى شپاۋ وگونجاۋ لەگەل پىكەتە جەستەى ودرۋونپەكەى ھەر پەكەپان دپارى كروە تا رپگر بپت لەھەر بشپويى وسەر كپشپەك كەنارامى خپزان بشپوۋپنپت وپپەپوۋەندى وپپەروۋەردەى تاكەكانى تپك بدات وئالۆز بكات.

۲- كاتپك دەئپپن ئاينى پپروۋى ئىسلام مەبەستمان پپى ئەو دەق و ھوكمانەپپە كە راستەۋخۇ لە قورئانى پپروۋ و سوننەتەكانى پپغەمبەرۋە ﷺ ۋەرگپراون و بەدەر لەو دوانە قسەى ھپچ زانا و شەرناسپك مال نپپە لەسەر ئىسلام و ناشكرپت وەكو دەق بەچاۋى پپروۋى سەپر بكرپت.

۳- ھەلسەنگاندن، يان تپروۋانپنى ئىسلام بۇ ھەر بابەتپك ناكركپت تەنھا لە دەق يان فەرموۋدەپپەكەۋە ۋەربگپرپت، بەبئ ئەۋەى بگەرپپپنەۋە سەر ھەموو ئەو بەلگانەى تر كە لەو بارەپپەۋە ھاتوون، يان مەۋداى دروستى فەرموۋدەكە ؟ ۋە ئايا ھوكمەكەى سپراۋتەۋە يان ھەر ماۋە؟ يان ھوكمەكەى تاپپتە يان گشتگپرە؟ يان ئەو ھەل ۋمەر جەى كە ئەو فەرموۋدەپپەى تپدا گوتراۋە، يان گەرانەۋە بۇ شروۋفە و رافەكردنى زانايان بۇ ئەو

فەرموودەبە، کە بەمانە هەمووی پێکەوه ئەوجا دەتوانین قسە لە سەر فەرموودەبە کە بکەین و بیکەینە بەلگە بۆ سەلماندنی کارێک، یان حوکمیکی شەری.

٤- ئیسلام هەر لە سەرەتای هاتنییەوه بە ئایینی چەوساوه و هەزاران ناسراوه و بەرگری تەواوی لە مافی خەڵکانی چەوساوه و ژێردەستە کردووه، لە پێش هەموویشیانەوه مافی ئاfrهتان، هەر بۆیە شتیکی نامۆ نییە کە دەبینین یەکەم کەس کە باوەری بەم ئایینە پێرۆزه هیناوه خاتوو خەدیجە ی خیزانی پێغمبەر ﷺ بووه و یەکەم شەهیدیش لە پیناوه ئەو ریبازەدا هەر ئافرهت بووه، بۆیە زۆر جیی سەر سۆرمانە کە خەڵکانێک باس لەوه بکەن کە دەقیک هەبیت لە ئیسلامدا سووکایەتی بە ئافرهت بکات، یان لە ریز و پینگە ی کەم بکاتەوه؟ بەلکو هەموو ئەو دقانه بە هەلە بەو شیوێهه رافه دەرین، ئەو دقانهیش کە لەم پەرتووکهدا باسمان کردوون زەهترینی ئەو دقانهن کە دوژمانی ئیسلام بۆ ئەو مەبەستە بەکاریان هیناون.

٥- لە دیدی ئیسلامدا مرؤف بە شیوێههکی گشتی بەهەردوو پەگەزیانەوه و بێ جیاوازی باشتەری و جوانترینی دروستکراوی خوی گەورەن و کانزای دروستکردنی هەردووکیان بێ جیاوازی خۆلە.

٦- ئیسلام زۆر جەخت لەسەر یەکسانی تەواوی ژن و پیاو دەکاتەوه لە پەرسە گشتی و چارەنوس سازەکانداو وەک ریز و بەهیا یان لای خوی گەورە و بنەماکانی باوەرپوون و خواناسی و سزاو پاداشت کردن لەسەر کردەوهکانیان.

٧- جیاوازی نیوان ئەرک و مافەکانی ژن و پیاو بەو شیوێهه ی کە لە ئیسلامدا باسیان لێوه کراوه تەنها پەییوەندیان بە ریکخستنی کاروبارەکانی دویاوه هەیه و مەرج نییە لای خوی گەورە یان بۆ قیامەت هەر وابیت و لەوانەیه ئەو پیاوه ی کە دەلێن مافی لە سەر ژنەکه ی زیاترە، لای خوی گەورە ژنەکه ی سەد ئەوهندە ی پیاوه که ی بەرپیز و ئازیزتر بیت و ئەوهیش سەنگی مەحەکه و ریز و بەرزیی راستەقینە ئەوهیه کە لای پەروەردگار بیت و بۆ ژیا ی هەتا هەتایی بیت.

٨- رەگەزی نیر و می لە دیدی ئیسلامدا دوو جەمسەری هاوتا و پیکهینەر و تەواوکهری یەکترن و هیچ کامیان بەبێ ئەوی تریان بوونی نییە و نابیت و

پەيوەندىيەكانى نىۋانىشان لەسەر بنەماي رېز و خۆشەويستى و دادپەرۋەرى لە دابەشكردنى ئەرك و مافەكاندا و بە رەچاوكردنى تايبەتمەندىيە جەستەيى و دەروونىيەكانى ھەريەكەيان دارپژراۋە و بەدەر لەمانە ھىچ كام لەم دوو رەگەزە لە سەر بنەماي رەگەزى رېزى لە بەرامبەرەكەي زياتر نىيە.

۹- لەژېر رۆشنايى ئەو خالانەي سەرەودايە كە خۋاي گەورە لەقورئاندا ولەسەر مافەكانى ئافرەت بەگژ ھەموو ئەو داب ونەرىت و كلتورە دواكەوتوانەي عەرەبدا چۆتەۋە كەتپيدا بېرپېزى بەرامبەر بە ئافرەت كراۋە ومافەكانى تپيدا پېشپىل كراۋە.

۱۰- وپراي ئەمانە ھەمووى نابىت ئەۋەمان لەياد بچپت كە ئەم دوو رەگەزە ھەر لەسەرەتا خالى دروستبونيانەۋە پېكھاتەكەيان جياۋازە ونەم جياۋازىيەيش كاريگەرى وپەنگدانەۋەي لەسەر ھەموو بەشەكانى دەرونى وجەستەي وسۆزداريان ھەيە وناكرپت ئەو جياۋازيانەيش لەكاتى دابەشكردنى ئەرك ومافەكاندا فرامۆش بكرپن، ئەم جياۋازيانەيش بەمەبەستى دابىنكردنى بەرژەۋەندى ھەردوو رەگەزەكەيانە نەك تەنھا رەگەزېك لەسەر حىسابى رەگەزەكەي تر.

۱۱- دەبپت جياۋازى بكرپت لەنىۋان بەھاي رېزگرتن لەگەل بەكەم سەپركردن وبەكۆيلە كردن؛ چونكە ئىسلام ھەمىشە ھانى تاكەكانى داۋە كەرپز لەپەكتر بگرن وبەۋەفا بن بەرامبەر چاكەكانى يەكتر بەلام رېگرى كردۋە لە چەوسانەۋە و ستەمكردن و بەكەم سەپر كردن.

۱۲- مەبەستى سەرەكى كۆي ئەو فرەموودانەي لەبارەي ئافرەتانەۋە ھاتون ئەۋەيە كەپياۋان لايەنى سۆزدارى و دەروونى وجەستەيى وشپۋازى بىرگەردنەۋە وپراپاردان و گشت لايەنەكانى ترى پېكھاتەي ئافرەت تپبگەن وجياۋازىيەكانى نىۋانىان قېۋل بگەن وبەۋورپاييەۋە مامەلەيان لەگەل بگەن، وبەزۆر ھەۋلى گۆرپنىان نەدەن، چونكە سروسىتى ئافرەت وايە وزۆرپىش پېۋىستە كە وابپت بۆ ئەۋەي بتوانپت بە رۆلى پەروەردەكارى خۆي ھەستپت لە ژياندا.

۱۳- زۆرىك لەو ھوكمە شەرىئەتتەكى كە لەفەر مودەكاندا ھاتوون گشتگىر ۋە ھەر ھەق ۋە تەنھا بىۋارىكى تايىبەت يان ھالەتتىكى تايىبەت دەگىنەۋە؛ بۇيە لەكاتى جىبەجى كىردىنەندا دەبىت رەچاۋى ئەو خالە بىرىت.

- سەبارەت بە پىرۇسە ھاۋسەرىگىرىيەكانى پىغەمبەرىش ﷺ ئەۋەي پىۋىستە بىزانىن ئەۋەيە كە:

۱۴- ھىچ كام لەو پىرۇسە ھاۋسەرىگىرىيەكانى كە پىغەمبەر ﷺ ئەنجامى داۋن بىچوۋكتىن رەخنەي شەرىئەي، يان ياساىي ھەلئانگىن لە ھىچ روىيەكەۋە؛ چۈنكە ھەموو مەرجە شەرىئەيەكان ۋە ياساىيەكانىن تىدا بوۋە، تەننەت بە پىۋەرە ياساىيەكانى سەدەي بىست ۋە يەكەمىش.

۱۵- گىرپانەۋەي ھۆكارى زۆرىي خىزانەكانى پىغەمبەر ﷺ بۇ مەسەلەي ئارەزۋوبازى قەسەيەكى بىننەما ۋە بى بەلگەيە؛ چۈنكە پىغەمبەرى خۇدا ﷺ تا تەمەنى بىست ۋە پىنج سالىش ھەر بىرى لە ژنەينان نەكردۇتەۋە، باشە ئەگەر كەسك لە سەرتاى لاۋى ۋە لەو كاتەي كە مۇقۇكى ئاساىي ۋە سادە بوۋە ئاۋا ژىابىت، ئايا دەكرىت لە تەمەنى پىرى ۋە پاش ئەركى پىرۇزى پىغەمبەرايەتى ئالوۋدەي كارى ئارەزۋوبازى بوۋىت؟!.

۱۶- لە ناۋ ھەموو ئەو ئافىرەتەنەي كە پىغەمبەرى خۇدا ﷺ ژىانى ھاۋسەرىگىرى لەگەل پىكەپىناۋن تەنھا خاتوۋ عائىشە كچ بوۋە ۋە ھەموو ئەۋانى تر بىۋەژن بوۋن، لە كاتىكدا ئەگەر پىغەمبەرى خۇدا ﷺ كەسكى ئارەزۋوباز بوايە دەيتوانى ھەموو خىزانەكانى كچ بن ۋە بگىرە جۋانتىن ۋە ھەلگەۋتوۋتىن ئافىرەتەنى عەرەبىش بن؛ چۈنكە ھەموو ئافىرەتلىك ئاۋاتى بەۋە دەخواست كە بىتە خىزانى پىغەمبەر ﷺ ۋە ھەموو بىنەمالەيەكىش بە شانازىيان دەزانى كە كچى بەدىنى، بەلام بە پىچەۋانەۋە زۆرىك لەو ھاۋسەرىگىرىيەكانى كە پىغەمبەرى خۇدا ﷺ ئەنجامى داۋن ئەرك ۋە بارقورسى بوۋن بۇ خۇي ۋە لەسەر خواست ۋە لە پىناۋ ئارەزۋوى خۇشىدا نەيپىناۋە، بەلكو لەسەر فەرمانى خۇاي گەۋرە، يان لەسەر داۋاي ئافىرەتەكان خۇيان، يان ۋەك سۇزىكى مۇقۇپايەتى ۋە پىغەمبەرايەتى، يان لەبەر بەرژەۋەندى بانگەۋازەكەي بوۋە.

۱۷- سەرەراي ئەمانە ھەموۋى، پېغەمبەرى خۇدا ﷺ ھەموو ژيانى بە ھەژارى و نەدارى گوزەراندىۋە و ئەمە جگە لە خەرىكبوون و سەرقالى بەردەوامىشى بە كارى بانگەواز و پەرسىشكردن بۆ خۋاى گەورە، ئەمەيش پېچەۋانەي ژيان و ئاكارى ئەو كەسانەيە كە سەرقالى ئارەزوبازى و ژيانى دونيان.

ئىستا و پاش تەۋاۋ كوردنى دەرەنجامەكان قسە لەسەر گرنگىرتىنى ئەو راسپاردانە دەكەين كە پىيان گەيشتوۋىن و گرنگىرتىنن ئەمانە:

۱- ئاينى پىرۋزى ئىسلام ئاينى زۆرىنەي ھەرزۆرى مىللەتى كوردە بە خەلكانى ئىسلامىي و ەلمانىيەۋە و پىرۋزىيەكى تايبەتى خۋى ھەيە لە دلى ھەموو خەلكىدا، ھەر بۇيە ناكىرىت بە ناۋى ئازادى بىرۋراۋە خەلكانىكى ھەرزە و كالفام رىگە بە خۇيان بەدن، يان رىگە بدىرىن لە مىدىيا و رۇژنامەكاندا قسەي بەرز و نزم و بى بنەما بەرامبەر بە پىرۋزىيەكانى بكەن و پىۋىستە ياسا رىۋشۋىنى گونجاۋ بگىرىتە بەر بۆ رىگەگرتن لەو جۆرە دىاردانە و سزاي توند لەسەر ھەموو ئەو كەسانە دابىرىت كە ئەو جۆرە كارانە دەكەن.

۲- ئەمەيش ئەۋە ناگەيەنىت كە خەلك بە ھىچ شىۋەيەك بۆى نەبىت قسە لەسەر ئاين بكات، يان پىرسىارى لەسەر كۆمەللىك شت بۆ دروست نەبىت، يان رەخنەي لى نەگىرىت، بەلكو خۋاى گەورە خۋى كە ەققل و ژىرىي بەخشىۋە بە مرؤف و پاشان فروستادەكانى خۋى بۆ رەۋانە كىردوون، وىستى ۋابوۋە كە مرؤف ەققلى كارا بكات و ژىرانە مامەلە لەگەل دەۋرۋبەرىدا بكات و كۆيرانە حوكم بەسەر ھىچ شتىكدا نەدات، خۇيشى لە ھەموو كەس زانترە و دەيزانى كە سەرئەنجام خەلكانىك دەبن نەفس و شەيتان و دونيا گومرا و سەرلىشىۋاۋ و لارپىيان دەكات و ھەلۋىست ۋەردەگرن بەرامبەر بە ئاينەكەي.

بەلام كەسىك كە رەخنەيەك دەگىرىت پىۋىستە رەخنەگرتنەكەي بابەتتىيانە بىت و بنەمايەكى دروستى ھەبىت، پاشانىش ئەۋ كەسە ئامادەبىت بەرگىرى لە قسەكانى خۋى بكات و لە بەردەم دادگا ئامادەبىت كە قسەكانى بسەلمىنىت، نەك خەلكانىك لە ژىر پەردەي ئازادى بىرۋرادا كۆمەللىك جۋىننامە و سووكايەتى و قسەي ناشىرىن و بوھتانى بىبنەما لەسەر شتە ھەرە پىرۋزەكان بنووسن و بىر و ژىرىي خەلكىي بى ژەراۋىي بكەن،

لەو لايىشەۋە دەسەلەت دەستەۋسان تەماشايان بىكات، يان دەست لە پشتيان بدات و كارناسانيان بۇ بىكات، بە راستى ئەمە جىي نىگەرانيى خەلكە.

من لىرەدا يەك پىرسىار دەكەم: ئايا ھىزى دەسەلەت ئەو سووكايەتى و جوپىنامانە بەرامبەر بە پارتهكانيان يان سەرگىردەكانيان يان مېژوۋى خەباتيان قىۋول دەكەن؟ باشە بۇجى بۇ ئەۋەميان خەلك ئازاد نىيە و ھەر كەس شتىكىان لەسەر بنووسىت دەست بەجى راپىچى بەندىخانە و دادگاي دەكەن، بەلام بەرامبەر ئىسلام خەلك ئازادە و بۇى ھەيە ھەموو شتىك بلت؟ بۇيە پىۋىستە دەسەلەت بە خۇيدا بچىتەۋە و بە ياسا رىگا لەو دياردە دىۋانە بگىرت.

۳- پىۋىستە پارته سىياسىيە ئىسلامىيەكان و رىكخراۋەكانيان و مامۇستايانى ئاينى ئىسلامىي بەرىز و خەلكانى شارەزا و پىسپۇر لە بۋارە شەرىعيە جىاجىكاندا، ھەۋلى جىدىدى بدن بۇ ۋەلامدانەۋەي ئەو جۇرە گومان و رەخنانە، ھەرچەند من مەبەستەم ئەۋە نىيە و ھەرگىزىش لەگەل ئەۋە نىم كە ۋەلامى ئەو جۇرە كەسانە بدىتەۋە كە ئەو جۇرە بىرپىزىيانە بەرامبەر بە پىرۋىيەكانى مىللەت دەكەن و ناويان بەئىنرەت و بەرھەمە بى بەھاكانيان بخوئىنرەتەۋە، چونكە نە خۇيان نە بابەتەكانيان ئەۋەندە ھەئناگىر كە مرۇف كاتى خۇيان پىۋە بەسەر بەرەت، زۇرىشيان ھەر بەۋ مەبەستە ئەو جۇرە كارانە دەكەن كە خۇيان بىننە ناۋ ناۋان و باس بگىرن، يان فرۇشى گۇفار و رۇژنامەكانيانى پى زياد بگەن.

بەلام لەگەل ئەۋەدام با ئىمە روۋى گەشى ئەم ئىسلامە بۇ خەلكى بخەينە روۋ، با بىين ئەو شتانەي ئالۋىيەكان تىدايە و جىي قسە و باسن بۇ خەلكيان روۋن بگەينەۋە و ئالۋىيەكانى بىرەۋىنەۋە؛ چونكە فەرھەنگ و كىتەبخانەي زمانى كوردى زۇر ھەزارە لە زانستە شەرىعيەكاندا لە ھەموو روۋەيەكەۋە (فىقھى، سىياسىي، رۇشنىبىرى، كۆمەلەيەتى، ئابوۋرى، مېژوۋى و ھتد)، تەنانەت ھەندىك بۋار لەو بۋارانە ھەن كە بە زمانى كوردى تەنانەت يەك پەرتوۋكىشى لەسەر نەنووسراۋە، كە ئەمە بۇشايەكى گەۋرەيە لە كىتەبخانە و فەرھەنگى مىللەتتىكى مۇسلماندا؛ بۇيە پىۋىستە ھەموو لايەك بەجىدىي بىر لەم مەسەلەيە بگەينەۋە و كۆمەلەيك رىۋوشوۋىنى گونجاۋ بگىرنە بەر بۇ پىرگىردنەۋەي ئەو كەلپنە، ئەۋىش لە رىگەي دروستكىرنى كۆمەلەيك دەستە و ناۋەندى توۋژىنەي زانستىي و يەكخستنى گشت ھىز و تواناكان بۇ سەرخستنى ئەو پىرۋەيە.

۴- خالىكى گىرنگى تر ئەۋەيە كە ئىمە كۆلتورىكى فىقھى زۆر دەۋلەمەندىمان ھەيە بە زىمانى عەرەبى؛ بەلام ئەو كۆلتورە ئەۋەندە زۆر و ئالۋزە كە كەسىك زۆر شارەزا نەبىت زەحمەتە بتوانىت سەرى لى دەرىكات، چ لە روى زىمانى دارشتنەۋە و چ لە روى بىرو بۇچونە جىاۋازەكانەۋە لەسەر بابەتەكان؛ ھەر بۇيە ھەندىك جار كە دەگەرپىتەۋە سەر بابەتتىكى فىقھى سەرت لى دەشپوۋىت و نازانىت بۇچوونى كى راستە و بەلگەكانى كى بەھىزترە لەۋەي دىكە؟ جا بۇ ئەۋەي ئىمە خۇمان لەم ئالۋزى و فرەبۇچوونىيە بپارىزىن و كۆلتورىكى ئىسلامىيەنى ھاۋچەرخى ھەمە بابەت بۇ خۇمان دروست بىكەين و بە زىمانى كوردى بىخەينە بەر دەستى خوينەرى كورد، پىۋىستە ھەۋل بەدەين ئەو ئالۋزى و فرەبۇچوونىيە نەگوپزىنەۋە كۆلتورى ئىسلامىي كوردى خۇمان، بەلكو فىقھىكى رەسەنى بەلگەدار دابرىزىنەۋە كە تەنھا ئەو بۇچوونانەي تىدا تۆمار بىكرىت كە راست و دروستە و قسە ھەلئىگرىت و ئەم شپوۋە دارشتنەيش پەپىرەو بىكەين لە ھەموو بوارەكاندا؛ چونكە سەردەمى ئىمە زۆر لە سەردەمانى پىشوو جىاۋازترە، ناكىرىت ئىمە لە سەدەي بىست و يەكدا بەھەمان عەقلىەتى (۱۰) سەدەي پىشوو بنووسىن و بخوۋىنەۋە، گىرنگ ئەۋەيە ئىمە ئاپىنى ئىسلام ۋەكو خۇي چۇنە ئاۋھا بىخەينەۋە بەر دىدەي خەلكى بەبى زىاد و كەم.

لە كۆتايىدا ھىۋادارم تۋانىبىتەم ۋەلامى ھەندىك لەو ئالۋزى و رەخنە و گومانانەم دابىتەۋە كە لەسەر جەمكىكى ژيانى پىغەمبەرى سەرۋەرمان ﷺ و بەشىك لە فەرموددەكانى دروست دەكرىت، دلىيايشم لەۋەي كە ئەم كارەي مەنىش ۋەكو ھەموو كارىكى ترى مرۇف لە ھەلە و پەلە بەدەر نىيە ۋەئەگەر شتىكى باشم خستبىتە بەر دىدەي خوينەر ئەۋە لە مېھر و بەخشى خۋاي گەۋرەۋەيە و ستايشىش تەنھا بۇ ئەۋە ۋەئەگەر ھەر ھەلەيەكىشم كىرەبىت ئەۋە لە نەفسى بەدى خۇمەۋەيە و خوا و پىغەمبەر ﷺ و ئاپىنى ئىسلام لىي بىبەرىن.

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

چاپى دوۋەم

چاپى يەكەم

سلىمانى / گەرەكى ھەۋارى زانكۆ

سلىمانى / چوارباخ

۱۸ / ذو الحجة / ۱۴۴۲ — ۲۸ / ۷ / ۲۰۲۱

۱۶ / ذو الحجة / ۱۴۳۰ — ۳ / ۱۲ / ۲۰۰۹

پیرستی سه‌رچاوه‌کان

قورئانی پیرۆز.

رافه‌ی قورئان:

- ١- الآلوسی (محمود عبدالله الحسینی)، تفسیر الألوسی (روح المعانی فی تفسیر القرآن العظیم والسبع المثانی)، دار الکتب العلمیة، بیروت، ط ١، ١٤١٥، تحقیق: علی عبد الباری عطیة.
- ٢- أبوبکر الجزائري، أیسر التفاسیر، مکتبة العلوم والحکم، المدینة المنورة، ط ٥، ١٤٢٤هـ/٢٠٠٣م.
- ٣- البیضاوی، تفسیر البیضاوی، دار الفکر، بیروت.
- ٤- الثعالبی (عبد الرحمن بن مُجَدِّد)، تفسیر الثعالبی (الجواهر الحسان فی تفسیر القرآن)، ط ١، ١٤١٨، دار إحياء التراث العربي، بیروت، تحقیق: مُجَدِّد علی معوض، وعادل أحمد عبد الموجود.
- ٥- جلال الدین مُجَدِّد بن أحمد الحلبي، جلال الدین عبد الرحمن بن أبي بكر السيوطي، تفسیر الجلالین، دار الحديث، القاهرة، ط ١.
- ٦- ابن الجوزي (عبد الرحمن بن علي)، زاد المسیر فی علوم التفسیر، المکتب الإسلامی، بیروت، ط ٣، ١٤٠٤.
- ٧- الخازن (علي بن مُجَدِّد)، تفسیر الخازن (لباب التأویل فی معانی التنزیل)، دار الفکر، بیروت، ط ١٩٧٩.
- ٨- الرازي (مُجَدِّد بن عمر)، تفسیر الرازي (مفاتیح الغیب)، دار إحياء التراث العربي، بیروت.
- ٩- الزمخشري (محمود بن عمر الزمخشري الخوارزمي)، الکشاف (الکشاف عن حقائق التنزیل وعیون الأقاویل فی وجوه التأویل)، دار إحياء التراث العربي، بیروت، تحقیق: عبد الرزاق المهدي.
- ١٠- ابن أبي السعود (مُجَدِّد بن مُجَدِّد العمادي)، تفسیر أبي السعود (إرشاد العقل السليم إلى مزايا القرآن الکریم)، دار إحياء التراث العربي، بیروت.
- ١١- السمرقندي (نصر بن مُجَدِّد)، بحر العلوم، دار الفکر، بیروت، تحقیق: محمود مطرحي.
- ١٢- السمعاني (منصور بن مُجَدِّد بن عبد الجبار)، تفسیر السمعاني، ج ٢، دار الوطن، الرياض، ط ١، ١٤١٨، تحقیق: یاسر بن إبراهيم وغنیم بن عباس.
- ١٣- السيوطي (عبد الرحمن بن الکرمال)، الدر المنثور، دار الفکر، بیروت، ١٩٩٣.
- ١٤- الشنقيطي (مُجَدِّد الأمين بن مُجَدِّد)، أضواء البیان فی إيضاح القرآن بالقرآن، دار الفکر للطباعة والنشر، بیروت، ١٤١٥هـ - ١٩٩٥م، تحقیق: مکتب البحوث والدراسات.

- ١٥- الشوكاني (مُجَدِّد بن علي)، تفسير الشوكاني (فتح القدير الجامع بين فني الرواية والدراية من علم التفسير)، دار الفكر، بيروت.
- ١٦- الطبري، تفسير الطبري (جامع البيان في تأويل القرآن)، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ١، ١٤٢٠، تحقيق: أحمد مُجَدِّد شاكر .
- ١٧- الطنطاوي (مُجَدِّد سيد طنطاوي)، الوسيط، دار النهضة، القاهرة، ط ١.
- ١٨- ابن عادل (عمر بن علي)، اللباب في علوم الكتاب، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١، ١٩٩٨، تحقيق: عادل أحمد، وعلي مُجَدِّد معوض.
- ١٩- ابن عاشور (مُجَدِّد الطاهر بن عاشور)، التحرير والتنوير، ج ٧، دار سحنون للنشر والتوزيع، تونس، ١٩٩٧ م.
- ٢٠- ابن عجيبة (أحمد بن مُجَدِّد)، البحر المديد، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ٢، ١٤٢٣ هـ.
- ٢١- ابن العربي (مُجَدِّد بن عبد الله الأندلسي)، أحكام القرآن، دار الكتب العلمية، بيروت.
- ٢٢- ابن عطية (عبد الحق بن غالب)، المحرر الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١، ١٩٩٣، تحقيق: عبد السلام عبد الشافي مُجَدِّد.
- ٢٣- القرطبي (مُجَدِّد بن أحمد)، الجامع لأحكام القرآن، دار عالم الكتب، الرياض، ط ١٤٢٣ هـ، تحقيق: هشام سمير البخاري.
- ٢٤- ابن كثير (إسماعيل بن عمر بن كثير)، تفسير ابن كثير (تفسير القرآن العظيم)، دار طيبة للنشر والتوزيع، ط ٢، ١٩٩٩، تحقيق: سامي بن مُجَدِّد سلامة.
- ٢٥- الماوردي (علي بن مُجَدِّد)، النكت والعيون، دار الكتب العلمية، بيروت، تحقيق: السيد بن عبد المقصود بن عبد الرحيم.
- ٢٦- مقاتل (مقاتل بن سليمان)، تفسير مقاتل، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١، ٢٠٠٣، تحقيق: أحمد فريد.
- ٢٧- النسفي (عبد الله بن أحمد)، تفسير النسفي، دار النفائس، بيروت، تحقيق: مروان مُجَدِّد الشعار.
- ٢٨- النيسابوري (أحمد بن مُجَدِّد)، تفسير النيسابوري (الكشف والبيان)، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ط ١، ٢٠٠٢، تحقيق: الإمام أبي مُجَدِّد بن عاشور.

٢٩- الواحدي (علي بن أحمد الواحدي)، الوجيز في تفسير الكتاب العزيز، دار القلم، بيروت، ط ١، ١٤١٥، تحقيق: صفوان عدنان داوودي.

پرافهی فهرمووده وزياننامهی پيغمبهر ﷺ:

٣٠- ابن الأثير (المبارك مُجَدَّ الجزري)، جامع الأصول في أحاديث الرسول ﷺ، دار الفكر، بيروت، ط ١، ١٣٨٩.

٣١- أحمد بن حنبل، المسند، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ٢، ١٤٢٠.

٣٢- أحمد بن الخطيب، وسيلة الإسلام بالنبي ﷺ، دار الغرب الإسلامي، بيروت، تحقيق: سليمان العيد المحامي.

٣٣- ابن إسحاق، سيرة ابن إسحاق (المبتدأ والمبعث والمغازي)، معهد الدراسات والأبحاث للتعريف، تحقيق: مُجَدَّ حميد الله.

٣٤- الألباني (مُجَدَّ ناصر الدين الألباني)، صحيح السيرة النبوية، المكتبة الإسلامية، عمان، ط ١.

٣٥- أنجوغو أمبكي صمب، أروع القيم الحضارية في سيرة خير البرية، دار الكتاب بمبيل، السنغال، ط ١٤٢٧.

٣٦- البخاري (مُجَدَّ بن إسماعيل البخاري)، صحيح البخاري، دار اليمامة، بيروت، ط ٣، ١٤٠٧، تحقيق: مصطفى ديب البغا.

٣٧- البيهقي (أحمد بن الحسين بن علي)، دلائل النبوة، دار الكتب العلمية و دار الريان، بيروت، ط ١، ١٤٠٨، ١٩٨٨.

٣٨- البيهقي، سنن البيهقي الكبرى، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، ط ١، ١٤٠٤، تحقيق: مُجَدَّ عبد القادر عطا.

٣٩- ابن الجارود (عبد الله بن علي)، المنتقى من السنن المسندة، مؤسسة الكتاب الثقافية، بيروت، ط ١، ١٤٠٨، تحقيق: عبدالله عمر.

٤٠- ابن الجوزي (عبد الرحمن بن علي)، صفة الصفوة، دار المعرفة، بيروت، ط ٢، ١٣٩٩، تحقيق: محمود فاخوري، د. مُجَدَّ رواس.

٤١- ابن الجوزي، الوفا بتعريف فضائل المصطفى ﷺ، دار المعرفة، بيروت.

- ۴۲- الحاکم (مُحَمَّدُ عبد الله)، دار الکتب العلمیة ، بیروت، ط ۱، ۱۴۱۱، تحقیق: مصطفیٰ عبد القادر عطا.
- ۴۳- ابن حبان (مُحَمَّدُ بن حبان)، الثقات، دار الفکر، بیروت، ط ۱، ۱۳۹۵، تحقیق: شرف الدین أحمد.
- ۴۴- ابن حبان ، صحیح ابن حبان بترتیب ابن بلبان، مؤسسة الرسالة ، بیروت، ط ۲ ، ۱۴۱۴، تحقیق: شعیب الأرناؤوط.
- ۴۵- ابن حجر (أحمد بن علي)، الإصابة في تمييز الصحابة، دار الجیل، بیروت، ط ۱، ۱۴۲۱، تحقیق: علي مُحَمَّدُ البجاوي.
- ۴۶- ابن حجر ، فتح الباري شرح صحیح البخاري، دار المعرفة ، بیروت، ط ۱۳۷۹.
- ۴۷- ابن حزم (علي بن أحمد بن سعيد بن حزم) ، جوامع السيرة، دار المعارف، مصر، ط ۱، ۱۹۰۰.
- ۴۸- الحسن بن عمر بن حبيب، المقتفى من سيرة المصطفى ﷺ، دار الحديث ، القاهرة، ط ۱۴۱۶، تحقیق: د. مصطفى مُحَمَّدُ حسين.
- ۴۹- ابن خزيمة (مُحَمَّدُ بن إسحاق)، صحیح ابن خزيمة ، المكتب الإسلامي، بیروت، ط ۱۳۹۰، تحقیق: د. مُحَمَّدُ مصطفى الأعظمي.
- ۵۰- أبو داود (أبو داود سليمان بن الأشعث السجستاني)، سنن أبي داود، دار الفکر، بیروت، تحقیق: مُحَمَّدُ محي الدين عبد الحميد.
- ۵۱- الذهبي (مُحَمَّدُ بن أحمد)، سير أعلام النبلاء، مؤسسة الرسالة ، بیروت، تحقیق: مجموعة محققين بإشراف شعيب الأرناؤوط.
- ۵۲- الذهبي، المعين في طبقات المحدثين، دار الفرقان ، عمان، ط ۱، ۱۴۰۴، تحقیق: د. همام عبد الرحيم سعيد.
- ۵۳- الرئاسة العامة لإدارات البحوث العلمية والإفتاء والدعوة والإرشاد، مناظرة بين الإسلام والنصرانية، ط ۱، ۱۴۰۷.
- ۵۴- ابن سعد (مُحَمَّدُ بن سعد) ، الطبقات الكبرى، دار صادر، بیروت، ط ۱، ۱۹۶۸، تحقیق: إحسان عباس.
- ۵۵- السفاريني (مُحَمَّدُ بن أحمد بن سالم) ، لوامع الأنوار البهية وسواطع الأسرار الأثرية، مؤسسة الخافقين، دمشق، ط ۲، ۱۴۰۲.
- ۵۶- الشوكاني، نيل الأوطار من أحاديث سيد الأخيار شرح منتقى الأخبار، إدارة الطباعة المنيرية.

- ٥٧- طارق مُجَدِّ امعيتيق ، تقريب الوصول إلى معرفة الرسول ﷺ ، بنغازي، ليبيا، ط١، ٢٠٠٧.
- ٥٨- الطبراني (سليمان بن أحمد)، المعجم الكبير، مكتبة العلوم والحكم، الموصل، ط٢، ١٤٠٤، تحقيق: حمدي السلفي.
- ٥٩- الطبري (مُجَدِّ بن جرير) ، تاريخ الأمم والرسل والملوك، دار الكتب العلمية ، بيروت، ط١، ١٤٠٧.
- ٦٠- الطبري ، خلاصة سيرة سيد البشر، مكتبة نزار مصطفى الباز ، مكة المكرمة، تحقيق: طلال بن جميل الرفاعي.
- ٦١- عبد الباسط بن خليل ، غاية السؤل في سيرة الرسول ﷺ ، تحقيق: د. مُجَدِّ كمال الدين، عالم الكتب ، بيروت، ط١٤٠٨.
- ٦٢- عبد الرحمن بن عبد السلام ، زهة المجالس ومنتخب النفاثس، دار المحبة ، بيروت، تحقيق: عبد الرحيم مارديني.
- ٦٣- ابن عساكر، الأربعين في مناقب أمهات المؤمنين، دار الفكر، دمشق، ط١ ، ١٤٠٦، تحقيق: مُجَدِّ مطيع الحافظ، غزوة بدير.
- ٦٤- ابن عساكر، تأريخ دمشق، دار الفكر، بيروت، ط١، ١٤١٩، ١٩٩٨.
- ٦٥- القرطبي (مُجَدِّ بن أحمد)، الإعلام بما في دين النصارى من الفساد والأوهام، ط ، ١٣٩٨، دار التراث، القاهرة، د. أحمد حجازي.
- ٦٦- القرطبي، تفسير القرطبي (الجامع لأحكام القرآن)، دار إحياء التراث العربي، بيروت.
- ٦٧- ابن القيم (مُجَدِّ بن أبي بكر)، مؤسسة الرسالة ، بيروت، ط١٤٠٧، ١٤٠٧، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، عبد القادر الأرنؤوط.
- ٦٨- الكتاني (عز الدين بن جماعة)، المختصر الكبير في سيرة الرسول ﷺ ، دار البشير، عمان، ط١٩٩٣، تحقيق: سامي مكّي العاني.
- ٦٩- ابن كثير (إسماعيل بن عمر بن كثير القرشي)، البداية والنهاية، مكتبة المعارف، بيروت.
- ٧٠- ابن ماجة (مُجَدِّ بن يزيد أبو عبدالله القزويني)، دار الفكر، بيروت، تحقيق: مُجَدِّ فؤاد عبد الباقي.
- ٧١- الماوردي، الحاوي الكبير، دار الفكر، بيروت.
- ٧٢- المباركفوري (مُجَدِّ عبد الرحمن) ، تحفة الأحوذى بشرح جامع الترمذي، دار الكتب العلمية ، بيروت.

- ٧٣- المزي (يوسف بن الزكي عبد الرحمن)، تهذيب الكمال، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ١، ١٤٠٠، تحقيق: د. بشار عواد معروف.
- ٧٤- مسلم (مسلم بن الحجاج بن مسلم)، صحيح مسلم، دار الجليل، بيروت.
- ٧٥- المناوي (زين الدين عبد الرؤوف المناوي)، التيسير بشرح الجامع الصغير، مكتبة الإمام الشافعي، الرياض، ط ٣، ١٩٨٨.
- ٧٦- ناصر بن علي، عقيدة أهل السنة والجماعة في الصحابة الكرام، مكتبة الرشد، الرياض، ط ٣، ١٤٢١.
- ٧٧- النسائي، سنن النسائي الكبرى، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ١، ١٤١١، تحقيق: د. عبد الغفار سليمان، سيد كسروي حسن.
- ٧٨- أبو نعيم (أحمد بن عبد الله بن أحمد) - معرفة الصحابة، دار الوطن، الرياض، ط ١، ١٤١٩، تحقيق: عادل بن يوسف العزازي.
- ٧٩- النووي (يحيى بن شرف)، المنهاج شرح صحيح مسلم بن الحجاج، دار إحياء التراث العربي، بيروت، ط ٢، ١٣٩٢.
- ٨٠- ابن هشام (عبد الملك بن هشام بن أيوب)، السيرة النبوية، دار الجليل، بيروت، ط ١، ١٤١١، تحقيق: طه عبد الرؤوف.
- ٨١- الهيثمي (نور الدين علي)، مجمع الزوائد ومنبع الفوائد، دار الفكر، بيروت، ط ١، ١٤١٢-١٩٩٢.
- ٨٢- وزارة الأوقاف والشئون الإسلامية، الكويت، الموسوعة الفقهية الكويتية، دار السلاسل، الكويت، ط ١، ١٤٠٧.
- ٨٣- أبو يعلى (أحمد بن علي بن المثنى الموصلية)، مسند أبي يعلى، دار المأمون للتراث، دمشق، ط ١، ١٤٠٤، تحقيق: حسين سليم أسد.

پېرستی بابته‌کان

لاپه‌ره	بابته
۲	پېشه‌کی:
۵	باسی په‌که‌م: خیزانه‌کانی پیغه‌مبەر ﷺ
۶	خیزانی په‌که‌م: خَدِیجَةُ بِنْتُ حُوَیْلِدِ بْنِ أَسَدِ بْنِ عَبْدِ الْعَزَى
۹	خیزانی دووهم: سووده بنت زَمْعَةَ بْنِ قَيْسِ بْنِ عَبْدِ شَمْسِ بْنِ عَبْدِ وَدِّ
۱۲	خیزانی سینیهم: عَائِشَةُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّیقِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي قُحَافَةَ التَّيْمِيَّةِ
۲۳	خیزانی چوارهم: حَفْصَةُ بِنْتُ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ الْعَدَوِيَّةِ
۲۶	خیزانی پینجه‌م: زَيْنَبُ بِنْتُ خُزَيْمَةَ بْنِ الْحَارِثِ
۲۸	خیزانی شه‌شهم: هِنْدُ بِنْتُ أَبِي أُمَيَّةَ
۳۱	خیزانی حه‌وتهم: زَيْنَبُ بِنْتُ جَحْشِ بْنِ رَبَّابٍ
۴۵	خیزانی هه‌شتهم: رِيحَانَةُ بِنْتُ بِنْتِ زَيْدِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ خُنَافَةَ بْنِ شَمْعُونَ النَّصْرِيَّةِ
۴۶	خیزانی نو‌یهم: جُوَيْرِيَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ
۴۹	خیزانی ده‌یهم: رَمْلَةُ بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ
۵۲	خیزانی یازده‌یهم: صَفِيَّةُ بِنْتُ حُبَيْبِ بْنِ أَحْطَبِ
۵۵	خیزانی دوازده‌یهم: مَيْمُونَةُ بِنْتُ الْحَارِثِ بْنِ حَزْنِ بْنِ بُجَيْرِ
۵۸	ئایا پیغه‌مبیری خودا ﷺ که‌سیکی ئارمزووباز بووه؟!
۶۴	بوچی پیغه‌مبیری خودا ﷺ زیاتر له چوار ژنی هیناوه؟!
۷۰	باسی دووهم: فهرمووده‌کان:

لاپه‌ره	بابه‌ت
۷۱	ده‌سپینک:
۷۷	فه‌رمووده‌ی په‌که‌م: { اسْتَوْصُوا بِالنِّسَاءِ، فَإِنَّ الْمَرْأَةَ خُلِقَتْ مِنْ ضَلَعٍ }
۸۴	فه‌رمووده‌ی دووهم: { يَا مَعْشَرَ النِّسَاءِ تَصَدَّقْنَ، فَإِنِّي أُرِيْتُكُنَّ أَكْثَرَ أَهْلِ النَّارِ }
۹۳	فه‌رمووده‌ی سینیهم: { لَوْ كُنْتُ آمِرًا أَحَدًا أَنْ يَسْجُدَ لِغَيْرِ اللَّهِ لَأَمَرْتُ الْمَرْأَةَ... }
۹۹	فه‌رمووده‌ی چوارهم: { يَقْطَعُ الصَّلَاةَ الْمَرْأَةُ، وَالْحِمَارُ، وَالْكَلبُ }
۱۰۷	فه‌رمووده‌ی پینجه‌م: { لَا عَدْوَى، وَلَا طَيْرَةَ، وَإِنَّمَا الشُّؤْمُ فِي ثَلَاثَةٍ }
۱۱۵	فه‌رمووده‌ی شه‌شم: { إِنَّ الْمَرْأَةَ تُقْبَلُ فِي صُورَةِ شَيْطَانٍ }
۱۲۱	کو‌تایی:
۱۲۸	پیرستی سه‌رچاوه‌کان:
۱۳۴	پیرستی بابته‌کان:

رەواند نروەى گومانرگان

نووسینی:
پرۆفیسۆر خالید موھەممەد سالىح